

ODKRYWAM siebie

przewodnik
metodyczny cz. 5

BB+

ODKRYWAM siebie

przewodnik
metodyczny cz. 5

BB+

Autorki
Wiesława Żaba-Żabińska
Małgorzata Skrobacz

Autorka scenariuszy zajęć umuzykalniających
Bożena Forma

Kierownik projektu
Marzena Czarnowska-Mazurek

Redakcja merytoryczna
Stanisława Stępień
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwiłk

Projekt i koncepcja artystyczna
Agnieszka Serwicka

Ilustracja na okładce
Justyna Holubowska

Skład i łamanie
Marek Zapala

ćwiczenia i zabawy ruchowe

karty pracy

zabawa badawcza

odwołanie do wyprawki plastycznej

odwołanie do tablic
demonstracyjnych

zajęcia dla 5-latków

zajęcia dla 6-latków

ćwiczenia logopedyczne

Nabyta przez Ciebie publikacja jest dziełem twórcy i wydawcy. Przestrzegaj praw, jakie im przysługują. Udostępniając książkę lub jej fragmenty, rób to wyłącznie w zakresie dozwolonego użytku, który określają przepisy prawa. Zawartość książki możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Kopiując jej część, rób to jedynie na użytek osobisty.

© Grupa MAC S.A. 2020

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich. Osoby, których nie udało nam się ustalić, prosimy o kontakt z wydawnictwem.

ISBN 978-83-8108-896-1

Grupa MAC S.A.
25-561 Kielce, ul. Witosa 76
tel. 41 366 55 55; faks 41 366 33 02
e-mail: mac@mac.pl; www.mac.pl

Spis treści

1. Ogólny rozkład materiału	5
2. Scenariusze zajęć	6
Maj, tydzień 1. Nowinki z wiejskiego podwórka	6
Dzień 1. Jakie zwierzęta spotkamy na wiejskim podwórku?	6
Dzień 2. Głosy zwierząt z wiejskiego podwórka	10
Dzień 3. Rodzice i ich dzieci	15
Dzień 4. Skąd to mamy?	21
Dzień 5. Upodobania zwierząt	25
Maj, tydzień 2. Wiosna na łące	29
Dzień 1. Jak to było z żabką?	29
Dzień 2. W rodzinie owadów	35
Dzień 3. Gąsienica-tajemnica	39
Dzień 4. W krainie motyli	43
Dzień 5. Barwa ochronna	51
Maj, tydzień 3. Poznajemy różne zawody	57
Dzień 1. Dla wspólnego dobra	57
Dzień 2. W pracowni krawieckiej	61
Dzień 3. U ogrodnika	66
Dzień 4. Skąd się bierze chleb	71
Dzień 5. Kim będziemy w przyszłości?	75
Maj, tydzień 4. Nasi kochani rodzice	79
Dzień 1. Jacy są nasi rodzice?	79
Dzień 2. Nasze zabawy z rodzicami	85
Dzień 3. Jakie są nasze mamy?	90
Dzień 4. Jaki jest mój tata?	95
Dzień 5. Gościmy naszych rodziców w przedszkolu	99
Czerwiec, tydzień 1. Dzieci z całego świata	102
Dzień 1. Dzień Dziecka – święto wszystkich dzieci	102
Dzień 2. Jacy jesteśmy?	107
Dzień 3. Czy lubimy być sami?	111
Dzień 4. Gdzie kto mieszka?	116
Dzień 5. Chcę mieć przyjaciela	120
Czerwiec, tydzień 2. Moje podwórko	127
Dzień 1. Jakie jest moje podwórko?	127
Dzień 2. Plac zabaw	131
Dzień 3. W piaskownicy	134
Dzień 4. Kiedy jestem smutny	138
Dzień 5. Przyjaciel z podwórka	142

Czerwiec, tydzień 3. Wkrótce wakacje	147
Dzień 1. Wakacyjne wędrówki	147
Dzień 2. Wakacyjne rady	152
Dzień 3. Gdzie pojedziemy na wakacje?	158
Dzień 4. Co zabierzemy na wakacje?	162
Dzień 5. Nadszedł czas pożegnania	166

Ogólny rozkład materiału

MAJ				
Lp.	Nowinki z wiejskiego podwórka	Wiosna na łące	Poznajemy różne zawody	Nasi kochani rodzice
1.	Jakie zwierzęta spotkamy na wiejskim podwórku?, s. 6	Jak to było z żabką?, s. 29	Dla wspólnego dobra, s. 57	Jacy są nasi rodzice?, s. 79
2.	Głosy zwierząt z wiejskiego podwórka, s. 10	W rodzinie owadów, s. 35	W pracowni krawieckiej, s. 61	Nasze zabawy z rodzicami, s. 85
3.	Rodzice i ich dzieci, s. 15	Gąsienica-tajemnica, s. 39	U ogrodnika, s. 66	Jakie są nasze mamy?, s. 90
4.	Skąd to mamy?, s. 21	W krainie motyli, s. 43	Skąd się bierze chleb, s. 71	Jaki jest mój tata?, s. 95
5.	Upodobania zwierząt, s. 25	Barwa ochronna, s. 51	Kim będziemy w przyszłości?, s. 75	Gościmy naszych rodziców w przedszkolu, s. 99
CZERWIEC				
Lp.	Dzieci z całego świata	Moje podwórko	Wkrótce wakacje	
1.	Dzień Dziecka – święto wszystkich dzieci, s. 102	Jakie jest moje podwórko? , s. 127	Wakacyjne wędrówki, s. 147	
2.	Jacy jesteście?, s. 107	Plac zabaw, s. 131	Wakacyjne rady, s. 152	
3.	Czy lubimy być sami?, s. 111	W piaskownicy, s. 134	Gdzie pojedziemy na wakacje?, s. 158	
4.	Gdzie kto mieszka?, s. 116	Kiedy jestem smutny, 138	Co zabierzemy na wakacje?, s. 162	
5.	Chcę mieć przyjaciela, s. 120	Przyjaciół z podwórka, s. 142	Nadszedł czas pożegnania, s. 166	

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Oglądanie w małych zespołach obrazków przedstawiających zwierzęta hodowane na wsi, nazywanie ich, zachęcanie do swobodnych wypowiedzi na temat ich wyglądu, miejsc, w jakich można je spotkać; wspólne wykonywanie gazetki tematycznej. Słuchanie nazw. Klaskanie po usłyszeniu słowa <i>kura</i> . Oglądanie wyrazu kura , odszukiwanie go wśród innych wyrazów i zamalowywanie. Rysowanie wybranego zwierzęcia z wiejskiego podwórka. Ćwiczenia poranne – zestaw 30.	IV 5, IV 9, IV 18 IV 2, IV 4, IV 8 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Laury Łącz <i>Wesołe podwórko</i> . Cel: zapoznanie ze zwierzętami żyjącymi na wiejskim podwórku. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Kurki i kogut</i> . 2. Zabawy kolorami – <i>Zielone i żółte</i> . Cel: utrwalanie nazw kolorów. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Przestraszone kurczątka</i> ; ćwiczenia dużych grup mięśniowych – <i>Kaczuszki szukają ziarenek</i> ; zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.	IV 5, IV 18 I 5 IV 2 I 5
III. Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, jak powstaje ser. Dzielenie nazw zdjęć przedstawiających mleko i otrzymywane z niego produkty na sylaby lub na głoski. Dzielenie pól pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu sylab (głosek) składają się ich nazwy. Zabawa ruchowa twórcza <i>Zapraszam... jako...</i> Ćwiczenia w budowaniu dialogów – <i>Krowie pogaduszki</i> . Zabawy swobodne w wybranych kącikach (5-latki). Ćwiczenia indywidualne: czytanie nazw wybranych zwierząt żyjących na wsi (6-latki).	IV 2 I 5, IV 1 IV 2 I 6 IV 4

Cele główne:

- zapoznanie ze zwierzętami żyjącymi na wiejskim podwórku,
- utrwalanie nazw kolorów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa zwierzęta z wiejskiego podwórka,
- rozróżnia i nazywa kolory.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersze: Laury Łącz *Wesołe podwórko*, Heleny Bechlerowej *Kaczuszki*, papierowe koła – żółte i zielone, paski bibuły w kolorach zielonym i żółtym, bębenek, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające: zwierzęta hodowane na wsi, zwierzęta egzotyczne, wiejskie podwórko (lub fragment zoo), piłka, krzeselka, ilustracje do wiersza *Wesołe podwórko*, obrazki zwierząt wymienionych w wierszu, napisy – nazwy wybranych zwierząt żyjących na wsi, karty pracy, cz. 4, nr 18, 19, 20.

Przebieg dnia

I

- Oglądanie w małych zespołach obrazków przedstawiających zwierzęta hodowane na wsi, nazywanie ich, zachęcanie do swobodnych wypowiedzi na temat ich wyglądu, miejsc, w jakich można je spotkać; wspólne wykonywanie gazetki tematycznej.

Obrazki przedstawiające zwierzęta hodowane na wsi.

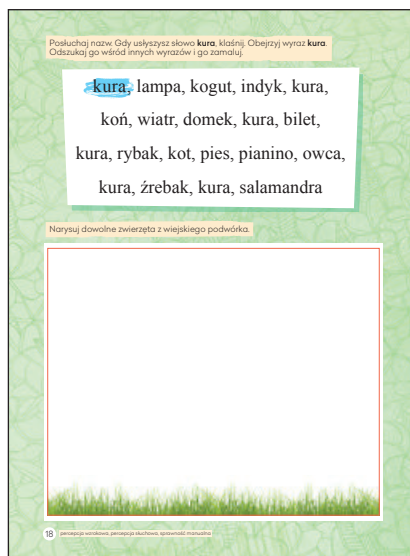
- Karta pracy, cz. 4, nr 18.
 - Posłuchajcie nazw. Gdy usłyszycie słowo **kura**, kładźcie.
 - Obejrzyjcie wyraz **kura**. Odszukajcie go wśród innych wyrazów i go zamalujcie.
 - Narysujcie dowolne zwierzę z wiejskiego podwórka.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 30.

Bębenek.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zwierzątka*.
Dzieci poruszają się swobodnie po sali, w różnych kierunkach. Na hasło *Zwierzątka*, wcielają się w postać wybranego zwierzątka z wiejskiego podwórka, naśladując sposób, w jaki się porusza, i głos, jaki wydaje. Odgłos bębenka jest sygnałem do ponownego, swobodnego poruszania się.
- Czworakowanie *Kotki na podwórku*.
Dzieci czworakują w różnych kierunkach sali. Słyszcząc odgłos bębenka, przeciągają się, robią koci grzbiet, miauczą i spacerują dalej.
- Ćwiczenie szyi *Kurki piją wodę*.
W przysiadzie podpartym dzieci wykonują skłon głowy w przód, a następnie skłon głowy w tył z równoczesnym cofaniem brody – przelatykaniem wody.
- Zabawa bieżna *Spłoszone kacuszki*.
Dzieci spacerują po sali, kołysząc się z nogi na nogę i kręcąc pośladkami (ręce trzymają na biodrach, poruszają się naprzemiennie – do przodu i do tyłu). Pojawienie się szczekającego psa (wybranego dziecka lub N.) płoszy kacuszki, które jak najszybciej uciekają na wyznaczone miejsce.
- Ćwiczenie równowagi *Niecierpliwy konik*.
Dzieci, stojąc na jednej nodze, naśladują konika grzebiącego nogą, stukając palcami jednej nogi z przodu o podłogę, a potem stukając palcami drugiej nogi.
- Marsz gęsiego za N. – *Spacer gąsek*.
Jedno dziecko maszeruje za drugim, wyciągając szyję i rozglądając się na boki.

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Laury Łącz *Wesołe podwórko*.

Utwór pochodzi z e-podręcznika do kształcenia ogólnego, zamieszczonego na stronie www.e-podreczniki.pl, udostępnionego na zasadach wolnej licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska (klasa 1, jesień, blok 6, temat 33, plansza 2).

- Wyjaśnianie przez dzieci pojęć: *zwierzęta domowe*, *zwierzęta egzotyczne*; określanie, gdzie można spotkać takie zwierzęta. Losowanie obrazków, nazywanie przedstawionych na nich zwierząt; umieszczanie ich pod obrazkiem przedstawiającym wiejskie podwórko (lub fragment zoo).

Obrazki przedstawiające: zwierzęta hodowane na wsi, zwierzęta egzotyczne, wiejskie podwórko (lub fragment zoo).

- Słuchanie wiersza.

N. odsłania kolejne ilustracje oraz przypięte pod nimi obrazki. Czyta tekst, w odpowiednich miejscach wskazuje obrazek, a dzieci wypowiadają jego nazwę (tłusty druk w tekście).

Ilustracje do każdej zwrotki wiersza, obrazki zwierząt wymienionych w wierszu.

*Skąd wiedziała mała **gąska**,
że potrafi pływać?*

*A **żrebaczek** kogo spytał,
czy będzie mieć grzywę?*

*To **gęś** mama do jeziora
drogę pokazała,
a **klacz** gniada żrebaczkowi
wszystko powiedziała.*

*Bez mamusi smutno, nudno,
przestraszył się **kotek**.
Zgubił mamę, teraz szuka,
aż wskoczył na płotek.*

*I **cielaczek** się rozgląda,
bo nie widzi mamy,
krówka ryczy, biega wkoło,
od domu do bramy.*

*Bo najlepiej jest przy mamie –
bezpiecznie, wesoło,
świnka leży, a tuż obok
sześć **prosiąt** wokoło.*

*Pieje **kogut**, gdacze **kura**,
kurczak popiskuje.
Zgadnij teraz, kto swych małych
szczeniaków pilnuje?*

- Wyjaśnianie niezrozumiałych słów i zwrotów. Zwracanie uwagi na humor zawarty w tekście.

- Karta pracy, cz. 4, nr 19.

– Nazwijcie zwierzęta, które są na zdjęciach. Podzielcie te nazwy na sylaby lub na głoski.

– W polach pod zdjęciami narysujcie odpowiednią liczbę kresek (sylaby) lub kół (głoski).

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kurki i kogut*. Dzieci są kurkami. Spacerują po sali, naśladując zbieranie ziarenek. Wybrane dziecko jest kogutem. Chodzi między kurkami, co pewien czas głośno pieje: *Ku-kuryku!* i macha skrzydłami. Kurki, wołając: *Ko, ko, ko...* jak najszybciej przybiegają do koguta. Kiedy kogut zaczyna spacerować, kurki rozchodzą się w różnych kierunkach. Podczas powtórzeń zabawy następuje zmiana dziecka występującego w roli koguta.

Zajęcia 2. Zabawy kolorami – Zielone i żółte.

- Zabawa *Zielone czy żółte?*

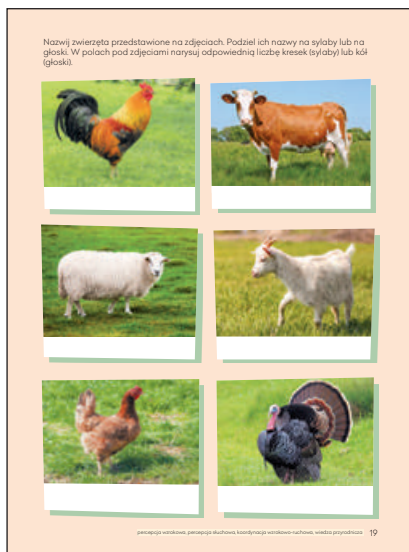
Papierowe koła – żółte i zielone.

N. rozdaje każdemu dziecku dwa papierowe koła

– żółte i zielone. Umawia się z dziećmi, że będą je podnosiły do góry wtedy, kiedy usłyszą w wierszu Heleny Bechlerowej *Kaczuszki* nazwy tych kolorów.

*Zielona woda,
zielona,
żółte kaczeńce przy brzegu.
Żółte kaczuszki
po ścieżce
idą do wody
gęsiego.
W żółtych kaczeńcach*

*nurkuje
żółtych kaczętek
gromadka.
Ach, jak się martwi,
jak gdacze
na brzegu kurka
Czubatka!
– Gdzie moje małe kaczuszki?*

Może nie ujrzę
ich więcej?
Tak żółto, żółto
wokóło.
Same kaczeńce, kaczeńce!
Plusnęło w wodzie
zielonej.

– Nie martw się,
kurko Czubatko,
wyszły z kaczeńców
kaczuszki
wesółą, żółtą
gromadką.

- Rozmowa na temat wiersza – udzielanie odpowiedzi na pytanie: *Co było w wierszu zielone, a co – żółte?*
- Zabawa Skojarzenia.

Piłka.

Dzieci stoją w kole. N. rzuca do nich kolejno piłkę, mówiąc: *Żółte jak...* lub *Zielone jak...* Dzieci łapią piłkę, odrzucają ją do N., podając zakończenie porównania, np. *Zielone jak... trawa. Żółte jak... słońce.* Starają się nie powtarzać tego, co powiedziały inne dzieci.

- Wymyślanie przez dzieci rymowanek, w których wystąpią kolory zielony i żółty lub inne, np. *Żółte kurczaczki to miłe zwierczaczki. Po zielonej trawie spacerują pawie. Na żółte kwiatuszki przylatują muszki. Na jabłoni wiosną zielone listki rosną.*
- Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kolorów.*

Paski bibuły w kolorach zielonym i żółtym, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD.

N. dzieli dzieci na dwie grupy. Jedna grupa otrzymuje paski bibuły w kolorze żółtym, a druga – w zielonym. Dzieci tańczą, poruszając paskami w dowolny sposób, wczuwając się w muzykę. Podczas przerwy w muzyce układają dowolny obrazek z pasków w danym kolorze, po przeciwnych stronach sali. Podczas powtórzenia zabawy układają jeden wspólny obrazek z pomieszanych kolorów.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Przestraszone kurczątko.*
Dzieci są kurczątkami, swobodnie poruszają się po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego. Na hasło *Uwaga, kot!* uciekają do kurnika (wyznaczonego miejsca ogrodu), wydając odgłosy: *pi, pi, pi...* Hasło *Nie ma kota* jest sygnałem do ponownego poruszania się.
- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Kaczuszki szukają ziarenek.*
Dzieci są kaczuszkami. Chodzą po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego, małymi krokami, kołysząc się na boki, co pewien czas wykonują skłony tułowia w przód – zbierają ziarenka – i prostują się.
- Zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 20.
 - Obejrzyjcie zdjęcia. Opowiedzcie o tym, jak powstaje ser.
 - Podzielcie nazwy zdjęć przedstawiających mleko i otrzymywane z niego produkty na sylaby lub na głoski.
 - Podzielcie pola pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu sylab (głosek) składają się ich nazwy.

Obejrzyj zdjęcia. Opowiedz, jak powstaje ser.

Podziel nazwy zdjęć przedstawiających mleko i otrzymywane z niego produkty na głoski. Podziel pola pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu głosek składają się te nazwy.

20. wydanie oryginalne, poprawiono błędne tłumaczenie, poprawiono błędne tłumaczenie

- Zabawa ruchowa twórcza *Zapraszam... jako...*

Krzeselka.

Dzieci siedzą w kole na krzeselkach. Obok jednego dziecka, z prawej strony, znajduje się wolne miejsce. To dziecko mówi: *Miejsce po mojej prawej stronie jest wolne. Zapraszam na nie, np. Anię w roli np. krowki*. Zaproszone dziecko przesiada się na wolne krzeselko, naśladując ruchy i głos krowy.

- Ćwiczenia w budowaniu dialogów – *Krowie pogaduszki*. Układanie w parach krótkich dialogów, jakie mogłyby prowadzić krowy na łące. Prezentowanie dialogów pozostałym dzieciom; wybranie najciekawszego.

- B** • Zabawy swobodne w wybranych kącikach.
- B+** • Ćwiczenia indywidualne. Czytanie nazw wybranych zwierząt żyjących na wsi.

Napisy – nazwy wybranych zwierząt żyjących na wsi.

Maj, tydzień 1

Dzień 2

Nowinki z wiejskiego podwórka Głosy zwierząt z wiejskiego podwórka

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Nazywanie zdjęć. Rysowanie w ramach obok nich przedmiotów, roślin, zwierząt, których nazwy rozpoczynają się takimi samymi głoskami jak nazwy zdjęć. Ćwiczenia poranne – zestaw 30.	IV 2, IV 8 I 5
II. 1. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej <i>Podwórkowa awantura</i> , ilustrowanego sylwetami lub figurkami zwierząt. Cel: rozróżnianie i naśladowanie głosów wydawanych przez zwierzęta hodowane na wsi. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Na wiejskim podwórku</i> . 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 (metodą zadaniową). Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: ćwiczenia równowagi <i>Na grzędzie</i> ; zabawa ruchowa <i>Kogut i kurki</i> .	IV 2 I 5 I 8 I 5
III. Zabawa <i>Przeciwięstwa</i> . Zabawa ruchowa <i>Posłuszne gąski</i> . Określanie, co przedstawia zdjęcie. Odszukiwanie w naklejkach fragmentów zdjęcia. Uzupełnianie nimi pustych miejsc. Określanie, po co hodujemy owce. Rysowanie po śladach, od jednego kłębka wełny do drugiego, kredkami w odpowiednich kolorach. Układanie różnych wzorów z kawałków wełny.	IV 2 I 5 IV 2, IV 8, IV 9 IV 8

Cele główne:

- rozróżnianie i naśladowanie głosów wydawanych przez zwierzęta hodowane na wsi,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- naśladuje głosy i ruchy zwierząt z wiejskiego podwórka,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersz Teresy Fiutowskiej *Podwórkowa awantura*, sylwety zwierząt lub figurki do wiersza, obrazki przedstawiające zwierzęta hodowane na wsi, grzechotka, kołatka, tamburyn, drewnienka, białe serwetki, opaski: z napisami (**kura, kot, koza, indyk**), z obrazkami gąsek (w czterech kolorach), sylwety gąsek (w czterech kolorach), nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD, gazety, kawałki wełny, kartki, farby plakatowe, pędzle, sznurek, obrazki do zabawy *Przeciwieństwa*, karty pracy, cz. 4, nr 21, 22, tablica demonstracyjna nr 74.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 21.
- Nazwijcie zdjęcia. W ramkach obok zdjęć w każdej parze narysujcie przedmioty, rośliny lub zwierzęta, których nazwy rozpoczynają się takimi samymi głoskami jak nazwy zdjęć.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 30 (przewodnik, cz. 5, s. 7).

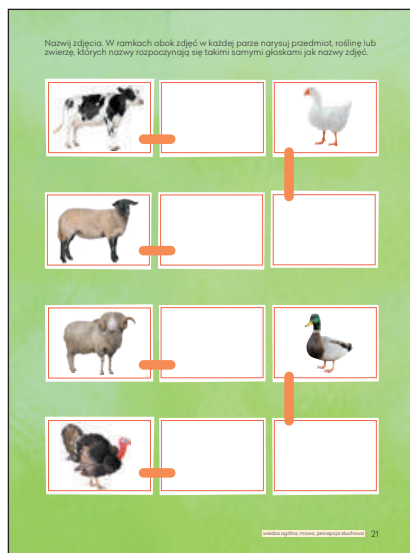
II

Zajęcia 1. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej *Podwórkowa awantura*, ilustrowanego sylwetami lub figurkami zwierząt.

- Słuchanie wiersza.

Sylwety lub figurki zwierząt do wiersza.

*Kura gdacze, kaczka kwacze –
goni kurę mokrą raczej.
Gęś też syczy, kogut pieje.
Gwałtu! Rety! Co się dzieje?
Ryczy krowa, świnia kwiczy,
a indyk się rozindyczył.
Kot mysz goni, głośno miauczy.
– Dość awantur! Już wystarczy!
Tak pies Burek głośno szczeka...
i już słyhać go z daleka.
Koza meczy:
– Mee, mee, mee...
Czego psisko mądrzy się?
Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!
Wyszły z mody awantury!
– A sio, gęsi, a sio, kury!
Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.*

– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!
Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.

- Rozmowa na temat wiersza.
- T** **Tablica demonstracyjna nr 74.**
- Wyjaśnianie niezrozumiałych zwrotów.
- Jakie zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?
- Jakie zwierzę próbowało je uspokoić?
- W jaki sposób to zrobiło?
- Zwracanie uwagi na głosy, jakie wydawały zwierzęta.
- U** • Ćwiczenia słownikowe i dźwiękonaśladowcze – *Naśladujemy głosy zwierząt.*

Obrazki przedstawiające zwierzęta hodowane na wsi.

N. podnosi kolejno do góry obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka. Dzieci podają nazwy zwierząt przedstawionych na obrazkach, określają, co one robią, i naśladują głosy, jakie wydają. Np.

Kura (co robi?) gdacze (jak?): – Ko, ko, ko.

Kaczka kwacze: – Kwa, kwa, kwa.

Gęś syczy: – Sssy, sssy, sssy.

Kogut pieje: – Kukuryku, kukuryku!

Krowa ryczy: – Muuu, muuu, muuu.

Świnia kwiczy: – Kwi, kwi, kwi.

Kot miauczy: – Miau, miau, miau.

Pies szczeka: – Hau, hau, hau!

Koza meczy: – Mee, mee, mee.

Koń rży: – Ihaa, ihaa, ihaa!

Indyk gulgocze: – Gul, gul, gul.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Na wiejskim podwórku.*
Grzechotka, kołatka, tamburyn, drewnienka, opaski z napisami: kura, kot, koza, indyk.
N. dzieli dzieci na cztery grupy. Każda grupa dostaje opaski z napisami: **kura, kot, koza, indyk.** Jej członkowie reagują na dźwięk innego instrumentu. Przy dźwiękach kołatki poruszają się kury i gduczą. Przy dźwiękach grzechotki spacerują koty i miauczą. Przy dźwiękach tamburynu spacerują kozy i mecą. Przy dźwiękach drewnienek poruszają się gulgoczące indyki. Podczas powtórzeń zabawy dzieci zamieniają się opaskami.
- Określanie przez chętne dzieci cech danego zwierzęcia, bez podawania jego nazwy. Odgadywanie nazw zwierząt przez pozostałe dzieci.
Np. *To zwierzę ma białe pióra, długą szyję i woła: Gę, gę (gęś). To zwierzę pilnuje podwórka i mieszka w budzie (pies).*
- Zachęcanie dzieci do namalowania wybranych zwierząt, które można zobaczyć na wiejskim podwórku.
Kartki, białe serwetki, farby plakatowe, pędzle.
- Przygotowanie kartek do malowania: przyklejanie na kartkach pogniecionych białych serwetek, wypełnianie nimi całej powierzchni kartek.

- Malowanie (na tak przygotowanej fakturze) farbami plakatowymi zwierząt wybranych przez dzieci.
- Malowanie tła farbą w jasnym kolorze.
- Wykonywanie prac przez dzieci.
- Oglądanie powstałych prac; rozpoznawanie i nazywanie przedstawionych na nich zwierząt; wypowiedzi autorów, dlaczego właśnie te zwierzęta znalazły się na ich obrazkach.
- Zorganizowanie wystawy pod tytułem: *Zwierzęta z wiejskiego podwórka* w kąciku dla rodziców.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 (metodą zadaniową).

Gazety, tamburyn.

Część wstępna.

- Czynności organizacyjno-porządkowe.
Dzieci wchodzi do sali i poruszają się w dowolny sposób, ostrożnie, między rozłożonymi na podłodze gazetami. Na polecenie N. zatrzymują się i każde dziecko podnosi gazetę.
- Zabawa ożywiająca.
Biegają z wymijaniem się i potrząsaniem gazetami trzymanymi oburącz w górze. Na mocne uderzenie w tamburyn i hasło *Burza* dzieci zatrzymują się i – przyjmując dowolną pozycję – chronią się przed zmknięciem, wykorzystując gazety.
- Ćwiczenie zwinnościowe – podrzucają rozłożone gazety w górę i naśladują ciałem ruch ich spadania.

Część główna.

- Stają w rozkroku, trzymając oburącz złożone gazety – w skłonie w przód wykonują wymachy gazetami w tył i w przód. Po kilku ruchach prostują się i potrząsają gazetami w górze.
- W klęku podpartym, dłonie trzymają na gazetach, skierowane palcami do wewnątrz, ręce mają zgięte w łokciach – opadają tułowiem w przód, dotykają gazet brodą i powracają do pozycji wyjściowej. Powtórzenie ćwiczenia ostatni raz pozwoli przejść do leżenia przodem za przesuwanymi gazetami.
- W leżeniu przodem – unoszą gazety trzymane oburącz za końce (ręce zgięte w łokciach, skierowane w bok), dmuchają na gazety i wprawiają je w ruch.
- Unoszą się na złożonych gazetach, odpychają się piętami i rękami, obracają się w koło (karuzela), następnie odpychają się rękami z boku, a piętami z przodu – poruszając się w dowolnych kierunkach (powtarzamy ćwiczenie łącznie trzy lub cztery razy – karuzelę i poślizg).
- Kładą gazety na podłodze, zwijają je po przekątnej w rulonik i przeskakują przez nie bokiem – z jednej strony na drugą, od jednego końca do drugiego. (Ćwiczenie można urozmaicić, łącząc się w dwójki, trójki – dzieci układają ruloniki jeden za drugim i kolejno wykonują skoki, zachowując odstęp).
- W staniu, trzymają ruloniki za końce, ręce układają z przodu – przekładają nogi przez ruloniki, wytrzymując w staniu jednoonóż, wykonują dowolne ruchy uniesioną nogą, a następnie tą samą drogą przechodzą do pozycji wyjściowej (ćwiczenie należy wykonać prawą nogą i lewą nogą, na zmianę).
- Improwizacja ruchowa – dzieci, wykorzystując ruloniki, naśladują różne ruchy – szermierza, oszczepnika, zamiatacza i inne.
- Zgniatają gazety tak, aby powstały kule (piłeczki) – wykonują rzuty i chwyt kul: w miejscu, w chodzie, w biegu, i chwyt z dodatkowymi zadaniami, np.: przed chwytem klaśnięcie, dotknięcie ręką podłogi, zakręcenie młynka rękami, wykonanie obrotu itp.
- W leżeniu przodem – przetaczają kule z ręki do ręki, podrzucają je oburącz i jednorącz.
- Przesuwanka – skacząc na jednej nodze, przesuwają kule stopą w różnych kierunkach (ćwiczą, skacząc na prawej nodze i na lewej nodze).

- Maszerują z kulami położonymi na głowach i tworzą dwa szeregi oddalone od siebie o pięć lub sześć kroków.
- Wyścig szeregów – dzieci poprawiają swoje kule i wkładają między kolana. Na sygnał zamieniają się miejscami, skacząc obunóż skoki kangura. Wygrywa szereg, w którym wszyscy zawodnicy jako pierwsi ukończyli wyścig i nikt w czasie skoków nie zgubił kuli. Zabawę powtarzamy kilka razy. Możemy wprowadzić współzawodnictwo – przy jednakowej liczbie uczestników w zespołach.

Część końcowa.

Ćwiczenia korektywne i uspokajające.

- Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulami ułożonymi na głowach, przechodzą do siadu skrzyżnego.
- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo – w tył i w lewo – w tył.
- W siadzie podpartym, mając kolana rozchylone, trzymając kule między stopami – podrzucają je stopami, chwytają rękami.
- W marszu, trzymając kule na dłoni (prawej, lewej) – wykonują ćwiczenia oddechowe – wdech nosem – i próbują zdmuchnąć kule z dłoni.

Czynności porządkowe: odłożenie kul na wyznaczone miejsce, omówienie zajęć, ocena aktywności i inicjatywy twórczej dzieci.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Ćwiczenia równowagi *Na grzędzie*.

Sznurek.

Dzieci są kurkami. Przechodzą po sznurku tak, aby z niego nie spaść, stawiając stopę za stopą.

- Zabawa ruchowa *Kogut i kurki*.

N. wyznacza teren zabawy, jeśli odbywa się ona w ogrodzie. Kogut (N.) i kurki (dzieci) spacerują po podwórzu, zbierając ziarenka. Kogut staje prosto, bije skrzydłami (macha rękami) i pieje: *Kukuryku!* Na ten sygnał zbiegają się do niego wszystkie kurki, stają prosto, biją skrzydłami i wołają: *Ko-ko-ko!* Kogut dalej spaceruje, kurki nadal szukają ziarenek. Po chwili, na zawołanie koguta, znowu do niego przybiegają i biją skrzydłami. W czasie nawoływania kogut stara się znajdować jak najdalej od kurek, aby miały one dłuższą drogę do przebiegnięcia.

III

- Zabawa *Przeciwieństwa*.

Obrazki do zabawy Przeciwieństwa.

N. mówi wierszyk (według pomysłu Teresy Fiutowskiej), przerywając w odpowiednich miejscach. Dzieci dopowiadają brakujące słowa, a następnie dobierają pasujące do siebie obrazki na zasadzie przeciwieństw (np. krótki sznurek i długi sznurek, wysokie drzewo i niskie drzewo, duże jabłko i małe jabłko, biały kot i czarny kot, gruby miś i chudy miś, cienka kredka i gruba kredka).

Coś jest duże, a coś... (małe).

Coś jest czarne, a coś... (białe).

Jedno tłuste, inne... (chude).

Tamto cienkie, a to... (grube).

To głębokie, a to... (płytkie).

Może ładne być lub... (brzydkie).

To wysokie, a to... (niskie).

Coś jest szorstkie lub też... (śliskie),

coś jest słodkie albo... (gorzkie),

inne smutne lub... (radosne).

To jest proste, a to... (krzywe).

Coś jest głośne, a coś... (ciche).

*Wiele jest przeciwnych słów,
więc się pobawimy znów.*

- Wymyślanie przez dzieci słów o przeciwnym znaczeniu.

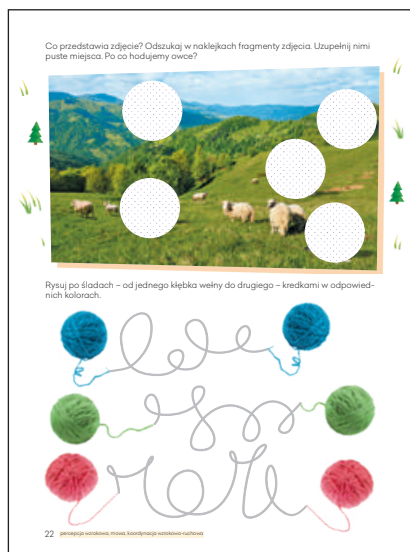
- Zabawa ruchowa *Posłuszne gąski*.

Sylwety gąsek, cztery opaski z obrazkami gąsek (w czterech kolorach), nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD.

- Wyjaśnianie pojęcia *chodzić gęsiego*.
W pierwszej części zabawy N. wciela się w rolę mamy gęsi, która prowadzi swoje dzieci. Gąsiątka spacerują za nią parami albo gęsiego, w zależności od podanego hasła. Następnie N. wybiera spośród dzieci cztery prowadzące gęsi, zakłada im na głowy opaski z obrazkami gąsek (w czterech kolorach). Pozostałe dzieci dzieli na cztery zespoły. Każde dziecko trzyma sylwetę gąski w kolorze swojej mamy. Przy dowolnej muzyce ptaki poruszają się swobodnie po sali. Podczas przerwy w grze gąsiątka odszukują gęś w swoim kolorze i maszerują za nią gęsiego. Przy każdym powtórzeniu zabawy następuje zmiana prowadzących gąsek.

- Karta pracy, cz. 4, nr 22.
 - Co przedstawia zdjęcie? Odszukajcie w naklejkach fragmenty zdjęcia. Uzupełnijcie puste miejsca.
 - Po co hodujemy owce?
 - Rysujcie po śladach, od jednego kłębka wełny do drugiego – kredkami w odpowiednich kolorach.
- Układanie różnych wzorów z kawałków wełny.

Kawałki wełny.

Maj, tydzień 1
Dzień 3

Nowinki z wiejskiego podwórka
Rodzice i ich dzieci

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Kolorowanie rysunku wiejskiego podwórka. Zapoznanie z wybranymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnianie ich znaczenia. Ćwiczenia poranne – zestaw 30.	IV 8 IV 2, IV 18 I 5
II. 1. Opowiadanie historyjki obrazkowej <i>Na wsi</i> . Cel: zapoznanie z rodzinami zwierząt; nazywanie rodziców i ich dzieci. Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – <i>Głosy zwierząt</i> . 2. Zabawy przy piosence <i>Na podwórku</i> . Cel: kształtowanie poczucia rytmu i muzykalności. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Koniki</i> ; zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – <i>Głosy zwierząt</i> .	IV 5, IV 18 I 5 IV 7 I 5, IV 2
III. Zabawa dydaktyczna <i>Dzieci i ich mamy</i> . Rysowanie strzałkami drogi owieczek do zagrody. Określanie kierunku poruszania się owieczek. Kończenie rysowania owieczek według wzoru. Kolorowanie ich. Zabawa ruchowa <i>Posłuszne gąski</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciakach (5-latki). Rozsypanka wyrazowa (6-latki).	IV 2, IV 18 IV 18, IV 9, IV 14 I 5 I 5 IV 4

Cele główne:

- zapoznanie z rodzinami zwierząt; nazywanie rodziców i ich dzieci,
- kształtowanie poczucia rytmu i muzykalności.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- tworzy rodziny zwierząt; prawidłowo nazywa ich członków,
- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: piosenka *Na podwórku*, przysłowia o zwierzętach, obrazki przedstawiające młode zwierzęta mieszkające na wsi i ich rodziców, instrumenty perkusyjne, szarfy, kredki, karta pracy, cz. 4, nr 23, tablica demonstracyjna nr 75, wyprawka, karta W, wyprawka, karta R, klej, nożyczki, kartki A4.

Przebieg dnia

I

- Kolorowanie rysunku wiejskiego podwórka.
Wyprawka, karta W, kredki.
- Zapoznavanie z wybranymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnianie ich znaczenia.
Przysłowia o zwierzętach.

Gdyby kózka nie skakała, toby nózki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi, a i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Baba z wozu, koniom lżej.

Nie kupuj kota w worku.

Przyczepić się jak rzep do psiego ogona.

- Rytmizowanie wybranego przysłowia, ilustrowanie go ruchem według pomysłów dzieci.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 30 (przewodnik, cz. 5, s. 7).

II

Zajęcia 1. Opowiadanie historyjki obrazkowej *Na wsi.*

- Tablica demonstracyjna nr 75.
- Oglądanie obrazków. Opowiadanie o tym, co się na nich dzieje.
- Kogo odwiedził chłopiec? Jakiego zwierzę go wystraszyło? Dlaczego to zrobiło?
- Jakie niespodzianki czekały na niego na wiejskim podwórku?
- Nazywanie zwierząt z historyjki. Podawanie nazw młodych osobników i dorosłych osobników (kaczka, kaczątko; krowa, cielę).
- Opowiadanie historyjki. Nadawanie jej tytułu.

- Ćwiczenia klasyfikacyjne *Dorośle zwierzęta i młode zwierzęta*.

Obrazki przedstawiające młode zwierzęta mieszkające na wsi i ich rodziców.

N. rozkłada przed dziećmi obrazki przedstawiające zwierzęcych rodziców i ich dzieci.

- Dzieci segregują obrazki zgodnie z rodzajem zwierzęcia.
- Nazywają zwierzęta w poszczególnych rodzinach, wyjaśniając, jak nazywa się mama, tata i dziecko, np.: kura, kogut, kurczątko; pies, suka, szczeniaczek; gęś, gąsior, gąsiątko; kaczka, kaczątko; kot, kotka, kociątko; krowa, byk, cielątko; koń, klacz, źrebaczek.
- Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – *Głosy zwierząt*.

Obrazki zwierząt, tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. pokazuje obrazek zwierzęcia, a dzieci naśladują jego głos, odpowiednio modulując swój głos: zwierzęta dorosłe naśladują grubym głosem, młode – cieniem (wysokim).

Zajęcia 2. Zabawy przy piosence *Na podwórku*.

- Zabawa inhibycyjno-incytacyjna *Słuchamy sygnałów*.

Tamburyn.

Dzieci maszerują po kole, w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Na hasło *Hop!* – wykonują wyskok w górę, na hasło *Stop!* – zatrzymują się i przez chwilę nieruchomieją, na hasło *Już* – przykucają i klaszczą w dłonie, na hasło *Bęc* – wykonują siad prosty z nogami skierowanymi do środka koła.

- Słuchanie piosenki *Na podwórku* (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

Nagranie piosenki *Na podwórku*, odtwarzacz CD.

Na po - dwór-ku na wsi jest mie-szań-ców ty - le, że aż go - spo -
dy - ni tru - dno zli - czyć i - le. Ku - ry, gę - si i per - li - czki,
i in - dy - ki, i in - dycz-ki. Jest tu kwo - ka z kur - czę - ta - mi, ma-ma kac - ka
z ka - czę - ta - mi. Pię-kny ko - gut Ku - ku - ryk i kot Mru - czek, i pies Bryś.
Więc od ra - na sły - chać wszę - dzie: ku - ku - ry - ku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul, po - dwór - ko - wy chór.

I. *Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.
Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczką z kaczkami.
Piękny kogut Kukuryk
i kot Mruczek,
i pies Bryś.
Więc od rana słysząc wszędzie:
kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul –
podwórkowy chór.*

II. *Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam w zagrodzie owce
i brodata koza.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki...*

III. *A tu są króliki:
i duże, i małe,
łacie i szare,
i czarne, i białe.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki...*

N. zadaje dzieciom pytania dotyczące tekstu piosenki.

- Gdzie mieszkają zwierzęta, o których jest mowa w piosence?
 - Jakie zwierzęta mieszkają w wiejskiej zagrodzie?
- N. rozmawia z dziećmi na temat wyglądu, zwyczajów i charakterystycznych głosów, które wydają wymienione w piosence zwierzęta.
- Określanie budowy, nastroju, melodii piosenki.
 - Zaznaczanie kłasińciem pierwszej miary taktu.
 - Nauka refrenu piosenki na zasadzie echa muzycznego.
 - Próby nucenia melodii piosenki mormorando, wspólnie z N.
 - Śpiewanie wybranych fragmentów piosenki najpierw z całą grupą, następnie powtarzanie ich indywidualnie przez wybrane dzieci.
 - Ćwiczenia aparatu ruchu.

Dowolny instrument muzyczny.

W rytmie akompaniamentu na wybranym instrumencie dzieci maszerują za N., przeskakują z nogi na nogę, wykonują cwał boczny, chód na piętach, zatrzymują się na hasło *Stop*, podskakują obunóż. Maszerują z równoczesnym taktowaniem na 2/4, w rytmie piosenki *Na podwórku*.

- Instrumentacja piosenki *Na podwórku*.

Instrumenty perkusyjne.

I. *Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.
Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczką z kaczkami.
Piękny kogut Kukuryk
i kot Mruczek,
i pies Bryś.
Więc od rana słysząc wszędzie:
kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,*

Dzieci grają na instrumentach:

na bębenkach, w rytmie ćwierćnut,

na marakasach, w rytmie ćwierćnut,

na trójkątach – tremolo,

na drewniankach, w rytmie ósemek,

na marakasach – tremolo,

na kastanietach, w rytmie ósemek,

na pudełku akustycznym, w rytmie ćwierćnut,

na czynelach,

na bębenku,

na trójkątach – tremolo,

na drewniankach, w rytmie ósemek,

do drewnianek dołączają

*hau, hau,
miau, miau,
gul, gul, gul –
podwórkowy chór.*

II. *Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam, w zagrodzie, owce
i brodata koza.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki...*

III. *A tu są króliki –
i duże, i małe,
łacie i szare,
i czarne, i białe.*

Ref.: *Kury, gęsi i perliczki...*

- Zabawa kształtująca poczucie rytmu – *Zagadki*.

Dzieci zajmują miejsca na okręgu, w siadzie skrzyżnym.

Słuchają zagadek Bożeny Formy, które recytuje N.

Powtarzają kilka razy za N. kolejne wersy wybranej zagadki w nadanym przez N. rytmie.

N. recytuje zagadki, dzieci rytmicznie wykonują ustalone gesty.

Dzieci recytują, równocześnie wykonując ustalone gesty:

Lubi głośno gdać,

kiedy zniesie jajko.

Każdy wie, że jest stałą

kurnika mieszkanką.

(kura)

Zakręcony ogonek,

śmieszny ryjek ma.

*„Chrum, chrum – głośno woła –
kto jedzenie da?”*

(świnka)

Na przykład łacie,

w oborze mieszkają.

Pasą się na łąkach,

zdrowe mleko dają.

(krowy)

Nie pieje, nie gdacze,

tylko głośno kwacze.

Po stawie pływa.

Jak się nazywa?

(kaczka)

Grzebień ma na głowie,

swoim głośnym pianiem

wszystkich wczesnym rankiem

budzi na śniadanie.

(kogut)

dwa uderzenia w bębenek,
na czynelach,
na kastanietach,
wszystkie razem.

Dzieci grają na:

drewienkach, w rytmie ósemek,

tamburynie, w rytmie ósemek,

kastanietach, w rytmie ćwierćnut,

bębenkach, w rytmie ćwierćnut,

tak samo jak po pierwszej zwrotce,

bębenkach, w rytmie ćwierćnut,

czynelach,

bębenkach, w rytmie ćwierćnut,

czynelach.

tak samo jak po pierwszej zwrotce.

naprzemiennie klaszczą, uderzają w swoje kolana
(cała zagadka),

wykonują naprzemiennie cztery uderzenia dłońmi
o podłogę, cztery razy klaszczą (cała zagadka),

przechodzą do pozycji stojącej,
wykonują cztery uderzenia o kolana,
wykonują obrót wokół siebie,
wykonują cztery klaśnięcia,

maszerują w miejscu,

wykonują ruchy naśladujące pływanie,

przechodzą do siadu na piętach, wykonują
naprzemienne uderzanie:

raz w swoje kolana, następnie w kolana kolegi (cała
zagadka).

- Zadanie wymaga wcześniejszych ćwiczeń.
- Zabawa wyrabiająca szybki refleks – *Zwierzęta i gospodarz*.

Tamburyn.

N. wyznacza linię, na której dzieci – zwierzęta z wiejskiej zagrody – ustawiają się podczas przerwy w muzyce. Gospodarz zajmuje miejsce pod ścianą, tyłem do linii.

Dzieci swobodnie maszerują w określonym kierunku, w rytmie tamburynu. Naśladują dowolne zwierzęta mieszkające w wiejskiej zagrodzie. Na sygnał, głośny dźwięk tamburynu, przechodzą na wyznaczoną linię. Gospodarz, odwrócony tyłem do nich, wypowiada słowa: *Raz, dwa, trzy, gospodarz patrzy*. Dzieci idą dużymi krokami w jego stronę. Kiedy gospodarz się odwróci, zatrzymują się, pozostając w bezruchu.

Gospodarz chodzi między dziećmi i obserwuje, czy nikt się nie rusza. Kto się poruszy, wraca na wyznaczoną linię. Zabawę powtarzamy. Kto dobiegnie pierwszy do gospodarza, wygrywa i zajmuje jego miejsce.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Koniki*.

N. wyznacza teren zabawy oraz stajnię dla koników (jedną stajnię lub dwie stajnie). Na polecenie N. koniki wybiegają ze stajni, biegną kłusem – szybko na palcach, idą stępa – powoli, z wysokim podnoszeniem kolan, galopem – z odbijaniem się kolejno jednej nogi i drugiej nogi, cichutko – po piaszczystej drodze, głośno – po drewnianym moście. Na sygnał wracają do stajni.

- Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – *Głosy zwierząt* (przewodnik, cz. 5, s. 17).

III

- Zabawa dydaktyczna *Dzieci i ich mamy*.

Obrazki przedstawiające młode zwierzęta mieszkające na wsi i ich rodziców, bębenek.

Dzieci losują obrazki przedstawiające zwierzęce mamy i ich potomstwo (różnej wielkości).

- Spacerują po sali. Na uderzenie w bębenek szukają swojej rodziny.
- Liczą jej członków; określają, w której rodzinie jest najwięcej (najmniej) zwierząt, a w których – tyle samo.
- Układają obrazki zwierząt w kolejności od największego do najmniejszego zwierzęcia lub odwrotnie.

- Karta pracy, cz. 4, nr 23.
- Rysujcie strzałkami drogi owieczek do zagrody. Określcie kierunki poruszania się owieczek.
- Dokończcie rysować owieczki według wzoru. Pokolorujcie je.

- Zabawa ruchowa *Posłuszne gąski* (przewodnik, cz. 5, s. 14).

- Zabawy swobodne w kąciakach.

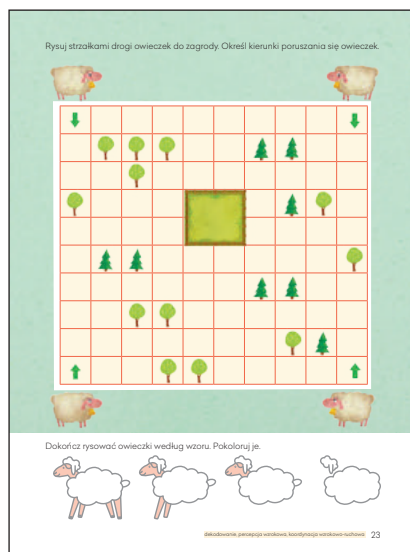

- Rozsypanka wyrazowa.

Wyprawka, karta R, klej, nożyczki, kartki A4.

Dzieci wycinają wyrazy z karty i tworzą z nich zdania. Gotowe zdania przyklejają na kartkę, odczytują je.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawy z tangramem. Ćwiczenia artykulacyjne – naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Zabawa ruchowa <i>Rozmowy zwierząt</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 30.	IV 1 IV 2, IV 18 I 5 I 5
II. 1. Zabawy i ćwiczenia pod hasłem <i>Po co hodujemy zwierzęta?</i> Cel: określanie korzyści wynikających z hodowli zwierząt. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Na wiejskim podwórku</i> . 2. <i>Kolorowe twarożki</i> – wykonywanie w zespołach twarożków smakowych. Cel: podkreślanie wartości zdrowego odżywiania się. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Gospodyni i ptactwo domowe</i> ; ćwiczenia z elementem równowagi – <i>Przestraszona kurka</i> .	IV 2, IV 18 IV 7 IV 1 I 5, IV 18
III. Zabawa <i>Dopowiedz i zrób</i> . Dzielenie nazw zwierząt hodowanych na wsi na sylaby lub na głoski. Odszukiwanie w naklejkach zdjęć młodych zwierząt. Naklejanie ich obok zdjęć odpowiednich dorosłych zwierząt. Wykonywanie pracy plastycznej <i>Kogut czy kurka?</i>	IV 1 IV 2 IV 8, IV 14 IV 8

Cele główne:

- określanie korzyści wynikających z hodowli zwierząt dla człowieka,
- podkreślanie wartości zdrowego odżywiania się.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia produkty pochodzące od zwierząt,
- wykonuje zdrowy twarożek.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: obręcze, produkty: pochodzenia zwierzęcego, do wykonania twarożków smakowych, obrazki: do rebusu fonetycznego, przedstawiające zwierzęta hodowane na wsi, wiejskie podwórko, tamburyn, bębenek, chusteczki na głowę, fartuszki, drewniane nożyki, widelce, łyżeczki, miseczki, talerze, klej, nożyczki, sylwety postaci do wiersza, kredki, mazak, kartka, znaczki dla gołębi i kurek, karta pracy, cz. 4, nr 24, tablice demonstracyjne nr 76, 77, wyprawka: karta T, karta 21.

Przebieg dnia**I**

- Zabawy z tangramem.
Wyprawka, karta T, kredki, nożyczki.
- Kolorowanie poszczególnych elementów kwadratu – tangramu. (N. wyjaśnia, że poszczególne elementy tangramu nazywamy kamykami)

- Wycięcie kwadratu. Przecięcie go wzdłuż wewnętrznych linii.
- Układanie z figur geometrycznych – kamyków tangramu – sylwety dowolnego zwierzęcia z wiejskiego podwórka.

T

- Tablica demonstracyjna nr 76.
- Ćwiczenia artykulacyjne – naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach.

- Zabawa ruchowa *Rozmowy zwierząt. Tamburyn.*

N. kolejno podchodzi do każdego dziecka i na ucho mówi mu, jakim jest zwierzęciem. Następnie dzieci spacerują po sali, naśladowując głosy swoich zwierząt, i nasłuchują głosów wydawanych przez inne dzieci – poszukują takich samych zwierząt jak one. Poszczególne grupki odszukanym zwierzętom gromadzą się w jednym miejscu i podskakują w kółeczkach, przy dźwiękach tamburynu.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 30 (przewodnik, cz. 5, s. 7).

II

Zajęcia 1. Zabawy i ćwiczenia pod hasłem *Po co hodujemy zwierzęta?*

- Zabawa dydaktyczna *Co nam dają zwierzęta?*

Obręcze, obrazki przedstawiające zwierzęta hodowane na wsi.

N. rozkłada w różnych miejscach na dywanie pięć obręczy, a w każdej z nich umieszcza zasłonięty obrazek zwierzęcia (kury, owcy, krowy, gęsi). Podchodzi z dziećmi do poszczególnych obręczy. Dzieci odsłaniają obrazek, nazywają przedstawione na nim zwierzę i zastanawiają się, co ono daje człowiekowi, np.: kura – jajka, owca – wełnę, krowa – mleko, gęś – mięso, pierze.

T

- Zabawa *Smakujemy i dotykamy.*

Produkty pochodzące od zwierząt: jajka, wędlina, kielbasa, mleko, ser, jogurt, wełna, pióra, tablica demonstracyjna nr 77.

N. pokazuje dzieciom produkty, które pochodzą od zwierząt, np.: jajka, wędlina, kielbasa, mleko, ser, jogurt, wełna, pióra. Następnie wybiera chętne dziecko, zasłania mu oczy i podaje do spróbowania lub dotknięcia wybrany produkt. Dziecko podaje nazwę produktu, a po odsłonięciu oczu nazywa zwierzę, od którego ten produkt pochodzi, i odszukuje je na tablicy przedstawiającej wiejskie podwórko.

- Burza mózgów – *Co można zrobić z tych produktów?*

Kartka, mazak.

N. podaje nazwę produktu, a dzieci mówią, do zrobienia czego może być on wykorzystany. N. zapisuje propozycje dzieci, np. jajka: ciasto, kanapki, sałatka; mleko: ser, jogurt, budyń; pióra: poduszka, pierzyna; wełna: szalik, czapka, sweter, skarpety.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Na wiejskim podwórku* (przewodnik, cz. 5, s. 12).

Zajęcia 2. Kolorowe twarożki – wykonywanie w zespołach twarożków smakowych.

Produkty: ser biały, rozmrożone lub świeże truskawki, śmietana, szczypiorek, natka pietruszki, rzodkiewka, puszka ryb w pomidorach, chleb tostowy, sól, cukier, widelce, łyżeczki, drewniane nożyki, miseczki, fartuszki, chusteczki na głowę.

- Oglądanie i nazywanie produktów przygotowanych przez N. (przyniesionych przez dzieci): ser biały, rozmrożone lub świeże truskawki, śmietana, szczypiorek, natka pietruszki, rzodkiewka, puszka ryb w pomidorach, chleb tostowy, sól, cukier.
- Określanie, do jakiej grupy należą te produkty; podawanie przykładów innych produktów, które do niej należą: ser biały, śmietana – nabiał; truskawki, banany – owoce; szczypiorek, pietruszka, rzodkiewka – warzywa; chleb tostowy, bułka – pieczywo; puszka ryb – konserwy; sól, cukier – przyprawy.
- Określanie, które produkty są pochodzenia zwierzęcego, a które – roślinnego; podkreślanie ich wartości odżywczych i zdrowotnych.
- Wypowiedzi dzieci na temat: *Co możemy zrobić z tych produktów?*
Dzieci podają swoje propozycje. N. zwraca uwagę, dlaczego te produkty są zdrowe, zachęca do ich spożywania.
- Rozwiązywanie rebusu fonetycznego – odgadnięcie, co dzieci wykonają na zajęciach.

Obrazki do rebusu fonetycznego.

Określanie pierwszej głoski w nazwie każdego obrazka; syntezywanie tych głosek; rozwiązywanie zagadki. Np. **t**orba, **w**agon, **a**nanas, **r**ower, **o**kno, **ż**aba, **e**kran, **k**ot; **s**anki, **m**ewa, **a**grafka, **k**orale, **o**woce, **w**aga; w ostatnim słowie – różnicowanie ostatniej głoski – **o**my – rozwiązanie: **twarożek smakowy**.

- Zaproponowanie wykonania twarożków: truskawkowego, szczypiorkowo-rzodkiewkowego i pomidorowo-rybnego.
Wyjaśnianie sposobu wykonania każdej potrawy.
- Twarożek truskawkowy: rozdrabnianie białego sera widelcem w miseczce; dodanie truskawek rozdrobnionych widelcem w drugiej miseczce oraz kilku łyżek śmietany; doprowadzanie cukrem do smaku; dokładne wymieszanie.
- Twarożek szczypiorkowo-rzodkiewkowy: rozdrabnianie białego sera widelcem w miseczce; dodawanie kilku łyżek śmietany oraz posiekanego szczypiorku i pokrojonej rzodkiewki; doprowadzanie solą do smaku; dokładne wymieszanie.
- Twarożek pomidorowo-rybny: rozdrabnianie białego sera widelcem w miseczce; dodawanie kilku łyżek śmietany oraz zawartości konserwy; dodawanie posiekanej natki pietruszki; doprowadzanie solą do smaku; dokładne wymieszanie.
- Podzielenie dzieci na trzy zespoły; zwracanie uwagi na higienę (umycie rąk, założenie fartuszków, chusteczek na głowy), zachowanie zasad bezpieczeństwa podczas posługiwania się plastikowymi nożami oraz zgodną współpracę – podział pracy między członków zespołu.
- Samodzielne działania dzieci: wykonywanie twarożków, krojenie kromek pieczywa tostowego na małe kwadraty lub prostokąty, smarowanie ich przygotowanym twarożkiem, układanie na talerzach.
- Porządkowanie stanowisk pracy.
- Degustowanie przygotowanych minikanapek (podczas podwieczorku); dzielenie się wrażeniami smakowymi i zapachowymi; określanie, który twarożek najbardziej dzieciom smakuje, wyjaśnianie dlaczego. Wymyślanie nazw dla każdego twarożku, np. *truskawkowy kaprys, szczypiorkowo-rzodkiewkowa przygoda, rybno-pomidorowa rozkosz*. (N. koordynuje wszystkie działania dzieci, w razie trudności – pomaga).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Gospodyni i ptactwo domowe*.

Znaczkę dla gołębi i kurek.

Z boku ogrodu N. wyznacza gołębnik. W nim znajdują się gołębie – połowa grupy dzieci. Z drugiej strony wyznacza kurnik, w którym będą pozostałe dzieci – kurki. Z boku jest dom gospodyni, a w nim jedno dziecko – gospodyni.

Gospodyni wychodzi z domu, sypie groch gołębiom i nawołuje: *Duś, duś, duś!* Gołębie wylatują z gołębnika i lecą do gospodyni, zbierają ziarenka (przysiad i pukanie palcem w podłogę). Z budy wyskakuje Burek (wyznaczone wcześniej dziecko, które siedzi z boku ogrodu) i szczeka na gołębie, które uciekają do gołębnika. Gdy Burek wróci do budy, gospodyni woła kurki, które wybiegają z kurnika i biegną po ziarenka. Gdy Burek je spłoszy, uciekają do kurnika, wołając: *Kodkodak!* W zabawie można zmieniać role.

- Ćwiczenia z elementem równowagi – *Przestraszona kurka*.

Dzieci stają na jednej nodze i machają ramionami – skrzydłami – kurka przestraszyła się szczekającego psa.

III

- Zabawa *Dopowiedz i zrób*.

N. wypowiada początek zdania, a jego zakończenie – słowo do rymu – dopowiadają dzieci. Dodatkowo muszą wykonać czynność, o której jest mowa w zdaniu.

Powiedz: prosię i podrap się po... (nosie).

Powiedz: krowy i dotknij ręką... (głowy).

Powiedz: kura i krzyknij głośno... (hura).

Powiedz: króliczki i nadmij... (policzki).

Powiedz: konie i pogłaskaj dłoń... (skronie).

Powiedz: psy i klaśnij raz... (dwa, trzy).

- Dzielenie nazw zwierząt hodowanych na wsi na sylaby (5-latk) i na głoski (6-latk).

- Karta pracy, cz. 4, nr 24.

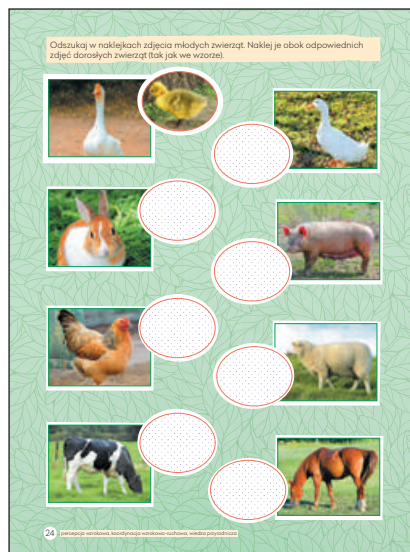
– Odszukajcie w naklejkach zdjęcia młodych zwierząt. Naklejcie je obok zdjęć odpowiednich dorosłych zwierząt (tak jak we wzorze).

- Wykonywanie pracy plastycznej *Kogut czy kurka?*

Wyprawka, karta 21, klej, nożyczki, kredki.

- Wycinanie kwadratu. Składanie go tak jak na rysunku 1.
- Składanie kartki kolejno, według instrukcji umieszczonej na rysunkach: 2.–4.
- Wycinanie obrazka grzebienia koguta (lub kurki). Zaginanie go wzdłuż linii przerywanej. Przyklejanie grzebienia kogutowi (kurce) – rysunek 5.
- Pokolorowanie dzioba koguta (kurki) na czerwono.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawy z zastosowaniem rymowanki. Otaczanie zieloną pętlą zdjęć zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą – zdjęć zwierząt, które mają cztery nogi. Czytanie całościowe wyrazów: ptaki, ssaki . Wskazywanie zdjęć ptaków i ssaków. Ćwiczenia poranne – zestaw 30.	IV 2 IV 4, IV 12, IV 18 I 5
II. 1. Teatrzyk sylwet na podstawie wiersza Heleny Bechlerowej <i>Jak kotek zwierzęta mlekiem częstował</i> . Cel: poznawanie domów zwierząt żyjących na wiejskim podwórku. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Gdzie kto mieszka</i> . 2. Ćwiczenia liczbowe w zakresie określonego zbioru – <i>Indycze jajo</i> . Cel: rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie dziesięciu. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa z elementem skoku i podskoku – <i>Kury na grzędach</i> ; obserwowanie cienia, jaki rzucają drzewa; sprawdzanie, czy cień zawsze znajduje się w tym samym miejscu.	IV 5, IV 18 I 5 IV 15 I 5, IV 18
III. Wspólne wykonywanie makiety wiejskiego podwórka. Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Wiejskie zwierzęta</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciakach (5-latki). Dodawanie i odejmowanie w zakresie dziesięciu (6-latki).	IV 8, IV 18 IV 7 I 6 IV 15

Cele główne:

- poznawanie domów zwierząt żyjących na wiejskim podwórku,
- rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie dziesięciu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia nazwy domów wybranych zwierząt,
- posługuje się liczebnikami – głównymi i porządkowymi – w zakresie dziesięciu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersze: Teresy Fiutowskiej *Indycze jajo*, Heleny Bechlerowej *Jak kotek zwierzęta mlekiem częstował*, sylwety do wiersza, obrazki przedstawiające: domy zwierząt i ich mieszkańców, pokarmy jedzone przez zwierzęta, sylwety: jajek różnej wielkości, sześciu popękanych jajek, indorków (różniące się kolorami i ozdobami), dwie kostki do gry, czasopisma o zwierzętach, tektura, klej, kolorowa bibuła, nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD, kartonowe pudełka, opaska do zasłonięcia oczu, tamburyn, kartoniki z liczbami (krążkami), plastelina, papier kolorowy, nożyczki, obrazki przedstawiające zwierzęta: kura, kogut, kaczka, gęś, koza, krowa, królik, pies, sylwety postaci: kot, kogut, czarna kura, koniki, króliki, gołąb, krowa, szarfy, karta pracy, cz. 4, nr 25, tablica demonstracyjna nr 78.

Przebieg dnia

I

- Zabawy z zastosowaniem rymowanki.

Obrazki przedstawiające zwierzęta: kura, kogut, kaczka, gęś, krowa, koza, królik, pies.

To zwierzęta Krzysia:

kura, kogut, kaczka, gęś,

krowa, koza, królik, pies.

N. mówi rymowankę i pokazuje obrazki wymienianych zwierząt.

- Rytmizowanie rymowanki (połączone z klaskaniem).
- Wypowiadanie rymowanki: ciche, głośne, z rosnącym i z malejącym natężeniem głosu, zgodnie ze wskazaniem rąk N. (dłonie złożone przed sobą – mówienie bardzo ciche; coraz głośniejsze, kiedy N. rozsuwa dłonie na boki; coraz cichsze – jeśli je do siebie zbliża).
- Wypowiadanie tekstu z różną intonacją: wesoło, smutno, ze złością.

- Karta pracy, cz. 4, nr 25.

– Otoczcie zieloną pętlą zdjęcia zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą – zdjęcia zwierząt, które mają cztery nogi.

– Przeczytajcie ze mną lub samodzielnie wyrazy: **ptaki**, **ssaki**. Wskażcie zdjęcia ptaków, a potem – ssaków.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 30 (przewodnik, cz. 5, s. 7).

II

Zajęcia 1. Teatrzyk sylwet na podstawie wiersza Heleny Bechlerowej *Jak kotek zwierzęta mlekiem częstował*.

- Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Gdzie mieszkają zwierzęta?*
Obrazki przedstawiające domy zwierząt i ich mieszkańców.

N. odsłania obrazki przedstawiające domy, w których mieszkają zwierzęta. Dzieci nazywają je, a następnie umieszczają pod każdym domem obrazek zwierzęcia, które w nim mieszka (stajnia – koń, obora – krowa, kurnik – kura, kogut, buda – pies, ul – pszczoły, nora – mysz, gołębnik – gołębie).

- Słuchanie fragmentu wiersza Heleny Bechlerowej (z wykorzystaniem sylwet postaci).

Sylwety postaci: kot, kogut, czarna kura, koniki, króliki, gołąb, krowa.

To jest Filik – kotek bury.

Ma wąsiki i pazury.

Dobry jest ten kotek Filik:

chce, by wszyscy mleko pili.

Stanął Filik przy kurniku.

– Czy chcesz mleka, koguciku?

Lecz kogucik z kurką czarną

na śniadanie jedli ziarno.

Koło żłobu stoi konik.

Filik ładnie się uklonił.

– Lubisz mleko? – Nie, ja rano

smaczny owies jem i siano.

Do królika kotek poszedł.

– Pij, pij mleczko, bardzo proszę!

A królik siadł pod drzewkiem:

chrupu-chrupu – gryzł marchewkę.

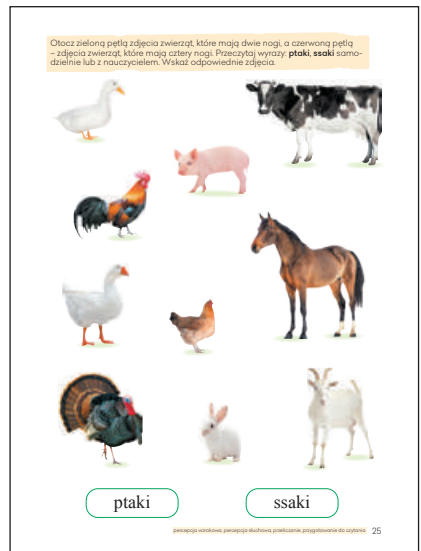
Przed gołąbkami Filik staje,

słodkie mleko mu podaje.

– Wypij mleczko sam, Filiku,

ja mam groszek w gołębniku.

Więc do krówki poszedł kotek. (...)

- Wypowiedzi dzieci na temat zwierząt, z jakimi spotkał się kotek; wyjaśnianie, dlaczego nie chciały się one poczęstować mlekiem; zwracanie uwagi na pokarmy, które jadły.
- Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Co jedzą zwierzęta?*

Obrazki przedstawiające domy zwierząt i ich mieszkańców, tamburyn.

Nazywanie pokarmów przedstawionych na obrazkach (marchewka, kapusta, mleko, myszy, ryby, trawa, kości, mięso, siano, ziarna zbóż, groch, orzechy). Układanie przy obrazkach określonych pokarmów obrazków zwierząt, które się nimi żywią, np.: ziarna zbóż – kura, koń, kaczka, gęś; marchewka, kapusta – królik; mleko, myszy, ryby – kot; trawa, siano – krowa, owca, koza, koń; kości, mięso, ryby – pies. (Zwracanie uwagi na różnorodność pokarmów, jakie spożywają zwierzęta, oraz to, że mogą się one powtarzać).

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Gdzie kto mieszka.*

Obrazki przedstawiające domy, zwierzęta i ich mieszkańców, tamburyn.

N. odsłania, umieszczone w różnych miejscach sali, obrazki przedstawiające domy zwierząt, np.: budę, ul, stajnię, oborę. Dzieli dzieci na cztery grupy, rozdając im obrazki: koni, krów, pszczół i psów. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach tamburynu, naśladując sposób poruszania się zwierząt, które mają na obrazkach. Podczas przerwy w grze odszukują swój dom i siadają w jego pobliżu; kolejno przypominają, jak ten dom się nazywa. Potem zamieniają się obrazkami i zabawa trwa dalej.

Zajęcia 2. Ćwiczenia liczbowe w zakresie określonego zbioru – *Indyczne jajo.*

- Słuchanie wiersza Teresy Fiutowskiej, wprowadzanie w tematykę zajęć; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze *Indyczne jajo*.

Czy ktoś gotuje indyczne jajo?

Czy jajecznicę z niego usmaży?

O koglu-moglu indycznym marzy?

Skąd znowu! Od tego jaja są kurze.

Indyczne jajo jest bardzo duże.

I kto by takie zjadł z ochotą,

brzuch by go bolał. Więc jeść je po co?

Morał więc prosty z tego wynika:

niech z indycznego jajka

indyczna mama wysiedzi indyka.

- Ćwiczenia liczbowe *Ile jajek zniosła indyczka?*

Sylwety jajek różnej wielkości, kartoniki z liczbami (krążkami).

N. przypina do tablicy sylwety jajek (za każdym razem inną liczbę w zakresie dziesięciu). Dzieci liczą jajka i układają przed sobą kartonik z odpowiednią liczbą krążków (lub liczbą).

- Ćwiczenia liczbowe *Ile indorków wykłuło się z jajek?*

Sześć sylwet popękanych jajek, sylwety indorków (różniące się kolorami i ozdobami).

N. przypina do tablicy sześć sylwet popękanych jajek. Wyklują się z nich pisklęta – małe indorki. Pod każdym jajkiem dzieci umieszczają tyle sylwet indorków, ile powie N., np.: z pierwszego jajka wykłuł się jeden indorek; z drugiego wykłuły się dwa indorki – bliźniaki; z trzeciego – jeden indorek; z czwartego – jeden indorek; z piątego – trzy indorki – trojaczki; z szóstego – dwa indorki. (Indorki różnią się kolorem i elementami wyglądu, np. muszką, krawatem, koralami).

- Dzieci określają, jak wygląda np. indorek wykłuty z trzeciego... szóstego jajka. Określają, z którego jajka wykłuł się indorek opisany przez N. lub dziecko (stosując liczebniki porządkowe).
- Obliczają, ile wszystkich indorków wykłuło się z jajek.
- Określają, czego było więcej: jajek czy indorków.
- Określają, o ile więcej było indorków.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa z elementem skoku i podskoku – *Kury na grzędach*.

Szarfy.

N. układa szarfy w rzędzie, jedna pod drugą. Są to grzędy. Pod grzędami ustawiają się kury. Skaczą obunóż pomiędzy nimi.

- Obserwowanie cienia, jaki rzucają drzewa. Sprawdzanie, czy cień zawsze znajduje się w tym samym miejscu. Wyjaśnianie tego zjawiska.

Dzieci przyglądają się cieniom, jakie rzucają poszczególne drzewa w ogrodzie. Odnajdują najdłuższy cień. Starają się zapamiętać jego kształt i miejsce (mogą obserwować cień, zaznaczyć go kredą lub ułożyć kontur ze skakanek). Podczas poobiedniego pobytu w ogrodzie sprawdzają, czy cień znajduje się w tym samym miejscu. Zastanawiają się nad przyczyną zmian.

III

- Wspólne wykonywanie makiety wiejskiego podwórka.

Czasopisma o zwierzętach, nożyczki, tekturowe podstawki, plastelina, tekturowe pudełka, papier kolorowy, klej, kolorowa bibuła, tektura, tablica demonstracyjna nr 78.

- Omawianie przez dzieci wyglądu wiejskiego podwórka (jakie zwierzęta i budynki się na nim znajdują).
- Wycinanie z kolorowych czasopism obrazków, zdjęć (lub rysowanie) zwierząt, które można spotkać na wiejskim podwórku.
- Przyklejanie ich na tekturkach, umocowywanie plasteliną do tekturowych podstawek (forma stojąca).
- Oklejanie kartonowych pudełek papierem kolorowym – tworzenie zabudowań gospodarczych, domu gospodarza.

- Komponowanie makiety na tekturze; ozdabianie elementami wykonanymi z kolorowej bibuły, np.: płotem, roślinami, stawem.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Wiejskie zwierzęta*.

Nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD, opaska do zasłonięcia oczu.

Dzieci poruszają się po kole przy dowolnej muzyce. W środku spaceruje dziecko z zasłoniętymi oczami. Podczas przerwy w grze dziecko ze środka koła wskazuje ręką w którąś stronę i podaje nazwę dowolnego zwierzęcia z wiejskiego podwórka, np. krowa. Wskazana osoba naśladuje głosem krowę, a dziecko z zasłoniętymi oczami odgaduje, które dziecko naśladuje krowę. Jeśli zgadnie, dzieci zamieniają się miejscami.

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach

- Dodawanie i odejmowanie w zakresie dziesięciu.

Dwie kostki do gry, kartoniki: z liczbami, ze znakami matematycznymi.

- Dodawanie z wykorzystaniem kostek.

Dzieci kolejno rzucają dwiema kostkami, w których zaklejone są ścianki z sześcioma oczkami. Są tam liczby 0. Po wyrzuceniu liczą oczka i układają odpowiednie działanie.

Np. dziecko wyrzuciło na kostkach 5 oczek i 4 oczka. Układa działanie:

$$5 + 4 = 9$$

i je odczytuje.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Opowiadanie o zdjęciu. Wskazywanie na nim zwierząt mieszkających na łące. Czytanie z N. napisów – nazw zwierząt i roślin. Zabawa z wykorzystaniem wiersza Teresy Fiutowskiej <i>Żabie łapki</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 31.	IV 2, IV 4, IV 18 IV 2 I 5
II. 1. Słuchanie opowiadania Jadwigi Korczakowskiej <i>Dziwne zielone</i> . Cel: zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Żabki i bocian</i> . 2. Ćwiczenia zwinności i zręczności, inspirowane wierszem Teresy Fiutowskiej <i>Ogłoszenie</i> . Cel: zachęcanie do poruszania się. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Ślimak</i> ; zabawa ruchowa <i>Wiosenne kwiaty</i> .	IV 5, IV 18 I 5 I 5, IV 5 I 5
III. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego o łące. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Spotkania na łące</i> . Rozwiązywanie zagadek dotyczących mieszkańców łąki. Oglądanie zdjęć i umieszczonych pod nimi figur. Uzupełnianie drugiego szeregu rysunkami odpowiednich figur, a trzeciego szeregu – odpowiednimi zdjęciami, odszukanymi w naklejkach.	IV 4, IV 9 I 5 IV 5 IV 11

Cele główne:

- zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby,
- zachęcanie do poruszania się.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia etapy rozwojowe żaby,
- wykonuje proponowane ćwiczenia.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: wiersze Teresy Fiutowskiej: *Żabie łapki*, *Ogłoszenie*, opowiadanie Jadwigi Korczakowskiej *Dziwne zielone*, bębenek, grzechotka, kołatka, tamburyn, nagranie odgłosów zwierząt pozyskane przez N., ławeczka gimnastyczna, chorągiewki, miska z wodą, napis **żaba**, kocyk, obrazki do zagadek, sześć dużych obręczy, kartoniki z wyrazami, teksty zagadek, karty pracy, cz. 4, nr 26, 27, tablice demonstracyjne nr 79, 80, 81.

Przebieg dnia

I

- T** • Tablica demonstracyjna nr 79.
 - Opowiedzcie o zdjęciu. Wskażcie zwierzęta mieszkające na łące.
- Rozpoznawanie i nazywanie mieszkańców łąki i roślin występujących na łące. Umieszczanie przez N. na tablicy napisów, wspólne ich odczytywanie, np. **biedronka, motyl, trawa, stokrotka, listek, łądoga, mak, rumianek, kwiatek.**

Kartoniki z wyrazami.

- ✧** • Zabawa z wykorzystaniem wiersza Teresy Fiutowskiej *Żabie łapki*. Dzieci dobierają się parami, stają naprzeciwko siebie i powtarzają tekst, ilustrując go ruchem.

Dzieci:

*Dwie zielone małe żabki
tak nad stawem grają w łapki:
jedną łapką
klap, klap, klap.
Drugą łapką
klap, klap, klap.
Potem dwiema
klap, klap, klap.
Ty, bocianie,
nas nie łap!*

podnoszą do góry prawą rękę, zgiętą w łokciu, uderzają o prawą dłoń partnera, podnoszą do góry lewą rękę, zgiętą w łokciu, uderzają o lewą dłoń partnera, podnoszą do góry obie ręce, zgięte w łokciach, uderzają w obie dłonie partnera, przykucają i grożą bocianowi, poruszając palcem wskazującym.

- ✧** • Ćwiczenia poranne – zestaw 31.
Tamburyn.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Owady na łące*. Dzieci poruszają się na palcach w różnych kierunkach sali, naśladując głosem ciche bzyczenie. Na dźwięk tamburynu przykucają – owady odpoczywają na kwiatkach. Na dwa dźwięki tamburynu ponownie poruszają się po sali.
- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Bukiety kwiatów*. Dzieci naśladują spacerowanie po łące, co pewien czas schylają się i zrywają kwiatek. Na hasło *Bukiety kwiatów* zatrzymują się i podnoszą do góry raz prawą rękę, raz – lewą, prezentując swoje bukiety.
- Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Bocian chodzi po wysokiej trawie*. Dzieci chodzą z wysokim unoszeniem kolan. Po kilku krokach zatrzymują się, stają na jednej nodze, drugą mają opartą o kolano nogi, na której stoją. Poruszają przed sobą złączonymi rękami wyobrażającymi dziób bociana i powtarzają słowa: *Kle, kle, kle, żabki mi się chce*.
- Zabawa ruchowa z elementem skoków – *Ostrożne żabki*. Dzieci są żabkami. Poruszają się, skacząc w przysiadzie. Na hasło *Idzie bocian* przykucają, zastygają w bezruchu i chowają głowy w ramionach. Hasło *Nie ma bociana* jest sygnałem, że niebezpieczeństwa nie ma i żabki mogą skakać dalej.

- Zabawa bieżna *Próbujemy złapać motyla*.
Dzieci biegają w różnych kierunkach. Na hasło *Hop*, wyskakują w górę, klaszcząc nad głowami.
- Marsz po obwodzie koła, we wspięciu na palcach – wysoko, a potem w przysiadzie – nisko.

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Jadwigi Korczakowskiej *Dziwne zielone*.

- Zagadki słuchowe – *Odgłosy dochodzące wiosną z łąki*.
Obrazki do zagadek, nagranie odgłosów zwierząt pozyskane przez N.
Rozpoznawanie głosów zwierząt z nagrania: świerszczy, pszczoł, bociana i żab. Zapamiętywanie kolejności usłyszanych głosów, zaznaczanie jej poprzez układanie obrazków tych zwierząt we właściwej kolejności.
- Słuchanie opowiadania.

Ola gra ze starszym bratem – w zielone. Schowała do kieszeni fartuszka listek brzozy.

„Gdy tylko wejdę do domu – myśli – zapytam Janka o zielone. Pewno zapomniał i przegra...”

Spotkała brata na ścieżce. Chłopiec pierwszy zawołał:

– Masz zielone?

– Mam!

– Dasz zielone?

– Dam! – I Ola pokazuje listek. – A ty masz zielone?

– Mam!

– Dasz zielone?

– Dam! – Janek rozchyła stulone dłonie i... hops! Wyskakuje z nich mała żabka...

Dziewczynka pisnęła przestraszona.

– To się nie liczy! – woła. – Przegrałeś!

– Jak to? Może ona nie jest zielona? Zobacz...

Ale żabka już kic, kic! – skryła się w trawie.

- Rozmowa na temat opowiadania.
 - W co grała Ola ze swoim starszym bratem?
 - Co zielonego pokazała Ola bratu?
 - Co pokazał jej brat?
- Zabawa *Grasz w zielone?*
N. podchodzi kolejno do dzieci ustawionych w kole i zadaje im pytanie: *Grasz w zielone?*
Dziecko odpowiada: *Gram*.
 - Masz zielone?
Na to pytanie dzieci odpowiadają *tak* lub *nie* w zależności od tego, czy mają coś zielonego w ubiorze.
- Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu żabki, jej zachowania.
- Analiza dźwiękowa słowa *żaba*.

Napis żaba.

Dzielenie słowa *żaba* na sylaby (5-latki) i na głoski (6-latki). Poszukiwanie innych słów, w których głoska *ż* występuje w nagłosie, śródgłosie (6-latki), np. żelazko, żołędzie, ważyć, kozuch.

- Umieszczanie wyrazu **żaba** pod obrazkiem przedstawiającym żabę.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Żabie zabawy*.
Na hasło *Żabki skaczą* dzieci naśladują żabie skoki. Na hasło *Żabki pływają* dzieci, w leżeniu przodem, naśladują pływanie żabką. Na hasło *Żabki odpoczywają* wykonują siad klęczny, chowają głowy w ramionach, pochylając się do przodu.

- Tablica demonstracyjna nr 80.
- Obejrzyjcie obrazki przedstawiające cykl rozwojowy żaby.
- Posłuchajcie:

Wśród żab są samce i samice. Samice składają do wody dużą ilość jaj sklejonych galaretowatą substancją – tak zwany skrzek. Z jaj wylęgają się larwy – kijanki (żyją w wodzie, mają skrzela i ogon). Po pewnym czasie kijankom wyrastają kończyny tylne, a następnie – przednie. Na koniec, przed wyjściem na ląd, kijanki tracą ogon, rozwijają się ich płuca.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Żabki i bocian*.

Sześć dużych obręczy.

Na dywanie N. rozkłada sześć dużych obręczy. Są to stawy. Dzieci są żabkami, skaczą po łące. Na hasło *Bocian* wskakują do stawów, a wybrany bocian próbuje je złapać. Złapane żabki zamieniają się w bociany.

Zajęcia 2. Ćwiczenia zwinności i zręczności, inspirowane wierszem Teresy Fiutowskiej **Ogłoszenie.**

- Słuchanie wiersza.

*Każda żaba, jeśli może,
niech się zjawi przy jeziorze,
przy wieczornym słońca blasku,
w czasie innych żab oklasków.
Urządzamy dziś zawody
w skokach – ale nie do wody.
Każda żaba może dziś
skakać z brzegu wprost na liść.
Z niego na następne skoczy,
ale z trasy niech nie zboczy,*

*gdy na drugim stanie brzegu,
jest zwycięzcą w żabim biegu.
Być zwycięzcą – wielka sprawa,
wokół się rozlegną brawa!
Większa sprawa – dbać o zdrowie,
niech więc żaba żabie powie
tę wiadomość, co tu czyta,
i za żabi kostium chwyta.
Mile widziani są inni goście,
ale bocianów raczej nie proście.*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Dla kogo zostały ogłoszone zawody? Na czym będą polegały?
- W jaki sposób zostaną nagrodzeni zwycięzcy?
- Kto nie będzie mile widziany na żabich zawodach?

- Zabawa *Organizujemy zawody*.

Ławeczka gimnastyczna, chorągiewki, miska z wodą, kocyk.

N. proponuje zabawę w żabie zawody w różnych konkurencjach:

- najszybsza żaba – żaby stają po jednej stronie sali i skaczą najszybciej jak potrafią do linii mety,
- najdłuższy skok – skaczą z miejsca, z wyznaczonej linii; N. zaznacza długość skoku,
- żaby skaczą przez przeszkody – pokonują tor przeszkód, przeskakując obunóż raz z jednej, raz z drugiej strony ławeczki, potem biegają slalomem między stojącymi chorągiewkami, następnie przeskakują przez miskę z wodą i dopływają do mety w leżeniu na kocyku,
- żaby przechodzą przez tunel – dzieci stają w rozkroku, jedno za drugim, tworząc tunel; ostatnie dziecko przechodzi przez tunel i staje na jego końcu; kolejne dzieci przechodzą w ten sam sposób,

- delikatne masażyki – dzieci siedzą w kole, jedno za drugim, w niewielkiej odległości, tak aby mogły wykonywać na plecach siedzącego przed sobą kolegi czynności, o których mówi N. (N. pokazuje poszczególne czynności, stojąc przed dziećmi).

*Najpierw skaczą małe żabki,
a za nimi żabek babki,
najpierw w prawo,
potem w lewo,
do środka i na drzewo.*

Bocian dziobem szuka w trawie,

ślimak patrzy nań ciekawie.

Szczypaweczki spacerują,

z rosy łapki otrzepują.

Płynie sobie cicho rzeczka,

rybki tańczą w niej w kółeczkach.

Dzieci:

delikatnie uderzają palcami rąk z dołu do góry,
uderzają piąstkami,
prowadzą obie dłonie półkolistnie w prawą stronę,
prowadzą obie dłonie półkolistnie w lewą stronę,
kierują obie dłonie do środka pleców, a następnie
– do góry,
naprzemiennie stukają palcami wskazującymi
z góry na dół,
rysują odśrodkowo – prawą dłonią w prawą stronę,
lewą dłonią – w lewą stronę – muszle ślimaków (spirale),
podszczypują jednocześnie obiema rękami z dołu do
góry,
delikatnie uderzają palcami obu rąk z góry ku dołowi,
rysują fale od dołu do góry, prowadzą obie dłonie raz
w jedną, raz w drugą stronę,
rysują całymi dłońmi coraz większe koła i coraz
mniejsze kółeczka.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Ślimak*.

Dzieci kładą się na brzuchu, z wyprostowanymi i złączonymi nogami. Na hasło *Ślimak, pokaż rogi* – podnoszą głowę i ręce, przykładając zwinięte w pięści dłonie do skroni i prostując palce wskazujące – pokazują rogi. Na hasło *Ślimak odpoczywa* kładą dłonie na ziemi i opierają o nie brodę, wracając do pozycji wyjściowej.

- Zabawa ruchowa *Wiosenne kwiaty*.

Tamburyn.

Dzieci są kwiatami. Przy cichych dźwiękach tamburynu przechodzą do przysiadu. Głośność dźwięku tamburynu narasta, dzieci przechodzą do pozycji stojącej – kwiaty rosną. Mocne uderzenie w tamburyn – kwiaty zatrzymują się przez chwilę w bezruchu. Dwa uderzenia w tamburyn – przechodzą do leżenia na plecach. Trzy uderzenia – tańczą trójkami w małych kołach. Cztery uderzenia – ustawiają się w czteroosobowych rzędach.

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 26.

– Przeczytajcie tekst razem ze mną. Ja będę czytać wyrazy, a wy będziecie mówić nazwy obrazków.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Spotkania na łące*.

Bębenek, grzechotka, kołatka.

N. dzieli dzieci na trzy grupy: żabki, bociany i motyle. Dźwięki bębenka są sygnałem do poruszania się bocianów, które spacerują po łące, wysoko unosząc kolana i machając dostojnie szeroko rozłożonymi

Przeczytaj tekst z nauczycielem. On będzie czytał wyrazy, a ty będziesz mówił nazwy obrazków.

Dzieci z przedszkola wybrały się na .

Łąka przywitała je kolorami: , , .

Zieleniła się , żółciły ,

a od wody odbijały się niebieskie .

Nad kwiatami krążyły ,

 i dostojnie fruwały .

Z daleka dzieci widziały ,

który rozglądał się za .

W górze było słychać śpiew ptaków.

To była przyjemna wycieczka.

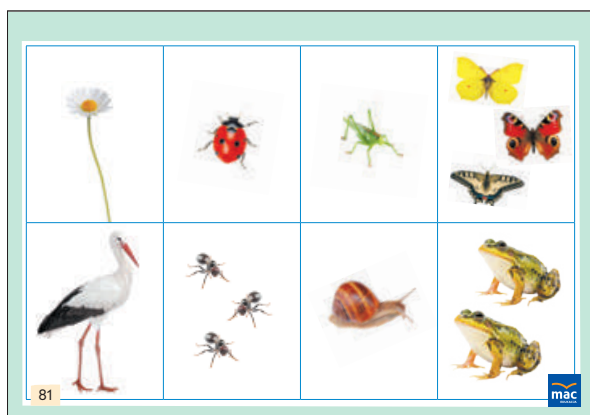
26. przygotowanie do czytania, porządkowanie wyrazów, wyobraźnia, wyobraźnia

w bok rękami – skrzydłami. Grzechotka zaprasza motyle, które biegają, machając rękami jak skrzydełkami na wysokości barków. Kołatka jest sygnałem dla żabek, które skaczą obunóż w przysiadzie.

- Rozwiązanie zagadek dotyczących mieszkańców łąki.

T **Tablica demonstracyjna nr 81, teksty zagadek.**

Odszukiwanie roślin i zwierząt, o których jest mowa w zagadkach, na tablicy demonstracyjnej nr 81.

*Na zielonej łące
rosną ich tysiące.
W swojej nazwie „sto” ma.
Jak się nazywa? (stokrotka)*

*Pracowite, chociaż małe,
pracują wytrwale,
budując kopce i pałace.
Szanujmy ich pracę. (mrówki)*

*Zapewne znacie
takiego konika,
co wiosną w trawie
cichutko cyka. (konik polny)*

*Skaczą po łące,
pływają w wodzie.
Z boćkiem bywają
w ciągłej niezgodzie. (żaby)*

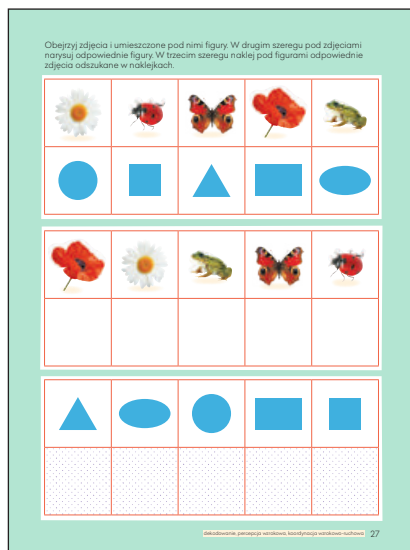
*Lekko unoszą się nad łąką,
gdy tylko zaświeci słońko.
Mają skrzydła kolorowe
i małe czułki na głowie. (motyle)*

*Na własnych plecach
domek swój nosi,
a więc nikogo
o nocleg nie prosi. (ślimak)*

*W czerwonych butach
po łące chodzi.
Czasami stoi
na jednej nodze. (bocian)*

*W czarne kropeczki
spódniczkę ma,
siada na trawie
panienka ta. (biedronka)*

- Karta pracy, cz. 4, nr 27.
- Obejrzyjcie zdjęcia i umieszczone pod nimi figury. W drugim szeregu pod zdjęciami narysujcie odpowiednie figury. W trzecim szeregu – pod figurami na-
klejcie odpowiednie zdjęcia odszukane w naklejkach.

Maj, tydzień 2
Dzień 2

Wiosna na łące
W rodzinie owadów

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Rysowanie w pustych polach roślin, zwierząt lub przedmiotów, które kojarzą się z wiosną i są w określonych kolorach. Rysowanie tyle samo kwiatów, ile jest motyli. Zabawa rozwijająca koncentrację uwagi oraz umiejętność określania, jakie zwierzę należy do rodziny owadów – <i>Owad czy nie?</i> (ćwiczenia indywidualne). Ćwiczenia poranne – zestaw 31.	IV 11 IV 18 I 5
II. 1. Rozmowa na temat życia pszczoł i mrówek. Cel: poznawanie życia pszczoł i mrówek. Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – <i>Pracowite mrówki</i> . 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Owady na łące</i> ; zabawa ruchowa z elementem równowagi – <i>Bocian chodzi po wysokiej trawie</i> .	IV 2, IV 18 I 5 I 8 I 5, IV 18
III. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze. Układanie rymów do nazw obrazków. Rysowanie po śladach według wskazań strzałek. Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – <i>Pracowite mrówki</i> . Zabawy z wykorzystaniem rymowanki. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach (5-latk). Łączenie liniami obrazków z właściwymi zapisami. Wykonywanie obliczeń. Zapisywanie wyników dodawania (6-latk).	IV 2 IV 2 IV 8 I 5 IV 2, IV 5 I 6 IV 15

Cele główne:

- poznawanie życia pszczoł i mrówek,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wyjaśnia znaczenie pszczoł i mrówek dla przyrody,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

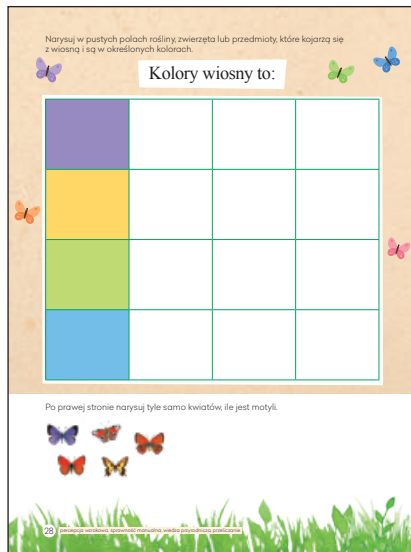
Środki dydaktyczne: wiersz Hanny Zielińskiej *Pszczoły*, nagranie odgłosów pszczoł pozyskane przez N., innych zwierząt, odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające: zwierzęta, pszczoły przy pracy, sylwety: uli różnej wielkości, pszczoł, gazety, napis **owady**, kartoniki z liczbami (krążkami), stoper, kolorowe apaszkki, nożyczki, tamburyn, karty pracy, cz. 4, nr 28, 29, tablica demonstracyjna nr 82, *Litery i liczby*, s. 87.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 28.
- Narysujcie w pustych polach rośliny, zwierzęta lub przedmioty, które kojarzą się z wiosną i są w określonych kolorach.
- Po prawej stronie narysujcie tyle samo kwiatów, ile jest motyli.
- Zabawa rozwijająca koncentrację uwagi oraz umiejętność określania, jakie zwierzę należy do rodziny owadów – *Owad czy nie?* (ćwiczenia indywidualne).
Obrazki przedstawiające zwierzęta, napis owady.
- N. układa na dywanie odwrócone obrazki przedstawiające zwierzęta. Dzieci odkrywają kolejne obrazki, nazywają przedstawione na nich zwierzęta. Jeśli jest to owad, układają obrazek pod napisem **owady**. Przykładowe obrazki: motyl, ćma, mucha, biedronka, mrówka, konik polny, pszczoła, osa, szerszeń, bąk, komar, chrabąszcz, żuk, ważka.
- Dzieci spacerują po sali. N. wypowiada nazwy różnych zwierząt. Jeśli wymieni nazwę owada – dzieci zatrzymują się w miejscu.
- Dzieci siedzą w kręgu. N. wypowiada różne nazwy. Jeśli dzieci usłyszą nazwę owada, klaszczą w ręce; jeśli usłyszą nazwę innego zwierzęcia, nie klaszczą. Dziecko, które się pomyli, odsuwa się na jedną kolejkę na zewnątrz koła.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 31 (przewodnik, cz. 5, s. 30).

Zajęcia 1. Rozmowa na temat życia pszczoł i mrówek.

- Słuchanie wiersza Hanny Zielińskiej *Pszczół*, ilustrowanego sylwetkami pszczoł.

Sylwety pszczoł, obrazki przedstawiające pszczoły przy pracy.

Bz, bzzz, bzzzzz!

Zakwitają bzy.

Jaki kolor, co za zapach!

Pylek w nosie. Sok na łapach!

Będzie złoty miód!

W bród, w bród, w bród!

Bz, bzzz, bzzzzyk!

Kwiat na bazi już znikł...

Czy poczekać do akacji,

zrobić sobie ciut wakacji?

I do złotych lip?

Bz, bzzz, bzzzz!

Nie czekamy! Nie!

Kwitnie w polu koniczyna,

wietrzyk listki jej przygina...

To lecimy?

Leee... ci... my...

- Rozmowa na temat wiersza.
 - Na czym polega praca pszczoł? Dlaczego są pożyteczne?
- Przybliżanie zwyczajów pszczoł; zwracanie uwagi na sposoby obrony przed wrogami (użądlenia).
- Oglądanie obrazków przedstawiających pszczoły przy pracy.
- Zabawa *Domki pszczoł*.

Sylwety uli (różniące się wielkością).

N. układa przed dziećmi sylwety uli różnej wielkości. Zadaniem dzieci jest ułożenie ich od najmniejszej do największej.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ule i pszczoły*.

Sylwety uli, kartoniki z liczbami (krążkami), nagranie odgłosów pszczoł pozyskane przez N.

N. rozmieszcza w różnych miejscach sali sylwety uli. Na każdej z nich znajduje się kartonik z określoną liczbą krążków (lub liczbą). Dzieci są pszczołami. Latają po sali, cicho bzykając, przy dźwiękach nagrania odgłosu pszczoł. W czasie przerwy w muzyce dzieci siadają pod sylwetkami uli w taki sposób, aby liczba pszczoł zgadzała się z liczbą krążków (lub liczbą) na ulu. Podczas powtórzeń zabawy N. za każdym razem zmienia kartoniki z krążkami lub liczbami na poszczególnych ulach.

- Wprowadzenie do tematu – rozwiązywanie zagadki.

Pracowitsze są od ludzi.

Gdy je słonko rano zbudzi,

maszerują jak żołnierze,

każda coś do pyszczka bierze –

igły sosen lub żdźbła słomy.

Co to? Zgadniesz, tylko pomyśl! (mrówki)

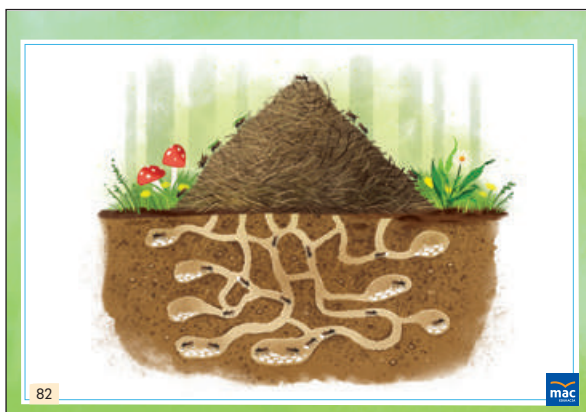
- Zapoznanie z pracą mrówek, przybliżenie ich zwyczajów; podkreślanie ich pracowitości i pożyteczności.

Tablica demonstracyjna nr 82.

- Co przedstawia obrazek? Jak jest zbudowane mrowisko?
- Co robią mrówki? (N. podkreśla pracowitość mrówek i ich rolę w oczyszczaniu lasu i łąki; uświadamia dzieciom, dlaczego nie należy niszczyć mrowisk i zabijać mrówek).

Królową mrówek zaopatrują mrówki służki, karmiąc ją i pielęgnując. Opiekują się także jajeczkami, które znosi tylko królowa.

Z jajeczek wykluwa się czerw, którym także opiekują się służki, karmiąc go i przenosząc ciągle w inne, ciepłe miejsca. Gdy dzień jest ciepły, wynoszą go na kilka chwil na kopułę mrowiska. Kiedy czerw się przepoczworza, zostaje przeniesiony do specjalnego pomieszczenia. Tu jest obserwowany przez inne mrówki służki, które muszą w odpowiednim momencie przeciąć kokony i pomóc młodym mrówkom wysłiznąć się z nich. Czerwone mrówki dożywają 10 lat, a ich królowa nawet do 20 lat.

- Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – *Pracowite mrówki*.

Gazety podarte na małe kawałki, stoper.

N. rozrzuca na dywanie gazety podarte na małe kawałki. Dzieci są mrówkami. Poruszając się na czworakach, jak najszybciej starają się posprzątać śmieci. N. mierzy czas stoperem.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 (przewodnik, cz. 5, s. 13).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Owady na łące*.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach wyznaczonego miejsca ogrodu przedszkolnego, na palcach, naśladując głosem ciche brzęczenie. Na dźwięk tamburynu przykucają – owady odpoczywają na kwiatach. Na dwa dźwięki tamburynu ponownie poruszają się po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego.

- Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Bocian chodzi po wysokiej trawie*. Dzieci chodzą po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego, wysoko unosząc kolana. Po kilku krokach zatrzymują się, stają na jednej nodze, drugą mają opartą o kolano nogi, na której stoją. Poruszają złączonymi przed sobą rękami wyobrażającymi dziób bociana i powtarzają słowa: *Kle, kle, kle, żabki mi się chce*.

III

- Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci słuchają głosów zwierząt naśladowanych przez N.; rozpoznają je; naśladują je poprzez powtarzanie określonych dźwięków, wysoko i nisko, w różnym tempie, np. bocian – *kle, kle, żabka – rech, rech, kum, kum, rade, rade, rade, świerszcz – cyk, cyk, cyt, cyt, dzyn, dzyn, pszczoła – bzzzy, bzzzy, mucha – brzzy, brzzzy*.

- Układanie rymów do nazw obrazków.

Obrazki.

N. rozkłada przed dziećmi odwrócone obrazki. Dzieci wybierają dowolny obrazek, podają jego nazwę. Dziecko, które jako pierwsze poda rym do tej nazwy (np. łąka – koronka, sznurek – murek, szal – bal, plama – lama, piórko – biurko, pas – las, paczki – maczki, krowa – mowa, futro – jutro, ciasto – miasto, nos – los, kot – płot), zabiera obrazek. Wygrywa dziecko, które zbierze najwięcej obrazków.

- Karta pracy, cz. 4, nr 29.

– Rysujcie po śladach według wskazań strzałek.

- Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – *Pracowite mrówki* (przewodnik, cz. 5, s. 38).
- Zabawy z wykorzystaniem rymowanki.
- Mówienie rymowanki z różnymi emocjami: ze złością, z radością, smutkiem, strachem.

*Jedna żaba, druga żaba,
żabki trzy.
Siadły sobie
przed śniadaniem
i zaczęły rechotanie.*

B

B+

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.
- *Odkrywam siebie. Litery i liczby*, s. 87.
- Łączenie liniami zdjęć z właściwymi zapisami. Wykonywanie obliczeń. Zapisywanie wyników dodawania.

Maj, tydzień 2

Dzień 3

Wiosna na łące
Gąsienica-tajemnica

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Słuchanie tekstu. Kończenie rysowania motyla, pamiętając, że jego skrzydełka po prawej stronie i po lewej stronie są takie same. Rysowanie po śladzie drogi motyla do stokrotki. Ćwiczenia poranne – zestaw 31.	IV 2, IV 14, IV 18 I 5
II. 1. Zapoznanie z cyklem rozwojowym motyla na podstawie historyjki obrazkowej. Cel: zapoznanie z cyklem rozwojowym motyla. Zabawa bieżna <i>Sprytne gąsienice</i> . 2. <i>Nasze gąsienice</i> – wykonywanie gąsienic z bibuły. Cel: rozwijanie umiejętności współpracy. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa z elementem skoku – <i>Ostrożne żabki</i> ; zabawa bieżna <i>Próbujemy złapać motyla</i> .	IV 5, IV 18 I 5 III 8, IV 8 I 5
III. Zabawy z wykorzystaniem chusty animacyjnej. Słuchanie wiersza. Kończenie kolorowania tęczy. Opowiadanie, jak wygląda łąka wiosną.	I 5 IV 5, IV 8

Cele główne:

- zapoznanie z cyklem rozwojowym motyla,
- rozwijanie umiejętności współpracy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- omawia cykl rozwojowy motyla,
- współpracuje w zespole.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: wiersz: Doroty Gellner *Gąsienica – tajemnica*, Atlas owadów, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, szyfonowe apaszki, obrazki: do historyjki obrazkowej, sylwety gąsienic w różnych kolorach i pasujących do nich kwiatków, bibuła, albumy ze zdjęciami

motyli, woreczek, duże arkusze papieru, klej, flamastry, kredki pastelowe, chusta animacyjna, obrazki motyli w różnych kolorach, tamburyn, okazy mniszka lekarskiego, karty pracy, cz. 4, nr 30, 31, 32, 33.

Przebieg dnia

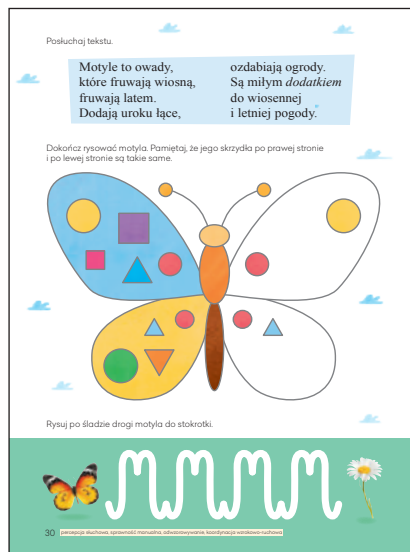
I

- Karta pracy, cz. 4, nr 30.
- Posłuchajcie tekstu.
- Dokończcie rysować motyla. Pamiętajcie, że jego skrzydła po prawej stronie i po lewej stronie są takie same.
- Rysujcie po śladzie drogi motyla do stokrotki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 31 (przewodnik, cz. 5, s. 30).

II

Zajęcia 1. Zapoznanie z cyklem rozwojowym motyla na podstawie historyjki obrazkowej.

- Oglądanie zdjęć motyli znajdujących się w albumach.
Albumy ze zdjęciami motyli.
- Wypowiadanie się na temat wyglądu motyli.
- Słuchanie wiersza Doroty Gellner *Gąsienica – tajemnica*.
Obrazki do historyjki obrazkowej.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.
- Wyjaśnianie niezrozumiałych słów.
- Jak wygląda gąsienica?
- Co robi jesienią?
- Z czego robi kokon?
- Jakie zwierzę wychodzi wiosną z kokonu?

- Ekspresja słowna – *Gdybym był motylem, to...*
- Ćwiczenia ruchowo-graficzne: kreślenie w powietrzu obiema rękami sylwety motyla.
- Dostrzeganie rytmu w ciągu obrazków motyli i kontynuowanie go.
Np.: żółty motyl, czerwony motyl, niebieski motyl... (trzy sekwencje).

Obrazki motyli w trzech kolorach.

- Zabawa bieżna *Sprytne gąsienice*.
N. dzieli dzieci na trzy zespoły. Każdy z nich tworzy swoją gąsienicę, trzymając stojącego przed sobą kolegę za ramiona. Osoba prowadząca – głowa – chce złapać koniec swojej gąsienicy, ale dzieci tak się poruszają, żeby jej to uniemożliwić. Co jakiś czas następuje zmiana prowadzących.

- Karta pracy, cz. 4, nr 31.
- Posłuchajcie opowiadania N. o cyklu rozwojowym motyla. Ponumerujcie odpowiednio obrazki za pomocą kropek lub napiszcie odpowiednie liczby.
- Obejrzyjcie zdjęcia. Posłuchajcie nazw motyli. Opowiedzcie o motylu, który podoba wam się najbardziej.
- Improwizacje przy muzyce tanecznej – *Taniec motyli*, z wykorzystaniem szyfonowych apaszek.

Nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, szyfonowe apaszki.

Zajęcia 2. Nasze gąsienice – wykonywanie gąsienic z bibuły.

- Zabawa *Tworzymy pary*.

Sylwety gąsienic i pasujących do nich kwiatów.

- N. rozkłada przed dziećmi sylwety gąsienic w różnych kolorach i o różnym wzornictwie (np. w paski, kółka, kropki, figury geometryczne). Dzieci oglądają je, porównują, a następnie tworzą pary, dobierając do nich odpowiednie obrazki kwiatów (pasujące pod względem koloru i wzorów na płatkach).
- Oglądanie w *Atlasie owadów* zdjęć przedstawiających gąsienice różnych motyli, zwracanie uwagi na różnice w ich wyglądzie.

Atlas owadów.

- Zabawa *Bibułkowe kule*.

Dzieci wybierają bibułę w ulubionym kolorze (prostokąty formatu A3).

Bibuła.

- Zgniatają ją: najpierw obiema rękami, a potem każdą ręką osobno, aby powstała papierowa kula.
- Podrzucają kule do góry i łapią je obiema rękami, a następnie tylko prawą ręką, tylko lewą, na przemian – w miejscu i w ruchu.
- Układają z wszystkich kul jedną wspólną gąsienicę.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
Zaproponowanie wykonania w zespołach wymyślonych przez dzieci gąsienic, z wykorzystaniem bibułowych kul.

Bibułowe kule, duże arkusze papieru, klej, flamastry, kredki pastelowe.

- Przyklejanie różnej liczby kul na dużych arkuszach papieru.
- Dorysowywanie flamastrami lub kredkami pastelowymi nóżek, głowy, elementów zdobniczych.

- Dorysowywanie elementów tła, np.: trawy, kwiatów, liści.
- Wymyślanie imion dla wykonanych gąsienic.
- Wykonywanie prac przez dzieci.
- Prezentowanie powstałych prac.
- Zorganizowanie wystawy.

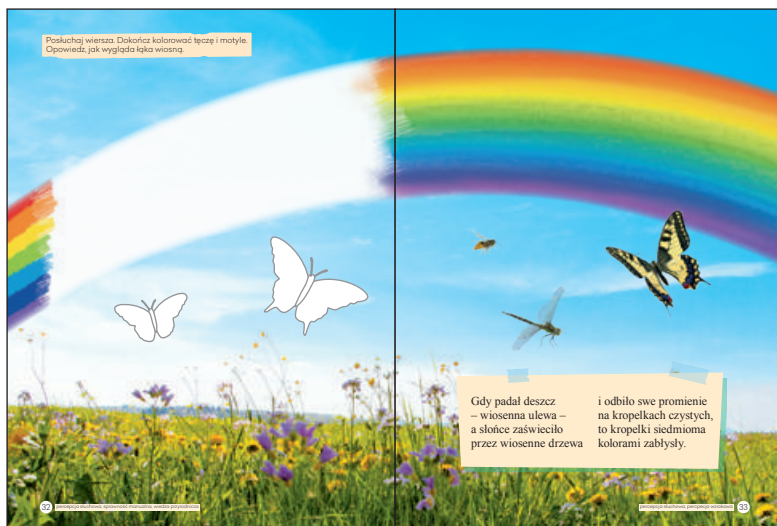
Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa z elementem skoku – *Ostrożnie żabki*.
Dzieci są żabkami. Poruszają się, skacząc w przysiadzie. Hasło *Nie ma bociana* jest sygnałem, że niebezpieczeństwa nie ma, żabki mogą skakać bezpiecznie. Hasło *Uwaga, bocian!* jest ostrzeżeniem i żabki zatrzymują się w bezruchu. N. wydaje hasła wymiennie.
- Zabawa bieżna *Próbujemy złapać motyla*.
Dzieci biegają w różnych kierunkach. Na hasło *Hop!* wyskakują w górę, z kłasnieniem nad głową.
- Obserwowanie roślin i zwierząt.
Okazy mniszka lekarskiego.
- Oglądanie mniszka lekarskiego – wskazywanie łodygi, kwiatu, liści, pąków i dmuchawca z nasionami.
- Oglądanie koniczyny lub innych roślin, które rosną w ogrodzie przedszkolnym.
- Obserwowanie fruujących owadów, nazywanie ich.

III

- Zabawy z wykorzystaniem chusty animacyjnej.
Chusta animacyjna, paski bibuły w kolorach: żółtym, niebieskim, jasnozielonym, ciemnozielonym, woreczek, obrazki motyli w różnych, kolorach.
- *Kolory wiosny*.
Dzieci wybierają z woreczka paski bibuły w kolorach: żółtym, niebieskim, jasnozielonym i ciemnozielonym. Podają przykłady tego, co jest wiosną we wskazanym kolorze. Stają dookoła chusty i układają na niej paski, na tych samych kolorach. Wiosenny wiatr delikatnie porusza chustą – dzieci falują nią; wiatr przybiera na sile – dzieci gwałtownie poruszają chustą, paski bibuły się mieszają, są podrzucane do góry, a następnie ponownie opadają na chustę.
- *Bocian i żaby*.
Dzieci trzymają chustę, siedząc skrzyżnie. Pod chustą poruszają się dwie żaby – dzieci wybrane przez N., a po chuście ostrożnie chodzi wybrane dziecko – bocian, próbując złapać uciekające żaby.
- *Wesołe motyle*.
Dzieci losują emblematy motyli w różnych, powtarzających się, kolorach i przyklejają je sobie do ubrań taśmą dwustronną. Stają dookoła chusty w taki sposób, aby motyle w jednym kolorze nie znajdowały się obok siebie, i wykonują polecenia N.:
 - Pod chustą przebiegają motyle, np.: czerwone, zielone...
 - Obiegają chustę w prawą stronę motyle: czerwone, zielone; w lewą stronę – motyle: niebieskie, żółte.
 - Na chuście siadają dwa motyle czerwone, trzy niebieskie – wtedy dzieci trzymają chustę nisko nad podłogą (w czasie wszystkich zabaw pozostałe dzieci delikatnie poruszają chustą).
- Karty pracy, cz. 4, nr 32, 33.
 - Posłuchajcie wiersza.
 - Dokończcie kolorować tęczę.
 - Opowiedzcie, jak wygląda łąka wiosną.

Maj, tydzień 2

Dzień 4

Wiosna na łące

W krainie motyli

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Opowieść ruchowa <i>Poranek na łące</i> , połączona z ćwiczeniami artykulatoryjnymi. Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latki). Ćwiczenia z figurami – dodawanie w zakresie dziesięciu (6-latki). Ćwiczenia poranne – zestaw 31.	I 5, IV 2 I 6 IV 15 I 5
II. 1. Opowiadanie historyjki obrazkowej. Cel: kształtowanie prawidłowych relacji w grupie rówieśniczej. Zabawa ruchowa przy muzyce o zmiennym tempie – <i>Szukam kolegi do wspólnej zabawy</i> . 2. Zabawy przy piosence <i>Karuzela na łące</i> . Cel: kształtowanie poczucia rytmu. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa z elementem dramy <i>Jestem...</i> ; zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Bocian i żaby</i> .	III 5, IV 5 IV 7 IV 7 I 5, IV 1
III. Czytanie wyrazów z N. Nazywanie pozostałych roślin i zwierząt. Opowiadanie o łące wiosną. Wykonywanie pomocy do zabawy <i>Wesołe motylki</i> . Zabawa <i>Wesołe motylki</i> – aktywne słuchanie muzyki klasycznej (według Batii Strauss). Zabawa <i>Prawda czy fałsz?</i>	IV 4, IV 5, IV 18 IV 8 IV 1 IV 2

Cele główne:

- kształtowanie prawidłowych relacji w grupie przedszkolnej,
- kształtowanie poczucia rytmu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- kulturalnie odnosi się do kolegów,
- rytmicznie porusza się przy muzyce.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: opowieść ruchowa *Poranek na łące*, piosenka *Karuzela na łące*, nagrania: utworu Wolfganga Amadeusza Mozarta *Marsz turecki*, spokojnej muzyki, o pogodnym charakterze, o zmiennym tempie, muzyki dowolnej, odtwarzacz CD, obrazki: figur geometrycznych, różnych motyli, figury geometryczne, dziesięć sylwet motyli, obrazek przedstawiający płaczące dziecko, rekwizyty dla: biedronki, osy, trzmieła, mrówki, chrząszcza, konika polnego, żuka, kółka do sersa, miękkie piłeczki, instrumenty perkusyjne (dla każdego dziecka), kartoniki z napisami: **tak, nie**, kolorowy karton, flamastry, elementy z folii samoprzylepnej, nożyczki, gumki frotki, skakanki, taśma dwustronna, karuzela – długi drewniany drążek, obręcz, karty pracy, cz. 4, nr 34, 35, tablice demonstracyjne nr 83, 85.

Przebieg dnia

I

- Opowieść ruchowa *Poranek na łące*, połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi.

Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD.

Dzieci ilustrują opowiadanie N. ruchem i głosem (w tle nagrania spokojnej muzyki).

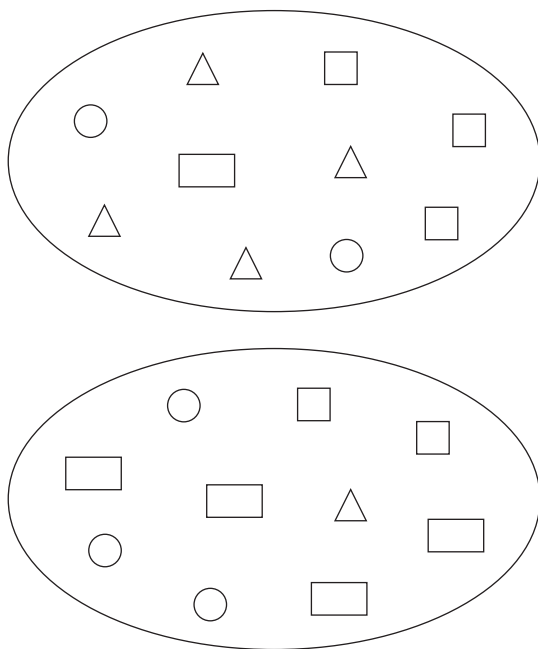
Pewnego dnia, wczesnym rankiem, przedszkolaki wybrały się na spacer, na łąkę. Słońce ogrzewało budzące się rośliny i zwierzęta. Dookoła panowała cisza, dlatego dzieci poruszały się na palcach. Łąka powoli budziła się do życia. Najpierw dzieci usłyszały bzykanie pracowitych pszczołek: – Bzz, bzz, bzz, które przelatywały z kwiatka na kwiatek i zbierały słodki nektar. Po łące spacerowały mrówki. Było ich bardzo dużo, ale chodziły tak ostrożnie, że się wzajemnie nie potrącały. Na zielonych listkach trawy siedziały świerszcze i poruszały nóżkami, strząsając z nich krople porannej rosy. Cykały cichutko: – Cyk, cyk, cyk. Dzieci wąchały pachnące kwiaty i dmuchały na dmuchawce, których nasiona unosiły się w powietrzu, wirując w kółeczko. Wtem usłyszały kumkanie: – Kum, kum, kum. To żabki nawoływały się na poranny spacer, skakały wysoko, obserwując, czy nie zbliża się jakieś niebezpieczeństwo. Nagle, niespodziewanie pojawił się bocian, krocząc dostojnie i wysoko unosząc nogi. Zatrzymał się, stanął na jednej nodze i zaczął nawoływać: – Kle, kle, kle. Przestraszone żabki pochowały się w trawie. Przyglądał się temu wróbelek, który fruwał nad łąką w poszukiwaniu pożywienia dla swoich dzieci. Trzepotał swoimi skrzydłkami i cicho ćwierkał: – Ćwir, ćwir, ćwir. Bocianowi znudziło się szukanie żabek, rozwinął więc swoje duże skrzydła i odleciał z łąki. Dzieci już miały wracać do przedszkola, gdy zauważyły ślimaka, który wolno sunął między łodygami kwiatów. Kiedy tylko napotkał jakąś przeszkodę, szybko chował się do swojego domku, który niósł na grzbiecie. Dopiero po chwili powoli wystawiał głowę i rozglądał się dookoła, wygrzewając się w promieniach wiosennego słońca. Po niebie leniwie płynęły chmury, a lekki wietrzyk poruszał gałązkami wierzby, na której siedziała wrona, głośno kracząc: – Kra, kra, kra.

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.
- Ćwiczenia z figurami – dodawanie w zakresie dziesięciu.
- Zabawa *O jakiej figurze mówię?*

Obrazki figur geometrycznych, figury geometryczne, skakanki.

Jedno z dzieci opisuje słowami dowolną, poznaną figurę, bez używania jej nazwy. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie nazwy figury i wskazanie jej na obrazku.

- Przeliczenie figur znajdujących się w pętłach.
N. umieścił w dwóch pętłach po dziesięć figur – w tym trójkąty, prostokąty, koła i kwadraty.
- Dzieci liczą figury. Porównują ich liczbę w obu pętłach (jest tyle samo).
- Liczą poszczególne figury w każdej pętli.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 31 (przewodnik, cz. 5, s. 30).

II

Zajęcia 1. Opowiadanie historyjki obrazkowej.

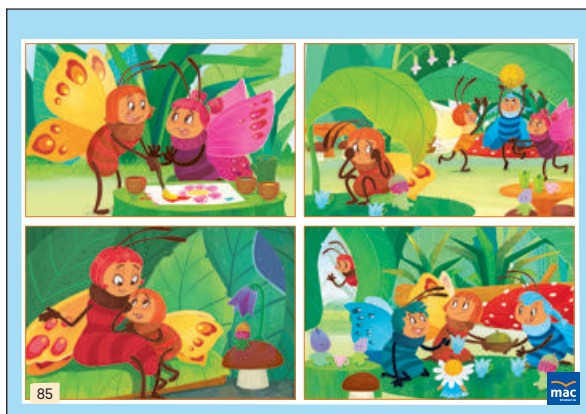
- Ćwiczenie spostrzegawczości – *Ukryte motyle*.

Dziesięć sylwet motyli.

N. ukrywa w różnych miejscach sali dziesięć sylwet motyli. Zadaniem dzieci jest ich odnalezienie i określenie, z użyciem odpowiednich przyimków, gdzie je odnalazły.

- T • Tablice demonstracyjne nr 83, 85.

- Opowiadanie historyjki.
- W jaki sposób zachowywał się motylek z zielonymi skrzydełkami w motylim przedszkolu?
- Jakie były konsekwencje takiego zachowania?
- Ocenianie postępowania motylka.
- Wyjaśnianie pojęcia *samolub*.
- Zwracanie uwagi na to, kto i w jaki sposób wpłynął na zmianę zachowania motylka oraz jakie przyniosło to korzyści dla innych motylków i dla głównej bohaterki.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dobrze czy źle?*

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze słuchają zdań wypowiedzianych przez N. Jeśli postępowanie dzieci, o których jest mowa w zdaniach, jest pozytywne, klaszczą w ręce, jeśli jest negatywne – tupią nogami. Dźwięki tamburynu są sygnałem do ponownego swobodnego poruszania się. Przykłady zdań, np.: *Ania ze złości zburzyła koledze domek z klocków. Tomek pożyczył koleżance swoje flamastry. Ola pomogła koledze zawiązać sznurówki. Zbyszek pomazał bratu obrazek. Antek przepuścił Zosię w drzwiach. Gosia podniosła kredkę upuszczoną przez Elę. Dawid podstawił Pawłowi nogę. Alek odwiedził chorą koleżankę. Zygmunt mówił, że Piotrek jest głupi.*

- Zabawa *Kiedy jest ci przykro?*

Obrazek przedstawiający płaczące dziecko.

N. pokazuje dzieciom obrazek przedstawiający płaczące dziecko. Prosi, aby dzieci podały przyczyny, które mogły spowodować płacz dziecka znajdującego się na obrazku. Dzieci kolejno podają obrazek wybranej osobie, która podaje przyczynę płaczu dziecka.

- Zabawa *Pociesz motylka.*

Krzeselko, opaska motyla.

N. sadza na krzeselku przed dziećmi chętną osobę z opaską motyla. Wyjaśnia, że tej osobie jest dziś bardzo smutno, i prosi, aby dzieci wymyśliły sposoby na jej pocieszenie. Chętne dzieci podchodzą do motylka i prezentują swoje pomysły.

- Zabawa *Uważne motyle.*

Obrazki motyli: pazia królowej, bielinka kapustnika, cytrynka, kołatka, trójkąta, grzechotka.

N. dzieli dzieci na trzy grupy. Będą one motylkami o różnych nazwach: pazie królowej, bielinki kapustnika i cytrynki. (Przed zabawą N. zapoznaje dzieci z wyglądem tych motyli, pokazując im odpowiednie obrazki lub zdjęcia). Na dźwięk kołatki poruszają się pazie, na dźwięk trójkąta – bielinki, a na dźwięk grzechotki – cytrynki.

- Zabawa ruchowa przy muzyce o zmiennym tempie – *Szukam kolegi do wspólnej zabawy.*

Nagranie muzyki o zmiennym tempie, odtwarzacz CD.

Przy dźwiękach wolnej muzyki dzieci spacerują po sali ze spuszczonymi głowami. Kiedy usłyszą muzykę szybką, oznacza to, że znalazły kolegę do wspólnej zabawy. Dobierają się w pary i podskakują w kółeczkach. Przy powtórzeniach zabawy za każdym razem dzieci tańczą z innym partnerem.

Zajęcia 2. Zabawy przy piosence *Karuzela na łące.*

- Zabawa *Zaczarowane motylki.*

Bębenek.

Dzieci są motylkami. Poruszają się na palcach i machają rękami jak skrzydełkami. Pomiedzy nimi chodzi N. – wróżka z bębenkiem. Na mocne uderzenie w bębenek motylki zastygają w bezruchu, przybierając dowolne pozy, a wróżka wybiera tego, którego poza najbardziej jej się podoba. Uderza przy nim dwa razy w instrument, co oznacza, że pozostałe motylki zostały odczarowane i mogą znowu się poruszać, a ona zamienia się rolą z wybranym motylkiem.

- Słuchanie piosenki *Karuzela na łące* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

Nagranie piosenki *Karuzela na łące*, odtwarzacz CD.

1 D h A
Dzień ra - do - sny dziś na łą - ce, mo - cno i go - rą - co świe - ci

4 D A D h
ma - jo - we słoń - ce. Do - bry hu - mor się u - dzie - la, przy - je -

7 E E7 A A7 D
cha - ła ka - ru - ze - la, bę - dzie wiel - ki bal! Ref.: Na ma - jo - wej łą - ce ka - ru -

10 h D h
ze - la dla bied - ron - ki, o - sy i dla trzmie - la.

13 e A D h e A
I mrów - ka je - dzie z chrzą - szcem, i ża - ba, i chra - bą - szcze, i ko - nik po - lny wsco - czył,

16 D h e A D G
i żu - czek się przy - to - czył. A ka - ru - ze - la wi - ru - je w ko - ło,

19 g A4 A3
mu - zy - czka gra we - so - ło, da - ba, da - ba, dam!

I. *Dzień radosny dziś na łące,
mocno i gorąco świeci majowe słońce.
Dobry humor się udziela,
przyjechała karuzela, będzie wielki bal!*

Ref.: *Na majowej łące karuzela
dla biedronki, osy i dla trzmiela.
I mrówka jedzie z chrząszczem,
i żaba, i chrobąszcze,
i konik polny wskoczył,
i żuczek się przytoczył.
A karuzela wiruje w koło,
muzyczka gra wesoło, daba, daba, dam!*

II. *Kwiaty cieszą się z pogody
i sukienki zakładają – to pokaz mody!
Maki, chabry, fiołki, dzwonki.
Na nich muszki i biedronki uśmiech w koło ślą!*

Ref.: *Na majowej łące...*

III. *Pajątek nad porządkiem czuwa,
a motylek wraz z rodziną wysoko fruwa.
Pszczoła miód rozdaje wszystkim,
pachną trawy, zioła, listki i tak cudnie jest!*

Ref.: *Na majowej łące...*

- Rozmowa na temat piosenki. Zwracanie uwagi na elementy baśniowe.
- O czym jest ta piosenka?
- Wymieńcie mieszkańców łąki.
- Jakie rośliny rosną na łące?
- Czy mieszkańcy łąki, tak jak w piosence, mogą jeździć na karuzeli?
- Określanie nastroju piosenki, zwracanie uwagi na budowę zwrotkową. Powtarzanie trudniejszych fragmentów piosenki za N. mormorando.
- Ćwiczenie fonacyjne – *Różne dźwięki*.

Odtwarzacz CD, nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci swobodnie maszerują w dowolnych kierunkach. Podczas przerwy w muzyce N. wypowiada dowolną samogłoskę. Dzieci starają się zaśpiewać ją od tonów niskich do wysokich.

- Zabawa kształtująca płynność ruchów w przestrzeni – *Motyle*.

Odtwarzacz CD, nagranie muzyki o pogodnym charakterze.

Muzyka o pogodnym charakterze zaprasza dzieci do dowolnych improwizacji ruchowych obrazujących ruchy motyla (obroty, powolne przejście do przysiadu, pozostanie przez chwilę w bezruchu, bieg na palcach, wykonanie obrotu na ugiętych kolanach).

- Zabawa przy piosence *Karuzela na łące*.

Rekwizyty przygotowane wcześniej przez N. (dla biedronki, osy, trzmiela, mrówki, chrząszcza, żaby, konika polnego, żuka), karuzela – długi drewniany drążek, na wierzchu którego znajdują się przymocowane kolorowe wstążki (w ilości odpowiadającej liczbie dzieci będących mieszkańcami łąki), klawesy (dla pozostałych dzieci).

Ustawienie: dzieci są ustawione na okręgu, twarzami do jego środka. Z boku stoi dziecko, które jest karuzelą. N. dzieli dzieci na dwie grupy.

Zwrotka I

Takty: 1.–8. – dzieci z pierwszej grupy grają na klawesach, pozostałe miarowo klaszczą.

W taktach: 6.–8. do środka koła wchodzi karuzela.

Refren:

Takty: 9.–10. – dzieci grają na klawesach, pozostałe stoją w lekkim rozkroku.

Takty: 11.–16. – mieszkańcy łąki wchodzi do koła kolejno, zgodnie z tekstem. Każdy bierze w ręce kolorową wstążkę przymocowaną do drążka.

Takty: 17.–20. – karuzela się obraca, pozostałe dzieci grają na klawesach.

Repetycja:

Dzieci w dalszym ciągu trzymają końce wstążek w dłoniach.

Takty: 9.–10. – wykonują zwrot twarzami do środka koła, drobnymi krokami biegną do środka.

Takty: 11.–12. – powracają na swoje miejsca.

Takty: 13.–16. – maszerują w miejscu.

Takty: 17.–20. – karuzela się obraca, pozostałe dzieci grają na klawesach.

- Ćwiczenie wyrabiające prawidłową dykcję – *Na łące*.

Dzieci rytmicznie powtarzają trudne słowa i zdania proponowane przez N. Zwracają uwagę na dykcję oraz poprawne akcentowanie.

- Żaby, chrabąszcze mieszkają na łące.
- Mrówki i trzmiele mają na łące pracy bardzo wiele.
- Chrabąszcze fruwają i spacerują. Nisko, wysoko żaby podskakują.
- Żuki, żuczki spacerują, pożywienia poszukują.
- Szumi trawa na łące, szur, szur wieje wietrzyk i grzeje słońce.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa z elementem dramy *Jestem...*

Obrazki przedstawiające mieszkańców łąki.

Chętne dziecko losuje obrazek przedstawiający mieszkańca łąki, np.: pszczołę, motyla, żabę, skowronka, zająca. Za pomocą ruchów i głosu przedstawia go, nie pokazując obrazka. Poza to dzieci odgadują, jakie zwierzę przedstawia obrazek.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Bocian i żaby*.

Sześć obręczy.

N. rozkłada na trawie sześć obręczy. Są to stawy. Dzieci są żabami. Skaczą po łące – wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego. Na hasło *Bocian* wskakują do stawów, a dziecko wybrane do roli bociana próbuje je złapać.

III

- Karty pracy, cz. 4, nr 34, 35.

- Przeczytajcie wyrazy samodzielnie lub ze mną. Nazwijcie pozostałe rośliny i zwierzęta.

- Wykonywanie pomocy do zabawy *Wesołe motylki*.

Kolorowy karton, nożyczki, elementy z folii samoprzylepnej, flamastry, gumki frotki, taśma dwustronna.

Dzieci wycinają z kolorowego kartonu dwie sylwety motyli, ozdabiają je według własnych pomysłów elementami wyciętymi z folii samoprzylepnej i rysując flamastrami. Przyklejają motyle do gumek frotek taśmą dwustronną. Zakładają je na nadgarstki. Wykorzystują w zabawie *Wesołe motylki*.

- Zabawa *Wesołe motylki* – aktywne słuchanie muzyki klasycznej (według Batti Strauss).
Nagranie utworu Wolfganga Amadeusza Mozarta *Marsz turecki*, odtwarzacz CD.
Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie i wykonują określone ruchy do utworu Wolfganga Amadeusza Mozarta *Marsz turecki*.
 - Machają prawą ręką w stronę prawej ręki partnera (2 razy).
 - Machają lewą ręką w stronę lewej ręki partnera (2 razy).
 - Powtarzają ruchy z podpunktów pierwszego i drugiego.
 - Słyszając fragment zagrany głośno – wyciągają ręce w bok, poruszają nimi w górę i w dół.
 - Słyszając fragment zagrany cicho – przyciągają ręce do klatki piersiowej i poruszają nimi.
 - Powtarzają ruchy z podpunktów czwartego i piątego.
 - Powtarzają ruch z podpunktu pierwszego.
 - Wykonują przed sobą kołowrotek.
 - Powtarzają ruchy z podpunktów od czwartego do ósmego.
 - Wstają i poruszają się swobodnie po sali, naśladując fruwanie.
- Zabawa *Prawda czy fałsz?*

Kartoniki z napisami: *tak, nie* (dla każdego dziecka).

N. podnosi kartoniki z napisem **tak** i **nie**. N. lub dziecko (6-latek) odczytuje napisy, dzieci określają, czy zdania wypowiedane przez N. są zgodne czy niezgodne z prawdą. Jeśli są prawdziwe, podnoszą do góry kartonik z napisem **tak**; jeśli nieprawdziwe – kartonik z napisem **nie**.

Ślimaki to ogromne zwierzaki.

Biedroneczki są w paseczki.

Żabki skaczą w trawie i pływają w stawie.

Stokrotki mają kolorowe środki.

Skowronek to ptaszek mały, ale śpiewak doskonały.

Mrówki budują mrowiska, to rzecz jest oczywista.

Ryby mówią ludzkim głosem i śpiewają czasem basem.

Maki to kolorowe ptaki.

Od chodzenia po rosie rosną muchy w nosie.

Na łące o poranku spotkasz grzyby w dzbanku.

Pracowite pszczoły robią miodek doskonały.

Dzięcioł stuka w korę drzewa i korniki z niej wybiera.

Kiedy świeci słońce, jest zimno na łące.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Ćwiczenie spostrzegawczości – <i>Pomieszane obrazki</i> . Zabawa <i>Kolorowy motyl</i> . Liczenie motyli: białych, żółtych, błękitnych, brązowoszarych. Porównywanie ich liczby. Ćwiczenia poranne – zestaw 31.	IV 9 IV 9 IV 15 I 5
II. 1. Rozmowa na temat znaczenia barwy ochronnej zwierząt, na podstawie motyli i żab. Cel: zwracanie uwagi na przystosowanie zwierząt do życia w danym środowisku. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Motyle i kwiaty</i> . 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: ćwiczenia w określaniu wartości logicznej zdań; ćwiczenia rytmiczne <i>Zielona łąka</i> .	IV 2, IV 18 I 5 I 8 I 5
III. Wykonywanie pracy plastycznej <i>Łąka wiosną</i> . Ćwiczenia w kodowaniu i dekodowaniu. Kończenie rysowania bociana według wzoru. Rysowanie po śladach drogi żaby do stawu.	IV 8 IV 12 IV 8

Cele główne:

- zwracanie uwagi na przystosowanie się zwierząt do życia w danym środowisku,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wyjaśnia znaczenie barwy ochronnej dla zwierząt,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: opowiadanie Heleny Bechlerowej *O żabkach w czerwonych czapkach*, elementy sylwetki motyla kartonowe kwiaty w czterech kolorach, opaski dla dzieci (w czterech kolorach), napis **motyl**, tamburyn, seria obrazków przedstawiających żabki i bociana (do opowiadania), pszczołę, motyla, biedronkę, konika polnego, ważkę, znaki (gwiazdka, krzyżyk, kropka, pionowa kreska, koło), pocięte na części obrazki zwierząt występujących wiosną na łące, farby, gazety, karty pracy, cz. 4, nr 36, 37, tablice demonstracyjne nr 84, 86, wyprawka, karta 23.

Przebieg dnia**I**

- Ćwiczenie spostrzegawczości – *Pomieszane obrazki*.
Pocięte na części obrazki zwierząt występujących wiosną na łące.

N. układa przed dziećmi pocięte na części obrazki przedstawiające: motyla, pszczołę, ślimaka i biedronkę. Zadaniem dzieci jest poskładanie ich w całość, nazwanie przedstawionych na nich zwierząt, podzielenie tych nazw na sylaby i na głoski, ułożenie zdań, w których występują te nazwy.

- Zabawa *Kolorowy motyl*.

Elementy sylwetki motyla, napis motyl.

Dzieci układają sylwetę motyla z przygotowanych przez N. elementów, wyciętych z kolorowego papieru. Kolejno podchodzą do tablicy i umieszczają na niej poszczególne części sylwetki, prawidłowo je nazywając. Wspólnie z N. lub samodzielnie odczytują wyraz **motyl**.

- T**
- Tablica demonstracyjna nr 84.
 - Policzcie motyle: białe, żółte, niebieskie, brązowoszare.
 - Porównajcie ich liczbę.
- +**
- Ćwiczenia poranne – zestaw 31 (przewodnik, cz. 5, s. 30).

II

Zajęcia 1. Rozmowa na temat znaczenia barwy ochronnej zwierząt, na podstawie motyli i żab.

- Karta pracy, cz. 4, nr 36.
- Odszukajcie w naklejkach zdjęcia żabek. Naklejcie je na zdjęciu łąki tak, jakby chowały się przed bocianem.
- Powiedźcie, gdzie je schowaliście.

- Słuchanie opowiadania Heleny Bechlerowej *O żabkach w czerwonych czapkach* (inscenizowanego serią obrazków przedstawiających żabki i bociana).

Seria obrazków przedstawiających żabki i bociana.

Mieszkały dwie żabki w Zielonej Dolinie: Rechotka i Zielona Łapka. Zielona Łapka rozglądała się złotymi oczami wokoło, patrzyła na zieloną trawę, na zielonkawą wodę, na swój zielony płaszczyk.

– Brzydki jest ten mój płaszczyk! Nie chcę takiego!

– Brzydki? Dlaczego? – dziwiła się Rechotka.

– Popatrz: zielona trawa, zielony tatarak, zielona woda. I mój płaszczyk zielony. I twój! I nazywam się Zielona Łapka! I wszystko takie zielone... Ach, jak nudno!

– A biedronki mają czerwone sukienki... I czarne kropki na sukienkach... – mówiła Rechotka.

– Może zaprosimy biedronki? Będzie nam wesoło! Zielona Łapka klasnęła z uciechy.

– Już wiem! Wywiesimy takie zaproszenie:

*Kto ma kolor czerwony,
jest dziś pięknie proszony.
Niech przyjdzie, niech przyleci,
kto ma czerwony berecik,
czerwony płaszczyk, czerwony krawat –
będzie wesoła zabawa!
Zapraszają z ukłonem –
wszystkie żabki zielone.*

To zaproszenie wywiesiły żabki na starej wierzbie. Nie upłynęła godzina – przyleciała pliszka. Przeczytała, machnęła ogonkiem.

– To nie dla mnie! Nie mam czerwonej czapeczki!

Przyleciały wróble, przeczytały, poskakały tu i tam.

– To nie dla nas! Nie nosimy czerwonych kapeluszy!

Przyleciały dwa dzięcioły. Czytały, wodziły dziobami po literach, potem przejrzały się w wodzie.

– Mamy czerwone czapeczki z piórek. To nas zapraszają. Przyjdziemy na bal!

Przycłapała pod wierzbę duża, stara żaba. Długo czytała, co żabki napisały. Pokiwała głową.

– Po co wam goście?

– Jak to: po co? – oburzyły się żabki! – Będzie wesoło!

– Oj, żeby z tego biedy jakiej nie było! – gderала stara żaba.

Ale żabki nie słuchały jej narzekania. Nie miały czasu. Bo oto usłyszały:

– Puk, puk, puk!

To pierwsi goście: dzięcioły. Zapukały w drzewo, tak jak goście pukają do drzwi.

– Witajcie, witajcie! – wołały żabki.

Dzięcioły w ukłonie nisko schyliły głowy. A żabki mogły wtedy dobrze zobaczyć ich ładne bereciki z czerwonych piórek.

– Jak się macie, biedroneczki? – witały żabki nowych gości.

– O, i maczki idą!

A za makami! Jakież piękne kapelusze! To z głębi lasu przyszyły muchomory. Takich kapeluszy żabki nigdy nie widziały! Wielkie, czerwone, kropki białe na nich i plamki srebrzyste.

Żabki przyglądały się gościom, szeroko otwierały duże, okrągłe oczka. I patrzyły na swoje zielone płaszczyki, i wzdychały:

– Taki makowy kołnierzyk mieć!

– Sukieneczki biedronek piękniejsze!...

– A czapeczki dzięciołów?...

– Nie. Kapelusze muchomorów najpiękniejsze! Ach, oddałabym dziesięć zielonych płaszczyków za jeden taki kapelusz! Trzeba teraz częstować gości.

Podają żabki sok z kwiatów i rosę z łąki w konwaliowych kubeczkach.

– Pijcie, biedronki! – prosi Zielona Łapka.

– Może jeszcze drugi kubeczek rosy? – pyta Rechootka.

I podaje kubek biedronce, ale patrzy na jej piękną sukienkę. A tu kubek się przechylił i sok kap, kap... na trawę.

Potem zagrała świerszczykowa orkiestra. Zaczęły się tańce. Oj, niejedna żabka zapomniała, w którą stronę kręci się kółeczko, kiedy trzeba przytupnąć, kiedy klasnąć w łapki!

Świerszczykowe skrzypki zagrały właśnie cieniutko, zabuczały bąki... A tu – blisko za wierzbą... Co to?

– Kle, kle, kle!

– Bocian! – krzyknęły żabki przerażone. – Kto go tu prosił?

Bociek zaśmiał się, pokiwał dziobem.

– A moje czerwone pończochy? Napisałyście przecież wyraźnie:

*Kto ma kolor czerwony,
jest dziś pięknie proszony.*

Chcę wesoło potańcować na waszej zabawie.

Ale żabki nie przywitały gościa w czerwonych pończochach. Uciekły. Tylko tu i tam w trawie świeciły ich złote oczka.

Wrócił bociek na swoją łąkę zły i zagniewany. A żabki? O, prędko zapomniały o strachu. Naradzały się teraz z biedronkami – szyły kołnierzyki, sukieneczki w kropki, przymierzały kapelusze muchomorów.

Minęła godzina, może dwie.

Jak wesoło zrobiło się teraz w Zielonej Dolinie! Wśród zielonej trawy skaczą żabki. Ale jakie wystrojone! Co chwila przeglądają się w stawie, ta poprawia kołnierzyk, tamta obciąża nowy, czerwony płaszczyk.

A stara, mądra żaba popatrzyła na wystrojone żabki i pokiwała głową.

– Oj, żeby z tego tylko jakiej biedy nie było!...

Ale żabki nawet nie spojrzały na nią. Nie widziały boćka stojącego na gnieździe. Patrzą z wysoka na Zieloną Dolinę.

– Coś czerwonego tam po łące skacze! – dziwi się i przekrzywia głowę.

– Co to może być?

Sfrunął z gniazda, stanął z daleka.

– O! Tu kapelusze same spacerują, tam czapki skaczą!... Podszedł bliżej pod samą wierzbę.

– To żabki! Ależ się wystroiły! Kle, kle, kle! – roześmiał się bociek. – W sam raz dla mnie!

Żabki nic nie słyszały.

– Patrzeć już nie mogę na zielony kolor!

– Nigdy już nie zdejmę tego czerwonego kapelusza!

– Ani ja czerwonej sukienki! – wykrzykiwały głośno.

A bociek coraz bliżej! Nie spieszy się, tylko wolno podnosi wysoko to jedną, to drugą nogę w czerwonych pończochach.

Nigdy jeszcze nie był taki wesoły! Podśpiewuje sobie bocianim głosem:

– Nie skryjesz się, żabko, w ziele.

Widzę przecież twój kapelusz!

Dopiero teraz zobaczyły go żabki! Dopiero teraz usłyszały jego głos! Jedna – myk! Ukryła się w trawie, w zielonych liściach. Na próżno! Bociek dobrze je widzi i śpiewa swoje:

– Nie uciekniesz! Tam, w zieleni,

twój berecik się czerwieni!

Hop! – skoczyła zielona żabka w zielony tatarak. Bociek już przy niej:

– Żabko, wszędzie cię zobaczę.

Masz czapczkę niby maczek!

Mądra, stara żaba, ukryta pod wielkim zielonym liściem, zdążyła krzyknąć przerażona:

– Zrzućcie prędko te czerwone stroje!

Pospadały w trawę porzucone w pośpiechu kapelusze, tu frunęła sukienka, tam potoczyła się czapka.

A żabki w swoich starych zielonych płaszczykach – hop! pod zielony liść, w zieloną trawę, w zieloną wodę.

Bociek patrzy to jednym okiem, to drugim. Już nie podśpiewuje. Dotknął dziobem czerwonego kapelusza w trawie. A kapelusz nie ucieka!

– Gdzie podziały się żabki? – rozgląda się zdumiony.

Nie widzi, że pod liściem ukryła się jedna – w płaszczyku zielonym jak liść. W trawie siedzi druga – zielona jak trawa. W wodzie siedzi trzecia – w płaszczyku zielonym jak woda. I wszystkie takie zielone, zielone...

Spuścił bociek długi dziób! Ach, jaki był zły! Już nie odnajdzie tak łatwo zielonych żabek w zielonej trawie, w zielonej wodzie, wśród zielonych liści...

- Rozmowa na temat opowiadania.
 - Jak nazywały się żabki?
 - Co zrobiły żabki?
 - Kto przybył na zabawę?
 - Czy zwierzęta dobrze się bawiły?
 - Kto przybył na końcu? Dlaczego?
 - Czy żabki uciekły bocianowi?
 - Jak przebrały się żabki?
 - Co zobaczył z gniazda bocian?
 - Czy żabki były widoczne w swych czerwonych ubrankach w zielonej trawie?
 - Co poradziła im stara żaba?
 - Czy bocian odnalazł zielone żabki w zielonej trawie?
- Rozmowa na temat barwy ochronnej u motyli.

T

Tablica demonstracyjna nr 86.

- Gdzie ukryły się zwierzątka przed grożącym im niebezpieczeństwem?
- Wyjaśnianie znaczenia barwy ochronnej zwierząt na przykładzie motyli.
- Wyszukiwanie w sali przedmiotów, na których motyle również byłyby niewidoczne.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle i kwiaty*.
Kartonowe kwiaty w czterech kolorach: żółtym, niebieskim, czerwonym i białym, opaski w takich samych kolorach jak sylwety kwiatów, tamburyn.

N. rozkłada na dywanie kartonowe kwiaty w czterech kolorach: żółtym, niebieskim, czerwonym i białym. Dzieli dzieci na cztery grupy motyli, rozdając im opaski w takich samych kolorach jak kwiaty. Motyle fruwać po łące w rytmie wystukiwanym na tamburynie, omijając kwiaty. Podczas przerwy w grze kucają na kwiatku w takim samym kolorze, jaki ma ich opaska. N. sukcesywnie zmniejsza liczbę kwiatów. Te motyle, które nie odnajdą kwiatu w swoim kolorze, odchodzą na bok.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 16 (przewodnik, cz. 5, s. 13).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Ćwiczenia w określaniu wartości logicznej zdań.
 N. wypowiada zdania. Jeżeli dzieci uznają, że zdanie jest prawdziwe, stają na jednej nodze. Jeżeli sądzą, że zdanie nie jest prawdziwe (jest fałszywe), skaczą obunóż w miejscu.

*Czy to prawda, czy to fałsz?
 Gdy odgadniesz, sygnał dasz.
 Konik polny w wodzie gra.
 Żaba dwie głowy ma.
 Biedroneczki są w kropeczki.*

*Motyle mają ciepłe czapeczki.
 Stokrotka jest czerwona.
 Ważka jest większa niż wrona.
 Skowronek ma głos jak dzwonek.
 Mrówka ma futrzany ogonek.*

- Ćwiczenia rytmiczne *Zielona Łąka*.

Tamburyn.

Dzieci maszerują po obwodzie koła parami, w rytmie tamburynu. Podczas przerwy w grze odwracają się twarzami do siebie i rytmicznie powtarzają rymowaną, klaszcząc naprzemiennie: raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

*Zielona łąka w barwach tonie,
kolorowe motyle lecą do niej.*

III

- Wykonywanie pracy plastycznej *Łąka wiosną*.

Wyprawka, karta 23, farby.

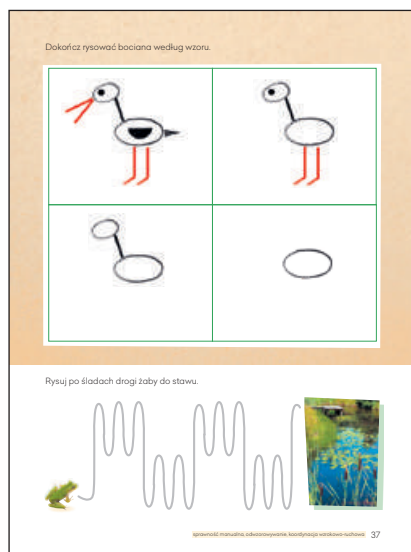
- Maczanie palców w farbie. Odbijanie ich na obrazku, na łodyżkach, tworząc w ten sposób kwiaty i rozkwitające pączki.
- Tworzenie w ten sam sposób skrzydeł motylom i innym owadom.
- ★ Propozycja dodatkowych działań, opisanych na karcie wyprawki.
- Ćwiczenia w kodowaniu i dekodowaniu.

Obrazki przedstawiające: pszczołę, motyla, biedronkę, konika polnego, ważkę, znaki (gwiazdka, krzyżyk, kropka, pionowa kreska, koło).

N. umieszcza na tablicy obrazki przedstawiające: pszczołę, motyla, biedronkę, konika polnego, ważkę. Dzieci nazywają przedstawione na obrazkach owady. Potem N. umieszcza pod obrazkami różne znaki, np.: gwiazdkę, krzyżyk, kropkę, pionową kreskę, koło. Dzieci nazywają znaki. Następnie N. układa obrazki owadów (tych samych), ale w innej kolejności. Zadaniem dzieci jest umieszczenie pod obrazkami odpowiednich znaków. Potem N. umieszcza na tablicy te same znaki, ale w innej kolejności. Zadaniem dzieci jest umieszczenie pod nimi odpowiednich obrazków owadów.

- Karta pracy, cz. 4, nr 37.
- Dokończcie rysować bociana według wzoru.
- Rysujcie po śladach drogi żaby do stawu.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Oglądanie obrazków przedstawiających osoby wykonujące różne zawody. Odpowiadanie na pytania: <i>Jakie czynności wykonują? Na czym polega ich praca? Jaką nazwę ma ich zawód?</i> Otoczanie zieloną pętlą zdjęć, których nazwy rozpoczynają się głoską s, a brązową pętlą – zdjęć, których nazwy rozpoczynają się głoską sz. Powtarzanie głośno nazw zdjęć. Ćwiczenia poranne – zestaw 32.	IV 9, IV 20 IV 2, IV 12 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Juliana Tuwima <i>Wszyscy dla wszystkich</i> . Cel: przybliżanie wiadomości na temat wybranych zawodów. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Polecenia</i> . 2. Zabawa dydaktyczna <i>Czy każdy trafił do swojego miejsca pracy?</i> Cel: uświadamianie znaczenia pracy dla ludzi. Zabawy na świeżym powietrzu: ćwiczenia nóg – <i>Jak sprężynka</i> ; spacer po ogrodzie – oglądanie roślin, nazywanie ich; zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.	IV 5 I 5 IV 20 I 5, IV 18
III. Zabawa ruchowa rozwijająca poczucie rytmu – <i>Akompaniament dla naszej pani</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciakach (5-latki). Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie wyrazów do zdjęć (6-latki).	IV 7 I 6 IV 4

Cele główne:

- przybliżanie wiadomości na temat wybranych zawodów,
- uświadamianie znaczenia pracy dla ludzi.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje osoby wykonujące określone zawody,
- wyjaśnia znaczenie pracy jednych osób dla drugih.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersz Juliana Tuwima *Wszyscy dla wszystkich*, obrazki przedstawiające osoby wykonujące różne zawody, piłka, obrazki i sylwety do zabawy *Czy każdy trafił do swojego miejsca pracy?*, bębenek, tamburyn, zagadki, drewniane krążki dla każdego dziecka, karta pracy, cz. 4, nr 38, tablica demonstracyjna nr 87, wyprawka, karty: K, L, Ł, M, P.

Przebieg dnia**I**

- Oglądanie obrazków przedstawiających osoby wykonujące różne zawody. Zachęcanie do odpowiadania na pytania: *Jakie czynności wykonują? Na czym polega ich praca? Jaką nazwę ma ich zawód?*

Obrazki przedstawiające osoby wykonujące różne zawody.

- Karta pracy, cz. 4, nr 38.
- Powtarzajcie: *s, sz, sza, szo, sze, szu, szy; sa, so, su, se, sy; aszo, asza, asze, aszu, aszy; aso, asa, asu, ase, asy.*
- Otoczcie zieloną pętlą zdjęcia, których nazwy rozpoczynają się głoską *s*, a brązową pętlą – zdjęcia, których nazwy rozpoczynają się głoską *sz*. Powtarzajcie głośno nazwy zdjęć.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 32.

Bębenek.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zamieniamy się miejscami.*

Dzieci stoją w dwóch rzędach, po przeciwnych stronach sali. Na mocne uderzenie w bębenek biegną na wprost siebie i zamieniają się miejscami, mijając się prawą lub lewą stroną, zgodnie z wcześniejszą zapowiedzią N.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Mało miejsca, dużo miejsca.*

Na hasło *Mało miejsca* dzieci kulą się, aby zająć jak najmniej miejsca, a na hasło *Dużo miejsca* starają się tak stanąć, aby zająć go jak najwięcej.

- Ćwiczenie równowagi – *W górę, w dół.*

Dzieci wykonują klęk podparty. Na hasło *W górę* odrywają od podłogi prawą rękę i lewą nogę i unoszą je proste do góry. Na hasło *W dół* opuszczają obie kończyny. Przy powtórzeniu zabawy zmieniają stronę ciała – podnoszą do góry lewą rękę i prawą nogę.

- Skrętoskłony – *Ucho pozdrawia kolano.*

Dzieci siedzą skrzyżnie; naprzemiennie wykonują skłon i dotykają lewym uchem prawego kolana, następnie prostują się i znowu wykonują skłon, dotykając prawym uchem lewego kolana.

- Podskoki rozkroczno-zwarte – *Pajacyki skaczą.*

Dzieci skaczą jak pajace. Przy zeskoku klaszczą nad głowami.

- Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie wytupują i rytmyzują zdanie: *Bez pracy nie ma kołaczy.*

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Juliana Tuwima *Wszyscy dla wszystkich.*

(Text ©Copyright by Fundacja im. Juliana Tuwima i Ireny Tuwim, Warszawa 2006, Poland
This edition © Copyright by GRUPA MAC S.A. 2020).

- Zabawa *Jaki to zawód?*

N. pokazuje czynności, jakie wykonują osoby pracujące w danym zawodzie. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, o jaki zawód chodzi, i podanie jego nazwy.

Przykładowe zawody przedstawione przez N.: strażak – naśladuje gaszenie pożaru, pielęgniarka – robi zastrzyk, fryzjer – czesze panią w kok, kucharz – naśladuje krojenie i gotowanie (kierowca, tancerz).

- Zapoznanie z utworem.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.

T Tablica demonstracyjna nr 87.

- Co robi murarz? Co robi krawiec (piekarz, szewc)?
- Wskażcie na zdjęciach osoby wykonujące te zawody. Czego potrzebują do pracy te osoby?
- Zabawa Zawody.

Piłka.

Dzieci stoją w kole. N. kolejno rzuca do nich piłkę, podając nazwę wybranego zawodu. Zadaniem dziecka jest złapać piłkę i odrzucić ją do N., powtarzając nazwę zawodu i dopowiadając, co robi osoba wykonująca

ten zawód, np. lekarz – leczy ludzi; kierowca – prowadzi samochód; nauczyciel – uczy dzieci; piosenkarz – śpiewa piosenki; malarz – maluje obrazy lub mieszkania; górnik – wydobywa węgiel; pielęgniarka – robi zastrzyki; aktor – występuje na scenie, gra role; fryzjer – układa fryzury, ścina włosy; mechanik samochodowy – naprawia samochody; ogrodnik – sadzi kwiaty; piekarz – piecze chleb; sprzedawca – sprzedaje różne towary; pilot – prowadzi samolot; listonosz – roznosi listy.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Polecenia*.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze wykonują polecenia N., np.: *Dotknij czegoś drewnianego. Zaklaszcz pięć razy. Stań na jednej nodze.*

Zajęcia 2. Zabawa dydaktyczna Czy każdy trafił do swojego miejsca pracy?

- Zabawa dydaktyczna.

Obrazki i sylwety do zabawy.

Dzieci oglądają obrazki i rozpoznają miejsca pracy, które są na nich przedstawione. Losują sylwety postaci i określają, jakie zawody wykonują przedstawione na nich osoby. Umieszczają sylwety pod odpowiednimi obrazkami – miejscami pracy tych ludzi. Np. kopalnia – górnik, statek z sieciami – rybak, pracownia malarska – malarz, gabinet lekarski – lekarz, ogród ze szklarnią – ogrodnik, samolot na lotnisku – lotnik.

- Dzielenie nazw zawodów podawanych przez N. (np. fryzjer, muzyk, krawcowa, aktor) na sylaby (5-latk) lub na głoski (6-latk).
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zawody* (według Teresy Fiutowskiej). Wypowiadanie za N. tekstu i naśladowanie jego ruchów.

*Ja jestem Jan, woźnica,
i różnych ludzi przewożę:
wysokich i niskich,
i grubych, i chudych.
stają na baczność,
Ja jestem Jan, woźnica.
Hej!*

Dzieci:

wykonują ukłon,
kołyszą się na boki, ręce trzymają na biodrach,
wskazują ręką nad głową i nad podłogą,
naśladują rękami przed sobą, że mają duży brzuch;
ręce trzymają wzdłuż tułowia,
wykonują ukłon,
klaszczą w ręce przed sobą,

*Ja jestem piekarz Kazimierz
i różne chleby wypiekam:
i duże, i małe –*

*jak kółka, jak kwadrat.
Ja jestem piekarz Kazimierz.
Hej!*

*Ja jestem szewc Antoni
i różne buty wyrabiam:
wysokie i niskie,*

okrągłe i z czubkiem.

*Ja jestem szewc Antoni.
Hej!
Ja jestem kucharka Agata
i różne zupy gotuję:
i gęste, i rzadkie,*

i słodkie, i kwaśne.

*Ja jestem kucharka Agata.
Hej!*

wykonują ukłon,
kołyszą się na boki, ręce trzymają na biodrach,
kreślą dwiema rękami przed sobą kształt dużego
chleba i małego chleba,
rysują przed sobą koła, a potem – kwadrat,
wykonują ukłon,
klaszczą w ręce przed sobą,
wykonują ukłon,
kołyszą się na boki, ręce trzymają na biodrach,
pokazują rękami, ułożonymi równolegle przed
sobą, wysokie obcasy i niskie obcasy,
kreślą przed sobą rękami kształt zaokrąglonych
butów i butów z czubkiem,
wykonują ukłon,
klaszczą w ręce przed sobą,
wykonują ukłon,
kołyszą się na boki, ręce trzymają na biodrach,
naśladują mieszanie gęstej zupy obiema rękami
w jednym kierunku – wykonują wolne ruchy,
a potem naśladują mieszanie rzadkiej zupy –
wykonują szybkie ruchy w przeciwną stronę,
masują ręką brzuch, a następnie wstrząsają ciałem,
jakby zjadły coś bardzo kwaśnego,
wykonują ukłon,
klaszczą w ręce przed sobą.

- Wyjaśnianie, czy obecnie ludzie wykonują takie zawody jak np. woźnica.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Ćwiczenia nóg – *Jak sprężynka.*
Bębenek.
Dzieci wykonują rytmiczne przysiady i wspięcia w tempie uderzeń N. w bębenek.
- Spacer po ogrodzie przedszkolnym.
Dzieci oglądają w ogrodzie rośliny (kwiaty, krzewy, drzewa), nazywają je samodzielnie lub z pomocą N.
- Zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.

III

- Zabawa ruchowa rozwijająca poczucie rytmu – *Akompaniament dla naszej pani.*

Drewniane krążki dla każdego dziecka.

Dzieci stoją na obwodzie koła, trzymają w rękach drewniane krążki, na których będą wystukiwały dłońmi (jak na bębenku) rytmy, w jakich będzie się poruszała znajdująca się wewnątrz koła pani. Może ona chodzić, biegać, przeskakiwać z nogi na nogę, skakać obunóż, klaskać w ręce. Dzieci starają się uderzać w krążki zgodnie z ruchami swojej pani, tak jakby jej akompaniowały na bębenkach.

- Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

- Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie sześciu wyrazów znajdujących się na karcie P (u góry) do zdjęć z kart K, L, Ł, M wskazanych dziecku przez N., odczytywanie ich.

Wyprawka, karty: K, L, Ł, M, P.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Rozwiązywanie zagadek słownych – rozpoznawanie zawodów na podstawie słownych opisów. Wodzenie palcem od obrazków materiałów do rysunków sukienek. Ozdabianie rysunków sukienek tak, jakby były uszyte z tych materiałów. Ćwiczenia poranne – zestaw 32.	IV 5 I 7, IV 8 I 5
II. 1. Rozmowa na temat obrazków <i>W pracowni krawieckiej</i> . Cel: zapoznanie z pracą krawcowej. Zabawa ruchowa z elementem podskoku – <i>Szyjemy</i> . 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Zamień woreczek</i> ; zabawa ruchowa <i>Pomniki</i> .	IV 5, IV 9 I 5 I 8 I 5
III. Zabawa plastyczna <i>Bawimy się w projektantów</i> . Zabawa w kąciku teatralnym, z wykorzystaniem sylwet postaci z teatryku <i>Jak szukano igielki Hani</i> . Zabawa ruchowa z elementem podskoku – <i>Szyjemy</i> . Oglądanie różnych guzików; porównywanie ich kształtów, wielkości, liczby dziurek; wybieranie najciekawszego guzika. Nauka przyszywania wybranego guzika do kawałka materiału przez chętne dzieci. Zwracanie uwagi na zachowanie zasad bezpieczeństwa podczas posługiwania się igłą.	IV 8 IV 1 I 5 IV 11 IV 11

Cele główne:

- zapoznanie z pracą krawcowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia narzędzia pracy krawcowej,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: obrazki *W pracowni krawieckiej*, utwór Janiny Porazińskiej *Jak szukano igielki Hani*, sylwety: do teatryku, lalek: duża i mała, ubranek w dwóch rozmiarach, zagadki, skakanki, kartki z sylwetami postaci, tamburyn, różne rodzaje igieł, nożyczki, klej, ścinki różnych materiałów, guziki, nici, igły do szycia, bębenek, szarfy, woreczki w dwóch kolorach, karta pracy, cz. 4, nr 39, tablica demonstracyjna nr 88.

Przebieg dnia

I

- Rozwiązywanie zagadek słownych, rozpoznawanie zawodów na podstawie słownych opisów.
Zagadki.

*Mam dwie dzielne pomocnice: cienką igłę i nożyce.
One kroją, ona zszywa i jest bardzo niecierpliwa.
Już maszyna okiem zerką, czy skrojona jest sukienka.
A centymetr, taki długi, raz się płącze, raz się gubi.
Choć przymiarka jedna była, jeszcze sukni nie uszyłam.
Kim ja jestem, pewnie wiecie. (Krawcową) – drogie dzieci.
Zastanówcie się przez chwilę, choć odgadnąć potraficie.
Jak nazwać takiego pana, który się zajmuje szyciem?
Szyje spodnie, garnitury, piękne płaszcze i kostiumy. (krawiec)*

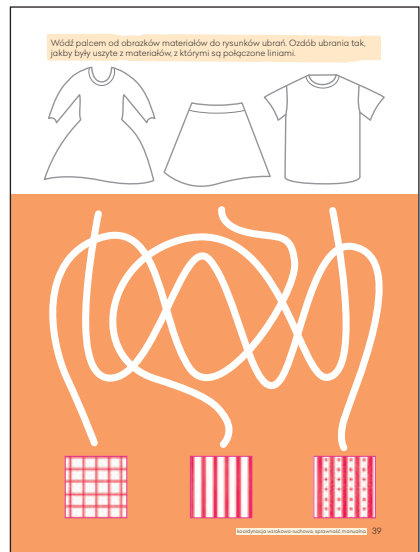
- Dzielenie słowa *krawcowa* na sylaby (5-latki) lub na głoski (6-latki).
- Tworzenie żeńskich odpowiedników do nazw zawodów męskich, np.: nauczyciel – nauczycielka, lekarz – lekarka, pielęgniarz – pielęgniarka, dentysta – dentystka, okulista – okulistka, ogrodnik – ogrodniczka, fryzjer – fryzjerka, sprzedawca – sprzedawczyni.

- Karta pracy, cz. 4, nr 39.
- Przesuwajcie palcem od obrazków materiałów do rysunków sukienek. Ozdóbcie ubrania tak, jakby były uszyte z materiałów, z którymi są połączone liniami.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 32 (przewodnik, cz. 5, s. 58).

II

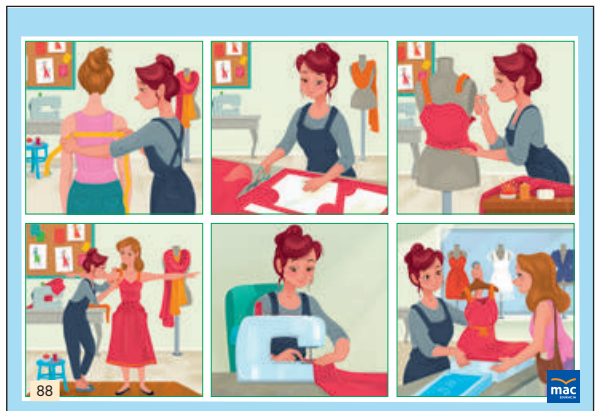
Zajęcia 1. Rozmowa na temat obrazków *W pracowni krawieckiej.*

- Tablica demonstracyjna nr 88.
- Obejrzyjcie obrazki. Powiedzcie, jak powstaje sukienka w punkcie krawieckim. Od czego zaczyna krawcowa? Co robi potem?
- Zabawa *W które ubrania ubierzemy lalki?*

Dwie sylwety lalek: mała i duża, sylwety ubranek w dwóch rozmiarach (małym i dużym).

N. przypina do tablicy dwie sylwety lalek: małą i dużą, oraz ubranka w dwóch rozmiarach (małym i dużym). Dzieci określają, które ubran-

ka będą pasowały do poszczególnych lalek i dlaczego. Ubierają sylwety lalek w ubranka w odpowiednim rozmiarze.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Przyszywamy guziki*.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i naśladują przyszywanie guzików igłą z nitką. Dźwięk tamburynu jest sygnałem do ponownego poruszania się.

- Teatrzyk sylwet na podstawie utworu Janiny Porazińskiej *Jak szukano igielki Hani* (ilustrowany sylwetami).

Sylwety do teatryku.

Hania: *Oj, jak wesoło bawiłam się na łące z Weroniką. A teraz trzeba zabrać się do szycia fartuszka dla lali. Mama dzisiaj przyniosła z miasta aż pięć igiełek. Cztery wpięła do niebieskiego gałganika, a piątą dała mi, żebym miała własną igielkę. I jeszcze skroiła mi ten fartuszek dla lali. Zaraz przyniosę i zacznę szyć.* (Wybiega, po chwili wraca zmartwiona). *Nie mogę szyć. Zgubiłam igłę.*

Kurka Czubatka: *Ko, ko, ko, ko, czemu się smucisz, Haniu?*

Hania: *Bo zgubiłam igielkę.*

Kurka Czubatka: *Igielkę? A jakże to wygląda?*

Hania: *Takie długie, cienkie...*

Kurka Czubatka: *Ko, ko, ko, ko, wiem, wiem, nie martw się, Haniu! Zaraz ci ją znajdę.*

(Wybiega, po chwili wraca i przynosi dżdżownicę).

Masz, Haniu, masz igielkę. Ko, ko, ko, ko.

Hania: *Coś ty mi przyniosła? To nie igielka, to dżdżownica.*

Kurka Czubatka: *To nie to? A przecież mówiłaś: długie, cienkie...*

Hania: *Nie, nie... To co innego.*

Kurka Czubatka: *A jakżeż ta twoja igielka wygląda?*

Hania: *Zaraz ci pokażę.* (Wbiega do domu i przynosi igłę). *Patrz, tak wygląda igła.*

(Kurka, gdacząc, wychodzi, by po chwili wrócić zasmucona).

Kurka Czubatka: *Ko, ko, ko, ko... Oj, zmartwienie, zmartwienie. Pierwszej igielki nie znalazłam, drugą zgubiłam. Ko, ko, ko, ko...*

(Wychodząc, mija się z nadchodzącą kaczką).

Kaczka Kwaczka: *Kwa, kwa, kwa. Czego się smucisz, Haniu?*

Hania: *Bo zgubiłam igielkę.*

Kaczka Kwaczka: *Igielkę? A jakżeż to wygląda? Kwa, kwa, kwa.*

Hania: *Takie długie, cienkie i błyszczące...*

Kaczka Kwaczka: *Wiem! Wiem! Nie martw się, zaraz ci przyniosę!* (Wybiega, by wrócić z trawką w dziobie). *Kwa, kwa, kwa. Masz swoją igielkę.*

Hania: *Coś ty mi przyniosła? To nie igielka, to trawka!*

Kaczka Kwaczka: *To nie to? A przecież mówiłaś: długie, cienkie, błyszczące.*

Hania: *Zaraz ci pokażę.* (Znowu przynosi z domu igielkę). *Patrz, tak wygląda igła.*

Kaczka Kwaczka: *Ach. Kwa, kwa, kwa. Już wiem, daj mi ją na wzorek, będę szukała takiej samej.* (Tak jak kura wybiega z igłą, by po chwili powrócić bez niej). *Kwa, kwa, kwa... A to ci zmartwienie. Pierwszej igielki nie znalazłam, drugą zgubiłam. Kwa, kwa, kwa... (Wolno wychodzi, a z drugiej strony wchodzi królik).*

Królik Bielak: *Czego się smucisz, Haniu?*

Hania: *Bo zgubiłam igielkę.*

Królik Bielak: *Igielkę? A jakżeż to wygląda?*

Hania: *Takie długie, cienkie...*

Królik Bielak: *Może białe?*

Hania (ucieszona): *Tak, takie białe.*

Królik Bielak: *Aha, już wiem. Nie martw się, zaraz przyniosę. (Wychodzi i przynosi korzonek). Masz! To było w mojej norce.*

Hania: *Coś ty mi przyniósł? To nie igielka, to korzonek.*

Królik Bielak: *To nie to? A przecież mówiłaś: długie, cienkie, białe...*

Hania: *Nie, nie, to co innego.*

Królik Bielak: *A jakżeż ta twoja igielka wygląda?*

Hania: *Zaraz ci pokażę. (Znowu przynosi z domu igielkę). Patrz, jak wygląda igła.*

Królik Bielak: *Aha, już wiem. Daj mi ją na wzorek, będę szukał takiej samej. (Historia się powtarza: wraca smutny). A to ci zmartwienie... Pierwszej igielki nie znalazłem, drugą zgubiłem. (Wychodzi, a na scenę wbiega koza).*

Koza Brodulka: *Czego się smucisz, Haniu?*

Hania (popłakuje): *Bo zgubiłam igielkę.*

Koza Brodulka: *Igielkę? Czekaj... czekaj... Znam tę nazwę. A jak to wygląda?*

Hania (podbiega, gładzi kózkę): *Takie długie, cienkie...*

Koza Brodulka: *Meee, meee, meee. Ostro zakończone?*

Hania (z nadzieją w głosie): *Tak! Tak!*

Koza Brodulka: *I o to się martwisz? Meee, meee, meee. Przecież mogę ci takich igielek przynieść tysiąc. I to zaraz. Meee, meee.*

Hania: *Możesz tysiąc? Ojej! Przynieś! (Koza, mecząc, wybiega i wraca z igłą sosnową).*

Koza Brodulka: *Masz! Meee, meee.*

Hania: *Coś ty mi przyniosła? To nie igła do szycia, to igła – listeczek sosnowy!*

Koza Brodulka: *Meee, meee... to nie to? A przecież mówiłaś: długie, cienkie, ostro zakończone...*

Hania: *Nie, nie... to co innego.*

Koza Brodulka: *A jakżeż ta twoja igielka wygląda?*

Hania: *Zaraz ci pokażę. (Przynosi ostatnią igielkę). Patrz, jak wygląda igła.*

Koza Brodulka: *Już wiem! Daj mi ją na wzorek, będę szukała takiej samej. (Mecząc, wybiega, by wrócić bez igły). Meee, meee... pierwszej igielki nie znalazłam, drugą zgubiłam. Meee, meee... (Kózka, mecząc smutnie, wychodzi, a zza domu wychodzi mama).*

Mama: *Haniu, Haniu! Zobacz, co mi się przydarzyło. Spódnice przy robocie rozdarłam. Przynieś mi igielkę.*

Hania: *Oj, matusiu, nie gniewaj się... Swoją zgubiłam i twoich już nie ma...*

Mama: *Coś ty mi, dziewczyno, zrobiła? Muszę iść do sąsiadki pożyczać. Ani jednej igły w domu, co za bieda... (Mama wychodzi, a do domu wbiega kotek).*

Kotek Mruczek: *Miau, miau. Haniu, zobacz, co znalazłem w szparce podłogi. To chyba igła. Miau, miau, miau.*

Hania: *Oj, tak, tak, kotku Mruczku. Igła, moja igielka. Matusiu, matusiu! Nie martw się! Jest moja igielka.*

Mama: *Będziesz ją miała na wzorek do miasta.*

- Rozmowa na temat teatrzyku.
- Wypowiedzi na temat postaci, które wystąpiły w teatrzyku.
- Ile igielek kupiła mama? Po co były potrzebne?
- Z czym zwierzątka myliły igły? Kto znalazł prawdziwą igłę?
- Oglądanie różnych rodzajów igieł (np.: igły do szycia, igły maszynowej, igły szewskiej, igły do strzykawki); porównywanie ich wyglądu; nazywanie osób, którym te igły są potrzebne w pracy.

Różne rodzaje igieł.

- Zabawa ruchowa z elementem podskoku – Szyjemy.
Skakanki.

N. rozkłada na dywanie skakanki. Dzieci naśladują najpierw szczie ściegiem fastrygowym, skacząc obunóż wzdłuż skakanki z jednej i z drugiej strony. Następnie – ściegiem zygzakowym – skaczą obunóż z jednej strony skakanki na drugą.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17.

Szarfy.

- Marsz po obwodzie koła, dłonie oparte na biodrach – kciuk znajduje się z przodu, a pozostałe palce – z tyłu. (Należy zwracać uwagę na wyprostowane plecy, wciągnięty brzuch, wysokie podnoszenie kolan).
- Swobodny bieg po sali, na hasło *Wichura* podbieganie przez dzieci do ściany i przyleganie do niej plecami, ramiona ułożone w skrzydełka, brzuch wciągnięty.
- Marsz po sali, szarfa leży na głowie, złożona na pół, odliczenie sześciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami.
- Leżenie na brzuchu, ramiona wyprostowane (są przedłużeniem tułowia), na sygnał podniesienie głowy i rąk z szarfą nisko nad podłogą, wytrzymanie około 5 sekund, opuszczenie głowy i rąk.
- Siad prosty, podparty z tyłu, rozłożona szarfa leży na podłodze – zwijanie szarfy jedną nogą, zgietą w kolanie, przesuwając ją palcami stopy. Potem – zmiana nóg.
- Pozycja stojąca, trzymanie szarfy za plecami jedną ręką, podniesioną do góry – łapanie szarfy od dołu drugą ręką, opuszczoną, zgietą w łokciu; przeciąganie szarfy rękami, naśladowanie wycierania się ręcznikiem. Potem – zmiana rąk.
- Ćwiczenie w parach: siad prosty w rozkroku, naprzeciw siebie, oparcie stóp o stopy partnera, trzymanie wyciągniętymi do przodu rękami dwóch szarf (jak do przeciągania liny), naprzemienne pociąganie za szarfy przez ćwiczących, odchylanie się i pochylanie partnera.
- Bieganie przez dzieci po całej sali, na której są porozkładane szarfy (gniazda). Na hasło *Ptaszki – do gniazd!* – wchodzenie do szarf, układanie rąk w skrzydełka.
- Siad klęczny na obwodzie koła, trzymanie dłońmi szarfy za końce, oparcie dłoni o podłogę blisko kolan, odsunięcie szarfy jak najdalej (zwracanie uwagi, aby pośladki pozostawały na piętach), głowa pochylona, znajduje się pomiędzy ramionami – kwiat się zwiја. Powolne przysuwanie szarfy do kolan, uniesienie ramion z szarfą do góry, pogłębienie odchylenia – kwiat jest rozwinięty.
- Marsz po obwodzie koła, ramiona z szarfą uniesione do góry.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Zamień woreczek.*

Woreczki w dwóch kolorach, skakanki.

N. wyznacza skakankami dwie linie równoległe w odległości od ośmiu do dziesięciu kroków jedna od drugiej. Na starcie ustawiają się dzieci, w odstępie dużego kroku jedno od drugiego. Na linii znajdującej się przed ich stopami kładą czerwone woreczki, zaś na linii przeciwległej N. rozkłada woreczki innego koloru, np. zielone. Na sygnał N. dzieci podnoszą czerwone woreczki, biegną z nimi do drugiej linii, zamieniają czerwone woreczki na zielone i wracają na swoje miejsca (na linię, na której stały). Kto przestrzegał reguł i wrócił pierwszy na miejsce po wykonaniu zadania – wygrywa.

- Zabawa ruchowa *Pomniki.*

N. dzieli dzieci na dwie grupy, które będą odgrywały w zabawie role pomników i turystów. Dzieci spacerują swobodnie po wyznaczonym terenie. Na sygnał N. dzieci z pierwszej grupy zatrzymują się i stają w bezruchu, przybierając dowolną pozę. Dzieci z drugiej grupy przechodzą między pomnikami, podziwiając je, strojąc miny. Brawa otrzymują te dzieci, które nie dadzą się rozśmieszyć.

III

- Zabawa plastyczna *Bawimy się w projektantów*.
Ścinki różnych materiałów, nożyczki, kartki z sylwetami postaci, klej.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
N. rozkłada przed dziećmi ścinki różnych materiałów. Dzieci oglądają je, porównują faktury, wzornictwo; wypowiadają się, z jakiego materiału chciałyby mieć ubrania i dlaczego. N. zaprasza dzieci do zabawy w projektantów i wykonania z tych materiałów wymyślonych przez nie strojów, w które ubrałyby swoje modelki na pokaz mody.
- Wykonywanie prac przez dzieci.
Dzieci wycinają z materiałów ubrania według własnych pomysłów i przyklejają je na kartkach z sylwetami postaci narysowanymi przez N.
- Prezentowanie powstałych strojów; wypowiedzi autorów na ich temat.
- Zorganizowanie wystawy prac.
- Zabawa w kąciku teatralnym, z wykorzystaniem sylwet postaci z teatryku *Jak szukano igielki Hani*. Zachęcanie do interpretowania utworu własnymi słowami.
- Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Szyjemy* (przewodnik, cz. 5, s. 64).
- Oglądanie różnych guzików; porównywanie ich kształtów, wielkości, liczby dziurek; wybieranie najciekawszego guzika (zdaniem dzieci).
Guziki o różnych kształtach, różnej wielkości, liczbie oczek.
- Nauka przyszywania wybranego guzika do kawałka materiału przez chętne dzieci (w małych zespołach). Zwracanie uwagi na zachowanie zasad bezpieczeństwa podczas posługiwania się igłą.
Guziki, nici, igły do szycia, ścinki różnych materiałów.

Maj, tydzień 3

Dzień 3

Poznajemy różne zawody

U ogrodnika

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Oglądanie zdjęć. Nazywanie zawodów, które wykonują przedstawione na nich panie. Łączenie liniami ich zdjęć ze zdjęciami przedmiotów, które potrzebne są im do pracy. Ćwiczenia poranne – zestaw 32.	IV 9, IV 20 I 5
II. 1.	Zabawa dydaktyczna <i>U ogrodnika w ogrodzie</i> . Cel: rozwijanie słuchu fonematycznego. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Ogrodnik sadi kwiaty</i> .	IV 2 I 5
2.	Zabawy przy piosence <i>Kwiatowa wróżka</i> . Cel: kształtowanie poczucia rytmu. Zabawy na świeżym powietrzu: spacer do pobliskiego sklepu – obserwowanie pracy ekspedientki, dokonywanie drobnych zakupów.	IV 7 I 5, IV 20
III.	Rysowanie w ramach narzędzi i przyborów potrzebnych w pracy paniom przedstawionym na zdjęciach. Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Ogrodnik sadi kwiaty</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciakach (5-latki). Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie nazw do obrazków (6-latki).	IV 8, IV 20 I 5 I 6 IV 4

Cele główne:

- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- kształtowanie poczucia rytmu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat pracy ogrodnika,
- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kwiatowa wróżka*, obrazek *W ogrodzie*, ponumerowane koperty z zadaniami do wykonania, kartoniki z figurami i obrazkami, instrumenty perkusyjne, obrazki przedstawiające rabatki, obrazek do zagadki, kwiatki z bibuły (po 10 dla każdego dziecka), odtwarzacz CD, kolorowe szarfy, wianek dla pani Wiosny, karty pracy, cz. 4, nr 40, 41, wyprawka, karty: K, L, Ł, M, P.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 40.
- Obejrzyjcie zdjęcia. Nazwijcie zawody, które wykonują przedstawione na nich panie.
- Połączcie liniami ich zdjęcia ze zdjęciami przedmiotów, które potrzebne są im do pracy.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 32 (przewodnik, cz. 5, s. 58).

II

Zajęcia 1. Zabawa dydaktyczna *U ogrodnika w ogrodzie*.

- Rymowanka *Grządka czy rabatka?*
Wzbogacanie słownictwa dzieci o nowe słowa (na podstawie rymowanki). Wyjaśnianie różnicy pomiędzy grządką a rabatką.

*Są w nim grządki i rabatki,
posiejemy na nich kwiatki,
to znów marchew i cebulę,
a wśród drzewek staną ule.
W nim owady przebywają,
z roślin nektar wciąż zbierają.
Swą urodę oczy cieszy,
tu odpocząć każdy spieszy.
Ogrodnika już witamy,
jego pracę podziwiamy. (ogród)*

- Swobodne wypowiedzi dzieci na temat obrazka *W ogrodzie*.
- Zabawa *Jakie kwiaty wyhodował ogrodnik?*

Obrazki przedstawiające rabatki, ponumerowane koperty z zadaniami do wykonania, obrazek do rebusu.

N. odsłania przypięte do tablicy obrazki przedstawiające rabatki. Rozkłada przed dziećmi koperty, w których znajdują się zadania do wykonania.

N. zaprasza dzieci, aby odgadły, jakie kwiaty posadził ogrodnik na każdej rabatce.

Uda im się to, kiedy rozwiążą kolejne zadania z poszczególnych kopert.

Zadanie 1. (koperta nr 1 – jedna kropka)

Dzieci układają w odpowiedniej kolejności obrazki ponumerowane kropkami. Określają pierwsze głoski w nazwach obrazków i z pomocą N. je łączą. Otrzymują nazwę kwiatów, które rosną na pierwszej rabatce. Ich liczbę określa liczba sylab w ich nazwie. Obrazki: **b**uda, **r**ak, **a**grest, **t**orba, **k**angur, **i**gła (bratki). Dzieci odszukują sylwety bratków i umieszczają odpowiednią ich liczbę (2) na obrazku pierwszej rabatki.

Zadanie 2. (koperta nr 2 – dwie kropki)

Dzieci układają, pocięty na kilkanaście części, obrazek przedstawiający kwiaty, które rosną na drugiej rabatce. Po ułożeniu nazywają kwiaty (tulipany) i układają tyle odszukanych sylwet tulipanów, z ilu sylab składa się słowo *tulipany* (4).

Zadanie 3. (koperta nr 3 – trzy kropki)

Dzieci rozwiązują rebus wspólnie z N. N. czyta sylabę, a dzieci podają nazwę obrazka, a potem rozwiązanie rebusu – nazwę kwiatów.

Obrazek do zagadki.

Rebus: **Ma** + rysunek dwa lwy – N. czyta sylabę **ma**, a dzieci podają nazwę zwierząt (lwy) i rozwiązanie rebusu – *malwy*. Dzielą wyraz na sylaby Odszukują (same lub z pomocą N.) sylwety malw i umieszczają odpowiednią ich liczbę (2) na obrazku trzeciej rabatki.

- Po zakończeniu zabawy dzieci liczą, ile kwiatów znajduje się na każdej rabatce; określają, gdzie jest ich najwięcej, a gdzie jest ich tyle samo.

Zadanie 1. (koperta nr 1 – trzy kropki)

Dzieci układają kartoniki z figurami składającymi się z kwadratów według wzrastającej ich liczby. Potem odwracają kartoniki, określają ostatnie głoski w nazwach znajdujących się tam obrazków i je łączą – otrzymując w ten sposób nazwę kwiatu rosnącego na pierwszej rabatce. Obrazki: **r**aki, **t**or, **b**uty, **n**os, **k**oty (irysy). Odszukują tyle sylwet irysów, z ilu głosek składa się ta nazwa (5), i układają na obrazku pierwszej rabatki.

Zadanie 2. (koperta nr 2 – dwie kropki)

Dzieci rozwiązują zagadkę przeczytaną przez N. Dzielą tę nazwę na głoski i umieszczają na obrazku drugiej rabatki tyle sylwet tych kwiatów, z ilu głosek składa się ta nazwa (9).

*Jak się te kwiaty nazywają,
które w swej nazwie słowo „sto” mają?* (stokrotki)

Zadanie 3. (koperta nr 3 – trzy kropki)

Dzieci nazywają pozostałe sylwety kwiatów (margerytki) i układają ich tyle na obrazku trzeciej rabatki, z ilu głosek składa się ta nazwa (10).

- Po zakończeniu zabawy dzieci liczą, ile kwiatów znajduje się na każdej rabatce; określają, gdzie jest ich najwięcej, a gdzie najmniej.

Zajęcia 2. Zabawy przy piosence *Kwiatowa wróżka*.

- Zabawa rozwijająca inwencję twórczą – *Wymyśl ruch*.
Dzieci ustawiają się przy ścianie jedno za drugim w rzędzie tak, aby pierwsze z nich znajdowało się w rogu sali. Każde dziecko wymyśla swój ruch i przechodzi po przekątnej do przeciwległego rogu, a następnie zajmuje miejsce na końcu rzędu. Kolejne dziecko stara się pokonać przestrzeń w zupełnie inny sposób niż jego poprzednik, wymyślając własne sekwencje ruchowe.

- Słuchanie piosenki *Kwiatowa wróżka* (sł. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiak).
Nagranie piosenki *Kwiatowa wróżka*, odtwarzacz CD.

Co to za og-rod-nik po-siał kwia-tów ty-le?

Tu-li-pa-ny i ka-czeń-ce, brat-ki i żon-ki-le. To

wios-na, to wios-na, zie-lo-na wios-na.

Ra-zem z desz-czem, ciep-łym desz-czem, kwia-ty nam przy-nio-sła.

- Rozmowa na temat piosenki.
Wypowiedzi dzieci na temat jej tempa, nastroju, powtarzających się elementów.
- Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie fragmentów melodii na sylabach: *na, na, ta, ta, da, da*; wspólne śpiewanie refrenu.

- Zabawa ruchowa przy piosence.

Kolorowe szarfy, wianek dla pani Wiosny.

Dzieci, ubrane w kolorowe szarfy, siedzą rozproszone po całej sali (siad kłęczny na piętach, głowa pochylona). Są kwiatami. Oprócz nich występują: ogrodnik – pani Wiosna (wybrane dziecko w kolorowym wianku na głowie), bocian i skowronek.

I. *Co to za ogrodnik
posiał kwiatów tyle?
Tulipany i kaczęce,

bratki i żonkile.*

Wiosna chodzi wśród kwiatów, w rytmie piosenki, i zrywa je, dotykając głowy dziecka na każdą pierwszą miarę taktu. Podczas jednej zwrotki zostaną zerwane cztery kwiatki, które idą za Wiosną w rzędzie.

Ref.: *To wiosna, to wiosna,
zielona wiosna.
Razem z deszczem,
ciepłym deszczem,
kwiaty nam przyniosła.*

} bis

Wiosna i cztery kwiatki tańczą w kółeczku, w rytm melodii.

II. *Spytajcie bociana,

spytajcie skowronka,
kto te kwiaty kolorowe
posadził na łąkach.*

Po łące chodzi bocian (kroczy, unosząc wysoko kolana. Złożone ręce naśladują dziób). Skowronek fruwa wśród kwiatków. Każde z pięciorga dzieci jest teraz ogrodnikiem, który zrywa swoje cztery kwiatki.

Ref.: *To wiosna, to wiosna...*

Ogrodnicy i kwiatki tworzą pięć kółeczek i tańczą w rytm piosenki.

III. *A może to wróżka,
co wszystko czaruje,
drzewa, łąki i ogrody
kwiatami maluje.*

Wiosna w wianku prowadzi węzłem kwiatki ze
swojego kółeczka, zbierając po drodze pozostałe
dzieci. Razem tworzą długi wąż, a następnie koło,
w którym tańczą podczas refrenu.

Ref.: *To wiosna, to wiosna...*

- Instrumentacja piosenki na instrumentach perkusyjnych.

Instrumenty perkusyjne.

Dzieci dzielą się na poszczególne grupy instrumentów; wspólnie grają i śpiewają.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer do pobliskiego sklepu; obserwowanie pracy ekspedientki; dokonywanie drobnych zakupów.

Przed wyjściem N. zapoznaje dzieci z celem spaceru. Prosi o przypomnienie zasad bezpiecznego poruszania się. Zwraca uwagę dzieci na stosowanie w sklepie zwrotów grzecznościowych. Podczas pobytu w sklepie N. wspólnie z dziećmi ogląda towary na półkach, odnajduje ceny. Dzieci proszą, żeby ekspedientka opowiedziała im o swojej pracy. Następnie ekspedientka demonstruje im działanie wagi elektronicznej. Na koniec N. wspólnie z dziećmi dokonuje zakupu jabłek. Po powrocie do przedszkola przygotowują owoce do spożycia, a następnie je spożywają.

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 41.
 - Narysujcie w ramach narzędzia i przybory potrzebne w pracy paniom przedstawionym na zdjęciach.
 - Rysujcie szlaczki po śladach, a potem – jeśli potraficie – rysujcie samodzielnie.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ogrodnik sadi kwiaty* (przewodnik, cz. 5, s. 68).

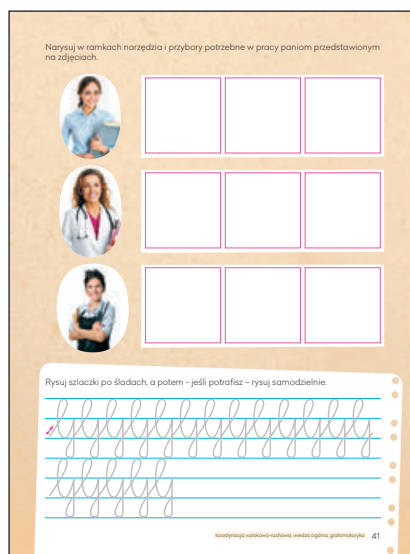
- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

- Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie sześciu wyrazów znajdujących się na karcie P (u góry) do zdjęć z kart K, L, Ł, M wskazanych dziecku przez N., odczytywanie ich.

Wyprawka, karty: K, L, Ł, M, P.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Zabawy z wykorzystaniem wiersza Jadwigi Korczakowskiej <i>Dokąd jadą wozy</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 32.	IV 5 I 5
II. 1.	Historyjka obrazkowa <i>Jak powstaje chleb</i> . Cel: zapoznanie z etapami powstawania chleba.	IV 5
	Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Wozy jadą do młyna</i> .	IV 7
2.	Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I 8
	Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Po trzy razy</i> ; zabawa ruchowa z elementem skoku – <i>Skoki w workach</i> .	I 5
III.	Zabawa <i>Co znajduje się w koszu?</i>	IV 2
	Zabawa plastyczna – <i>Pieczyno z plasteliny</i> .	IV 8
	Kolorowanie rysunków przedstawiających pieczywo; określanie, czym się różni. Otaczanie pętlami pieczywa każdego kształtu; liczenie pieczywa w pętlach; porównywanie jego liczby.	IV 8, IV 12, IV 15
	Zabawa rytmiczna <i>Zagraj przysłowia</i> .	IV 7

Cele główne:

- zapoznanie z etapami powstawania chleba,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia składniki potrzebne do upieczenia chleba,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: wiersz Jadwigi Korczakowskiej *Dokąd jadą wozy*, piosenka *Skąd się bierze chleb*, różne rodzaje pieczywa lub obrazki pieczywa, kosz, ściereczka, plastelina, papierowe talerzyki z imionami dzieci, folia samoprzylepna, bębenek, opaska do zasłonięcia oczu, szarfy, dwa worki gimnastyczne, bębenek, nagrania muzyki: wolnej, szybkiej, odtwarzacz CD, nożyczki, karty pracy, cz. 4, nr 42, 43.

Przebieg dnia

I

- Zabawy z wykorzystaniem wiersza Jadwigi Korczakowskiej *Dokąd jadą wozy*.

*Dokąd jadą wozy?**Do młyna, za łąkę.**A co wiozą w workach?**Pszenicę na mąkę.**Młynarz mąkę zmiele**pięknie, jak należy.**Będą białe bułki,**będzie chlebek świeży.*

- Powtarzanie wiersza z podziałem na role – pytają dziewczynki, odpowiadają chłopcy, a potem mówią wszyscy razem.

- Powtarzanie: ciche, głośne, z rosnącym i z malejącym natężeniem głosu; z różną intonacją: wesoło, smutno, ze złością.
- Interpretacja ruchowa według pomysłów dzieci.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 32 (przewodnik, cz. 5, s. 58).

II

Zajęcia 1. Historyjka obrazkowa *Jak powstaje chleb.*

- Rozwiązywanie zagadki; wprowadzanie w tematykę zajęć.

*W piekarni piekarz go wypieka, świeżutki, całkiem już gotowy,
by potem na nas w sklepie czekał pszenny, na miodzie lub razowy. (chleb)*

- Wypowiedzi dzieci na temat rodzaju chleba, jaki najbardziej lubią.
- Podkreślanie wartości smakowych i odżywczych chleba; wyjaśnianie, dlaczego należy go szanować.
- Zwracanie uwagi na różne rodzaje mąki, z której wypieka się chleb.
- Pokaz mąki – pszennej i żytniej – wskazywanie różnic w jej wyglądzie.
- Szukanie zdrobnień do słowa *chleb* (chlebek, chlebuś, chlebuniek, chlebeczek).
- Słuchanie piosenki *Skąd się bierze chleb* (sł. i muz. Agnieszka Jędrzejewska-Stachura).

*Nagranie piosenki **Skąd się bierze chleb**, odtwarzacz CD.*

I. Naj - pierw rol - nik sie - je zbo - że, po - tem
 grze - je ca - ła la - to, zło - te

desz - czyk je pod - le - wa, po - tem roś - nie i zło - ciś - cie
kto - sy w nim się mie - nia, a z tych kło - sów, z te - go ziar - na

I II
dłu - go na po - lu doj - rze - wa. Słoń - ce chle - bek bę - dziesz jeść je - sie - nia.

Mły - narz we mły - nie zia - ren - ka zmie - le, z zia - ren tych mą - ka po - wsta - nie,

a z mą - ki pie - karz no - cą w pie - kar - ni u - pie - cze chleb na śnia - da - nie.

- I. *Najpierw rolnik sieje zboże, potem deszczuk je podlewa,
potem rośnie i złociście długo na polu dojrze.*
- II. *Słońce grzeje całe lato, złote kłosa w nim się mienia,
a z tych kłosów, z tego ziarna chlebek będziesz jeść jesienią.*
- III. *Młynarz we młynie ziarenka zmiele, z ziaren tych mąka powstanie,
a z mąki piekarz nocą w piekarni upiecze chleb na śniadanie.*

- Omawianie tekstu piosenki, zwracanie uwagi na poszczególne etapy powstawania chleba i pracujących przy tym ludzi.

- Ilustracja ruchowa piosenki według pomysłów dzieci – naśladowanie czynności, o których jest w niej mowa.

- Karta pracy, cz. 4, nr 42.
- Obejrzyjcie zdjęcia. W pustych polach narysujcie odpowiednią liczbę kropek lub napiszcie odpowiednie liczby, zgodnie z kolejnością zdarzeń.
- Opowiedzcie historijkę. Nadajcie jej tytuł.
- Rozpoznawanie rodzaju pieczywa po smaku.

Różne rodzaje pieczywa.

Dzieci oglądają, wężają, dotykają (umyły wcześniej ręce) różne rodzaje pieczywa, np.: chleb: żytni, razowy, rogalik, bułkę, bułkę masłaną. Potem zasłaniają oczy i smakując kawałki pieczywa, starają się rozpoznać jego rodzaj.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Wozy jadą do młyna*.
Nagrania muzyki: wolnej, szybkiej, odtwarzacz CD.
Dzieci dobierają się dwójkami, tworzą zaprzęgi. Najpierw poruszają się wolno – wozy są ciężkie, bo wiozą zboże do młyna – przy wolnym akompaniamencie. Zmiana akompaniamentu na szybki oznacza, że wozy wracają z młyna, w którym zostawiły zboże, są lekkie – poruszają się szybko.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17 (przewodnik, cz. 5, s. 65).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Po trzy razy*.
N. wypowiada polecenia i wskazuje odpowiednią nogę lub rękę. Dzieci wykonują określone przez N. czynności, np. *Prawą nogą tupniemy trzy razy. Lewą ręką zrobimy trzy piąstki.*
- Zabawa ruchowa z elementem skoku – *Skoki w workach*.

Dwa worki gimnastyczne.

N. wyznacza linie startu i mety. Dzieli dzieci na dwa zespoły. Dzieci ustawiają się w rzędach. Kolejno pokonują wyznaczoną trasę, skacząc obunóż w workach. Wygrywa ten zespół, którego wszyscy zawodnicy szybciej wykonają zadanie.

III

- Zabawa *Co znajduje się w koszu?*
Kosz, ściereczka, różne rodzaje pieczywa lub obrazki pieczywa.
N. stawia przed dziećmi przykryty kosz, w którym znajduje się różnego rodzaju pieczywo lub jego obrazki. Dzieci kolejno wyciągają z kosza jego zawartość i nazywają to, co wyciągnęły, np. bułka pszenna, bułka z ziarnami, chleb żytni, chleb razowy, chleb słonecznikowy, tostowy, rogal, chałka, paluch, grahamka, kajzerka, obwarzanek. Określają, jak jednym słowem można nazwać to, co znajdowało się w koszu (pieczywo). Oglądają pieczywo, zwracają uwagę na jego wielkość, kształt, wygląd.
- Zabawa plastyczna – *Pieczywo z plasteliny*.
Plastelina, papierowe talerzyki z imionami dzieci, folia samoprzylepna, nożyczki.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
N. pokazuje, w jaki sposób można wymodelować z plasteliny chleb, bułkę kajzerkę, chałkę i rogała.
- Samodzielne działania dzieci.
- Układanie powstałych wyrobów na małych papierowych talerzykach z imionami dzieci, ozdobionych przez nie elementami wyciętymi z folii samoprzylepnej.

- Oglądanie i nazywanie pieczywa.
- Organizowanie wystawy.
(Pieczywo można wykonać także z masy solnej, którą po wyschnięciu dzieci pomalują farbami i polakierują lakierem wodnym. Tak powstałe prace są bardzo trwałe i można je wykorzystywać do ćwiczeń liczbowych i zabaw w kąciku sklepowym).

- Karta pracy, cz. 4, nr 43.
- Pokolorujcie rysunki przedstawiające pieczywo. Powiedźcie, czym się różnią.
- Otoczcie osobnymi pętlami pieczywo każdego kształtu. Ile pętli otrzymaliście? Policzcie produkty w każdej pętli. Porównajcie ich liczbę.
- Zabawa rytmiczna *Zagraj przysłowia*.

Bębenek.

Dzieci stoją w rozсыpcie. Dziecko wybrane przez N. otrzymuje bębenek i rozpoczyna zabawę. Wypowiada dowolne albo zaproponowane przez N. lub dzieci przysłowie i porusza się między nimi zgodnie z rytmem wypowiadanych słów, akompaniując sobie na bębenku. Wraz z końcem przysłowia staje obok wybranej osoby. Wtedy wszystkie dzieci wypowiadają przysłowie w tym samym tempie i rytmie, w jakim mówił je ich kolega, klaszcząc jednocześnie w ręce. Zabawę kontynuuje dziecko, obok którego stanął poprzednik. Rusza w drogę przy akompaniamencie bębna, mówiąc tekst innego przysłowia. (Przy powtórzeniach zabawy N. może zmienić rodzaj instrumentu).

Przykłady przysłów:

Żeby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.

Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe.

Gdzie kucharek sześć, tam nie ma co jeść.

Doświadczenie mądrym człowieka czyni.

Kto pyta, nie błądzi.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Ćwiczenia logorytmiczne <i>Rób to, o czym jest mowa w wierszu.</i> Zabawa <i>Dokończ słowo.</i> Ćwiczenia poranne – zestaw 32.	I 5, IV 2 IV 2 I 5
II. 1. Rozmowa na temat zawodów, jakie dzieci chciałyby wykonywać w przyszłości. Cel: zachęcanie do wypowiedzi na temat przyszłości. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Co oni robią?</i> 2. Zabawy badawcze <i>Poznajemy właściwości magnesu.</i> Cel: zapoznanie z działaniem magnesu. Zabawy na świeżym powietrzu: gra w kręgle; ćwiczenia badawcze – <i>Poznanie budowy kwiatu.</i>	IV 5, IV 20 I 5 IV 13 I 5, IV 18
III. Zabawa <i>Malarz.</i> Zabawa dydaktyczna <i>Czego potrzebują do pracy te osoby?</i> Słuchanie nazw osób wykonujących przedstawione na zdjęciach zawody. Zabawa ruchowa <i>Przejdź po sznurku.</i>	IV 1 IV 20 IV 5, IV 20 I 5

Cele główne:

- zachęcanie do wypowiedzi na temat przyszłości,
- zapoznanie z działaniem magnesu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia zawody, które chciałoby wykonywać w przyszłości,
- wymienia przedmioty przyciągane przez magnes.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie.

Środki dydaktyczne: wiersz Mieczysława Buczkówny *O czym chłopcy rozmawiali*, tekst wiersza do ćwiczeń logorytmicznych, piłka, nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD, grube flamastry, bębenek, tamburyn, długi sznurek, obrazki przedstawiające osoby wykonujące wybrane zawody oraz przedmioty potrzebne do wykonywania tych zawodów, kręgle, kule do kręgli, magnes, metalowe szpilki, kartka papieru, zapalki, plastikowe patyczki, małe gwoździe, dwa magnesy, kartka papieru z narysowaną trasą samochodu, papierowy samochód spięty metalowym spinaczem biurowym, kartonowe rybki spięte spinaczem, wędka zrobiona z kijka i sznurka, z przymocowanym magnesem, kartony z rysunkami rybek, flamastry, metalowe spinacze biurowe, wędki zrobione z kijka i sznurka (z przymocowanym magnesem), duże obręcze, nożyczki, tablice demonstracyjne nr 89, 90, kartki.

Przebieg dnia

I

- Ćwiczenia logorytmiczne – *Rób to, o czym jest mowa w wierszu.*
Dzieci poruszają się razem z N., zgodnie z tekstem wypowiadanego przez niego wiersza, powtarzając go za nim. Następnie poruszają się same podczas recytacji N. i powtarzają tekst za nim.
Tekst wiersza do ćwiczeń logorytmicznych.

*Zrób do przodu cztery kroki
i rozejrzyj się na boki.
Tupnij nogą raz i dwa,
ta zabawa nadal trwa.
Teraz w lewo jeden krok,
przysiad i do góry skok.
Zrób do tyłu kroki trzy,
by koleżdze otrzeć łzy.*

*Kłaśnij w ręce razy pięć,
na klaskanie też masz chęć.
W koło obróć się raz-dwa,
piłka skacze hopsasa.
Ręce w górę i na boki,
zrób zajęcze cztery skoki.
Gdy się zmęczysz, poleż sobie
i wyciągnij w górę nogę.*

- Zabawa *Dokończ słowo.*

Piłka.

Dzieci stoją w kole, w środku stoi jedno dziecko z piłką. Podchodzi ono do wybranego kolegi, rzuca do niego piłkę i wypowiada pierwszą sylabę nazwy dowolnego zawodu, o którym myśli. Wybrane dziecko łapie piłkę i odrzuca ją, kończąc słowo, np. **le-**karz, **kie-**rowca, **na-**uczyciel, **sprze-**dawca, **pi-**lot, **ka-**sjer, **pie-**lęgniarka, **pie-**karz, **mły-**narz. Jeśli odpowie prawidłowo, zamieniają się miejscami i zabawa toczy się dalej.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 32 (przewodnik, cz. 5, s. 58).

II

Zajęcia 1. Rozmowa na temat zawodów, jakie dzieci chciałyby wykonywać w przyszłości.

- Zabawa *Co robią wasi rodzice?*

Piłka.

Dzieci siedzą w kole. N. turla piłkę do chętnych dzieci, prosząc, aby powiedziały, co robią ich mama i tata. Pozostałe dzieci odgadują, jakie zawody wykonują rodzice dziecka, które ma piłkę.

- T** • Tablica demonstracyjna nr 89.
 - Kto pracuje w nocy? Dlaczego to robi?
 - Określanie, jakie zawody wykonują osoby, które pracują nocą.
 - Podkreślanie znaczenia ich pracy dla dobra całego społeczeństwa.
 - Kończenie zdania: *Gdyby ludzie nie pracowali, to...*

- Zabawa ruchowa *Wędrówka księżycy.*
Nagranie spokojnej muzyki, odtworzyć CD.

Dzieci przykucają na dywanie, w dowolnych miejscach sali. Między nimi,

przy nagraniu spokojnej muzyki, spaceruje dziecko, które jest księżycem, i przez dotknięcie ramienia zaprasza je do wspólnej wędrówki przez uśpione miasto. Dotknięte dziecko podaje rękę księżycowi, tworzą wąż. Teraz ono decyduje o wyborze kolejnego dziecka, które do nich dołączy.

- Wypowiedzi dzieci na temat: *Kim będę w przyszłości?*, inspirowane wierszem Mieczysławy Buczkówny *O czym chłopcy rozmawiali*.

Jurek:

– Będę szoferem.

Przy kierownicy

mógłbym siedzieć cały dzień.

Bez różnicy,

w osobowym czy w ciężarowym wozie.

Albo z ulicy na ulicę

autobusem będę was woził.

Wojtek:

– *Ja tam wolę być pilotem.*

Za parę lat,

może za kilkanaście,

będę latał samolotem,

mogę zwiedzić cały świat.

Antoś:

– *Co tam najszybsze auto,*

samolot, odrzutowiec –

lepiej być astronautą!

No, sam powiedz –

siadasz do rakiety

(oczywiście w skafandrze

bardzo szczelnie zamkniętym),

lecisz –

lądujesz w gwiazdach.

To jest jazda!

- Wypowiedzi na temat zawodów, o których marzyli chłopcy z wiersza. Opowiadanie o tym, co dzieci chciałyby robić w przyszłości i dlaczego.

- Zagadki rysunkowe *Zgadnij, kim będę*.

Grube flamastry, kartki.

Rysowanie grubymi flamastrami osób wykonujących zawody, jakie chciałyby wykonywać dzieci, gdy będą dorosłe.

- Pomieszczenie powstałych rysunków; losowanie ich przez kolejne dzieci; odgadywanie, co przedstawiają i kto może być ich autorem. (Wykonawca rysunku nagradza poprawną odpowiedź brawami i losuje kolejny rysunek).

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co oni robią?*

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. podaje nazwę wybranego zawodu, a dzieci naśladowują czynności, jakie wykonuje w swojej pracy osoba pracująca w tym zawodzie.

Zajęcia 2. Zabawy badawcze *Poznajemy właściwości magnesu*.

- Eksperymenty z magnesem.

Magnes, metalowe szpilki, kartka papieru, zapalki, plastikowe patyczki, małe gwoździe.

N. trzyma w ręce magnes; nad metalowymi szpilkami znajduje się kartka papieru, do której zbliża magnes. N. zbliża magnes do kawałków papieru, zapalek, plastikowych patyczków.

N. zbliża magnes do szpilek i małych gwoździ.

- Wypowiedzi dzieci o tym, co mogło wydarzyć się dalej.
- Sprawdzanie, czy dzieci miały rację w swoich przypuszczeniach; wyciąganie i formułowanie wniosków przez dzieci.

– Jak działa magnes? Na jakie przedmioty oddziałuje?

- Zabawy z wykorzystaniem magnesu.

Dwa magnesy, kartka papieru z narysowaną trasą samochodu, papierowy samochód spięty metalowym spinaczem biurowym, kartonowe rybki spięte spinaczem, wędka zrobiona z kijka i sznurka, z przymocowanym magnesem.

N. trzyma w obu rękach magnesy, które zbliża do siebie.

N. trzyma w jednej ręce kartkę z trasą samochodu i papierowym samochodem spiętym spinaczem, a w drugiej ręce magnes – pod kartką.

N. łowi kartonowe rybki, spięte spinaczem, za pomocą wędki zrobionej z kijka i sznurka (z przymocowanym magnesem).

- Wypowiedzi dzieci o tym, co mogło wydarzyć się dalej.
- Zwracanie uwagi na zachowanie magnesów zbliżanych do siebie tymi samymi biegunami i biegunami przeciwnymi. Wyciąganie wniosków.
- Zachęcanie do wypowiedzi na temat tego, do jakich innych zabaw można wykorzystać magnesy.
- Zabawa *Kolorowe rybki*.

Kartony z rysunkami rybek, flamastry, metalowe spinacze biurowe, wędki zrobione z kijka i sznurka (z przymocowanym magnesem), duże obręcze, nożyczki.

Dzieci wycinają z kartonu rybki po liniach konturowych, ozdabiają je flamastrami według własnych pomysłów, spinają każdą rybkę spinaczem biurowym. Uczestniczą w zawodach w łowieniu rybek na wędki (przygotowane przez N. z kijków i sznurków), do których są przymocowane magnesy. N. dzieli dzieci na kilka zespołów. Każde dziecko otrzymuje wędkę i taką samą liczbę rybek, które kolejno musi wyłowić ze stawu (podnieść za pomocą magnesu i wyjąć z leżącej na podłodze dużej obręczy).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Gra w kręgle.

Kręgle, kula do kręgli.

N. wyjaśnia dzieciom zasady gry. Ustawia kręgle w czterech rzędach, jeden przed drugim (w pierwszym rzędzie – cztery kręgle). Wyznacza linię rzutu. Dzieci kolejno rzucają kulą, starając się przewrócić jak największą liczbę kręgli.

- Ćwiczenia badawcze – *Poznanie budowy kwiatu*.

Lupy, mniszek pospolity.

Dzieci obserwują przez lupy kwiat mniszka pospolitego. Wymieniają i wskazują poszczególne części rośliny. Sprawdzają, czy inne kwiaty mają taką samą budowę.

III

- Zabawa *Malarz*.

Dzieci dobierają się parami, stają naprzeciwko siebie, trzymając się za ręce. Jedna osoba z pary kieruje rękami kolegi tak, aby namalował on w powietrzu, np. dom (słońce, samochód).

- Zabawa ruchowa *Przejdź po sznurku*.

Długi sznurek.

N. lub chętne dziecko układa na podłodze wzór z długiego sznurka. Dzieci jedno za drugim idą po ułożonym wzorze, starając się zapamiętać jego kształt. Następnie N. zabiera sznurek, a dzieci starają się odtworzyć wcześniejszy rysunek.

- Zabawa dydaktyczna *Czego potrzebują do pracy te osoby?*

Obrazki przedstawiające: osoby wykonujące określone zawody, przedmioty potrzebne do wykonywania tych zawodów.

N. przygotowuje obrazki przedstawiające osoby wykonujące wybrane zawody (nauczyciela, pielęgniarkę, fryzjera, strażaka, krawcową, ogrodnika) oraz obrazki przedmiotów potrzebnych do wykonywania tych zawodów (kreda, tablica, książka, mapa; strzykawka, biały fartuch, termometr, tabletki; nożyczki, suszarka do włosów, szczotka, lustro; hełm, wąż gaśniczy, drabina, samochód strażacki; igła, nici, maszyna do szycia, materiał; sadzonki kwiatów, grabie, łopata, sekator), które rozkłada na stolikach, z daleka od siedzących przed nim dzieci. Najpierw dzieci rozpoznają i nazywają zawody, jakie wykonują postacie przedstawione na obrazkach. N. wybiera chętne dziecko, które bierze dowolny obrazek i nie pokazując go, mówi dzieciom o przedstawionym na nim zawodzie (w imieniu wykonującej go osoby), ale

nie podaje nazwy zawodu, jaki wybrało, np.: *Dzięki mnie jesz chleb. Nie boję się wcale ognia. Zrobię zastrzyk bezboleśnie* itp. Następnie dziecko pyta: *Kto wie, co jest mi potrzebne do pracy?* Chętne dzieci podchodzą do stolika i spośród zgromadzonych tam obrazków wybierają te, które przedstawiają przedmioty potrzebne ich zdaniem do wykonywania danego zawodu. Pokazując wybrane obrazki, nazywają przedstawione na nich przedmioty, uzasadniają swój wybór i podają nazwę zawodu, jaki wykonuje pytające dziecko. Spośród dzieci, które trafnie odgadły, zostaje wybrany nowy pytający i zabawa toczy się dalej. Jeśli nie – dzieci wspólnie z N. zastanawiają się, komu mogą się przydać przedmioty przedstawione na obrazkach.

T

- Tablica demonstracyjna nr 90.
- Posłuchajcie nazw osób wykonujących przedstawione zawody (bednarz, kowal, rymarz, garncarz).
- Czy słyszeliście kiedyś o takich zawodach?
- Posłuchajcie innych nazw osób wykonujących przedstawione zawody (trener, hipoterapeuta, programista, barista).
- Czy słyszeliście o takich zawodach?

Maj, tydzień 4

Dzień 1

Nasi kochani rodzice

Jacy są nasi rodzice?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Tworzenie z obrazków, zdjęć z gazet puzzli przedstawiających sceny z życia rodziców. Podawanie imion swoich mam i tatusiów; dzielenie tych imion na sylaby i na głoski. Zabawa <i>Moja mama jest..., a mój tata jest...</i> Ćwiczenia poranne – zestaw 33.	IV 9 IV 2 IV 5 I 5
II. 1.	Rozmowa na temat: <i>Dlaczego kochamy rodziców, a oni kochają nas</i> . Cel: stwarzanie sytuacji do dzielenia się opiniami na temat swoich rodziców. Zabawa ruchowo-rytmiczna <i>Jadą goście</i> .	III 3, IV 5 I 5
2.	Rozwiązywanie zagadek związanych z rodziną. Cel: rozwijanie myślenia. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Przeciągamy linę</i> ; zabawa ruchowa <i>Wyścigi rzędów</i> .	III 3, IV 5 I 5
III.	Rozmowa na temat wspólnego odpoczynku całej rodziny. Oglądanie zdjęć. Mówienie, jak rodziny przedstawione na zdjęciach wspólnie spędzają czas wolny. Naklejanie obrazków serc obok zdjęć, które przedstawiają sposób spędzania wolnego czasu rodziny dziecka. Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latki). Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, i banknotem o nominale 10 zł (6-latki).	III 3, IV 5 III 3, IV 5, IV 9 I 6 IV 17

Cele główne:

- stwarzanie sytuacji do dzielenia się opiniami na temat swoich rodziców,
- rozwijanie myślenia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat swoich rodziców,
- rozwiązuje zagadki.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie przedsiębiorczości.

Środki dydaktyczne: piosenka *M jak mama, t jak tata*, odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające sceny z życia rodzinnego, duża kartka z napisami: **Mama jest... Tata jest...**, pisak, instrument perkusyjny, obrazek przedstawiający mamę i tatę, obrazki przygotowane przez N, kartoniki z wyrazami: **To, mama, a, to, tata, bankier, banknoty, bankomat, bank**, lina, skakanka, gwizdek, paski papieru z narysowanymi serduszkami, kartoniki z działaniami, sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, sylweta banknotu o nominale 10 zł, papierowe koła wielkości poznanych monet, prostokąty wielkości poznanego banknotu, pisaki, zabawki, kartoniki z cenami, karty pracy, cz. 4, nr 44, 45.

Przebieg dnia

I

- Wybieranie przez dzieci obrazków, zdjęć przedstawiających sceny z życia rodzinnego (wyciętych z kolorowych czasopism); przyklejanie ich na kartonie; przecinanie po liniach narysowanych przez N. na odwrocie; układanie w całość; wkładanie kawałków do kopert; zabranie do domów; zachęcanie rodziców do wspólnego układania.

Obrazki, zdjęcia przedstawiające sceny z życia rodzinnego.

- Podawanie imion swoich mam i tatusiów.
Dzieci podają imiona rodziców, dzielą je na sylaby i na głoski.
- Zabawa *Moja mama jest..., a mój tata jest...*

Duża kartka z napisami: Mama jest... Tata jest..., pisak.

Dzieci kończą zdania (poszukują jak największej liczby określeń – przymiotników), N. zapisuje określenia wokół napisów: **Mama jest... Tata jest...** Potem wspólnie odczytują napisy. (N. zwraca uwagę na podobieństwa i różnice w określeniach dotyczących mamy i taty).

- Ćwiczenia poranne – zestaw 33.

Tamburyn.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wysoko – nisko*.
Dzieci biegają po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze i na hasło *Wysoko* stają na palcach, wyciągają ręce w górę i klaszczą nad głowami. Hasło *Nisko* jest sygnałem do wykonania przysiadu i uderzania rękami o podłogę.
- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Myjemy z tatą samochód*.
Dzieci naśladują mycie samochodu i splukiwanie go wodą z wiadra.
- Ćwiczenie wyprostne – *Rodzik zmęczony, rodzic wypoczęty*.
Dzieci siedzą skrzyżnie, ręce trzymają na kolanach. Na hasło *Rodzik zmęczony* wykonują luźny skłon tułowia w przód. Na hasło *Rodzik wypoczęty* prostują tułów, głowy trzymają prosto.

- Podskoki – *Froterujemy z mamą podłogę*.
Dzieci rytmicznie, naprzemiennie wykonują wykrok nogą w przód.
- Ćwiczenie równowagi – *Rysujemy obrazek dla mamy i taty*.
Dzieci stoją na jednej nodze, a drugą rysują w powietrzu dowolny obrazek. Rysują na przemian – prawą nogą, lewą nogą.
- Ćwiczenie ożywiające – *Rodzinna wycieczka rowerowa*.
Dzieci biegają w różnych kierunkach, z wysokim unoszeniem kolan i naprzemiennym uginaniem i prostowaniem rąk w łokciach.
- Ćwiczenie uspokajające – *Mama i tata*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła z rytmicznym wytupywaniem i powtarzaniem rymowanki: *Mama i tata kochają nas*. Na słowo *nas* zatrzymują się i klaszczą w dłonie. *Mama i tata mają dla nas czas*. Na słowo *czas* zatrzymują się i klaszczą w dłonie.

II

Zajęcia 1. Rozmowa na temat: *Dlaczego kochamy rodziców, a oni kochają nas*.

- Wypowiedzi dzieci na temat emocji, jakie im towarzyszą, kiedy oglądają rodzinne zdjęcia.
- Udzielanie odpowiedzi na pytania: *Co to jest miłość? Gdzie można ją spotkać?*
- Zabawa *Układamy zdanie*.

Obrazek przedstawiający mamę i tatę, kartoniki z wyrazami: To, mama, a, to, tata.

N. przypina do tablicy obrazek przedstawiający mamę i tatę. Dzieci układają z rozsypanki wyrazowej, według wzoru, wypowiedzenie **To mama, a to tata** i umieszczają je pod obrazkiem.

- Słuchanie piosenki *M jak mama, t jak tata* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

Nagranie piosenki *M jak mama, t jak tata*, odtwarzacz CD.

1 c Es B g c
Kie - dy ma - ma z ta - tą ma - ją wre - szcie dla nas czas,

5 c Es B g c
wte - dy co naj - le - psze da - ją, bo ko - cha - ją nas.

9 As Es B c
Ki - no, lo - dy, ro - wer, tań - ce i dni peł - ne słoń - ca,

13 As Es B c
i wie - czo - me przy - tu - lań - ce, któ - rym nie ma koń - ca!

17 C G F G C
Ref.: M jak ma - ma, T jak ta - ta to jest to, co lu - bię mieć!
M jak ma - ma, T jak ta - ta, sło - wa kwi - tną ni - by kwiat.

21 C G F G C
Przy - gód prze - żyć na pół świa - ta i na - stę - pnych ty - siąc chcieć!
Wo - łam sio - strę, wo - łam bra - ta i ru - szaj - my w wiel - ki świat!

I. *Kiedy mama z tatą mają wreszcie dla nas czas,
wtedy co najlepsze dają, bo kochają nas.
Kino, lody, rower, tańce i dni pełne słońca,
i wieczorne przytulańce, którym nie ma końca!*

Ref.: *M jak mama, t jak tata to jest to, co lubię mieć!
Przygód przeżyć na pół świata i następnych tysięcy chcieć!
M jak mama, t jak tata, słowa kwitną niby kwiat.
Wołam siostrę, wołam brata i ruszajmy w wielki świat!*

II. *Więc czekamy z utęsknieniem na te fajne dni,
gdy od rana już wiadomo, że dziś tylko my!
Tylko dla nas mama, tata, gdzieś tam inne sprawy,
gry, zabawy, buźki, noski, w bajek świat wyprawy.*

Ref.: *M jak mama, t jak tata...*

- Wypowiedzi dzieci o tym, jacy są rodzice przedstawieni w piosence i w jaki sposób odnoszą się do swojego dziecka.
- Wypowiedzi dzieci na temat zachowań rodziców, które ich zdaniem świadczą o tym, że kochają swoje dzieci.

- Zabawa ruchowa *Kocham moich rodziców.*

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. wymienia kolejno imiona dzieci, które kończą zdanie: *Rodzice wiedzą, że ich kocham, bo...* (Dzieci starają się nie powtarzać wypowiedzi swoich poprzedników).

- Zabawa pantomimiczna *Co lubię robić z rodzicami.*

Chętne dzieci za pomocą ruchu, bez użycia słów, prezentują czynności, jakie mogą wykonywać wspólnie z rodzicami. Pozostałe dzieci odgadują, co to za czynności, i podają ich nazwy.

- Zabawa ruchowa *Jadą goście.*

Bębenek.

Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, przy dźwiękach bębenka. Podczas przerwy zatrzymują się, zwracają buzią do siebie i powtarzają wyliczankę, ilustrując ją ruchem.

– *Mamo! Mamo!*

– *Co, co, co?*

– *Goście jadą.*

– *No to co?*

– *Dzień dobry, dzień dobry.*

Cmok, cmok, cmok.

– *Tato! Tato!*

– *Co, co, co?*

– *Goście odjeżdżają.*

– *No to co?*

– *Do widzenia, do widzenia. Cmok, cmok, cmok.*

Dzieci:

klaszczą w swoje dłonie,

klaszczą w dłonie partnera,

klaszczą w swoje dłonie,

klaszczą w dłonie partnera,

podają sobie ręce na powitanie,

naśladują posyłanie całuszków, ze zwracaniem głów

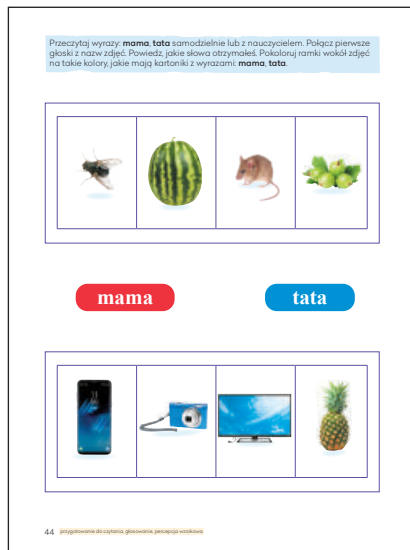
w prawą stronę, w lewą stronę oraz na wprost,

wykonywują takie same gesty jak wyżej.

Zajęcia 2. Rozwiązywanie zagadek związanych z rodziną.

- Karta pracy, cz. 4, nr 44.
- Przeczytajcie wyrazy **mama, tata** samodzielnie lub z N. Połączcie pierwsze głoski z nazw zdjęć. Powiedzcie, jakie słowa otrzymaliście. Pokolorujcie ramki wokół zdjęć na takie kolory, jakie mają kartoniki z wyrazami **mama, tata**.
- Wypowiedzi dzieci na temat składu ich rodzin. Kończenie wypowiedzenia *Rodzina to...*
- Zwracanie uwagi dzieci, że pojęcia *rodzina* używa się również jako określenia rodu lub zbioru istot żywych, które charakteryzują się podobnymi cechami.
- Segregowanie pomieszanych obrazków; tworzenie wybranych rodzin.

Obrazki przygotowane przez N.

- Rozwiązywanie zagadek tekstowych – *O kim myślę?*

*Kto nas kocha tak jak nikt
i ochrania całym sercem?
I do kogo można przyjść
z każdą troską jak najprędzej? (mama)*

*Łatwą dziś zagadkę mamy:
Kim jest dla was mama mamy? (babcia)*

*Kto się zamartwia, kiedy chorujemy
lub gdy na podwórku kolano zbijemy?
Wspierają nas radą, pomogą w kłopotach
i za nic na świecie nie przestaną kochać. (rodzice)*

- Zwracanie uwagi na poprawne stosowanie nazw członków rodziny.
- Zabawa *Dokończ*.

Kończenie wypowiedzeń przez dzieci.
*Mama mojej mamy lub mojego taty to... (babcia).
Tata mojego taty lub mojej mamy to... (dziadek).
Siostra mojej mamy lub mojego taty to... (ciocia).
Brat mojego taty lub mojej mamy to... (wujek).
Mama mojej babci lub mojego dziadka to... (prababcia).
Tata mojej babci lub mojego dziadka to... (pradziadek).*

*Gdy zepsuje się coś w domu,
on wie, jak zaradzić temu,
wszystkie dziury w mig załata.
Kto? Wiadomo – to nasz... (tata)*

*Problem szybko rozwiążecie –
jak tatę taty nazwiecie? (dziadek)*

*Ta dziewczynka i ten chłopiec
jednych rodziców mają.
Odgadnijcie, proszę –
jak się nazywają. (rodzeństwo)*

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Przeciągamy linę*.

Lina, skakanka.

N. dzieli dzieci na dwa zespoły. Zespoły ustawiają się w rzędach naprzeciwko siebie. N. układa na trawie skakankę. Wręcza dzieciom linę. Zadaniem dzieci jest przeciągnąć członków przeciwnego zespołu na swoją część, czyli za skakankę.

- Zabawa ruchowa *Wyścigi rzędów*.

Gwizdek.

Dzieci są ustawione jedno za drugim w dwóch rzędach. Na sygnał N. – dźwięk gwizdka – kolejno pokonują biegiem wytyczoną trasę. Kolejne dziecko może rozpocząć bieg dopiero wtedy, gdy poprzednie dziecko dotknie jego ręki. Wygrywa rząd, którego zawodnicy pierwsi pokonają wyznaczoną trasę.

III

- Rozmowa na temat wspólnego odpoczynku całej rodziny.

- Karta pracy, cz. 4, nr 45.

– Obejrzyjcie zdjęcia. Powiedzcie, jak rodzina wspólnie spędza czas wolny. Odszukajcie w naklejkach obrazki serc. Naklejcie je obok zdjęć, które przedstawiają wasz sposób spędzania wolnego czasu z rodziną.

- Zabawa *Wystukujemy rytmy ułożone z serduszek*.

Instrumenty perkusyjne, paski papieru z narysowanymi serduszkami.

Każde dziecko otrzymuje dowolny instrument perkusyjny. N. pokazuje dzieciom paski papieru z narysowanymi kompozycjami z serduszek. Dzieci wystukują na instrumentach taki rytm, jaki tworzą serduszka na paskach.

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

- Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, i banknotem o nominale 10 zł.

Kartoniki z wyrazami: bankier, banknoty, bankomat, bank.

- Odczytywanie umieszczonych na tablicy wyrazów: **bankier, banknoty, bankomat.**

Kim jest bankier? Czym się zajmuje?

Do czego służy bankomat?

Co to są banknoty?

- Wyodrębnianie wspólnego wyrazu z wyrazów umieszczonych na tablicy (**bank**).

- Rozmowa na temat banku.

Co to jest bank?

Czy jest potrzebny? Dlaczego?

Kto pracuje w banku?

Co powinni umieć ludzie pracujący w banku?

- Zabawa *Kto nadaje się na pracownika banku?*

Kartoniki z: działaniami, sylwetki monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, sylwetka banknotu o nominale 10 zł.

N. ma kartoniki z działaniami bez zapisanych wyników. Pokazuje je kolejno, a dzieci liczą na palcach i podają wyniki. Np.

$$2 + 8 = \dots \quad 3 + 6 = \dots \quad 4 + 6 = \dots \quad 5 + 5 = \dots \quad 2 + 7 = \dots$$

- Rozpoznawanie i nazywanie nominałów monet.

Sylwetki monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, litery.

N. umieszcza na tablicy po dwie sylwetki monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. Dzieci nazywają przedstawione monety. Układają z liter napis: **To monety.**

N. umieszcza na tablicy sylwetkę banknotu 10-złotowego. Dzieci układają napis: **To banknot.**

- Podział liczby 10 na składniki, z wykorzystaniem sylwet monet.
Sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5, zł.
 Dzieci układają na tablicy sylwety monet w różnych wariantach tak, aby dawały 10 zł.
 5 zł 5 zł
 2 zł 2 zł 2 zł 2 zł 2 zł
 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 5 zł
 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł
 2 zł 2 zł 1 zł 2 zł 2 zł 1 zł
 2 zł 2 zł 1 zł 5 zł
- Zabawa własnymi, wykonanymi samodzielnie, sylwetami pieniędzy.
Papierowe koła wielkości poznanych monet, prostokąty wielkości poznanego banknotu, pisaki, zabawki, kartoniki z cenami.
 Dzieci dostają papierowe koła wielkości poznanych monet i prostokąty wielkości poznanego banknotu. Piszą na nich liczby odpowiadające ich nominałom.
 N. przygotowuje sklep z zabawkami. Przy każdym towarze jest umieszczona cena.
 N., sam lub z dzieckiem, obsługuje klientów.

Maj, tydzień 4
 Dzień 2

Nasi kochani rodzice
 Nasze zabawy z rodzicami

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Wspólne odszukiwanie w kalendarzu dni 26 V (Dzień Matki) i 23 VI (Dzień Ojca). Opowiadanie o rodzinie przedstawionej na zdjęciu. Oglądanie obrazków przedstawiających dzieci z rodzicami. Odszukiwanie w naklejkach zdjęć członków rodziny. Naklejanie ich w odpowiednich kołach. Ćwiczenia poranne – zestaw 33.	IV 11 III 3, IV 5 I 5
II.	1. Słuchanie opowiadania Ireny Landau <i>Wróżka Weronika</i> . Cel: wypowiadanie się na temat spędzania wolnego czasu z rodzicami. Zabawa ruchowa <i>Spacer</i> . 2. <i>Wazonik dla mamy i taty</i> – wykonywanie prezentu dla rodziców z okazji ich święta. Cel: rozwijanie sprawności manualnej. Zabawy na świeżym powietrzu: ćwiczenia oddechowe połączone z ćwiczeniami artykulacyjnymi; zabawa bieżna <i>Kto złapie motyla?</i>	III 3, IV 5 I 5 IV 8 I 5, IV 2
III.	Wyklaskiwanie podanego rytmu z jednoczesnym powtarzaniem słów za N. Określanie, w którą stronę są zwrócone serca. Dorysowywanie brakujących serc. Wykonywanie kwiatków z kubeczków po jogurtach lub serkach. Nauka wiersza Jadwigi Koczanowskiej <i>Mama i tata</i> fragmentami, metodą ze słuchu.	IV 7 IV 8 IV 8 IV 5

Cele główne:

- wypowiadanie się na temat spędzania wolnego czasu z rodzicami,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat spędzania czasu wolnego z rodzicami,
- wykonuje upominek dla rodziców.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: opowiadanie Ireny Landau *Wróżka Weronika*, wiersz Jadwigi Koczanowskiej *Mama i tata*, pacynka lub sylweta chłopca, różdżka wykonana przez N., średnie szklane butelki lub wysokie słoiczki, motyl z bibuły (przywiązany do laski gimnastycznej), nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, kalendarze, plastelina, bezbarwny lakier do paznokci, kubeczki po jogurtach lub serkach, patyczki do szaszłyków, tamburyn, grzechotka, kołatka, tekturowe kwiaty w pięciu kolorach, nożyczki, klej, zielona bibuła, karty pracy, cz. 4, nr 46, 47, 48, 49.

Przebieg dnia

I

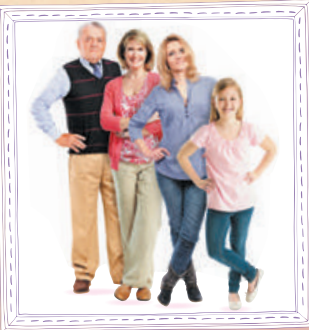
- Wspólne odszukiwanie w kalendarzu dni 26 V (Dzień Matki) i 23 VI (Dzień Ojca).

Kalendarze.

Wyjaśnianie dzieciom, kto obchodzi swoje święto w tych dniach; podkreślanie roli obojga rodziców w wychowaniu dziecka. Zaproponowanie przygotowania przedszkolnej uroczystości z tej podwójnej okazji; podawanie przez dzieci propozycji nazwania tego dnia. Wspólne z dziećmi ustalanie programu artystycznego, złożonego z wierszy i piosenek, na przedszkolną uroczystość z tej okazji.

- Karty pracy, cz. 4, nr 46, 47.
- Opowiedzcie o rodzinie przedstawionej na zdjęciu.
- Odszukajcie w naklejkach zdjęcia członków rodziny. Naklejcie je w odpowiednich kołach.

Opowiedz o rodzinie przedstawionej na zdjęciu. Odszukaj w naklejkach zdjęcia członków rodziny. Naklej je w odpowiednich kołach.

mama mamy tata mamy mama córka

46

syn tata tata taty mama taty

47

- Ćwiczenia poranne – zestaw 33 (przewodnik, cz. 5, s. 80).

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Ireny Landau *Wróżka Weronika*.

- Słuchanie opowiadania.

Pacynka lub sylweta chłopca.

N. opowiada, trzymając pacynkę lub sylwetę chłopca.

Mama zmieniła pracę i od razu zaprzyjaźniła się z taką jedną panią Weroniką.

– Pani Wera przyjdzie dzisiaj na kolację – powiedziała chyba mniej więcej po tygodniu. – Bądź bardzo, ale to bardzo grzeczny, a ty, Leonie, nie pal papierosów w pokoju, bo ona nie znosi dymu.

A jakbyś, Alinko, chciała siusiu, to powiedz mi na ucho, a nie krzycz na cały głos.

– A dlaczego? – zapytała moja mała siostrzyczka.

– Bo nie wypada.

– Cio?

Ale mama nie wytłumaczyła tej sprawy Alusi, bo właśnie zadzwieczał dzwonek. Przyszła pani Weronika i przyniosła dla nas samochodzik, a dla rodziców – kwiaty.

– Ależ po co... – zaczęła mama, ale pani Weronika powiedziała „daj spokój” i dorośli usiedli do stołu, a my poszliśmy z samochodzikiem do małego pokoju i... nie uwierzcie. Z autka zaczął wyłazić bardzo gruby kierowca.

– Takie fotele teraz robią – burknął – że nóg nie można wyciągnąć. Wyłazcie, jesteśmy na miejscu! – zawołał i otworzył drugie drzwi. Wysiadła z nich jakaś pani i dwoje dzieci, a za nimi wyskoczył pies. Chyba kundel, ale bardzo ładny. Pani rozłożyła na moim zielonym dywaniku kocyk, a potem zaczęła wyjmować z koszyka jedzenie.

– Tu macie poziomki – powiedziała – kanapki, klopsa na zimno, lody.

– Też na zimno? – zapytały dzieci.

– Też. Tu jest sok z jabłek, a tu...

Powiem wam szczerze, że oczy nam wyłaziły z orbit. Rodzinka z auta jakby w ogóle nas nie widziała, zachowywali się wszyscy jak na pikniku...

– A gdzie jezioro? – zapytała ta pani męża z wyraźną pretensją w głosie.

– Zapewniali mnie – odpowiedział gruby pan – że tu jest. I zaczął szukać w pokoju. A trzeba wam wiedzieć, że z naszego kaloryfera trochę kapie i na razie mama postawiła pod nim puste plastikowe pudełko. Kierowca akurat je znalazł i zawołał:

– Jest! Zobacz! Nawet jest ciepła woda!

Cała rodzinka, łącznie z psem, z piskiem i krzykiem zdjęła ubrania i zaczęła pluskać się w pudełku. A potem wszyscy, otrząsając się i parszając... wrócili na kocyk, wytarli się i zaczęli zbierać manatki.

– Szybko, do domu, słońce już zachodzi – powiedział gruby pan, bo właśnie przepaliła się żarówka, więc zrobiło się ciemniej.

– Wsiadać, wsiadać – poganiał grubas rodzinę, a kiedy wszyscy już byli w środku i zatrzasnęli drzwiczki, do pokoju weszła mama.

– Coś okropnego – powiedziała. – Nie można was na chwilę zostawić samych. Zobacz, jak tu wygląda: na dywanie okruszki, woda rozchlapaną po całym pokoju...

Pani Weronika też stała w drzwiach pokoju. Uśmiechała się jakoś dziwnie.

– Nie gniewaj się na dzieci – poprosiła – to nie ich wina... I poszła.

A ja postawiłem samochodzik na najniższej półce z zabawkami, żeby ktoś, kto może z niego wysiądzie, nie spadł i nie potłukł się. I długo nie mogłem zasnąć, bo zastanawiałem się, czy w takim zwyczajnym biurze, w jakim pracuje moja mama, może pracować także Dobra Wróżka. Chyba tak, bo właściwie dlaczego miałoby to być niemożliwe, skoro dobre wróżki mogą zjawiać się wszędzie.

- Rozmowa na temat opowiadania.
- Wypowiedzi dzieci o tym, co niezwykłego wydarzyło się w domu chłopca.
- Zwracanie uwagi na wydarzenia rzeczywiste i wydarzenia fantastyczne, które nie mogą się zdarzyć w realnym życiu.
- Omawianie sposobu spędzania czasu przez rodzinę, która wysiadła z samochodu.
- Wypowiedzi dzieci o tym, jak spędzają wolny czas ze swoimi rodzicami, co sprawia im największą przyjemność, jakie chwile chciałyby zapamiętać.
- Skierowanie uwagi dzieci na zachowania, jakie rodzice lubią u swoich pociech. Kończenie zdania *Moi rodzice lubią, kiedy ja...*

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Jak mama, jak tata.*

Tamburyn, kołatka, grzechotka.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Kiedy usłyszą dźwięki grzechotki, dziewczynki siadają skrzyżnię i naśladują kołysanie dziecka na rękach, a w tym czasie chłopcy chodzą po sali, naśladując sposób poruszania się swojego taty. Przy dźwiękach kołatki chłopcy kładą się na plecach i naśladują jazdę na rowerze, a dziewczynki chodzą po sali w taki sposób, jak poruszają się ich mamy. Dźwięki tamburynu są sygnałem do swobodnego poruszania się.

- Karta pracy, cz. 4, nr 48.
- Dokończenie laurkę, naklejając obrazki z naklejek. Obrazek słońca naklejcie w prawym górnym rogu, różowego serca – w lewym dolnym rogu, czerwonego serca – w prawym dolnym rogu, biedronki – w lewym górnym rogu. Nad bukietem naklejcie obrazek motyla.

- Zabawa *Czarujemy.*

Różdżka wykonana przez N.

N. podaje chętnym dzieciom wykonaną przez siebie różdżkę, a dzieci wymyślają czarodziejskie zaklęcie i mówią, w jakie miejsce przeniosłyby się z jej pomocą i co robiłyby tam ze swoimi rodzicami.

- Zabawa ruchowa *Spacer.*

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko przykuca – jest dzieckiem, drugie jest mamą (lub tatą), która (który), trzymając dziecko za rękę, idzie z nim na spacer (dziecko porusza się w przysiadzie).

Zajęcia 2. Wazonik dla mamy i taty – wykonywanie prezentu dla rodziców z okazji ich świąt.

- Zabawa *Taniec kwiatów.*

Tekturowe kwiaty w pięciu kolorach, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD.

Dzieci wybierają sobie tekturowe kwiaty w jednym z pięciu kolorów. Tańczą z nimi swobodnie przy muzyce tanecznej. Podczas przerwy w muzyce szukają kwiatów w takim samym kolorze, jaki mają, i przykucają z nimi w jednym miejscu. Liczą, ile kwiatów jest w danym kolorze; których jest najwięcej, których – najmniej. (Przy powtórzeniach zabawy dzieci wymieniają się kwiatami).

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Średnie szklane butelki lub wysokie słoiczki, plastelina, bezbarwny lakier do paznokci.

Dzieci oklejają szklane buteleczki średnich rozmiarów lub wysokie słoiczki (po syropie, koncentracie pomidorowym lub majonezie) cieniutkimi wałeczkami plasteliny w jednym

kolorze lub w różnych kolorach, według własnych pomysłów (lub zgodnie z upodobaniami kolorystycznymi rodziców). Lakierują ozdobione wazoniki bezbarwnym lakierem wodnym lub lakierem do paznokci; posypują je brokatem.

- Samodzielne działania dzieci.
- Oglądanie powstałych prac; zwracanie uwagi na ich różnorodność.
- Schowanie prezentu, aby móc go wręczyć na przedszkolnej uroczystości przygotowanej z okazji święta rodziców.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Ćwiczenia oddechowe połączone z ćwiczeniami artykulacyjnymi.
N. przedstawia dzieciom opowiadanie, a one wykonują określone ćwiczenia oddechowe i artykulacyjne.

Nad zieloną łąką wstaje nowy wiosenny dzień. Budzi się słońce, a rzeński poranny wiatr rozdmuchuje nasionka mniszka lekarskiego i innych roślin (dzieci dmuchają na rośliny, chodząc po sali na czworakach). Wszędzie „pachnie wiosną” (dzieci wciągają powietrze nosem, a wydychają ustami). Wiosnę też słychać wszędzie – wysoko nad łąką krąży skowronek, śpiewając pięknie (dzieci wymawiają słowo: dzyń, dzyń, dzyń...), słychać wróble (wymawiają: ćwir, ćwir, ćwir...) i inne ptaki. Wtórują im osy, pszczoły (bzy, bzy...), świerszcze (dzieci wymawiają szeptem: cyk, cyk, cyk...), bąki i inne owady. Nad rzeką płynącą opodal łąki spaceruje bocian, odzywając się co chwilę (kle, kle, kle...), jakby chciał przypomnieć żabom, że on tutaj czeka. A co żaby na to? Odpowiadają mu chórem (rege, rege, kum, kum...) i wskakują do wody. Jak przyjemnie byłoby położyć się na trawie (dzieci kładą się na dywanie), zamknąć oczy (zamykają oczy) i wsłuchać, wczuć się w łąkę.

- Zabawa bieżna Kto złapie motyla?

Motyl z bibuły (przywiązany do laski gimnastycznej).

N. trzyma motyla zrobionego z bibuły, przywiązanego sznurkiem do laski gimnastycznej. Biegnie przed dziećmi, a motyl fruwa w powietrzu. Dzieci gonią go, usiłując schwytać.

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 49.
– Wyklaszczcie podane rytmy, powtarzając słowa za mną.
– W które strony są zwrócone serca? Dorysujcie brakujące serca.
- Wykonywanie kwiatków z kubeczków po jogurtach lub serkach.

Kubeczki po jogurtach lub serkach, nożyczki, patyczki do szaszłyków, zielona bibuła, klej, plastelina, wazoniki wykonane w II części dnia.

N. proponuje wykonanie kwiatków z wykorzystaniem małych opakowań po jogurtach lub serkach; pokazuje gotowy kwiatek; wyjaśnia sposób jego wykonania.

- Samodzielne działania dzieci: nacinanie brzegów kubeczków w zygaki, aby powstały korony tulipanów (N. wcześniej odcina brzegi kubeczków i robi w ich spodach dziurki grubości patyczka do szaszłyków lub drucika); owijanie patyczków, z których powstaną łodygi kwiatów, paskami zielonej bibuły; doklejanie po bokach łodyg liści wyciętych z bibuły; przeciąganie łodyg przez otwory

Wyklaszcz podane rytmy, powtarzając słowa za nauczycielem.

Wi-wat, ma-mu-siu! Wi-wat, ta-tu-siu! – wo-la-my.

Bo swych ro-dzi-ców, bo swych ro-dzi-ców ko-cha-my!

W które strony są zwrócone serca? Dorysuj brakujące serca.

♥		♥	♥
♥	♥		♥
	♥	♥	♥
♥		♥	

planeta-rytmika.pl materiały dydaktyczne, wydawnictwo Młodzieżowe 49

w kubeczkach; zalepianie ich kulkami z plasteliny, aby łądygi się nie przesuwwały; włożenie kwiatów do wazoników wykonanych w części II dnia.

- Nauka wiersza Jadwigi Koczanowskiej *Mama i Tata* fragmentami, metodą ze słuchu.

*Mama i Tata to świat nasz cały,
ciepły, bezpieczny, barwny, wspaniały,
to dobre, czułe, pomocne ręce
i kochające najmocniej serce.
To są wyprawy do kraju baśni,
wakacje w górach, nad morzem, na wsi,*

*loty huśtawką, prawie do słońca,
oraz cierpliwość, co nie ma końca.
Kochana Mamo, kochany Tato,
dzisiaj dziękować chcemy Wam za to,
że nas kochacie, że o nas dbacie
i wszystkie psoty nam wybaczacie.*

Maj, tydzień 4

Dzień 3

Nasi kochani rodzice

Jakie są nasze mamy?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawa twórcza <i>Jak przekazać rodzicom wiadomość, nie używając słów?</i> Oglądanie zdjęć przedstawiających mamy i tatusiów dzieci z grupy w różnych etapach ich życia. Układanie ich, zaczynając od zdjęć rodziców w najmłodszym wieku, do zdjęć, na których rodzice są najstarsi. Ćwiczenia poranne – zestaw 33.	IV 1 III 3, IV 9 I 5
II. 1. Zabawa dydaktyczna <i>Czyje to mamy?</i> Cel: rozwijanie mowy. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Mówimy rytmicznie.</i> 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Spacer</i> ; zabawa z zastosowaniem rymowanki o rodzicach.	III 3, IV 2 I 5 I 8 I 5
III. Nauka piosenki <i>Tango dla mamy.</i> Oglądanie zdjęć. Wypowiedzi o tym, jak przedstawione na nich dzieci pomagają mamie. Rysowanie, jak dzieci pomagają swoim mamom w domach. <i>Zabawa Jak pomagasz mamie?</i> Wykonywanie pracy plastycznej <i>Laurka dla mamy i taty.</i>	IV 7 III 3, IV 2, IV 8 IV 2 IV 8

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- omawia wygląd swojej mamy,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: piosenka *Tango dla mamy*, zdjęcia przedstawiające rodziców w różnym wieku, sylwety: czterech kobiet różniących się wyglądem (poprzecinane na połowy), instrumenty perkusyjne, szarfy, piłka, kartka, pisak, klej, nożyczki, jasnozielona kartka z zestawu, czerwona kredka, zielony papier, karteczki z napisem: **Kwiaty dla mamy i taty**, karta pracy, cz. 4, nr 50, tablica demonstracyjna nr 91, wyprawka, karta 25.

Przebieg dnia

I

- Zabawa twórcza *Jak przekazać rodzicom wiadomość, nie używając słów?*

Kartka, pisak.

Dzieci dzielą się na kilkusobowe grupy. W grupach ustalają sposób rozwiązania problemu. Podają propozycje rozwiązań N., który zapisuje je na kartce. Potem, po wysłuchaniu propozycji, wybierają najciekawsze.

Proponowane wiadomości:

Przytul mnie, bo jest mi smutno.

Kocham cię, mamo (tato).

Pobaw się ze mną.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających mamy i tatusiów dzieci z grupy w różnych etapach ich życia, od momentu narodzin do chwili obecnej. Układanie ich, zaczynając od zdjęć rodziców w najmłodszym wieku, do zdjęć, na których rodzice są najstarsi.

Zdjęcia przedstawiające rodziców w różnym wieku.

- Wybieranie zdjęć przedstawiających rodziców dzieci we wczesnej młodości; odgadywanie, czyimi są rodzicami.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 33 (przewodnik, cz. 5, s. 80).

II

Zajęcia 1. Zabawa dydaktyczna *Czyje to mamy?*

- Ćwiczenie spostrzegawczości *Pomieszane postacie.*

Sylwety czterech kobiet różniących się wyglądem (poprzecinane na połowy).

N. układa przed dziećmi poprzecinane na połowy sylwety czterech kobiet różniących się wyglądem. Dzieci dobierają pasujące do siebie połowy i układają je na tablicy; opisują wygląd przedstawionych kobiet.

- Zabawa *Dopasuj dziecko do opisanej mamy.*

T

Tablica demonstracyjna nr 91.

Dzieci uważnie słuchają, jak wygląda mama każdego dziecka. Zapamiętują poszczególne opisy: np. *Mama Tomka ma ciemne, długie, proste włosy. Lubi ubierać się w czerwoną spódnicę i buty na obcasie. Mama Ani ma długie włosy. Nosi okulary. Lubi ubierać się w różowe spodnie i buty baleriny...* *Mama Leny ma rude, proste włosy. Lubi chodzić w jeansach. Mama Kuby ma czarne, kręcone włosy. Lubi ubierać się w sukienki i buty trampki.* Wskazują mamy na tablicy.

- Czy udało Ci się odszukać mamę każdego dziecka?

- Zabawa *Co robi mama?*

Piłka.

Dzieci siedzą w kole, turlają do siebie piłkę i mówią, jakie czynności wykonują mamy. Np. mama: pierze, gotuje, sprząta, podlewa kwiatki.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Mówimy rytmicznie.*

Tamburyn.

Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i rytmiczują tekst (pierwsze wypowiedzenie wyklaskują, drugie – wytupują): *Mama, mamusia, mateńka – to słowa wszystkim znane. Mama, mamusia, mateńka – to słowa przez nas kochane.*

- Słuchanie piosenki *Tango dla mamy* (sł. i muz. Danuta i Karol Jagiełło).

Nagranie piosenki *Tango dla mamy*, odtwarzacz CD.

Bar-dzo wcze-śnie wsta-je ma - ma, jesz-cze słoń - ce moc - no śpi. Ci - cho krzą-ta się po do - mu,

gdy my ma - my słod-kie sny. Tyl - ko za - pach świe-żej ka - wy nie chce dłu - żej dać mi spać,

bu-dzik dzwo-ni z ca-lej siły, a więc po - ra wstać. Ko - cha - na ma - mo,

nie mo-że-my żyć bez cie - bie, je-steś jak słoń-ce na nie - bie, bez któ-re-go gi-nie

świat. Ko - cha - na ma - mo, my tak bar-dzo cię ko - cha - my,

nie mo-że-my żyć bez ma - my, więc na za-wsze z na-mi bądź. Bo tyl - ko

ma - ma zna naj-czul-sze w świe-cie sło - wa i tyl - ko ma - ma

nam wy-ba-czyć jest go-to - wa. Ko - cha - na ma - mo, przy-jmij od nas dziś ży-

- I. *Bardzo wczesnie wstaje mama, jeszcze słońce mocno śpi.
Cicho krząta się po domu, gdy my mamy słodkie sny.
Tylko zapach świeżej kawy nie chce dłużej dać mi spać,
budzik dzwoni z całej siły, a więc pora wstać.*

Ref.: *Kochana mamo, nie możemy żyć bez ciebie.
Jesteś jak słońce na niebie, bez którego ginie świat.
Kochana mamo, my tak bardzo cię kochamy.
Nie możemy żyć bez mamy, więc na zawsze z nami bądź.
Bo tylko mama zna najczulsze w świecie słowa
i tylko mama nam wybaczyć jest gotowa.
Kochana mamo, przyjmij od nas dziś życzenia:
stu lat w zdrowiu i spełnienia wszystkich marzeń życzę ci.*

- II. *Tak niedawno do przedszkola prowadziłaś, mamo, mnie,
potem przyjdzie czas na szkołę, każdy dobrze o tym wie.
Zegar bije co godzinę, szybko mija dzień za dniem
i choć jestem coraz starszy, bardzo kocham cię.*

Ref.: *Kochana mamo...*

- Rozmowa na temat piosenki.
- Z ilu zwrotek składa się piosenka?
- Określanie jej nastroju, tempa.
- Wypowiedzi przedszkolaków o tym, jaka jest mama z piosenki, w jaki sposób odnosi się do swojego dziecka.
- Ponowne słuchanie piosenki, wyklaskiwanie rytmu refrenu.
- Powtarzanie za N. zrytmizowanego tekstu, fragmentów melodii.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 17 (przewodnik, cz. 5, s. 65).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Spacer* (przewodnik, cz. 5, s. 88).
 - Zabawy z zastosowaniem rymowanki o rodzicach.
- Dzieci powtarzają tekst za N. i naśladują czynności (wykonywane przez rodziców), o których jest w nim mowa.

*Tata jeździ na skuterze,
mama lubi w piłkę grać.
Tata mi ubrania pierze,
mama tańczy hopsasa.
Tata rower zreperuje,
napompuje koła dwa.
Mama bluzkę wyprasuje
i zaśpiewa la, la, la.*

*Z tatą wspinam się pod górę,
trzepię dywan i maluję.
Z mamą kroję makarony
i obszywam z nią zasłony.
Z tatą zawsze jest wesoło,
mama ciągle tuli mnie.
Z rodzicami jest najlepiej,
o tym każde dziecko wie.*

III

- Nauka piosenki *Tango dla mamy* fragmentami, metodą ze słuchu (przewodnik, cz. 5, s. 92).
- Śpiewanie – zespołowe i indywidualne.

- Karta pracy, cz. 4, nr 50.
- Powiedzcie, jak dzieci pomagają swoim mamom. Narysujcie, jak wy pomagacie mamie.
- Zabawa *Jak pomagasz mamie?*

Piłka.

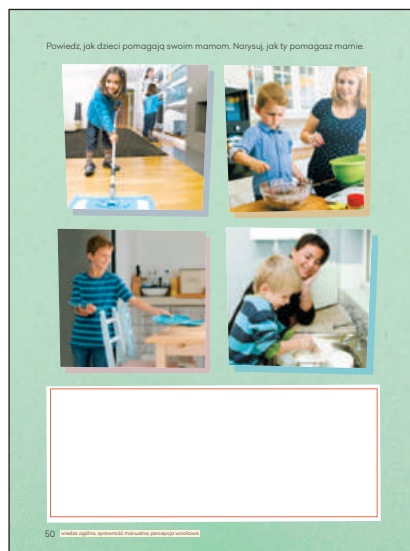
N. kolejno rzuca piłkę do dzieci stojących w kole i zadaje pytanie: *Jak pomagasz mamie?* Dzieci łapią piłkę i odrzucają ją do N., udzielając odpowiedzi na pytanie (starają się nie powtarzać podanych już wcześniej słów oznaczających czynności).

- Wykonywanie pracy plastycznej *Laurka dla mamy i taty*.

Wyprawka, karta 25, klej, nożyczki, jasnozielona kartka z zestawu, czerwona kredka, zielony papier, karteczki z napisem: **Kwiaty dla mamy i taty**.

- Złożenie zielonej kartki z zestawu na pół tak, aby powstała laurka (rysunek 1.).
 - Wycięcie z karty gotowych elementów.
 - Wycięcie z zielonego papieru czterech łodyżek.
 - Złożenie ich i przyklejenie na kartce (wewnątrz) – tak aby kwiaty znalazły się w niebieskim, złożonym w harmonijkę, wazonie (rysunki 2. i 3.).
 - Narysowanie czerwonego serduszka na pierwszej stronie laurki. Można też się podpisać.
- ★ Propozycja dodatkowych działań, opisanych na karcie wyprawki.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Uzupełnianie pól tak, żeby poziomo i pionowo były obrazki czterech kwiatów: róży, tulipana, frezji, lilii. Oglądanie zdjęć kwiatów. Nazywanie kwiatów (lub słuchanie ich nazw), które mogą być w bukietach dla mam. Zabawa <i>Koncert dla taty</i>. Rysowanie swojego taty. Przedstawianie go imieniem, nazwiskiem, podawanie jego wieku. Ćwiczenia poranne – zestaw 33.	IV 12, IV 18 IV 1 III 3, IV 8 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej <i>Dla mamy i taty</i>. Cel: wypowiadanie się na temat mamy i taty. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Pokaż, jak pracuje tata, a jak mama</i>. 2. Zabawa matematyczna <i>Grające guziki</i>. Cel: rozwijanie umiejętności liczenia. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawy bieżne: <i>Bukiet dla mamy, Mama i dziecko</i>; spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie przyrody, zwracanie uwagi na zmiany zachodzące w krajobrazie późną wiosną.	III 3, IV 5 I 5 IV 1, IV 15 I 5, IV 18
III. Liczenie maków, a potem – chabrów. Rysowanie w ramce tyłu kresek, ile jest razem kwiatków, lub zapisywanie odpowiedniego działania. Liczenie stokrotek rozwiniętych i tych, które zwiędły. Rysowanie w ramce tyłu kresek, ile kwiatów pozostało, lub zapisywanie odpowiedniego działania. Zabawa <i>Szukamy skarbu</i>. Wycinanie kwiatów z kolorowego kartonu po narysowanych konturach oraz liter do hasła Święto rodziców; wspólne wykonywanie dekoracji na uroczystość z okazji święta rodziców.	IV 15 IV 11 I 7, IV 4, IV 8

Cele główne:

- wypowiadanie się na temat taty,
- rozwijanie umiejętności liczenia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada o swoim tacie,
- liczy w zakresie dziesięciu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersz Agaty Widzowskiej *Dla mamy i taty*, nożyczki, woreczki foliowe, małe guziki, metalowa puszka, długi sznurek zwinięty w kłębek, bębenek, tamburyn, duże kartonowe serce, pisak, liczmany, kartoniki: z liczbami (od 0 do 10), ze znakami: +, –, =, instrument perkusyjny, miska z wodą, kartki, kredki, dowolny przedmiot, kolorowy karton z narysowanymi konturami kwiatów i liter do hasła: **Święto rodziców**, karty pracy, cz. 4, nr 51, 52, *Litery i liczby*, s. 90.

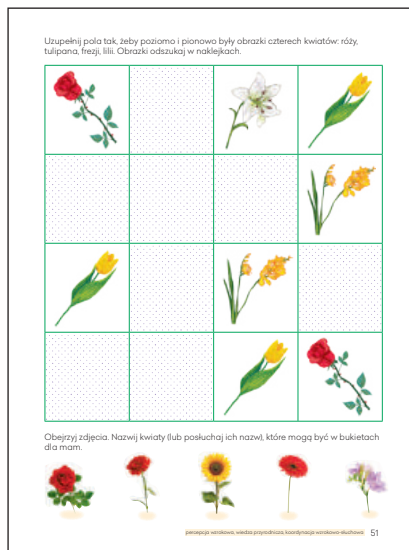
Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 51.
- Uzupełnijcie pola tak, żeby poziomo i pionowo były obrazki czterech kwiatów: róży, tulipana, frezji, lilii. Obrazki odszukajcie w naklejkach.
- Obejrzyjcie zdjęcia. Nazwijcie kwiaty, które mogą być w bukietach dla mam (lub posłuchajcie ich nazw).
- Zabawa *Koncert dla taty*.
N. dzieli dzieci na kilkusobowe zespoły. Każdy z nich wybiera dyrygenta, który będzie prowadził swoją małą orkiestrę. Jej zadaniem jest zagrać na niby na wybranych przez dzieci instrumentach (ruchem, mimiką i głosem) utwór dla taty. Orkiestry kolejno prezentują swoją grę, uważając na ruchy dyrygenta, który wskazuje, kto ma grać, a kto nie, czy muzyka ma być szybka, wolna, głośna czy cicha.
- Rysowanie swojego taty. Przedstawianie taty (imię, nazwisko, wiek).

Kartki, kredki.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 33 (przewodnik, cz. 5, s. 80).

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej *Dla mamy i taty*.

- Kilkudzaniowe wypowiedzi dzieci na temat wyglądu i cech charakteru, jakie posiadają ich ojcowie i mamy.
- Podawanie określeń, które charakteryzują ojców oraz mamy, np. dobra/dobry, miła/miły, wrażliwa/wrażliwy, odważna/odważny, pracowita/pracowity, dzielna/dzielny, wysoka/wysoki, niska/niski, spokojna/spokojny, ciemnooka/ciemnooki, niebieskooka/niebieskooki, zielonooka/zielonooki, wesoła/wesoły, dowcipna/dowcipny.
- Słuchanie wiersza.

*Z okazji święta Taty i Mamy
dziś uroczyste Wam obiecamy:
codziennie sprzątać swoje zabawki,
nigdy nie spadać z wielkiej huśtawki,
od mamy nigdzie się nie oddalać,
groźnych zapalek szust! Nie zapalać.
Więcej nie zjemy kwaśnych jabłuszek,
bo wtedy zawsze boli nas brzusek.
Gdy zobaczymy gdzieś muchomora,
to go nie zerwie żaden przedszkolak!
Będziemy grzeczni i przyrzekamy
słuchać uważnie Taty i Mamy.
Wyszorujemy ząbki starannie
i nie będziemy wariować w wannie.
Mama nas uczy drogowych znaków,*

*tata trenuje małych pływaków.
Lecz nikt przez pasy sam nie przechodzi
ani do wody w morzu nie wchodzi.
Od taty wiemy dużo o świecie:
że trzeba czapkę zakładać w lecie,
że się obcego pieska nie głaszcze,
bo czasem groźnie otwiera paszczę.
I na kontakty uważać mamy,
więc się od prądu z dala trzymamy!
Czytacie bajki, gdy księżyc świeci,
rano buziakiem budzicie dzieci,
a choć psocimy czasem troszeczkę,
to wciąż jesteście waszym słońcem.
Bo z rodzicami jest zawsze lato,
kochana Mamo, kochany Tato!*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Co obiecują dzieci z wiersza z okazji święta mamy i taty?
- Wypowiedzi dzieci na temat: *Co robię, kiedy tata i mama są zmęczeni?*

Duże kartonowe serce, pisak.

Zapisywanie przez N. propozycji dzieci na dużym kartonowym sercu.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Pokaż, jak pracuje tata, a jak mama.*

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i naśladują czynności, o których mówi N., np. *Tata pisze na komputerze, maluje obraz na sztalugach, trzepie dywan, piłuje drzewo, wbija gwoździe, leci samolotem... Mama czyta, odkurza, pije kawę...*

Zajęcia 2. Zabawa matematyczna Grające guziki.

- Ćwiczenia słuchowe *Słuchamy uważnie.*

Metalowa puszka, guziki, liczmany, instrument perkusyjny, miska z wodą, kartki, kredki.

N. wrzuca do metalowej puszki określoną liczbę małych guzików (w zakresie 10). Robi to w takim tempie, aby dzieci mogły swobodnie policzyć dźwięki wydawane przez uderzanie guzików o puszkę. Następnie dzieci układają przed sobą tyle samo liczmanów, ile było dźwięków.

- Wybrane dziecko uderza określoną liczbę razy w dowolny instrument perkusyjny; dzieci postępują jak w zabawie powyżej.
- Wybrane dziecko wrzuca guziki do metalowej miski wypełnionej wodą. Jest odwrócone tyłem do pozostałych dzieci, które rysują na kartkach tyle kresek lub kół, ile dźwięków usłyszały.
- Ćwiczenia na dodawanie i na odejmowanie *Oblicz i zagraj.*

Woreczki foliowe, guziki, kartoniki z liczbami i znakami: +, -, =.

N. rozkłada przed dziećmi woreczki foliowe oraz guziki. Każde dziecko wybiera sobie dziesięć guzików i wkłada je do woreczka.

- B** • Dzieci układają guziki przed sobą, ilustrując podane przez N. zadania.

Masz cztery guziki. Mama dała ci jeszcze sześć. Ile masz teraz guzików?

Miałeś dziesięć guzików. Siostra zabrała ci pięć. Ile guzików ci zostało?

- B+** • Dzieci układają i odczytują działania, ilustrując podane przez N. zadania.

Masz pięć guzików. Mama dała ci jeszcze pięć. Ile masz teraz guzików?

Miałeś dziesięć guzików. Siostra zabrała ci sześć. Ile guzików ci zostało?

- Zabawa ruchowa *Policz, ile razy.*

Tamburyn.

Dzieci biegają po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Na hasło, np. *Siedem*, wykonują tyle kroków do tyłu, głośno licząc, lub klaszczą tyle razy, uderzają w kolana lub o podłogę. Czynności, jakie mają wykonywać dzieci, muszą być ustalone przed ćwiczeniem. Dźwięki akompaniamentu są sygnałem do swobodnego biegu.

- B** • Układanie z guzików dowolnych kompozycji, nazywanie swoich dzieł.

- B+** • Zabawa dydaktyczna *Dodaj lub odejmij.*

Kartoniki: z liczbami od 1 do 10, znakami: +, -, =, liczmany.

Dzieci siedzą w kole, w którego środku są liczmany. Dostają losowo kartonik z liczbą. Dobierają kolejno odpowiednią liczbę liczmanów i układają przed sobą, kładąc obok nich swój kartonik z liczbą.

Potem wszystkie wyciągają prawą rękę z kartonikiem z liczbą i oddają swój kartonik osobie siedzącej po ich prawej stronie. Teraz liczba liczmanów dzieci nie odpowiada liczbom umieszczonym na kartonikach. Dzieci dobierają lub oddają liczmany tak, aby ich liczba była zgodna

z liczbą umieszczoną na kartoniku. Potem kolejno każde dziecko mówi, ile miało liczmanów, ile ma teraz, czy odjęło, czy dodało liczmany oraz pisze na karteczce odpowiednie działanie. Np. Dziecko miało kartonik z liczbą **8**, ułożyło przed sobą osiem liczmanów. Potem dostało kartonik z liczbą **4** i oddało cztery liczmany. Na koniec napisało działanie: **8 – 4 = 4**.

- B+** • *Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 90.*
- Łączenie każdego obrazka z odpowiednim zapisem. Układanie zadania.
- Dorysowywanie tyłu owoców i liści, aby każda sytuacja była zgodna z zapisem.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa bieżna *Bukiet dla mamy*.

Bębenek.

Dzieci biegają w różne strony wyznaczonego miejsca ogrodu przedszkolnego, przy dźwiękach bębna. Na hasło, np. *Bukiet z pięciu kwiatów*, dobierają się piątkami i stają blisko siebie. Tworzą bukiet dla mamy. N. za każdym razem podaje inną liczbę kwiatów w bukiecie.

- Zabawa bieżna *Mama i dziecko*.

Tamburyn.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich jest mamą, drugie – dzieckiem. Na uderzenie w tamburyn dzieci biegają parami w różnych kierunkach: mama biegnie z przodu, dziecko podąża jej śladem. Po pewnym czasie N. ogłasza zmianę ról.

- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie przyrody, zwracanie uwagi na zmiany zachodzące w krajobrazie późną wiosną. Dostrzeganie rodziców z dziećmi idących po chodniku. Zwracanie uwagi na ich wygląd, obserwowanie ich zachowania.

III

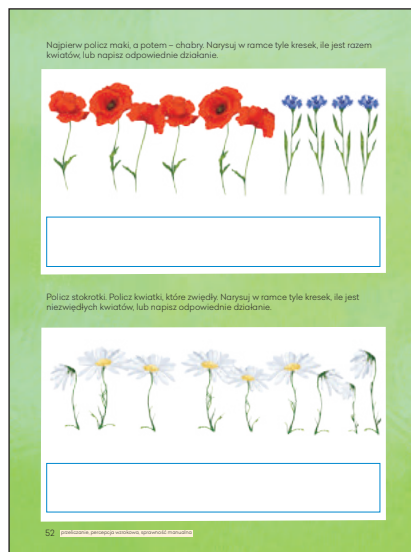
- Karta pracy, cz. 4, nr 52.
- Najpierw policzcie maki, a potem – chabry. Narysujcie w ramce tyle kresek, ile jest razem kwiatów, lub napiszcie odpowiednie działanie.
- Policzcie stokrotki. Policzcie kwiatki, które zwiędły. Narysujcie w ramce tyle kresek, ile kwiatów pozostało, lub napiszcie odpowiednie działanie.
- Zabawa *Szukamy skarbu*.

Dowolny przedmiot, sznurek zwinięty w kłębek.

N. wybiera kilkoro dzieci, które odchodzą na bok. Z pozostałymi chowa w sali skarb – dowolny przedmiot, do którego przywiązuje jeden koniec sznurka zwiniętego w kłębek, a jego resztę przeciąga w zagmatwany sposób przez całą salę. Drugi koniec sznurka wraz z kłębkim otrzymują dzieci, które będą poszukiwały skarbu. Nawijają one kolejno sznurek na kłębek, aby na koniec odnaleźć poszukiwany skarb.

- Wycinanie kwiatów z kolorowego kartonu po narysowanych konturach oraz liter do hasła; wspólne wykonywanie dekoracji na uroczystość z okazji święta rodziców.

Kolorowy karton z narysowanymi konturami: kwiatów, liter do hasła *Święto rodziców*, nożyczki.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Słuchanie nazw prezentów dla mamy i taty. Kolorowanie pól z literami tworzącymi nazwy prezentów. Wykonywanie czekoladowych kulek w kolorowych posypkach. Ćwiczenia poranne – zestaw 33.	IV 2, IV 4, IV 8 IV 11 I 5
II. 1. Uroczystość z okazji Dnia Matki i Dnia Ojca. Cel: prezentowanie własnych możliwości. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa bieżna <i>Kto pierwszy dobiegnie do swojej mamy?</i> ; zabawy w piaskownicy; zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.	III 3, III 8, IV 7 I 5
III. Zabawa <i>Zmienne nastroje</i> . Imitowanie przez dzieci różnych emocji (radości, strachu, smutku, złości) za pomocą dźwięków, gestów i mimiki, zgodnie z usłyszaną samogłoską. Indywidualne rozmowy na temat spotkania z rodzicami w przedszkolu.	II 1 II 1 III 3, IV 2

Cel główny:

- prezentowanie własnych możliwości.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- prezentuje przygotowany program artystyczny.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie.

Środki dydaktyczne: produkty potrzebne do wykonania kulek czekoladowych, fartuszki ochronne, chustki do zawiązania na głowach, śliski cienki materiał, markery, kartki, sztalugi, kolorowa włóczka, nagrania z wypowiedziami dzieci o rodzicach, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, piłka, tamburyn, foremki, łopatki, karta pracy, cz. 4, nr 53.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 53.
- Posłuchajcie nazw prezentów dla mamy i dla taty. Pokolorujcie pola z literami tworzącymi ich nazwy.
- Wykonywanie czekoladowych kulek w kolorowych posypkach.

Cztery opakowania kruchych herbatników, margaryna, cztery łyżki kakao, dwie łyżki śmietany, 1/2 szklanki cukru, posypka: wiórki kokosowe w różnych kolorach, posiekane migdały i orzechy włoskie – po jednym opakowaniu (z takiej ilości produktów uzyskuje się około dwudziestu czekoladowych kulek o średnicy 3 cm), garnek, łyżki, fartuszki ochronne, chustki do zawiązania na głowach.

- Przygotowanie: dzieci myją ręce, zakładają fartuszki i chusteczki na głowy.
- Kruszą herbatniki na drobne kawałeczki.
- N. rozpuszcza margarynę w garnku, dodaje do niej cukier, śmietanę i kakao – podgrzewa i dokładnie miesza, aż do połączenia składników na jednolitą masę czekoladową.
- Do masy czekoladowej dzieci wsypują pokruszone herbatniki i dokładnie mieszają, aż do powstania jednolitej masy.
- Kiedy masa trochę przestygnie, wyciągają ją z garnka łyżeczką do herbaty, formują kulki; obtaczają je w przygotowanych posypkach; odkładają na talerzyki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 33 (przewodnik, cz. 5, s. 80).

II

Zajęcia 1. Uroczystość z okazji Dnia Matki i Dnia Ojca.

- Zabawa na powitanie *Witamy się*.
Dzieci i rodzice tworzą dwa koła współśrodkowe (dzieci stoją w środku, rodzice – na zewnątrz). Trzykrotnie powtarzają rymowaną i wykonują ilustrujące ją gesty.

*Jesteśmy dziś w przedszkolu,
więc przywitamy się
i ręką pomachamy,
i ukłonimy się.*

Dzieci:

rytmicznie klaszczą w ręce,

machają ręką do różnych osób,

kłaniają się (za każdym razem w inną stronę).

- Zabawa *Gdzie jest moje dziecko?*

Śliski cienki materiał.

N. przykrywa siedzące w szeregu dzieci śliskim cienkim materiałem. Zadaniem jednego z rodziców jest rozpoznanie po sylwetce własnego dziecka i ustawienie się obok niego.

- Zabawa graficzna *Portret mamy lub taty*.

Markery, kartki, sztalugi.

Dzieci rysują markerami portrety jednego z rodziców (z zasłoniętymi oczami). Rodzic naprowadza dziecko, udzielając mu słownych informacji, jak powinno rysować.

- Improwizacje ruchowe rodziców z dzieckiem przy muzyce tanecznej.

Nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD.

- Modelowanie z rodzicami, z kawałka kolorowej włóczki, konturu jakiegoś przedmiotu związanego z daną rodziną.
Kolorowa włóczka.
- Zabawa *Odgadnij, kto to powiedział.*
Nagrania z wypowiedziami dzieci na temat rodziców.
N. prezentuje nagrania z wypowiedziami dzieci na temat rodziców (nagrane w poprzednim dniu). Rodzice odgadują, która wypowiedź należy do ich dziecka.
- Przedstawianie programu artystycznego złożonego z wierszy i piosenek o rodzinie.
- Składanie życzeń i wręczanie upominków wykonanych przez dzieci.
- Wspólny słodki poczęstunek – czekoladowe kulki przygotowane przez dzieci, owoce przyniesione przez rodziców, herbata, woda mineralna.
- Zabawa w kręgu – *Na pożegnanie.*

*Już pożegnania nadszedł czas.
Niech każdy stanie pośród nas.
I ręce swe podajmy w koło,
bo dzisiaj było tu wesoło.
I w prawo, i w lewo pokołysz się.
Na pożegnanie zawołaj: hej!*

Uczestnicy:
tworzą dwa koła współśrodkowe,
zataczają rękami przed sobą koła,
podają sobie ręce,
potrząsają złączonymi rękami,
kołyszają się na boki,
wyskakują w górę i krzyczą: hej!

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa bieżna *Kto pierwszy dobiegnie do swojej mamy?*
Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest mamą, a drugim dzieckiem. Stają na wyznaczonych liniach, naprzeciwko siebie. Na hasło *Dzieci, do mamy*, biegną szybko w stronę mamy ze swojej pary. N. ustala, kto dobiegł najszybciej. Następnie dzieci zamieniają się miejscami i zabawa rozpoczyna się od nowa.
- Zabawy w piaskownicy.
Łopatki, foremki.
Dzieci, wykorzystując łopatki i foremki, lepią w piaskownicy babki z piasku. Dekorują je, ozdabiając trawkami, małymi kamykami. Na koniec posypują pudrem – suchym piaskiem.
- Zabawy z zastosowaniem urządzeń znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym.

III

- Zabawa *Zmienne nastroje.*
Piłka.
Dzieci siedzą w kręgu. N. umawia się z nimi, że jeżeli podrzuci piłkę do góry, to wtedy głośno się zaśmieją, a jeśli chwyci piłkę w powietrzu, dzieci umilkną, a do ich ust będzie *przyklejony* uśmiech. Kiedy piłka dotknie ziemi, dzieci staną się bardzo poważne. Kiedy N. schowa ją za siebie, dzieci pokażą, że są przestraszone. Kiedy ukryje swą twarz za piłką, że są senne. Po kilkukrotnym powtórzeniu zabawy ten z uczestników, który się pomyli, daje fant. Potem musi go wykupić, wykonując zadania zaproponowane przez dzieci lub N.
- Imitowanie przez dzieci różnych emocji za pomocą dźwięków, gestów i mimiki, zgodnie z usłyszaną samogłoską.
Kiedy N. mówi: *a* – dzieci wyrażają radość, *o* – zdziwienie, *u* – smutek, *i* – złość.
- Indywidualne rozmowy na temat spotkania z rodzicami w przedszkolu.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawa rozwijająca poczucie własnej wartości – <i>Czy jestem inny?</i> Kończenie zdania <i>Moim największym pragnieniem jest...</i> Oglądanie rysunków przedstawiających bawiące się dzieci; dostrzeganie, czego brakuje na rysunkach, dorysowywanie tych przedmiotów. Ćwiczenia poranne – zestaw 34.	III 1 IV 1 IV 8 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Tadeusza Kubiaka <i>My, dzieci</i> . Cel: budzenie zainteresowania dzieci własnym świętem. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Dzieci – na spacer! Dzieci – do domu!</i> 2. Ćwiczenia poprawnej wymowy, według wiersza Elżbiety Chylińskiej-Karpowicz <i>W wesołym miasteczku</i> . Cel: rozwijanie mowy. Zabawy na świeżym powietrzu: poznawanie właściwości piasku i gliny; zabawa ruchowa z elementem współzawodnictwa – <i>Raz, dwa, trzy, idziesz (skaczesz, biegniesz) ty!</i> ; relaks na kocach – prowadzenie obserwacji przyrodniczych w leżeniu na brzuchu, z wykorzystaniem lup.	IV 5 I 5 IV 2 I 5, IV 13, IV 18
III. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Dzieci – na spacer! Dzieci – do domu!</i> Zabawa plastyczna <i>Portret grupowy</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latki). Dobieranie podpisów do obrazków – scenek (6-latki).	I 5 IV 8 I 6 IV 4

Cele główne:

- budzenie zainteresowania własnym świętem,
- rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, kto obchodzi swoje święto 1 czerwca,
- prawidłowo artykułuje wszystkie dźwięki.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersze: Tadeusza Kubiaka *My, dzieci*, Elżbiety Chylińskiej-Karpowicz *W wesołym miasteczku*, kolorowe szarfy, kółka do sersa, tamburyn, kołatka, grzechotka, kołatka, drewnianka, obrazek przedstawiający ludzi bawiących się w wesołym miasteczku, nagranie melodii do marszu, odtwarzacz CD, bryłki gliny, dwa słoiki, butelka, woda, piasek, koce, lupy, lejek, bibuła filtracyjna, kartoniki z imionami dzieci, nożyczki, klej, kartka formatu A3 z ramką, kartki, karta pracy, cz. 4, nr 54, tablice demonstracyjne nr 92, 93, wyprawka, karta S.

Przebieg dnia

I

- Zabawa rozwijająca poczucie własnej wartości – *Czy jestem inny?*
Dzieci siedzą w kręgu. N. wydaje polecenia kolejnym dzieciom, np.:
 - Wstań i dotknij wszystkich dzieci, które mają na sobie coś czerwonego.
 - Dotknij każdego, kto tak jak ty jest dziewczynką (chłopcem).
 - Dotknij każdego, kto ma włosy takiego samego koloru jak ty.(Powtarzanie zabawy skieruje uwagę dzieci na to, co wszyscy mają wspólnego, a co powoduje, że dana osoba jest wyjątkowa. Odkryją również, że dzieci, których nie lubią, pod wieloma względami są takie same jak one).
- Kończenie przez dzieci zdania *Moim największym pragnieniem jest...*
- Karta pracy, cz. 4, nr 54.
 - W co bawią się dzieci?
 - Powiedzcie, czy na obrazkach czegoś nie brakuje. Dorysujcie te przedmioty.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 34.

Tamburyn.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Różne powitania*.
Dzieci poruszają się po sali, w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. mówi, jakimi częściami ciała dzieci mają się przywitać z jak największą liczbą osób, np.: *Witają się wasze kolana (plecy, łokcie, czoła)*. Dźwięki tamburynu są sygnałem do swobodnego poruszania się.
- Ćwiczenie wyczucia ciała i przestrzeni – *Wiatraczki*.
Dzieci obracają się wokół własnej osi, z rozłożonymi w bok rękami, w jedną i w drugą stronę.
- Ćwiczenie rąk i nóg – *Spacer raków*.
Dzieci poruszają się tyłem, w siadzie podpartym, w różnych kierunkach.
- Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Skaczące piłeczki*.
Dzieci podskakują: nisko – przy szybkich uderzeniach tamburynu, wysoko – przy wolnych uderzeniach.
- Ćwiczenie równowagi – *Na huśtawce*.
Dzieci dobierają się parami, podają sobie ręce; naprzemiennie wykonują przysiady.
- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Myjemy się po zabawie*.
Dzieci naśladują mycie poszczególnych części ciała swojego partnera.
- Ćwiczenia uspokajające *Maszerujemy i mówimy rymowaną*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie klaszcząc w ręce i powtarzając rymowaną:
My jesteśmy dzieci, my kochamy słońce, ptaki śpiewające i drzewa szumiące.

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Tadeusza Kubiaka *My, dzieci*.

- Rozwiązywanie zagadki.

*Co to za święto,
na pewno wiecie.
Obchodzą je dzieci
na całutkim świecie.*

W tym dniu prezenty
piękne dostają,
a dorośli chętnie
ich życzenia spełniają.
Szczęście i radość
panuje wkoło.
Nawet tym smutnym
jest wtedy wesoło.

(Międzynarodowy Dzień Dziecka)

- Określanie, jak nazywa się święto wszystkich dzieci; wyjaśnianie znaczenia słowa *międzynarodowy*.
- Słuchanie wiersza.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.
- Czego chcą dzieci?
- Rozmowa na temat *Co łączy wszystkie dzieci?*

T Tablica demonstracyjna nr 92.

- Czym różnią się te dzieci?
- Jak myślicie, co one lubią najbardziej robić?

✎ Zabawa muzyczno-ruchowa *Pociągi*.
Kolorowe szarfy, kołatka, grzechotka, drewnienka, tamburyn.

N. dzieli dzieci na cztery zespoły, które tworzą pociągi. Pierwsze dziecko w każdym pociągu jest maszynistą i otrzymuje szarfę. Każdy pociąg porusza się przy dźwiękach innego instrumentu, np. pociąg czerwony – kołatki, zielony – grzechotki, żółty – drewnienek, niebieski – tamburynu.

- Zabawa *W Dniu Dziecka chciałbym...*

Dzieci mówią, jakie prezenty chciałyby dostać w Dniu Dziecka, ale wymawiają ich nazwy z podziałem na sylaby lub na głoski. Pozostałe dzieci syntezują sylaby lub głoski i podają całe nazwy, np. *ple-cak* – plecak; *s-a-m-o-l-o-t* – samolot.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dzieci – na spacer! Dzieci – do domu!*

Kółka do sersa.

Dzieci rozkładają na dywanie kółka do sersa. To będą ich domy. Na hasło *Dzieci – na spacer!* biegają swobodnie, na hasło *Dzieci – do domu!*, jak najszybciej i jak najciszej zajmują swoje domy, przybierając w nich określoną przez N. pozycję, np. siadają skrzyżnię. Po chwili N. ponownie woła: *Dzieci – na spacer!* Wybiegają one wtedy ze swoich domów i – zależnie od tego, jakie polecenie wyda N. – spacerują parami, trójkami, podskakują itp.

Zajęcia 2. Ćwiczenia poprawnej wymowy, według wiersza Elżbiety Chilińskiej-Karpowicz *W wesołym miasteczku*.

- Wypowiedzi dzieci inspirowane obrazkiem przedstawiającym dzieci bawiące się w wesołym miasteczku.

Tablica demonstracyjna nr 93, obrazy przedstawiające ludzi bawiących się w wesołym miasteczku.

Dzieci opisują co znajduje się na tablicy demonstracyjnej.

- Zabawa dźwiękonaśladowcza *Wycieczka do wesołego miasteczka*.

Nagranie melodii do marszu, odtworzyć CD.

Dzieci maszerują w rytm muzyki. Na hasło *Karuzela* wykonują ruchy wirowe i obrotowe; na hasło *Beczka śmiechu* głośno się śmieją: *cha, cha, chi, chi, he, he*; na hasło *Salon strachu* robią groźne miny i wydają okrzyki: *Ooo! Uuu! Aaa!*

- Słuchanie wiersza.

Ach, wesołe miasteczko!

*A w wesołym miasteczku to rzeczywiście jest frajda,
tyle dzieci jest wkoło: Ewa, Marcelka i Ada.*

Ach, wesołe miasteczko!

*Wszyscy się bawią wesoło i jeżdżą
na karuzeli, na koniach, na małpkach, na beli.*

Ach, wesołe miasteczko,

wszyscy są tu weseli.

- Rytmizowanie fragmentów tekstu, powtarzanie ich w różnym tempie i z różną intonacją.
- Układanie rymów do wyrażenia *wesołe miasteczko*, np.: kruche ciasteczko, ciepłutkie mleczko.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Poznawanie właściwości piasku i gliny oraz możliwości ich wykorzystania.
- Dotykание piasku i określanie jego cech.

Dzieci z zamkniętymi oczami dotykają piasku w piaskownicy i opowiadają o nim. (Jest sypki, drobny, suchy). Po otwarciu oczu określają cechy piasku rozpoznawane za pomocą wzroku. (Jest jasnożółty, składa się z maleńkich kryształków).

- Oglądanie bryłek gliny, określanie jej właściwości (brązowa, miękka, kruszy się).

Bryłki gliny.

- Porównywanie piasku i gliny.
- Sprawdzanie, jak piasek i glina zachowują się względem wody.

Słoiki, piasek, glina, woda.

Dzieci wysypują do jednego słoika trochę piasku, do drugiego wkładają trochę gliny i do obu słoików nalewają trochę wody. Obserwują, co dzieje się z piaskiem i gliną. (Glina nasiąka wodą i staje się materiałem plastycznym, a piasek przepuszcza wodę, nie rozpuszcza się w niej).

- Filtrowanie wody z użyciem piasku.

Butelka, lejek, bibuła filtracyjna, piasek.

N. umieszcza w butelce lejek. Na lejku kładzie bibułę filtracyjną i sypie trochę piasku. Potem na tak otrzymany filtr leje zanieczyszczoną wodę (zanieczyszczenia fizyczne – śmieci). Dzieci obserwują, co się dzieje z wodą.

(Zanieczyszczenia zatrzymały się na filtrze. Piasek wykorzystuje się w urządzeniach do filtrowania, czyli do oczyszczania wody).

- Podawanie przykładów tego, co otrzymujemy z gliny i z piasku (z piasku – szkło; w budownictwie wykorzystuje się je do otrzymania betonu, z gliny – naczynia).
- Zabawa ruchowa z elementem współzawodnictwa – *Raz, dwa, trzy, idziesz (skaczesz, biegniesz) ty!*

N. wyznacza linie – startu i mety. Wybiera jedno dziecko do roli kontrolera. Staje ono tyłem do innych, na linii mety. Kiedy kontroler wypowiada słowa: *Raz, dwa, trzy, idziesz (skaczesz, biegniesz) ty!*, dzieci starają się jak najbliżej do niego podejść (dосkoczyć, dobiec). Dziecko, które najszybciej pokonało wyznaczoną trasę, zostaje kontrolerem. Pozostałe dzieci ustawiają się ponownie na linii startu i zabawa rozpoczyna się od początku.

- Relaks na kocach; prowadzenie obserwacji przyrodniczych z wykorzystaniem lup.

Koce, lupy.

III

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dzieci – na spacer! Dzieci – do domu!* (przewodnik, cz. 5, s. 105).

- Zabawa plastyczna *Portret grupowy*.

Kartki, kredki (pisaki), nożyczki, klej, karta formatu A3, kartoniki z imionami dzieci.

Dzieci rysują na kartkach swoje portrety (autoportrety). Wycinają je i wspólnie układają na kartce formatu A3, na której N. zrobił kolorową ramkę. N. przykleja portrety. Dzieci przyklejają pod nimi kartoniki ze swoimi imionami. Wspólny portret N. umieszcza w widocznym miejscu sali.

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

- Dobieranie podpisów do obrazków – scenek.

Wyprawka, karta S.

Dzieci wycinają i układają obrazki, a pod nimi kartoniki ze zdaniem. Odczytują je.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Improwizacje melodyczne <i>Nie czyń drugiemu...</i> Zabawa ułatwiająca rozładowanie napięcia – <i>Latające kule</i> . Dorysowywanie odpowiednich obrazków na kostkach domina. Ćwiczenia poranne – zestaw 34.	IV 7 II 7 IV 8 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej <i>Dzieci</i> . Cel: wzbudzanie zainteresowania życiem dzieci. Zabawa ruchowa <i>Zamieniają się miejscami dzieci...</i> 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (metodą zadaniową). Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Z rąk do rąk</i> ; zabawa bieżna <i>Zakręcony berek</i> ; zabawy swobodne z wykorzystaniem sprzętu z ogrodu przedszkolnego.	IV 5 I 5 I 8 I 5
III. Rozmowa na temat odmienności niektórych dzieci. Podkreślanie, że nikt nie może być nielubiany za swój wygląd lub sposób zachowania, mówienia. Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Chcę mieć przyjaciela</i> . Wykonywanie pracy plastycznej <i>Zaczarowany świat dziecka</i> .	III 6 IV 7 IV 8

Cele główne:

- wzbudzanie zainteresowania życiem dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat ulubionych zabaw dzieci,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersz Danuty Gellnerowej *Dzieci*, gazety, obrazki przedstawiające dzieci z różnych kontynentów (pocięte na części), duże arkusze papieru (formatu A3), szarfy, pisak, krzeselka, guziki średniej wielkości, duża kostka do gry, piłki plażowe, nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD, tamburyn, hasło *Dzieci lubią...*, klej, różnorodne materiały plastyczne, karty pracy, cz. 4, nr 55, 56, tablica demonstracyjna nr 94.

Przebieg dnia**I**

- Improwizacje melodyczne *Nie czyń drugiemu...*
 Omawianie znaczenia przysłowia *Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe*; śpiewanie go na wymyślone przez dzieci melodie.

- Zabawa ułatwiająca rozładowanie napięcia – *Latające kule*.

Szarfy, gazety.

N. dzieli dzieci na dwie drużyny. Każda z nich zajmuje jedną połowę sali, oddzieloną pasem z szarfu. Na sygnał, dzieci formują z gazet papierowe kule, które przrzucają jak najszybciej na stronę przeciwnej drużyny. Wygrywa drużyna, która po sygnale zakończenia zabawy ma na swojej połowie mniej papierowych kul.

- Karta pracy, cz. 4, nr 55.

- Dorysujcie odpowiednie obrazki na kostkach domina.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 34 (przewodnik, cz. 5, s. 103).

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej *Dzieci*.

- Składanie w całość obrazków pociętych na części. Rozpoznawanie, skąd mogą pochodzić przedstawione na nich dzieci. Porównywanie ich wyglądu.

Obrazki przedstawiające dzieci pochodzące z różnych kontynentów (pocięte na części).

- Słuchanie wiersza.

Tablica demonstracyjna nr 94.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.

- Wypowiedzi na temat: *Co najbardziej lubią dzieci?*

Kartka z napisem **Dzieci lubią...**, pisak.

Dzieci podają propozycje, a N. zapisuje je wokół hasła **Dzieci lubią...**

- Wypowiedzi na temat: *Czego potrzebują dzieci?*
- Zapoznanie z działalnością organizacji UNICEF.

N. informuje dzieci, że istnieje organizacja, która dba o dzieci i ich prawa. Powstała ona wiele lat temu (po II wojnie światowej), aby pomagać dzieciom, zwłaszcza z państw ubogich lub objętych wojną. Ta organizacja to UNICEF.

Wysyła ona do tych państw lekarzy, nauczycieli oraz stara się, aby dzieci miały jedzenie i ubranie. Polskie dzieci, gdy jest im źle, mogą zwrócić się o pomoc do Komitetu Ochrony Praw Dziecka, który mieści się w Warszawie.

Wszystkie dzieci mają prawo do tego, żeby czuć się bezpiecznie, móc się bawić i uczyć oraz aby być kochane i szanowane.

- Karta pracy, cz. 4, nr 56.
- Posłuchajcie wiersza. Czy wszystkim dzieciom jest dobrze na świecie? Czy ich prawa są przestrzegane?
- Podpiszcie się, jeśli potraficie.

- Zabawa ruchowa *Zamieniają się miejscami dzieci...*

Krzeselka.

Dzieci siedzą na krzesłkach w kręgu. N. wypowiada zdania dotyczące wyglądu i upodobań dzieci. Te dzieci, które uznają, że wypowiedzi ich dotyczą, szybko zamieniają się miejscami z innymi dziećmi. Np. *Zamieniają się miejscami dzieci, które... lubią lody (mają długie włosy, słuchają pani w przedszkolu).*

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (metodą zadaniową).

Szarfy, piłki plażowe.

- Ćwiczenia porządkowo-wychowawcze. Zbiórka, powitanie.
- Zabawa lub gra o charakterze ożywiającym (znana, lubiana) *Zwierzątka.*

Dzieci poruszają się swobodnie po sali, naśladowując ruchy różnych zwierząt. N. od czasu do czasu wypowiada hasło informujące, co ma wykonywać naśladowane zwierzątko.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ruch uliczny.*

Dzieci swobodnie biegają po sali, naśladowując różne pojazdy. Prowadzący trzyma w ręce trzy szarfy: czerwoną, żółtą i zieloną. Podniesienie jednej z szarf powoduje określone zachowania uczestników zabawy.

- Zabawa ruchowa z elementem czworakowania *Bocian i żabki.*

Po całej sali swobodnie skaczą żabki, w rogu sali stoi na jednej nodze bocian. Na sygnał bocian, skacząc na jednej nodze, stara się złapać żabkę. Złapana żabka zamienia się rolą z bocianem. Żabki mogą się chować do stawu (wyznaczonego miejsca w sali), co chroni je przed bocianem.

- Zabawa bieżna *Przeplatanka.*

Dzieci biegają swobodnie po sali. Każde dziecko trzyma w ręce szarfę. Na sygnał N. dzieci starają się jak najszybciej przepleść szarfę przez siebie.

Posłuchaj wiersza. Czy wszystkim dzieciom jest dobrze na świecie? Czy ich prawa są przestrzegane? Podpisz się, jeśli potrafisz.

To nieprawda, że dorosli najmłodszemu są pod słońcem, bo kto uczy ich radości? Małe rozszaniwane brzdące!

Tak wspaniale być maluchem, biegać boso, liczyć mrówki, koniec tęczy mieć za uchem, łowić ryby na sznurówki!

Wszystkie dzieci są ciekawe, chcą znać pismo i cyferki, badać to, co piszczy w trawie, wiedzieć, czemu słoty jest wielki!

Gdy się dziecku coś nie uda i popada w tarapaty, wspieraj je, a sprawisz cuda, nie kryć głośniej od armaty!

Dzieci lubią być słuchane, kiedy mówią coś z powagą, a gdy czasem chcą być same, mają też do tego prawo.

Nikt nie może szturchnąć dziecka, straszyc kląsem ani pasem, śmiać się, gdy mu leci łezka, lub nazywać je głuptasem!

Czasem dzieci są marudne, płaczą z żalu lub ze złości, są samotnie, śpiące, brudne, ale zawsze chcą miłości!

Gdy się duży bawia z dziećmi w śmiechy-chichy, w poczytąjki, świat jest piękny i bezpieczny, lepszy od zmyślonej bajki.

Agata Widzowska *Małe cuda*

56. porozumiej się z innymi, wyrażaj swoje potrzeby, szanuj innych

- Zabawa ruchowa z elementem rzutu *Dwa kółka*.
Dzieci dzielą się na dwa zespoły. Każdy z nich tworzy koło. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym. Każdy zespół ma dużą piłkę plażową. Na sygnał prowadzącego dzieci w kółkach zaczynają toczyć piłki między sobą.
- Ćwiczenia korektywne, głównie wyprostne, górnej części tułowia oraz przeciw płaskostopiu.
Pozycja wyjściowa – w przysiadzie skrzyżnym, plecy proste, szarfa umieszczona między kciukami, ręce wyciągnięte do przodu – dzieci przenoszą szarfy nad głowami do tyłu i do przodu.
- Pozycja wyjściowa – w siadzie prostym, umieszczają szarfy przed sobą, unoszą je palcami jednej nogi, a potem – drugiej nogi.
- Zabawa o charakterze uspokajającym, np. zabawa ze śpiewem: *Stary niedźwiedź, Mam chusteczkę...*

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Z ręk do ręk*.
Guziki średniej wielkości (jeden dla każdego dziecka).
Dzieci stoją w kole. N. kładzie guzik na prawej dłoni każdego dziecka. Następnie podaje hasło *W prawo*. Dzieci, zgodnie z podanym kierunkiem, dają swoje guziki dziecku stojącemu po prawej stronie. Jednocześnie z lewej strony otrzymują guzik od kolegi. W dłoniach dzieci powinien być tylko jeden guzik. Na hasło *Stop!* dzieci wyciągają ręce przed siebie. N. sprawdza, czy jest ktoś, kto ma w dłoniach więcej niż jeden guzik.
- Zabawa bieżna *Zakręcony berek*.
Duża kostka do gry.
N. wyznacza teren do zabawy. Dzieci ustawiają się w kole. Wybrane dziecko rzuca kostką. N. razem z dziećmi odlicza od jednego do liczby oczek wskazanych przez kostkę. Wybrane dziecko zostaje berkiem. Na sygnał N. dzieci rozbiegają się w różnych kierunkach. Dotknięte dziecko zostaje zaczarowane. Staje nieruchomo, z prawą ręką uniesioną do góry. Odczarować może je inne dziecko, które podbiegnie, poda mu obie ręce i z którym wykonają jeden obrót w kółeczku. Odczarowane dziecko bierze udział w dalszej zabawie.
- Zabawy swobodne z wykorzystaniem sprzętu z ogrodu przedszkolnego.

III

- Rozmowa na temat odmienności niektórych dzieci.
Podkreślanie, że nikt nie może być nielubiany za swój wygląd lub sposób zachowania, mówienia.
N. mówi: *Wszystkie dzieci tak samo lubią się bawić.*
Wszystkie dzieci chcą mieć koleżanki i kolegów.
Wszystkie dzieci cieszą się, gdy jest im wesoło.
Wszystkie dzieci płaczą, gdy jest im smutno.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Chcę mieć przyjaciela*.
Nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD.
Dzieci poruszają się po sali przy muzyce. Podczas przerwy każde dziecko szuka kolegi lub koleżanki (za każdym razem innej osoby) – przyjaciela, którego przytula, głaszcze, obejmuje.
- Wykonywanie pracy plastycznej *Zaczarowany świat dziecka*.
- Podawanie przez dzieci propozycji, jak chciałoby, aby wyglądał ich zaczarowany świat.
- Zapoznavanie ze sposobem wykonania prac.
Duże arkusze papieru (formatu A3), klej, różne materiały plastyczne.
Dzieci wykonują prace na dużych arkuszach papieru (formatu A3), z wykorzystaniem różnorodnych materiałów plastycznych, np.: papieru kolorowego, resztek tasiemki, sznurków, folii aluminiowej.

- Samodzielne działania dzieci – zwracanie uwagi na estetykę wykonania prac, rozplanowanie powierzchni i jej zagospodarowanie.
- Prezentowanie powstałych prac; wypowiedzi autorów na ich temat. Zorganizowanie wystawy *Zaczarowany świat dziecka*.

Czerwiec, tydzień 1

Dzień 3

Dzieci z całego świata

Czy lubimy być sami?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Zabawa <i>Kwiat mandali</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 34.	IV 1 I 5
II. 1.	Opowieść matematyczna <i>Zabawa w chowanego</i> . Cel: rozwijanie umiejętności liczenia w zakresie dziesięciu.	IV 15
	Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Psie zaprzęgi</i> .	I 5
2.	Zabawy przy piosence <i>Hymn dzieci</i> . Cel: rozwijanie umiejętności wokalnych.	IV 7
	Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa z elementem celowania – <i>Rzuty do obręczy</i> ; zabawa ruchowa <i>Przejdź pod przeszkodą</i> .	I 5
III.	Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Boksujemy</i> . Zabawa <i>Wybieranka</i> .	I 5 III 5

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie umiejętności wokalnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- posługuje się liczebnikami – głównymi i porządkowymi – w zakresie dziesięciu,
- śpiewa piosenkę.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: wyliczanka Danuty Wawiłow *Dziwny pies*, piosenka *Hymn dzieci*, sylwety do opowieści matematycznej, krążki w trzech kolorach, papierowe sylwety kwiatów, kredki, kolorowe krążki lub piłki, nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD, miska z wodą, sylwety postaci do wiersza, kartoniki z krążkami lub liczbami (od 0 do 10), dziesięć sylwet igloo, woreczki, obręcz, skakanka, drobne rzeczy należące do dzieci, tamburyn, bębenek.

Przebieg dnia

I

- Zabawa *Kwiat mandali*.

Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD, kredki, papierowe sylwety kwiatów, miska z wodą.

N. dzieli dzieci na ośmioosobowe grupy. Każda grupa siada wokół papierowej sylwety kwiatu (niekolorowej). Jedna para, przy dźwiękach spokojnej muzyki, koloruje wspólnie jeden płatek kwiatu (kwiat ma ich cztery). Gdy muzyka milknie, dzieci dają kredki drugiej parze, która po usłyszeniu muzyki koloruje następny płatek. Gdy cały kwiat zostanie pokolorowany, dzieci zwijają jego płatki do wewnątrz i wkładają go do miski z wodą. Obserwują, jak płatki kwiatu ponownie się rozwijają. Podczas obserwacji N. włącza nagranie spokojnej muzyki.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 34 (przewodnik, cz. 5, s. 103).

II

Zajęcia 1. Opowieść matematyczna *Zabawa w chowanego*.

- Przedstawienie bohatera opowieści (z wykorzystaniem sylwety postaci).

Sylweta chłopca.

- Opowiadanie N. o Lunamuku.

Dziesięć sylwet igloo, sylwety chłopca i jego psa, sań.

N. odsłania dziesięć sylwet igloo. Przed pierwszą stoją sanie. Ilustruje swoje opowiadanie sylwetą chłopca i jego psa.

Na dalekiej Północy, w małej inuickiej wiosce mieszka nasz Lunamuk. Nosi ubranie z futra foki i mieszka w igloo. Lunamuk pomaga swoim rodzicom. Nie tylko poluje z tatą. Do jego obowiązków należy również karmienie psów zaprzęgowych. Są one niezbędne. Ciągną sanie, którymi ojciec chłopca jeździ na zakupy i na polowania. Jeden z psów, o imieniu Su, jest wiernym przyjacielem Lunamuka. Przyprowadził go nawet do domu, kiedy podczas zamieci śnieżnej chłopiec zgubił drogę. Lunamuk nie tylko go karmi, czesze i zabiera na długie wyprawy, ale także uczy różnych sztuczek. Najbardziej lubią jednak bawić się w chowanego. Raz chłopiec, a raz pies chowają się za igloo. Kiedy chowa się Su, Lunamuk mówi wtedy taką wyliczankę: „Jeden niedźwiedź, misie dwa, ty się chowasz, a nie ja. Mors i mors – to morsy dwa; chowaj się, a kryj ja”. Kiedy Lunamuk kończy wyliczankę, to Su już siedzi za którymś z domków. Chłopiec zagląda za nie, a kiedy jest od niego daleko, pies biegnie do miejsca, w którym Lunamuk mówił wyliczankę, i głośnym szczekaniem oznajmia, że się „zaklepał”. Ale nie zawsze mu się to udaje. Czasami chłopiec szybko odnajduje Su i zaklepuje go, mówiąc: „Jeden, dwa, trzy, za tym domkiem byłeś ty. Jesteś zaklepany, ja będę schowany”. Wtedy Lunamuk się chowa, a Su go szuka. Kiedy odnajdzie swojego pana, popiskuje i wesoło merda ogonem.

- Zabawa w chowanego.
Dziesięć sylwet igloo, sylwety: chłopca, jego psa, sań, kartoniki z krążkami lub z liczbami.
- Dzieci liczą kolejne sylwety igloo i umieszczają pod nimi kartoniki z odpowiednią liczbą krążków lub z cyframi.
- Odwracają się tyłem do N., a on chowa, na przemian, sylwetę chłopca i sylwetę psa za różne domki, tak aby nie było ich widać (punktem odniesienia są sanie przypięte przy pierwszym domku).
- Dzieci odwracają się i podają propozycje, za którym domkiem mogą być chłopiec i pies; prawidłowo posługują się liczebnikami porządkowymi. Sprawdzają swoje propozycje, podnosząc sylwetę domku do góry. To dziecko, które odgadnie, przy powtórzeniu zabawy wspólnie z N. chowa sylwety.

- Utrwalanie liczebników głównych, z wykorzystaniem wyliczanki Danuty Wawiłow *Dziwny pies*.
Kartoniki z krążkami (od 1 do 10) lub z liczbami.
Dzieci otrzymują od N. kartoniki z krążkami (od 1 do 10) lub z liczbami. N. powtarza wyliczankę, a dzieci podnoszą do góry odpowiednie kartoniki.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Układanie prostych wyliczanek przez dzieci.
- Zabawa muzyczno-ruchowa *Psie zaprzęgi*.

Tamburyn.

Dzieci dobierają się trójkami. Dwoje stoi z przodu – to psy ciągnące sanie Lunamuka. Stojące z przodu dzieci podają sobie ręce wewnętrzne, a ręce zewnętrzne wyciągają do tyłu. Za nie trzyma się trzecie dziecko będące w przysiadzie. Zaprzęgi poruszają się wolno lub szybko, w zależności od tempa akompaniamentu.

Zajęcia 2. Zabawy przy piosence *Hymn dzieci*.

- Zabawa inhibicyjno-incytacyjna *Kolorowe koła*.

Krążki: czerwony, zielony, żółty.

Dzieci stają w trzech kołach współśrodkowych. Każde z kół jest oznaczone jednym z trzech kolorów krążków, które trzyma N., np.: czerwonym, zielonym, żółtym. Dzieci poruszają się krokiem marszowym w rytmie ćwierćnut – w wewnętrznym kole i zewnętrznym kole – w jednym kierunku, w środkowym – w przeciwną stronę. Uniesienie w górę kolorowego krążka jest sygnałem, aby dzieci z koła oznaczonego tym samym kolorem zaczęły poruszać się cwałem bocznym. Dzieci w pozostałych kołach przykucają i w rytmie ćwierćnut uderzają dłońmi o podłogę. Opuszczenie krążka oznacza powrót dzieci z wszystkich kół do marszu. Równoczesne uniesienie dwóch krążków jest sygnałem do cwału dla dzieci z kół w dwóch kolorach.

- Słuchanie piosenki *Hymn dzieci* (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

Nagranie piosenki *Hymn dzieci*, odtwarzacz CD.

Masz skórę czarną, żółtą albo białą, czy mieszkasz w Polsce, czy też w innym kraju, to jesteś dzieckiem, tak jak ja, i chcesz tak żyć, jak chcę żyć ja. Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć, każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być. Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć, dobrze uczyć się, pięknie bawić się, przecież tak mało chce!

I. Masz skórę czarną, żółtą albo białą,
czy mieszkasz w Polsce, czy też w innym kraju,
to jesteś dzieckiem, tak jak ja,
i chcesz tak żyć, jak chcę żyć ja.

Ref.: Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć,
każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.
Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć,
dobrze uczyć się, pięknie bawić się,
przecież tak mało chce!

II. Niech żadne dziecko już nie będzie głodne,
niech widzi tylko sprawiedliwość, dobro.
Więc wszyscy w zgodzie muszą żyć,
na świecie pokój musi być.

Ref.: Każde dziecko...

III. Niech tu, na Ziemi, słońce zawsze świeci
i niech szczęśliwe będą wszystkie dzieci.
Bo przecież pięknie można żyć,
śnić tylko najpiękniejsze sny.

Ref.: Każde dziecko...

N. pyta dzieci:

- Czego pragnie każde dziecko?
- Czy każde dziecko jest bezpieczne i szczęśliwe?
- Czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się jeszcze czymś od was?
- Ćwiczenia emisyjne: rytmizowanie refrenu, nucenie go na dowolnej głosce, np.: *fi, fi, tu, ti, na, na...*
- Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
- Zabawa rytmiczna *Wyklaszcz rytm*.

Bębenek.

Dzieci spacerują swobodnie po sali. Kiedy usłyszą mocne uderzenie w bębenek, zatrzymują się i wyklaskują rytm fragmentu refrenu, rytmicznie powtarzając słowa: *Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć, każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.*

- Zagadki słuchowe.
N. (lub chętne dziecko) nuci melodie poznanych piosenek. Pozostałe dzieci odgadują, co to za piosenka.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa z elementem celowania – *Rzuty do obręczy*.

Obręcz, woreczki dla każdego dziecka.

N. układa obręcz w niewielkiej odległości od dzieci. Dzieci ustawiają się w rzędzie i rzucają woreczkiem z wyznaczonej linii, starając się trafić do obręczy. Dzieci, którym uda się trafić, stają ponownie w rzędzie. Pozostałe odchodzą na bok i dopingują swoich rówieśników. N. przesuwa obręcz dalej i zabawa rozpoczyna się od początku. Za każdym razem N. wyłania nowych mistrzów rzutów do celu.

- Zabawa ruchowa *Przejdź pod przeszkodą*.

Tamburyn, skakanka.

Dzieci spacerują po ogrodzie, w rytm uderzeń w tamburyn. W tym czasie N. wręcza jednemu dziecku skakankę. W czasie przerwy w grze dziecko ze skakanką dobiera sobie osobę do pary, stają naprzeciw siebie z rozciągniętą skakanką. Pozostałe dzieci, ciągle spacerując, przechodzą pod przeszkodą. Zabawa się powtarza. N. wręcza skakankę innemu dziecku.

III

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Boksujemy*.

Tamburyn.

Dzieci stoją w kole. Poruszają się bocznym krokiem dostawnym. Na dźwięk tamburynu zatrzymują się. Dzieci, wykonując ruchy boksowania, przesuwa się do środka koła w rytmie rymowanki: *Boksujesz ty, boksuję ja, boksujemy raz i dwa.*

- Zabawa *Wybieranka*.

Woreczek, drobne rzeczy dzieci.

N. przygotowuje woreczek, do którego dzieci kolejno wkładają swoje rzeczy (po jednej), np.: spinkę, samochodzik, chusteczki. Pozostałe dzieci obserwują, co koledzy wkładają do woreczka. Dzieci siedzą w kole, N. lub chętne dziecko wchodzi z woreczkiem do koła.

Wybrane dziecko mówi, jaką czynność należy wykonać, np.:

- zaśpiewać fragment poznanej piosenki,
- wykonać dziesięć przysiadów i podskoków,
- zaklaskać podany rytm,
- zatańczyć w rytm muzyki,
- naśladować głos, np. pszczoł, kukułki.

N. wyciąga z woreczka jedną rzecz. Dzieci starają się odgadnąć, do kogo ona należy. Po odgadnięciu właściciel rzeczy wykonuje podaną czynność. Potem znowu następna osoba podaje czynność, jaką należy wykonać. N. wyciąga z woreczka inną rzecz. Dzieci odgadują, do kogo ona należy, i właściciel rzeczy wykonuje podaną czynność.

Czerwiec, tydzień 1

Dzień 4

Dzieci z całego świata

Gdzie kto mieszka?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek <i>Nazwy miesięcy</i> – utrwalanie nazw miesięcy. Zabawa ruchowa z elementem podskoku – <i>Małe piłki i duże piłki</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 34.	IV 5, IV 16 I 5 I 5
II. 1. Zabawa dydaktyczna <i>Czyje to domy?</i> Cel: porównywanie warunków życia na różnych kontynentach. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Budujemy dom</i> . 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Ustawiamy się przy...</i> ; zabawa z zastosowaniem tekstu Bożeny Formy.	IV 5 I 5 I 8 I 5
III. Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą. Ćwiczenia rozwijające percepcję słuchową – <i>Pierwsza głoska</i> .	IV 12 IV 2

Cele główne:

- porównywanie warunków życia na różnych kontynentach,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia różnice w warunkach życia na różnych kontynentach,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersze: Marii Terlikowskiej *Kolorowe koła*, Ewy Małgorzaty Skorek *Nazwy miesięcy*, ilustracje do wiersza, obrazki przedstawiające bawiące się dzieci z różnych krajów, klocki w kształcie figur geometrycznych, szarfy w czterech kolorach, piłki plażowe, bębny, tamburyn, kartoniki z liczbami (krążkami), kartki, kredki, kolorowe krążki, napisy: **kula**, **koło**, przedmioty: w kształcie koła, w kształcie kuli, kartonowe koła, piłeczki, pomarańcza, nożyczki, nóż, nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD, piłki, karta pracy, cz. 4, nr 57, tablica demonstracyjna nr 95.

Przebieg dnia

I

- Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek *Nazwy miesięcy* – utrwalanie nazw miesięcy. (W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za N. – na jednym wydechu – nazwy miesięcy).

*Jakie miesiące
w roku mamy?
Czy wszystkie nazwy
miesięcy znamy?
Komu nie sprawi
trudu zadanie,
niech rozpoczyna
ich wyliczanie.
Powietrza dużo
buzia nabiera
i na wydechu,
nazwy wymienia:*

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

*Jeśli za trudne
było zadanie,
ćwicz dalej z nami
to wyliczanie:*

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień,**

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

- ✿ • Zabawa ruchowa *Małe piłki i duże piłki*.
Dzieci podskakują wysoko lub nisko, naśladując sposób odbijania się dużych piłek (wysoko) i małych piłek (nisko).
- ✿ • Ćwiczenia poranne – zestaw 34 (przewodnik, cz. 5, s. 103).

II

Zajęcia 1. Zabawa dydaktyczna *Czyje to domy?*

- ☰ • Karta pracy, cz. 4, nr 57.
- Opowiedzcie o zabawach dzieci przedstawionych na zdjęciach. Czy wy bawicie się podobnie?
- Odszukajcie w naklejkach obrazki z buziami. Naklejcie je na zdjęciach z zabawami, które lubicie najbardziej.
- Zabawa *Liczmy dzieci*.

Obrazki przedstawiające bawiące się dzieci z różnych krajów, kartoniki z krążkami lub z cyframi.
Oglądanie obrazków przedstawiających bawiące się dzieci. Liczenie dzieci różnych ras: białej, czarnej i żółtej. Umieszczanie pod ich sylwetami kartoników z odpowiednią liczbą krążków lub liczbą. Porównywanie liczebności dzieci; określanie, których dzieci jest najwięcej, których – najmniej, o ile więcej (mniej).

Opowiedz o zabawach dzieci przedstawionych na zdjęciach. Czy ty bawisz się podobnie? Odszukaj w naklejkach obrazki z buziami. Naklej je na zdjęciach z zabawami, które lubisz najbardziej.

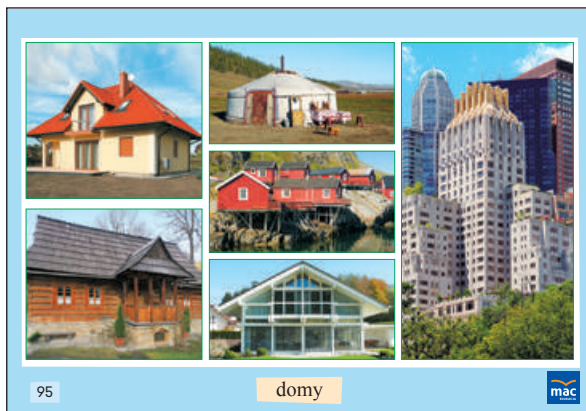
Ilustracja: Katarzyna Wójcikowska

- Czytanie całościowe lub samodzielne wyrazu **dom**.
- Ekspresja słowna *Dom to jest...*
Podkreślanie wieloznaczności tego pojęcia (budynek, mieszkanie z meblami, rodzina ze zwyczajami, uczuciami).
- Zabawa *Różne domy*.

T • Tablica demonstracyjna nr 95.
N. odsłania tablicę, na której znajdują się zdjęcia przedstawiające domy z różnych stron świata. Dzieci z pomocą N. starają się określić, kto może mieszkać w danym domu.

- Układanie domów z klocków w kształcie figur geometrycznych, według pomysłów dzieci. Liczenie figur każdego kształtu.

Klocki w kształcie figur geometrycznych.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Budujemy dom*.
Dzieci przedstawiają ruchem czynności wykonywane podczas budowania domu – zwożenie i układanie materiałów budowlanych, budowę fundamentów, ścian i dachu.
- Rysowanie domu swoich marzeń.
Kartki, kredki (pisaki).

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (przewodnik, cz. 5, s. 109).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ustawiamy się przy...*
Szarfy w czterech kolorach, bębenek.
N. rozdaje dzieciom szarfy w czterech kolorach. Dzieci przekładają je przez ramię. Podczas miarowych uderzeń w bębenek dzieci skaczą, biegają, maszerują. Na pauzę w grze N. wypowiada cztery imiona dzieci (każde dziecko ma szarfę w innym kolorze). Zadaniem pozostałych dzieci jest odszukać dziecko, o którym mówi N. (mające szarfę w ich kolorze), i utworzyć wokół niego koło. Zabawę powtarzamy. Za każdym razem N. wypowiada inne imiona dzieci, tak żeby każde dziecko mogło znaleźć się w środku.
- Zabawa z zastosowaniem tekstu Bożeny Formy.
Tamburyn, bębenek.
Dzieci (w rytmie tamburynu) maszerują w różne strony wyznaczonego miejsca w ogrodzie przedszkolnym. Na hasło *W świat idziemy* dobierają się w pary. Na dźwięk bębna rytmicznie powtarzają tekst za N.

*Jesteś ty, jestem ja –
w świat idziemy raz i dwa.
Tup, tup, tup, tralala,
niech ta podróż wiecznie trwa.*

Dzieci:
wskazują na kolegę, następnie na siebie,
zataczają rękami duże koło,
trzy razy tupią, trzy razy klaszczą,
wykonują obrót wokół siebie.

Zabawę powtarzamy kilka razy. Należy zwracać uwagę, żeby dzieci za każdym razem dobierały się w inne pary.

III

- Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą.
- Słuchanie wiersza Marii Terlikowskiej *Kolorowe koła*.

*Spójrzcie uważnie dokoła –
wszędzie są kule i koła.
Kół co niemiara, kul co niemiara.
Jest koło! Tarcza zegara.
Wesoło koła turkocą
pod starodawną karocą.
Na drogach świecą się jasno,
błysną i gasną, błysną i gasną.
A tutaj koło przy kole:
wagon, semafor – to kolej.
A kiedy kół jest tak dużo,
po prostu pachnie podróżą.*

*Kulę każdy nadmucha –
od babci do malucha.
Zrobimy z mydła pianę
i będą bańki mydlane.*

*Ojej, przepraszam, omyłka.
To już nie bańka – to piłka.
Tu mamy kulę armatnią,
niemodną wprowadzić ostatnio.
Sypią się kule, kuleczki,
wiśnie, a może porzeczeki.
Nitka, na nitce kulki.
Czyje korale? – Urszulki.
Balon
to kula z gondolą.
Lećmy!
Państwo pozwolą.
W balonie było przyjemnie,
lecz pora wracać na Ziemię.
Noc właśnie Ziemię otula.
A Ziemia – to co?
Też kula. (...)*

- Wyjaśnianie znaczenia słów: *gondola, semafor, staroświecka*.
- Rozmowa na temat wiersza.

Ilustracje.

- Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu? (Dzieci nazywają je i wskazują na ilustracjach).
- Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu? (Dzieci, tak samo jak przy kole, nazywają je i wskazują na ilustracjach).
- Segregowanie przygotowanych przez N. przedmiotów na te w kształcie koła (plastikowy talerz, koło od samochodziku, kolorowy krążek, taca) i te w kształcie kuli (różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki).

Przedmioty w kształcie koła, przedmioty w kształcie kuli.

- Określanie różnic między kołem a kulą.

Kartonowe koła, piłeczki.

- N. daje każdemu dziecku kartonowe koło i piłeczkę. Dzieci biorą kartonowe koło między dłonie. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem biorą piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (przestrzeni), nie jest płaska jak koło. Potem dzieci rzucają kartonowe koło na podłogę. Ono upada i leży. Następnie rzucają piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla.
- N. rozcina koło. Ma dwie płaskie połówki koła. Kroci pomarańczę na plasterki, otrzymuje kawałki w kształcie koła. (N. wyjaśnia, że środek każdej kuli ma kształt koła).

Kartonowe koło, pomarańcza, nożyczki, nóż.

- Zabawa piłkami (kulami) i krążkami (kołami).

Kolorowe krążki, piłki, nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD, napisy: kula, koło.

N. losowo rozdaje dzieciom kolorowe krążki lub piłki. Przy nagraniu spokojnej muzyki dzieci w dowolny sposób poruszają się po sali. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i patrzą, jaki wyraz pokaże N. Jeżeli tym wyrazem jest **kula** – dzieci mające piłki podskakują w miejscu,

a jeżeli **koło**, dzieci mające krążki wykonują przysiady. Ponowne dźwięki muzyki zachęcają dzieci do swobodnego poruszania się.

- Ćwiczenia rozwijające percepcję słuchową – *Pierwsza głoska*.

Dowolny przedmiot.

Dzieci siedzą w kręgu, podają sobie dowolny przedmiot. Osoba rozpoczynająca zabawę mówi słowo. Kolega siedzący obok niej, po lewej stronie, mówi nowe słowo, które zaczyna się pierwszą głoską występującą w słowie jego poprzednika, i tak dalej (w razie problemu pomaga N.).

Czerwiec, tydzień 1

Dzień 5

Dzieci z całego świata

Chcę mieć przyjaciela

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Dorysowywanie flamastrem do narysowanych przez N. linii dodatkowych elementów tak, aby powstał obrazek. Zabawa ruchowa z elementem rzutu i chwytu – <i>Piłka parzy</i> . Ekspresja słowna <i>W jaki sposób powinny zachowywać się dzieci, aby wszystkim było z nimi dobrze?</i> Ćwiczenia poranne – zestaw 34.	IV 8 I 5 III 7, IV 1 I 5
II. 1.	Zabawy przy piosence <i>Podajmy sobie ręce</i> . Cel: umuzykalnianie dzieci.	IV 7
2.	Inscenizacja opowiadania Anny Świrszczyńskiej <i>O wesołej Ludwiczce</i> . Cel: wprowadzanie dzieci w świat wartości. Zabawy na świeżym powietrzu: wyjście na pobliski plac zabaw – oglądanie wyposażenia placu, nazywanie znajdujących się tam urządzeń, omawianie zasad bezpiecznego korzystania z placu zabaw, wspólne zabawy; zabawy w archeologów – poszukiwanie w piaskownicy ukrytych skarbów.	III 6 I 5, III 5
III.	Wkładanie rozsypanych patyczków do pudełka ręką w rękawiczce z jednym palcem. Zabawa rozwijająca koncentrację uwagi – <i>Skradające się dzieci</i> . Zabawa z zastosowaniem wyliczanki Agnieszki Frączek.	I 7 IV 2, IV 14 I 5, IV 2

Cele główne:

- umuzykalnianie dzieci,
- wprowadzanie dzieci w świat wartości.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wymienia cechy przyjaciela.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki *Podajmy sobie ręce*, inscenizacja na podstawie opowiadania Anny Świrszczyńskiej *O wesołej Ludwiczce*, sylwety bohaterów opowiadania, pastele olejne, kolorowe kartki rysunkowe, woreczki, drobne rzeczy dzieci, kołatka, tamburyn, pudełko, opaska do zasłonięcia oczu, wyliczanka Agnieszki Frączek, rękawiczki z jednym palcem, patyczki, kartki z różnymi liniami narysowanymi przez N., flamastry kredki, łopatki, foremki do piasku, odtwarzacz CD, karta pracy, cz. 4, nr 64, tablice demonstracyjne nr 96, 97.

Przebieg dnia

I

- Dorysowywanie flamastrem do narysowanych przez N. linii dodatkowych elementów tak, aby powstał obrazek.

Kartki z różnymi liniami narysowanymi przez N., flamastry.

- Zabawa ruchowa z elementem rzutu i chwytu – *Piłka parzy*.

Piłka.

Dzieci stoją w kole. W środku znajduje się jedno dziecko z piłką. Kolejno rzuca ono piłkę do kolegów, podając nazwy dowolnych kolorów. Dzieci łapią piłkę, odrzucają ją i podają przykład przedmiotu występującego w tym kolorze. Nie wolno łapać piłki, kiedy rzucający wymieni kolor czarny, bo wtedy piłka parzy. Jeśli dziecko to zrobi, daje fant, który później musi wykupić, wykonując zadania zaproponowane przez kolegów.

- Ekspresja słowna – *W jaki sposób powinny zachowywać się dzieci, aby wszystkim było z nimi dobrze?*

- Ćwiczenia poranne – zestaw 34 (przewodnik, cz. 5, s. 103).

II

Zajęcia 1. Zabawy przy piosence *Podajmy sobie ręce*.

- Słuchanie piosenki *Podajmy sobie ręce* (śł. Dorota Gellner, muz. Krystyna Kwiatkowska).

Nagranie piosenki *Podajmy sobie ręce*, odtwarzacz CD.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Krótka rozmowa z dziećmi na temat dziecięcych przyjacieli.
- Jaki powinien być twój przyjaciel?
- Czy przyjaciele powinni sobie pomagać?
- Co byście zrobili, aby wszystkie dzieci w przedszkolu były szczęśliwe?
- Zabawa muzyczna przy piosence.

Nagranie piosenki, odtwarzacz CD.

Podczas trwania zwrotki piosenki dzieci maszerują swobodnie po sali, podczas refrenu dobierają się w pary i obracają w podskokach w takt muzyki. Podczas kolejnych refrenów zmieniają partnerów w tańcu.

- Zabawa *Zgadywanki – wybieranki*.

Woreczki, drobne rzeczy dzieci.

Przed rozpoczęciem zabawy każde dziecko wkłada do woreczka swoją rzecz, np.: bucik, kokardkę, długopis. Dzieci siedzą w grupie, na obwodzie koła. N. lub wskazane dziecko zadaje muzyczną zagadkę (czynność, którą należy wykonać), np.:

- zaśpiewać refren piosenki,
- wyklaskać rytm,
- zatańczyć w rytm muzyki,
- zaśpiewać podany wzór muzyczny,
- zagrać na instrumencie odgłos brzęczenia pszczoł itp.

Muzyczne zadanie wykonuje osoba, której rzecz zostanie wyjęta z woreczka. Wcześniej dzieci z grupy starają się odgadnąć, do kogo ta rzecz należy.

- Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu (pierwszej zwrotki i refrenu; pozostałych zwrotek dzieci będą się uczyć w następne dni).
- Wspólny, a potem indywidualny śpiew piosenki.

Zajęcia 2. Inscenizacja opowiadania Anny Świrszczyńskiej *O wesołej Ludwiczce*.

- Oglądanie przedstawienia inscenizowanego sylwetami.
Tablice demonstracyjne nr 96, 97, sylwety bohaterów opowiadania.

Ludwiczka: Jestem wesoła, bardzo wesoła Ludwiczka. Jak się myję, to śpiewam. Jak idę, to podskakuję. A jak śpię, to się uśmiecham przez sen i wtedy na policzkach robią mi się ładne, zabawne dołeczki. Nie płaczę nawet wtedy, kiedy mam wziąć lekarstwo albo kiedy stłukę sobie kolano. Chcę mieć kolegę, takiego wesołego jak ja. Żeby miał zawsze dobry humor, żeby się nigdy nie złościł i żeby mnie słuchał. Chcę mieć za przyjaciela króla z piernika. Ruszam w świat, muszę go znaleźć.

Narrator: Idzie, patrzy, a tu stoi kapuściany domek. Ma dach z kapusty i drzwiczki z kapusty. A komin – z kapuścianego głąba.

Ludwiczka: Puk, puk!

Zajęc: Kto tam?

Ludwiczka: To ja, wesoła Ludwiczka. Czy tu mieszka król z piernika, co nigdy się nie złości?

Zajęc: Nie, tu mieszka zajęc, co szybko biega i ma długie uszy.

Ludwiczka: A czy lubisz, zajęcku, wędrować po świecie?

Zajęc: Bardzo lubię.

Ludwiczka: To chodź ze mną szukać króla z piernika. We dwoje będzie nam weselej.

Zajęc: A po co ci król z piernika?

Ludwiczka: Żeby był moim kolegą.

Zając: Dobrze, pójdę z tobą. Tylko muszę najpierw zostawić dużo kapuścianych liści dla mojej starej babki, zajączki Siwej Łapki, żeby miała co jeść, jak mnie nie będzie.

Narrator: Ludwiczka pomogła zajączkowi zbierać liście. A kiedy było ich bardzo dużo, zajączek pożegnał swoją babcię i poszli razem w świat. Idą, śpiewają wesoło. Zobaczyli pole prosa, a pośrodku pola – domek ze szmatki.

Ludwiczka: Puk, puk!

Strach na wróble: Kto tam?

Ludwiczka: Czy tu mieszka król z piernika, co się nigdy nie złości?

Strach: Nie, tu mieszka strach na wróble.

Ludwiczka: Strachu na wróble, czy lubisz wędrować?

Strach: Bardzo lubię, chociaż mam tylko jedną nogę.

Ludwiczka: To chodź z nami szukać króla z piernika. We troje będzie nam weselej.

Strach: Dobrze, tylko musicie iść do mojego kolegi, co mieszka pod lasem. Poprosicie go, żeby przez ten czas odganiał zamiast mnie wróble od prosa.

Narrator: Ludwiczka i zając poszli do kolegi, a ten zgodził się na wszystko. Teraz strach mógł sobie pozwolić na małą wycieczkę. Idą, idą i śpiewają: – Ach, jak miło zwiedzać świat, gdy przy chwacie idzie chwast! Przeszli przez wodę i zobaczyli bardzo małe i bardzo śmieszny domek z muszelek.

Ludwiczka: Puk, puk!

Ślimak: Kto... tam?

Ludwiczka: To ja, wesoła Ludwiczka, i zając, i strach na wróble. Szukamy króla z piernika. Czy tu mieszka?

Ślimak: Nie, tu mieszka ślimaczek, co wszystko robi pomału.

Ludwiczka: Ślimaczku, ślimaczku, czy chciałbyś zwiedzić trochę świata? Chodź z nami szukać króla z piernika.

Ślimak: Dobrze, tylko muszę skończyć czapkę dla mojego chorego dziadka, a idzie mi to bardzo powoli.

Ludwiczka: Zaraz ci pomożemy i czapka szybko będzie gotowa. A czy ty chodzisz tak wolno jak szyjesz?

Ślimak: O nie, jeszcze wolniej.

Ludwiczka: W takim razie wsadźmy cię na grzbiet zająca.

Narrator: Wędrują dalej. Tu krzaczek, tam motylek. Ptaki śpiewają. Przyszli do młyna. A koło młyna – dąb. A koło dębu – domek z żółdzi.

Ludwiczka: Puk, puk! Czy tu mieszka król z piernika?

Świnka: Nie, tu mieszka świnka łaciata, co lubi jeść żółdzie. Dzisiaj jestem bardzo smutna, bo skaleczyłam się w nóżkę. Chrum, chrum, jestem bardzo chora.

Ludwiczka: Nie martw się, świnko, zaraz cię wyleczymy.

Narrator: Zajączek przyniósł listek, Ludwiczka dała swoją chusteczkę do nosa, a strach zrobił opatrunek – jak prawdziwy doktor.

Ludwiczka: Czy już ci lepiej?

Świnka: O tak, o wiele lepiej.

Ludwiczka: Czy możesz iść teraz z nami w świat? Szukamy króla z piernika, żeby był naszym kolegą.

Świnka: Dobrze, pójdę z wami. Bardzo lubię wędrować w miłym towarzystwie.

Narrator: Idą, idą, przyszli na łąkę. Stał tam domek ze złotego piernika, a w środku ktoś grał ślicznie na harmonijce.

Ludwiczka: Tu pewnie mieszka król z piernika. Pobiegnę do niego.

Narrator: Biegnie, biegnie, aż tu raptem jak nie krzyknie:

Ludwiczka: Ajajaj!

Narrator: I znikła. Patrzą wszyscy – nie ma dziewczynki. Przestraszyli się okropnie, biegną. Patrz... A tu Ludwiczka leży w strumyku, mokra, że strach. Rzucili się przyjaciele, żeby ją wyciągnąć. Wreszcie udało się. Ach, jak wyglądała! Z włosów ciekła jej woda, z nosa – woda, z sukienki – woda. Myśleli, że będzie płakać, a ona w śmiech!

Ludwiczka: To ci przygoda! Cha, cha, cha!

Narrator: Tymczasem w piernikowym domku otworzyły się drzwi ze złotego piernika i stanął w nich piernikowy król z harmonijką w ręce. Zobaczył, co się stało na łące, i przez kładkę na strumyku przybiegł prędko do Ludwiczki.

Piernikowy król: Nie płacz, dziewczynko!

Ludwiczka: Przecież ja nie płaczę, a to, co ze mnie kapie, to woda, a nie łzy.

Król: Brawo! Jeszcze nigdy nie widziałem takiego zucha. Wejdźcie wszyscy do mojego domku. Jestem król z piernika, co się nigdy nie złości. Musimy cię szybko wysuszyć, bo dostaniesz kataru. Dmuchajcie wszyscy.

Narrator: Wszyscy zaczęli tak mocno dmuchać, że Ludwiczka zaraz wyschła, a potem po kładce poszli do piernikowego domku.

Ludwiczka: Czy to prawda, że ty się nigdy nie złościsz?

Król: Prawda. To pewnie dlatego, że mam serce z miodu.

Zając: Serce z miodu. To nadzwyczajne!

Narrator: Zając tak podskoczył, że przewrócił stół, na którym stały miseczki z miodem. Spadły one na podłogę, potłukły się i zabrudziły wszystko w koło.

Król: Nie martw się, zajączku, zaraz wszystko posprzątam.

Ludwiczka: Widzę, że masz naprawdę dobry charakter. Jeśli chcesz, możesz zostać moim kolegą. Szukam kolegi, co się nigdy nie złości.

Król: Doskonale. Będziemy kolegami na całe życie.

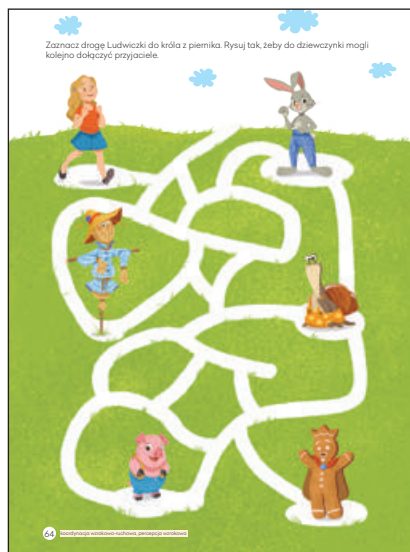
Ludwiczka: A czy będziesz też kolegą stracha na wróble, świnki, ślimaka i zająca? To są moi przyjaciele.

Król: Przyjaciele naszych przyjaciół są także naszymi przyjaciółmi.

Narrator: Potem była zabawa. Strach na wróble grał na patyku, ślimak tańczył, a świnka fikała koziołki. A zając, któremu było przykro z powodu tych spodeczków, upiekł królowi w nagrodę tort z kapusty – tak pyszny, jaki tylko zające umieją robić.

- Rozmowa na temat inscenizacji.
- Kogo szukała Ludwiczka? Dlaczego? Z kim wędrowała?
- W jaki sposób wszyscy sobie pomagali?
- Jaka przygoda spotkała ją na końcu? Jaki okazał się król z piernika?
- Wyjaśnianie powiedzenia *Przyjaciele naszych przyjaciół są naszymi przyjaciółmi*.
- Karta pracy, cz. 4, nr 64.
- Zaznaczcie drogę Ludwiczki do króla z piernika. Rysujcie tak, żeby do dziewczynki mogli kolejno dołączyć przyjaciele.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Spotkanie przyjaciół*.

Tamburyn.

Dzieci spacerują po sali. Słyszac uderzenie w tamburyn, serdecznie witaja spotkanego przyjaciela, z którym sie dawno nie widziały. Dwa uderzenia w tamburyn sa sygnalem do swobodnego marszu.

- Okreslanie cech postaci wystepujacych w opowiadaniu. Np.: ślimak – mały, powolny; zajac – szybki, pogodny; Ludwiczka – wesoła, przyjacielska; strach na wróble – chudy, opiekuńczy; król z piernika – dobry, wesoły; świnka – ruchliwa, śmieszna.

- Zabawa *Dokończ*.

Uzywanie porównań okreslajacych cechy zajaca, ślimaka, świnki, stracha na wróble, Ludwiczki i króla z piernika, np.

- ślimak: *Jestem powolny jak...* (maleńki żółw, lejąca się gęsta masa)
- zajac: *Jestem szybki jak...* (wiatr, rakietka, spadająca gwiazda)
- Ludwiczka: *Jestem wesoła jak...* (słoneczny dzień, balonik poruszający się na wietrze)
- strach na wróble: *Jestem chudy jak...* (patyk, sznurek)
- król z piernika: *Jestem dobry jak...* (tort babci)
- świnka: *Jestem ruchliwa jak...* (trawa poruszana wiatrem, piłka).

- Zabawa muzyczno-ruchowa.

Kołatka.

Dzieci biegają w rytmie dźwięków wystukiwanych na kołatce. Na hasło *Zajaczki* – dają susy jak zajaczki; na hasło *Strach na wróble* – stają na jednej nodze, z rękami wyciągniętymi w bok, *Ślimak* – naśladują powolne ruchy ślimaka.

- Inscenizowanie przez dzieci utworu własnymi słowami, z wykorzystaniem sylwet; nagradzanie wykonawców brawami.
- Rysowanie pastelami olejnymi na kolorowych kartkach na temat: *Ja i mój przyjaciel*.

Kolorowe kartki, pastele olejne.

Prezentowanie powstałych prac, swobodne wypowiedzi na temat dziecięcych przyjacieli.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Wyjście na pobliski plac zabaw. Oglądanie wyposażenia placu, nazywanie znajdujących się tam urządzeń. Omawianie zasad bezpiecznego korzystania z placu zabaw, wspólne zabawy.
- Zabawy w archeologów, poszukiwanie w piaskownicy ukrytych skarbów.

Łopatki, foremki do piasku.

Przed wyjściem do ogrodu N. zakopuje w piaskownicy foremki do piasku. Dzieci je odszukują. Następnie stawiają babki z piasku.

III

- Wkładanie rozsypanych patyczków do pudełka ręką w rękawiczce z jednym palcem.

Patyczki, pudełko, rękawiczka z jednym palcem.

- Zabawa rozwijająca koncentrację uwagi – *Skradające się dzieci*.

Opaska do zasłonięcia oczu.

Dzieci stoją w kole, w którego środku znajduje się osoba z zasłoniętymi oczami. Na dany przez N. znak pozostałe dzieci skradają się jak najciszej do środka koła. Jeśli dziecko znajdujące się w środku usłyszy kroki lub jakieś szmery, wskazuje kierunek, z którego dochodzą. Dzieci znajdujące się we wskazanym miejscu muszą wrócić na swoje wcześniejsze miejsca. Wygrawa osoba, która nieusłyszana podejdzie do środka i dotknie dziecka z zasłoniętymi oczami.

- Zabawa z wykorzystaniem wyliczanki Agnieszki Frączek.

*Drepcze słoń po dachu,
nos mu drży ze strachu.
A słonica na kominie*

*fika jak kaskader w kinie.
Na kogo spadnie,
na tego bęc!*

- Ilustrowanie wyliczanki ruchem.
- Powtarzanie słów wyliczanki za N. – wolniej, szybciej, ciszej, głośniej.
- Nauka wyliczanki fragmentami, metodą ze słuchu.

Czerwiec, tydzień 2

Dzień 1

Moje podwórko

Jakie jest moje podwórko?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Wykonywanie pracy plastycznej <i>Ulubiony plac zabaw</i> . Ćwiczenia poranne – zestaw 35.	IV 8 I 5
II. 1.	Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej <i>Podwórko</i> . Cel: rozwijanie mowy. Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Samoloty, samochody i rowery</i> .	IV 5 I 5
2.	Wykonywanie spadochronu (zabawki). Cel: rozwijanie sprawności manualnej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Marzenia</i> ; nauka gry zespołowej <i>Dwa ognie</i> .	IV 8 I 5
III.	Zabawa puzzlami – <i>Pory roku</i> . Rozmowa na temat nadchodzącej nowej pory roku – lata. Zabawa ruchowa <i>Nadchodzi lato</i> .	IV 9, IV 18 IV 2 I 5

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat swojego podwórka,
- wykonuje zabawkę – spadochron.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersz: Jadwigi Koczanowskiej *Podwórko*, tekst Bożeny Formy *Marzenia*, opowiadanie Wandy Chotomskiej *Parasolka i spadochron*, laski gimnastyczne, piłka, szarfy, tamburyn, bębenek, kołatka, chorągiewki w kolorach szarfr, instrumenty perkusyjne, kawałki cienkiego materiału w kształcie kwadratu, włóczka lub kordonek, małe figurki, klej magic lub wikol, nożyczki, gruba tektura z zestawu, plastelina, bibuła, czysty piasek, kamyki, tablice demonstracyjne nr 98, 99, wyprawka, karta 24, puzzle (zima, wiosna, lato).

Przebieg dnia

I

- Wykonywanie pracy plastycznej *Ulubiony plac zabaw*.
Wyprawka, karta 24, klej magic lub wikol, nożyczki, gruba tektura z zestawu, plastelina, bibuła, czysty piasek, kamyki.
- Nawiązanie do ulubionego placu zabaw i wykonanie jego planu ogólnego (zaznaczenie, gdzie mają się znajdować alejki i piaskownica, gdzie trawniki i drzewa).
- Wykonanie trawników ze zmiętej bibuły, alejek i piaskownicy – z piasku. Przyklejanie bibuły i piasku do tektury.
- Wycinanie z karty obrazków drzewa i krzewu. Składanie ich wzdłuż linii przerywanych (rysunki 1. i 2.). Przyklejanie ich w wybranych miejscach placu zabaw.
- Wykonanie z plasteliny huśtawek, drabinek i karuzeli. Ustawienie ich na tekturce w taki sposób, aby sobie nie przeszkadzały.
- Układanie obok siebie wszystkich ukończonych prac – tworzenie dużego placu zabaw. Propozycja dodatkowych działań, opisana na karcie wyprawki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 35.
Tamburyn, bębenek, laski gimnastyczne.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Samoloty*.
Dzieci są samolotami. Biegają po sali z rozłożonymi w bok ramionami, przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze złączają ramiona i lądują na lotnisku, wykonując przysiad.
- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Pompujemy dętkę rowerową*.
Dzieci stoją w lekkim rozkroku, prawą ręką chwytają lewą stopę, lewą ręką naśladują ruch wciskania i wysuwania tłoka pompki. Po chwili zmieniają ręce.
- Ćwiczenie ramion – *Spływ kajakiem*.
Dzieci w siadzie prostym, trzymają w rękach laski gimnastyczne, naśladując nimi poruszanie wiosłem w wolnym tempie i szybszym tempie, przechylając tułów w prawą, a następnie w lewą stronę.
- Ćwiczenie równowagi – *Kto utrzyma?*
Dzieci stają na jednej nodze, próbują utrzymać laski położone na kolanie uniesionej nogi. Po chwili zmieniają nogi.
- Zabawa bieżna *Zaprzęgi*.
Dzieci ustawiają się w parach, dziecko za dzieckiem; trzymają laski w rękach pomiędzy sobą. Biegają drobnymi krokami w różnych kierunkach, z wymijaniem i zmianą prowadzącego przez obrót w parze (na sygnał dźwiękowy).
- Zabawa ruchowa z elementem skoku *Przeskocz przez szczebelki*.
Dzieci układają laski na podłodze jak szczebelki drabinki. Przeskakują przez nie obunóż, w tempie wystukiwanym przez N. na bębnieku.
- Ćwiczenie wyprostne i uspokajające – *Prostujemy plecy*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła do przodu i do tyłu, z laskami umieszczonymi na plecach, pomiędzy łokciami ugiętych rąk.

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej *Podwórko*.

- Zabawa *Co ja robię?*
N. naśladuje różne czynności, które można wykonywać na podwórku, a dzieci je nazywają. Np. robienie babek z piasku, jeżdżenie na rowerze, bieganie, skakanie na skakance, granie w piłkę, siedzenie na ławce.
N. pyta:

- Gdzie możemy to robić?
- Słuchanie wiersza.

*Na naszym podwórku
wspaniała zabawa,
jest ławka, huśtawka
i zielona trawka.
Jest piasek, łopatką
i wiele foremek,*

*są piłki, skakanki,
czerwony rowerek.
Tutaj się bawimy,
zapraszamy gości,
bo wspólna zabawa
to mnóstwo radości.*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Co to za miejsce, które dzieci znają najlepiej na świecie?
- Czy wy macie swoje podwórko?
- Kiedy podwórko jest wesołe? Kiedy jest smutne?
- Co znajduje się na podwórku?
- Jak wyglądają wasze podwórka?
- Wskazywanie różnic między miejscami zabaw dzieci (podwórko a plac zabaw).

T

Tablica demonstracyjna nr 98.

- Dzielenie na sylaby lub na głoski nazw przedmiotów znajdujących się na placu zabaw.
- Rysowanie planu swojego podwórka.
Dzieci wspólnie ustalają, jak graficznie oznaczyć huśtawkę, karuzelę, zjeżdżalnię, i rysują plan swojego podwórka. Potem przedstawiają go innym, omawiając wygląd i wyposażenie swojego podwórka.
- Zabawa muzyczno-ruchowa *Samoloty, samochody i rowery.*

Tamburyn, bębenek, kołatka.

N. dzieli dzieci na trzy grupy: samoloty, samochody, rowery. Każda grupa reaguje na inny akompaniament. Np. samoloty poruszają się przy dźwiękach tamburynu – dzieci biegają z ramionami rozłożonymi na boki; samochody poruszają się przy dźwiękach bębna – dzieci biegają, naśladując rękami poruszanie kierownicą; rowery poruszają się przy dźwiękach kołatki – dzieci biegają z wysokim unoszeniem kolan.

Zajęcia 2. Wykonywanie spadochronu (zabawki).

- Słuchanie opowiadania Wandy Chotomskiej *Parasolka i spadochron*.

Jedne parasolki są od słońca, a drugie – od deszczu. I właśnie taka kolorowa i jedwabna parasolka od słońca poszła sobie któregoś dnia na pokazy lotnicze. Oczywiście nie poszła sama, tylko razem ze swoją panią, która przez cały czas trzymała ją za rączkę. Kiedy na niebie pojawił się samolot, parasolka zaczęła klaskać, a kiedy z samolotu wyskoczył biały spadochron, parasolka podskoczyła w górę i krzyknęła na cały głos:

– To mój wnuczek! To mój wnuczek teraz skacze! Patrzcie, ludzie, jakiego mam dzielnego wnuczka i jak mój wnuczek ładnie się rozwija!

Tak właśnie zawołała i pomachała drewnianą rączką białemu spadochronowi. A wielki spadochron rozwinął się wtedy jeszcze piękniej i patrząc na ziemię, powiedział do skoczka:

– Ta mała parasolka to moja babcia. Musimy ładnie wylądować, żeby nie przynieść jej wstydu!

- Wypowiedzi dzieci na temat postaci występujących w opowiadaniu.

T Tablica demonstracyjna nr 99.

- Jak wyglądała babcia, a jak wyglądał jej wnuczek?

- Wykonywanie spadochronu.

Kwadratowy kawałek cienkiego materiału, włóczki lub kordonka, mała figurka, np. z jajka z niespodzianką, lub kamyk niewielkich rozmiarów.

- Pokaz i omówienie sposobu wykonania pracy.

- Samodzielne działania dzieci.

Dzieci przywiązują do rogów kwadratu kawałki włóczki lub kordonka; drugie końce przywiązują do przyniesionych figurek. Składają rogi kwadratu do siebie; podrzucają spadochron do góry;

obserwują wypełnianie czaszy spadochronu powietrzem i jego opadanie.

- Zabawy spadochronami w ogrodzie przedszkolnym; obserwowanie, który z nich najdłużej utrzyma się w powietrzu.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Marzenia*.

Szarfy w kolorach: brązowym, żółtym, zielonym (w jednym kolorze dla każdej z grup), dowolny instrument perkusyjny, chorągiewki w kolorach szarf.

Dzieci są podzielone na trzy grupy. Każda grupa jest oznaczona szarfami w innym kolorze: rakiety – szarfami żółtymi, samochody wyścigowe – szarfami brązowymi, statki – szarfami zielonymi. N. ma trzy chorągiewki w kolorach szarf. Dzieci biegają po kole, w rytmie dźwięków dowolnego instrumentu. Na przerwę w grze N. unosi wybraną chorągiewkę, dzieci w szarfach o takim samym kolorze recytują za N. tekst Bożeny Formy, równocześnie klaszcząc.

Marzenia się spełniają.

Wsiadam do rakiety.

Już za chwilę zobaczę

nowe, ciekawe planety.

W wyścigach udział wezmę.

Marzenia się spełniają.

Złoty medal zdobędę.

Marzenia moc w sobie mają.

Statkiem w rejs popłynę,

zwiędzą obce kraje.

Także Afrykę, Grenlandię

i piękne Hawaje.

- Nauka gry zespołowej *Dwa ognie*.

Piłka.

Dzieci dzielą się na dwa zespoły. Oznaczają boisko do gry. Stają naprzeciwko siebie i, na zmianę, próbują zbić piłką zawodnika z grupy przeciwnej. Jeśli uda się zbić, otrzymują dodatkowy rzut. Wygrywa zespół, który najszybciej zbije zawodników grupy przeciwnej.

III

- Zabawa puzzlami – *Pory roku*.

Wyprawka, puzzle (zima, wiosna, lato).

N. dzieli dzieci na trzy grupy. Dzieci w każdej z grup otrzymują puzzle przedstawiające jedną z pór roku (zimę, wiosnę, lato). Dzieci w każdej grupie układają swoje puzzle indywidualnie. Następnie każda grupa określa, jaką porę roku przedstawiają jej puzzle. N. pyta: *Czy wszystkie pory roku są przedstawione na puzzlach?*

- Rozmowa na temat nadchodzącej nowej pory roku – lata.
- Ile mamy pór roku? Która pora roku się kończy? Która pora roku nadchodzi? Po czym poznajemy, że zbliża się lato?
- Zabawa ruchowa *Nadchodzi lato*.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali, odpowiednio do dźwięków tamburynu. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, wypowiadają, z jednoczesnym klaskaniem, tekst: *Wiele dałbym za to, żeby już przyszło lato*. Dźwięki tamburynu zapraszają do ponownego poruszania się.

Czerwiec, tydzień 2

Dzień 2

Moje podwórko

Plac zabaw

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawa integracyjna <i>Dom</i> .	III 2
Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latki).	I 6
Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 (6-latki).	IV 15
Ćwiczenia poranne – zestaw 35.	I 5
II. 1. <i>Mój plac zabaw</i> – ćwiczenia w mówieniu. Cel: rozwijanie mowy.	IV 5
Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jazda na rowerze</i> .	I 5
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I 8
Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa bieżna <i>Potocz piłkę i pobiegnij za nią</i> ; zabawa ruchowa z elementem rzutu – <i>Kto wyżej rzuci?</i>	I 5
III. Gra losowa <i>Zapłata</i> (z wykorzystaniem kostki).	IV 5
Oglądanie zdjęcia przedstawiającego plac zabaw. Nazywanie, co się na nim znajduje.	IV 2, IV 9
Zabawa <i>Czyj to głos?</i>	IV 2
Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jazda na rowerze</i> .	I 5

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dzieli słowa na głoski,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: patyczki lub drobne przedmioty, tamburyn, bębenek, małe piłki, woreczki, laski gimnastyczne, piłki plażowe, szarfy, kartki z działaniami, ołówki, nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD, karty pracy, cz. 4, nr 58, 59, 60.

Przebieg dnia

I

- Zabawa integracyjna *Dom*.
Dzieci dobierają się trójkami. Dwoje dzieci tworzy dom, stojąc twarzami do siebie i trzymając się za ręce. Trzecie dziecko staje w środku – jest mieszkańcem domu. Na hasło *Zmieniamy dom* – dziecko ze środka zmienia dom, stając pomiędzy inną parą dzieci. Na hasło *Zmieniamy mieszkańców* – dzieci, które tworzyły domy, przemieszczają się i zmieniają mieszkańca, stając z innym dzieckiem. Na hasło *Całkowita zmiana* – wszystkie dzieci zmieniają miejsca.
- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.
- Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.
Patyczki, kartki z działaniami, ołówki.
Dzieci odczytują działania. Układają patyczki i je przeliczają. Wpisują wyniki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 35 (przewodnik, cz. 5, s. 128).

II

Zajęcia 1. *Mój plac zabaw – ćwiczenia w mówieniu.*

- Rozmowa na temat podwórka.
- Karty pracy, cz. 4, nr 58, 59.
 - Powiedzcie, jak bawią się dzieci przedstawione na obrazku. Co robią?
 - Czy wszystkie się bawią?
 - W co jest wyposażony plac zabaw?
 - Czy dzieci bawią się zgodnie?
 - Czy wy też bawicie się podobnie?

- Wyodrębnianie zdań w wypowiedzi.
N. wypowiada się na temat placu zabaw, a dzieci liczą na palcach zdania w jego wypowiedzi.

Mój plac zabaw znajduje się między blokami. Jest tam huśtawka w zielonym kolorze. Piaskownica pełna żółtego piasku. Obok piaskownicy jest ławeczka dla mam pilnujących najmłodszych dzieci, bawiących się w piaskownicy. Jest też mała karuzela. Dla odważnych ustawiono tor przeszkód.

- Wyodrębnianie słów w zdaniach.

N. mówi zdania, a dzieci liczą w nich słowa.

Mój plac zabaw znajduje się między blokami. (6)

Jest tam huśtawka w zielonym kolorze. (6)

Piaskownica pełna żółtego piasku. (4)

Jest też mała karuzela. (4)

Dla odważnych ustawiono tor przeszkód. (5)

(Najdłuższe zdanie jest przeznaczone dla chętnych dzieci).

- Dzielenie słów – nazw przedmiotów – na sylaby lub na głoski.

Karty pracy, cz. 4, nr 58, 59.

N. podaje nazwy. Dzieci odszukują na kartach pracy przedmioty, których nazwy usłyszały, i dzielą ich nazwy na sylaby lub na głoski.

Podane nazwy: *rower, łopatka, foremka, wózek, lalka, piłka.*

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jazda na rowerze.*

Dzieci, w leżeniu tyłem na dywanie, naśladują jazdę na rowerze, pedałując. Mówią przy tym za N.:

*Raz i dwa,
raz i dwa,
każdy rower
koła ma.*

*Raz i dwa,
raz i dwa,
na rowerze
jadę ja.*

✿ **Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (przewodnik, cz. 5, s. 109).**

✿ **Zabawy na świeżym powietrzu**

- Zabawa bieżna *Potocz piłkę i pobiegnij za nią!*

Małe piłki.

Dzieci są ustawione po jednej stronie wybranego miejsca ogrodu przedszkolnego, jedno obok drugiego (w szeregu). Każde otrzymuje małą piłkę. Na polecenie N. dzieci toczą piłkę po ziemi przed sobą i biegną za nią do końca wyznaczonego terenu zabawy. Następnie zatrzymują się, podnoszą piłkę, pokazują ją w górę i powtarzają zabawę, biegnąc za piłką w stronę przeciwną.

- Zabawa ruchowa z elementem rzutu – *Kto wyżej rzuci?*

Woreczki.

Dzieci otrzymują woreczki i stają w rozsypce. Na polecenie N. każde dziecko rzuca woreczek obiema rękami w górę, jak najwyżej. N. chodzi między dziećmi i wymienia imiona tych, które rzuciły woreczek najwyżej.

III

- Gra losowa *Zapłata* (z wykorzystaniem kostki).

Patyczki lub inne drobne przedmioty (po dwanaście dla każdego dziecka), kostka do gry.

Dzieci otrzymują po dwanaście patyczków lub innych drobnych przedmiotów, które będą stanowiły pieniądze w grze. Kolejno rzucają kostką. Jeżeli wypadnie jedynka, muszą zapłacić jeden patyczek swojemu sąsiadowi po prawej stronie, jeżeli dwójka – płacą sąsiadowi po lewej stronie. W przypadku trójki i czwórki dzieci wpłacają po jednym patyczku do kasy znajdującej się na środku koła. Jeśli wypadnie piątka, zabierają z kasy jeden patyczek, a jeśli szóstka – dwa patyczki. To dziecko, które nie ma już żadnych pieniędzy, nie rzuca kostką, dopóki ich nie otrzyma. Wygrywa osoba, której został w ręce choć jeden patyczek.

- Karta pracy, cz. 4, nr 60.
- Obejrzyjcie zdjęcie przedstawiające plac zabaw. Opowiedzcie, co się na nim znajduje.
- Zabawa *Czyj to głos?*

Nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD.

Dzieci stoją w kole wiązonym, w którego środku siedzi jedno dziecko z zamkniętymi oczami. Przy dźwiękach muzyki dzieci poruszają się w kole w takt melodii, w prawą stronę. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się, a jedno z nich mówi głośno rymowanek:

*Raz, dwa, trzy,
mówię ci.
Czyj to głos?
Powiedz mi.*

Po odgadnięciu następuje zmiana odgadującego.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jazda na rowerze* (przewodnik, cz. 5, s. 133).

Obejrzyj zdjęcie placu zabaw. Opowiedz, co się na nim znajduje.

60. [nieczytelne]

Czerwiec, tydzień 2

Dzień 3

Moje podwórko

W piaskownicy

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Wykonywanie papierowego ślimaka. Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach. Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latk). Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski (6-latk). Ćwiczenia poranne – zestaw 35.	IV 8 IV 1, I 5 I 6 IV 2 I 5
II. 1.	<i>W piaskownicy</i> – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10. Cel: rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania. Zabawa muzyczna przy piosence <i>Podajmy sobie ręce</i> .	IV 15 IV 7
2.	<i>Jak zachowujemy się względem innych?</i> – ocenianie zachowania dzieci względem siebie. Cel: wyrabianie u dzieci prawidłowego zachowania względem innych. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Piłka w półkolu</i> ; zabawa ruchowa <i>Szkoła piłek</i> .	III 6 I 5
III.	Ćwiczenia w łączeniu dwóch zdań. Nazywanie przedmiotów przedstawionych na zdjęciach. Dzielenie tych nazw na sylaby lub na głoski. Rysowanie w polu pod każdym zdjęciem tyłu kresek, z ilu sylab (głosek) składa się jego nazwa. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jazda na rowerze</i> .	IV 2 IV 2, IV 15 I 5

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania,
- wyrabianie u dzieci umiejętności właściwego zachowania się względem innych osób.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dodaje i odejmuje w zakresie 10,
- zachowuje się właściwie względem kolegów i koleżanek.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: foremki do piasku, tamburyn, bębenek, laski gimnastyczne, piłki, krzesółko, wózek z lalkami, miś, skakanki, papier kolorowy, pisaki, nożyczki, klej, kartoniki: z liczbami, ze znakami matematycznymi, karty pracy, cz. 4, nr 61, 62, wyprawka, karty: J, K, L, Ł, M.

Przebieg dnia

I

- Wykonywanie papierowego ślimaka.
Papier kolorowy (dwustronny), pisaki, nożyczki, klej.
Dzieci wycinają z kolorowego papieru (dwustronnego) narysowany kontur ślimaka (wcześniej narysowały mu oczy), zwijają go i sklejają.
- Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach. Dzieci stają w rozsypce. Naśladują chodzenie, np.:
 - po piasku,
 - po kamieniach,
 - gdy wieje mocny wiatr,
 - przez rwący strumień,
 - po głębokim śniegu.
- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.
- Dzielenie nazw wybranych obrazków na głoski.
Wyprawka, karty: J, K, L, Ł, M.
Dzieci losują obrazki. Dzielią ich nazwy na głoski.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 35 (przewodnik, cz. 5, s. 128).

II

Zajęcia 1. W piaskownicy – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

Foremki do piasku, kartoniki: z liczbami, ze znakami matematycznymi.

N. wyjaśnia dzieciom, że dzisiaj będą miały zajęcia przy piaskownicy.

- N. robi dziewięć babek z piasku, wykorzystując foremki w różnych kształtach.
N. mówi: *Zrobiłam pięć babek, a potem jeszcze cztery babki. Ile mam razem babek?*
Dzieci liczą i mówią: *Pięć i cztery to razem dziewięć. Zrobiła pani dziewięć babek.*
- N. robi dziesięć babek z piasku. Cztery babki niszczy, a piasek zsuwa do piaskownicy.
N. mówi: *Zrobiłam dziesięć babek. Cztery się zniszczyły. Ile babek zostało?*
Dzieci liczą na palcach i odpowiadają: *Zostało sześć babek.*
Potem dzieci kolejno robią babki. Określają sytuację (ubyło lub przybyło) i podają wynik.
- N. robi dziewięć babek z piasku, wykorzystując foremki w różnych kształtach.
N. mówi: *Zrobiłam cztery babki, a potem jeszcze pięć babek. Ile mam razem babek?*
Dzieci układają z kartoników działanie i je odczytują.

$$4 + 5 = 9$$

- N. mówi: *Zrobiłam dziesięć babek. Trzy się zniszczyły. Ile babek zostało?*
Dzieci układają z kartoników działanie i je odczytują.

$$10 - 3 = 7$$

- Potem dzieci kolejno robią babki. Określają sytuację (ubyło lub przybyło) i podają wynik.
- Zabawa muzyczna przy piosence *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, cz. 5, s. 122).

Zajęcia 2. Jak zachowujemy się względem innych? – ocenianie zachowania dzieci względem siebie.

- Przedstawianie scenek – zachowania się dzieci względem siebie (na podstawie karty pracy, cz. 4, nr 61).
- N. przygotowuje potrzebne przedmioty. Chętne dzieci przedstawiają wybrane scenki.
- Scenka pierwsza.

Krześenko.

N. objaśnia sytuację czworgu dzieciom (dwóm chłopcom i dwóm dziewczynkom), a one przedstawiają scenkę z karty pracy – niepełnosprawny chłopiec siedzi (na krześle), a troje dzieci, nie zwracając na niego uwagi, gra w piłkę. Chłopiec siedzi smutny i patrzy na grające dzieci. Dzieci oglądają scenkę, a potem słuchają wypowiedzi na temat ich zachowania.

- Jak się czułeś, gdy patrzyłeś na grające dzieci? Co chciałbyś zrobić?
- Jak się czuliście, widząc niepełnosprawnego chłopca?
- Co powinniście zrobić?
- Scenka druga.

Piłka.

N. objaśnia sytuację trzem chłopcom. Daje im piłkę, a oni przedstawiają sytuację z karty pracy – dwóch chłopców gra w piłkę, a trzeci, młodszy, prosi ich o to, żeby mógł z nimi grać, a potem płacze. Dzieci przyglądają się scenie, a potem wysłuchują komentarzy ich odtwórców.

- Jak się czułeś, gdy koledzy nie chcieli z tobą grać? Czy była to miła sytuacja?
- Czy było wam przyjemnie grać, gdy kolega obok płakał?
- Co powinniście zrobić?
- Scenka trzecia.

Wózek z lalkami, miś.

N. objaśnia sytuację trzem dziewczynkom. Daje im wózek z lalkami, misia, a one przedstawiają sytuację z karty pracy – dwie dziewczynki mają wózek z lalkami i wyśmiewają się z dziewczynki, która ma misia. Dzieci, po obejrzeniu scenki, słuchają komentarzy ich odtwórców.

- Jak się czułaś, gdy koleżanki wyśmiewały się z ciebie (twojego misia)? Czy byłaś zadowolona?
- Czy sprawiało wam przyjemność wyśmiewanie się z koleżanki, że ma taką, a nie inną zabawkę?
- Jak powinnyście się zachować?

- Karta pracy, cz. 4, nr 61.
- Oceńcie zachowanie dzieci względem siebie. Skreślcie obrazki, na których według was pokazano zachowania niewłaściwe.
- Powiedzcie, jakbyście się czuli na miejscu tych dzieci.

Oceń zachowania dzieci względem siebie. Skreśl obrazki, na których pokazano zachowania niewłaściwe. Powiedz, jakbyś się czuł na miejscu tych dzieci.

Wszystkie prawa zastrzeżone. Wydanie 2014

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Piłka w półkolu*.

Piłka średniej wielkości.

Dzieci są ustawione w półkolu, N. stoi naprzeciwko – w środku półkola, z piłką. N. rzuca piłkę kolejno do każdego dziecka. Rzut rozpoczyna się od pierwszego dziecka stojącego na prawym skrzydle. Które dziecko piłki nie złapie albo źle ją odrzuci, biegnie na lewą stronę półkola i tam może otrzymać piłkę jeszcze raz.

- Zabawa ruchowa *Szkoła piłek*.

Piłki średniej wielkości, skakanki.

N. oznacza skakankami cztery linie równoległe, oddalone od siebie o 50 cm; na pierwszej stają szeregiem dzieci. N. staje z piłką naprzeciwko pierwszego dziecka z szeregu. N. kolejno rzuca piłkę do dzieci stojących na pierwszej linii. Kto chwyci piłkę i dobrze ją odrzuci – cofa się o krok i staje na drugiej linii. W ten sposób po każdej serii rzutów wydłużamy rzut o krok. Kto piłki nie złapał – zostaje na linii i zdaje dodatkowo egzamin, to znaczy dostaje piłkę poza kolejką. Jeżeli grupa jest sprawna, N. może wybrać do pomocy dwoje lub troje dzieci, które też rzucają piłkę do swoich kolegów.

III

- Ćwiczenia w łączeniu dwóch zdań.

N. wypowiada pierwszy człon zdania złożonego i spójnik, a dzieci dopowiadają drugi człon, pasujący do niego. Np.:

Wyjdę na podwórko, gdy... (będzie ciepło).

Chciałam narysować słońce, ale... (nie mam żółtej kredki).

Pomogę mamie, bo... (się zmęczyła).

Potem N. mówi dwa zdania składowe, a dzieci podają odpowiedni spójnik, który je połączy.

Np.:

Ania płakała, (bo) stłukła sobie kolano.

Powiem pani, (że) idę do domu.

Zaraz zjem bułkę (i) wypiję sok.

- Karta pracy, cz. 4, nr 62.

- Nazwijcie zdjęcia. Podzielcie ich nazwy na głoski. W polu pod każdym zdjęciem narysujcie tyle kresiek, z ilu głosek składa się jego nazwa (5-latki wykonują zadanie z pomocą N).

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jazda na rowerze* (przewodnik, cz. 5, s. 133).

Nazwij zdjęcia. Podziel ich nazwy na głoski. W polu pod każdym zdjęciem narysuj tyle kresiek, z ilu głosek składa się jego nazwa.

62 Treść graficzna sformułowana na podstawie materiałów

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Poprawianie błędów gramatycznych (i logicznych) w zdaniach. Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach. Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latek). Dzielenie nazw obrazków na głoski (6-latek). Ćwiczenia poranne – zestaw 35.	IV 2 I 5 I 6 IV 2 I 5
II. 1.	Zabawy przy piosence <i>Kiedy jesteś smutny</i> . Cel: kształtowanie poczucia rytmu.	IV 7
2.	Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Spróbuj złapać</i> ; zabawa ruchowa <i>Zaganianie świnki</i> .	I 8 I 5
III.	Wykonywanie zakładki na pożegnanie dla ulubionej koleżanki (ulubionego kolegi). Zabawa przy piosence <i>Kiedy jesteś smutny</i> .	IV 8 IV 7

Cele główne:

- kształtowanie poczucia rytmu,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy piosence,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki *Kiedy jesteś smutny*, kartka z rysunkiem konturowym zakładki w kształcie żyrafy (dla każdego dziecka), klej, nożyczki, kolorowy papier, tamburyn, bębenek, szarfy, laski gimnastyczne, piłki plażowe, piłka, obrazki, wyprawka, karty: J, K, L, Ł, M.

Przebieg dnia

I

- Poprawianie błędów gramatycznych (i logicznych) w zdaniach.
N. mówi zdania, w których celowo zostały wprowadzone błędy. Dzieci powtarzają je, ale już bez błędów. Przykładowe zdania:

<i>Jaś zjadł makaron.</i>	<i>Jutro obejrzałem film.</i>
<i>Tomek zrobili zamek z klocków.</i>	<i>Ta drzewo rośnie w sadzie.</i>
<i>Ania wziął książkę.</i>	<i>Wczoraj rozbiłem książkę.</i>
<i>Ten lalka mówi: mama.</i>	<i>On wzięła ciastka.</i>
<i>Ta telewizor kupiła babcia.</i>	<i>Chłopcy zrobiły bałwana. Mój mama ma niebieskie oczy.</i>

- Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach.
- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.
- Dzielenie nazw wybranych obrazków na głoski.
- Wyprawka, karty: J, K, L, Ł, M.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 35 (przewodnik, cz. 5, s. 128).

II

Zajęcia 1. Zabawy przy piosence *Kiedy jesteś smutny*.

- Zabawa *Reagujemy na sygnały*.
N. umawia się z dziećmi, co będą robić przy określonych sygnałach muzycznych. Np.
 - dźwięki wysokie – bieg na palcach,
 - dźwięki niskie – przysiad,
 - akordy – chodzenie na czworakach,
 - tryl – obrót dookoła własnej osi.
- Ćwiczenia oddechowe.
Dzieci stają swobodnie w różnych miejscach sali. Nabierają powietrza i na jednym długim wydechu wypowiadają słowo *podwórko*.
- Słuchanie piosenki *Kiedy jesteś smutny* (śl. i muz. Danuta i Karol Jagiełło).

Nagranie piosenki *Kiedy jesteś smutny*, odtwarzacz CD.

Kie - dy je - steś smu-tny, gdy hu - mo - ru nie masz, a świat ca - ły w two-ich o - czach
sza - ry jest, nie cze - kaj już dłu - żej, stań tu ra - zem z na - mi
i po-wta-rzaj ka - żdy ruch i gest. Do przo - du, do przo-du, raz, dwa, trzy, do
ty - łu, do ty - łu, raz, dwa, trzy, w le - wo, w bok, w pra - wo, w bok
i do gó - ry skok. 1. Do 2. skok.

1. *Kiedy jesteś smutny,
gdy humoru nie masz,
a świat cały
w twoich oczach szary jest,
nie czekaj już dłużej,
stań tu razem z nami
i powtarzaj każdy ruch i gest.*

Ref.: *Do przodu, do przodu,
raz, dwa, trzy,
do tyłu, do tyłu,
raz, dwa, trzy,
w lewo, w bok,
w prawo, w bok
i do góry skok.*

} bis

II. *Kiedy jesteś smutny,
gdy humoru nie masz,
a świat cały
w twoich oczach szary jest,
nie czekaj już dłużej,
stań tu razem z nami
i powtarzaj każdy ruch i gest.*

III. *Kiedy jesteś smutny,
gdy humoru nie masz,
a świat cały
w twoich oczach szary jest,
nie czekaj już dłużej,
stań tu razem z nami
i powtarzaj każdy ruch i gest.*

Ref.: *Do dołu, do dołu,
raz, dwa, trzy,
do góry, do góry,
raz, dwa, trzy,
w lewo, w bok,
w prawo, w bok
i do góry skok.* } bis

Ref.: *Dokoła, dokoła,
raz, dwa, trzy,
do góry, do góry,
raz, dwa, trzy,
w lewo, w bok,
w prawo, w bok
i do góry skok.* } bis

- Rozmowa na temat piosenki.
- Co można według piosenki robić, gdy jest nam smutno?
- Zabawa przy piosence (według Danuty i Karola Jagiełłów).

Opis układu tanecznego:

Takty: 1.–8. Dzieci stoją w rozsypce, tańczą krokiem twista,

Takt 9. – wykonują cztery kroki do przodu,

Takt 10. – trzy klaśnięcia,

Takt 11. – wykonują cztery kroki do tyłu,

Takt 12. – trzy klaśnięcia,

Takt 13. – trzy kroki w lewo i klaśnięcie przy pauzie ósemkowej,

Takt 14. – trzy kroki w prawo i klaśnięcie jak wyżej,

Takt 15. – młynek,

Takt 16. – wyskok w górę z podniesionymi i rozłożonymi rękami i z okrzykiem *Łau!* przy drugiej części taktu.

W pozostałych zwrotkach takty:

1.–8. – jak w zwrotce pierwszej,

9.–12. – zgodnie z tekstem, z klaskaniem w taktach 10. i 12.,

13.–16. – jak w zwrotce pierwszej.

- Kończenie, śpiewająco, zdania *Kiedy jest mi smutno, to...*
Dzieci dopowiadają zakończenie zdania, śpiewając je.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (przewodnik, cz. 5, s. 109–110).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Spróbuj złapać!*

Duża piłka.

Połowa dzieci z grupy tworzy koło, stając w dużych odstępach od siebie. W jego środku stoi druga grupa (połowa) dzieci w rozsypce. Dzieci stojące na obwodzie koła podają sobie piłkę w różnych kierunkach. Dzieci stojące w środku koła starają się przechwycić piłkę w locie. Komu się to uda – cofa się i bierze udział w rzucaniu piłki. Gdy piłka upadnie, biegnie za nią to dziecko, koło którego z prawej strony piłka przeszła poza obwód koła. Zabawa kończy się, gdy liczba stojących w kole zmaleje np. do trzech osób.

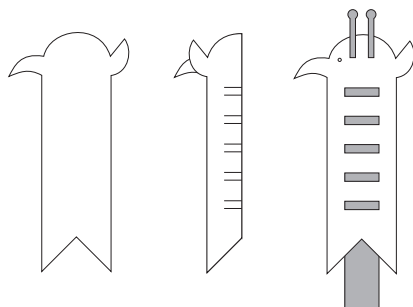
- Zabawa ruchowa *Zaganianie świnki*.

Duża piłka.

Dzieci są ustawione w kole, w siadzie klęcznym, oddalone od siebie tak, aby piłka – świnka – mogła przejść w odstępach między nimi. Przed jednym dzieckiem znajduje się piłka – świnka. Świnka chce się wydostać z podwórka. Silnymi uderzeniami pięści dzieci podają sobie piłkę na obwodzie koła po ziemi, pilnując, aby świnka nie uciekła z podwórka. Świnka idzie w jedną stronę i w drugą stronę, czyli dzieci wykonują popychanie prawą ręką i lewą ręką.

III

- Wykonywanie zakładki na pożegnanie dla ulubionej koleżanki lub ulubionego kolegi.
Kartka z narysowanym konturem zakładki i zaznaczonymi liniami do nacięcia, nożyczki, kolorowy papier, klej.
- Wycięcie konturu narysowanego na kartce.
- Złożenie go na pół i nacięcie w wyznaczonych miejscach.
- Wycięcie z kolorowego papieru paska o szerokości wykonanych nacięć.
- Przewleczenie paska przez nacięcia.
- Doklejenie dodatkowych elementów.

- Samodzielne wykonywanie zakładek przez dzieci.
- Porządkowanie stolików po skończonej pracy.
- Wspólne oglądanie zakładek.
- Zabawa przy piosence *Kiedy jesteś smutny* (przewodnik, cz. 5, s. 140).

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Masaż pleców. Rysowanie po śladzie, a potem samodzielnie, dróg dzieci do mety. Ćwiczenia poranne – zestaw 35.	I 5 IV 8 I 5
II. 1.	Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej <i>Przyjaciel</i> . Cel: rozwijanie mowy. Zabawa przy piosence <i>Podajmy sobie ręce</i> .	IV 5 IV 7
2.	<i>Pszczoły</i> – zachęcanie do obserwowania przyrody. Cel: zapoznanie z etapami rozwojowymi pszczoły. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa ruchowa <i>Dogoń piłkę!</i> ; zabawa ruchowa <i>Piłka goni piłkę</i> .	IV 18 I 5
III.	Rozmowa na temat zachowania się względem nieznajomych zaczepiających dzieci, np. na podwórku. Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Piłka parzy</i> . Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latki). Układanie wyrazów z liter (6-latki).	III 5 I 5 I 6 IV 4

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- zapoznanie z etapami rozwojowymi pszczoły.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat przyjaźni,
- omawia etapy rozwojowe pszczoły.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie.

Środki dydaktyczne: wiersze: Jadwigi Koczanowskiej: *Przyjaciel*, *Nie wolno!*, piosenka *Podajmy sobie ręce*, obręcz, kartoniki z obrazkami przedstawiającymi kwiaty łąkowe, obrazki: biedronki, motyla, pszczoł, tamburyn, bębenek, laski gimnastyczne, kartonowe serce, marker, kartoniki z krążkami lub liczbami, tamburyn, napis **pasieka**, piłka, cztery piłki średniej wielkości, kartka, kredki, karty pracy, cz. 4, nr 63, 65, tablice demonstracyjne nr 100, 101, wyprawka, litery.

Przebieg dnia

I

- Masaż pleców.
N. mówi dzieciom, że mają ręce nie tylko po to, aby się ubrać, pisać, aby jeść i coś w nich nosić, lecz każdy powinien używać ich także do nawiązywania kontaktów z innymi. Dotykają rękami rodziców, rodzeństwa, ale rzadko tych, którzy nie należą do rodziny. Czasem trącają, kiedy się kłócą czy biją. Czasem jednak robią to wobec obcych, w przyjaznych zamiarach.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko klęka, podpierając się rękami o podłogę, pozwalając głowie swobodnie zwisać. Drugie dziecko staje z boku i także klęka, ale pozostaje wyprostowane, z wolnymi rękami. Dzieci nie rozmawiają ze sobą. Drugie dziecko kładzie ostrożnie ręce na plecach partnera. Najpierw uderza rękami, jakby były ciężkim zwierzęciem, to tu, to tam (15 sekund). Następnie ręce są galopującym koniem (15 sekund). Potem – ogromnym wężem (15 sekund). Następnie człapie rękami jak ciężka, gruba gęś chodząca po podwórku (15 sekund). Teraz plecy partnera są bębenkiem. Palce uderzają lekko, miękko w bębenek: najpierw wolno, a potem szybciej (15 sekund).

- Karta pracy, cz. 4, nr 63.
- Rysujcie po śladach – a potem samodzielnie – drogi dzieci do mety.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 35 (przewodnik, cz. 5, s. 128).

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej *Przyjaciół*.

- Wypowiedzi dzieci na temat: *Kogo nazywamy przyjacielem?*
Kartonowe serce, marker.
Dzieci podają cechy przyjaciela, a N. zapisuje je na kartonowym sercu. Np.: dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy.
- Słuchanie wiersza.

*Nie musisz mieć przyjaciół stu,
nie musisz mieć dziesięciu,
wystarczy, byś jednego miał,
a to już wielkie szczęście.*

*Przyjaciół to jest taki ktoś,
kto nigdy nie zawiedzie,
a poznasz go, bo z tobą jest,
gdy coś się nie powiedzie.*

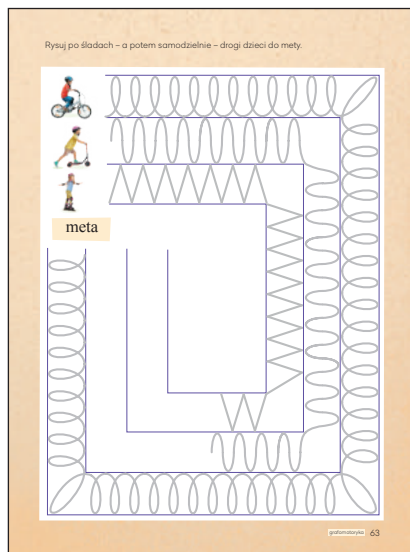
*Przyjaciół to jest taki ktoś,
kto zawsze cię zrozumie,
gdy dobrze jest – to cieszy się,
gdy źle – pocieszyć umie.*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Jaki jest przyjaciel?
- Co to znaczy, że *przyjaciół nigdy nie zawiedzie*?
- Czy macie przyjaciela?
- Bezgłośnie wymawianie imion swoich przyjaciół.
- Zabawa ruchowa połączona z nauką wiersza.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze zatrzymują się i powtarzają za N. fragmenty wiersza.

- Karta pracy, cz. 4, nr 65.
- Narysujcie obrazek dla swojego przyjaciela.
- Dokończcie rysować kwiaty.
- Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, cz. 5, s. 121–122).

Zajęcia 2. *Pszczółki* – zachęcanie dzieci do obserwowania przyrody.

- Zabawa *Jestem owadem*.

Obrazki: biedronki, motyla, pszczoły.

Dzieci naśladują ruchy (głosy) owadów, których obrazki pokazuje N. (biedronki, motyla, pszczoły).

- Omówienie (ogólne) budowy pszczoły. (Skrzydła, silnie owłosiony odwłok, szczęki przekształcone w języczek, czułki).

W Polsce żyje 500 gatunków pszczoł. Niektóre pszczoły żyją samotnie, inne prowadzą społeczny tryb życia. Społeczeństwo składa się z płodnej samicy (królowej, która składa jajeczka), samców (trutni) i bezpłodnych samic (które nie składają jajeczek, ale opiekują się potomstwem królowej). Typowym przykładem jest pszczoła miodna. Pszczoły różnią się rozmiarami (od 3 do 38 mm) – samce są smuklejsze od samic i mają dłuższe czułki.

- Czytanie całościowe wyrazu **pasieka**.

Napis pasieka, tablica demonstracyjna nr 100.

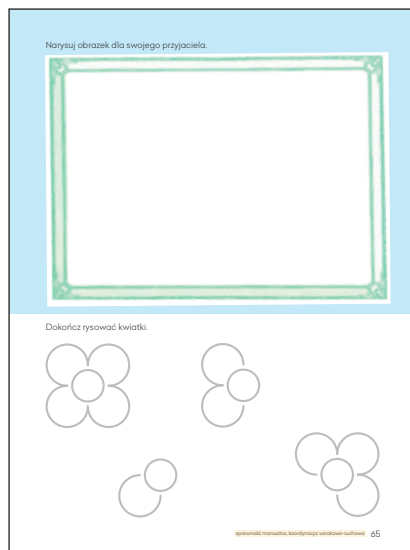
N. wyjaśnia znaczenie wyrazu, potem umieszcza napis pod zdjęciem.

- Wyjaśnianie znaczenia słów: *pszczelarz, wosk pszczeli*.
- Zabawa.

Obręcze, kartoniki z krążkami lub z liczbami, obrazki pszczoł, tamburyn.

Na podłodze są rozłożone obręcze. W każdej obręczy jest położona kartka z określoną liczbą krążków (od 4 do 10) lub z liczbą. Dzieci dostają po dwa kartoniki z obrazkami pszczoł. Przy dźwiękach tamburynu

biegają po sali – są pszczołami, które głośno bzyczą. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, liczą, ile mają razem pszczoł narysowanych na kartonikach, i siadają wokół obręczy, w której jest kartka z odpowiednią liczbą krążków lub liczbą, będącą wynikiem dodawania pszczoł przedstawionych na ich obrazkach.

- Zapoznanie z etapami rozwojowymi pszczoły.

T **Tablica demonstracyjna nr 101.**

N. opowiada, wskazując odpowiednie obrazki.

- Od przedwiośnia do późnej jesieni matka pszczela składa jajeczka (zapłodnione i niezapłodnione) do komórek plastra.
- W ciągu kilku dni z jajeczek rozwijają się larwy (czerw).
- Potem larwy przekształcają się w nieruchome poczwarki.
- Dopiero z poczwarek (które przypominają kształtem dorosłe pszczoły) wykluwają się dorosłe postacie.
- Co robią pszczoły na łące?

- Zabawa *Kwiaty z łąki.*

Kartoniki z obrazkami kwiatów łąkowych.

N. pyta dzieci: *Skąd pszczoły zbierają nektar, pyłek?*

Dzieci dostają kartoniki z obrazkami przedstawiającymi kwiaty, które rosną na łące (stokrotki, jaskry, maki, dzwonki). Z pomocą N. je nazywają. Na sygnał N. i podanie nazwy jednego kwiatu, który jest na obrazku, dzieci mające obrazek z tym kwiatem zamieniają się miejscami. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa *Dogoń piłkę!*

Piłka.

Dzieci są ustawione w kole (tak dużym, aby swobodnie można było podawać piłkę). Poza kołem stoi jedno dziecko. Na sygnał N. dzieci w kole rozpoczynają podawanie piłki i jednocześnie wyznaczone dziecko rozpoczyna bieg poza jego obwodem. Kto pierwszy powróci na miejsce wybiegu – dziecko czy piłka? Ponieważ w początkowej fazie wprowadzania zabawy dziecko zawsze wyprzedzi piłkę, dlatego można dać sygnał do podawania piłki wcześniej i dopiero po przesunięciu się piłki o parę miejsc dać drugi sygnał – do biegu.

- Zabawa ruchowa *Piłka goni piłkę.*

Cztery piłki średniej wielkości.

Dzieci stoją naprzeciw siebie w dwuszeregu. Odległości między szeregami wynoszą od czterech do pięciu kroków, między uczestnikami jest odstęp kroku. Przed prawoskrzydłowymi w każdym szeregach leżą dwie piłki. Prawoskrzydłowy każdego szeregu chwytając najpierw jedną piłkę i podaje sąsiadowi stojącemu z lewej strony, który przekazuje ją następnemu itd. Następnie prawoskrzydłowy jak najszybciej chwytając drugą piłkę i w podobny sposób przekazuje ją w ślad za pierwszą. Gdy ostatnie dziecko otrzyma piłkę, biegnie z nią na początek swego szeregu i podaje ją sąsiadowi, a on przekazuje piłkę dalej, jak poprzednio. Piłki gonią więc jedna za drugą, a kończą swą wędrówkę wtedy, gdy czołowi gracze znajdą się na swoich miejscach i otrzymają obydwie piłki, które ułożą przy stopach. Kiedy dzieci dobrze opanują podawanie piłek, można do zabawy wprowadzić współzawodnictwo w grupach.

III

- Rozmowa na temat zachowania się względem nieznajomych zaczepiających dzieci, np. na podwórku.
- Słuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej *Nie wolno!*

*Nawet małe dziecko dobrze o tym wie,
kto to jest znajomy, a kto obcym jest.*

*Ze znajomym można bawić się, rozmawiać,
ale gdy ktoś obcy, to trzeba uważać!*

*Nie wolno zaufać, nawet gdy ktoś mówi,
że zna mamę, tatę i bardzo nas lubi.*

*Nie wolno przyjmować słodyczy, podarków
lub iść z nieznajomym na spacer do parku.*

- Czy powinniście rozmawiać z nieznajomymi, jeżeli kuszą was zabawką, słodyczami? Dlaczego?
- Czy powinniście o tym powiedzieć rodzicom?
- Co powinniście zrobić, gdy ktoś znajomy zachowuje się dziwnie?
(N. mówi, że jeżeli spotka dzieci taka sytuacja, powinny powiadomić o tym rodziców lub powiedzieć jemu).

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Piłka parzy*.

Piłka.

Dzieci, w luźnej gromadce, ustawiają się w jednym końcu sali, a N. z piłką – w drugim. Dzieci biegną na wprost N., który w tym czasie turla piłkę w ich kierunku, ostrzegając, że piłka parzy. Biegący omijają piłkę lub przeskakują przez nią. Osoba, której dotknie piłka, jest poparzona i odchodzi na chwilę z zabawy.

B

- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

B+

- Układanie wyrazów z liter. Ilustrowanie otrzymanych nazw.

(N. podpowiada, co to może być, np. zwierzę, roślina czy przedmiot).

Wyprawka, litery, kartka, kredki (pisaki).

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Indywidualna nauka z chętnymi dziećmi fragmentów wierszy i piosenek na zakończenie roku szkolnego. Ćwiczenia słuchowe <i>Ile dźwięków słyszysz?</i> Liczenie przedmiotów po prawej stronie karty, a potem – po lewej stronie karty. Kolorowanie rysunków tych przedmiotów, które znajdują się po obu stronach karty. Ćwiczenia poranne – zestaw 36.	IV 5, IV 7 IV 2 IV 8, IV 14, IV 15 I 5
II. 1. Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej <i>Z wizytą u babci</i> . Cel: zachęcanie do czynnego wypoczynku podczas wakacji. Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Wakacyjne wędrówki</i> . 2. <i>Wakacyjny wypoczynek</i> – wydzieranka z kolorowego papieru, uzupełniona rysunkiem. Cel: rozwijanie sprawności manualnej. Zabawy na świeżym powietrzu: spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie roślin i zwierząt, rozpoznawanie ich i nazywanie; zabawa ruchowa z elementem ćwiczeń ortofonicznych – <i>Różne pojazdy</i> .	IV 5 IV 7 IV 8 I 5, IV 2
III. Dorysowywanie wzorów tak, aby w każdym było dziesięć elementów. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Skaczemy na skakance</i> . Zabawy z wykorzystaniem wiersza Hanny Ożogowskiej <i>Na hali</i> .	IV 15 I 5 IV 5

Cele główne:

- zachęcanie do czynnego wypoczynku podczas wakacji,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wakacyjnego wypoczynku,
- wykonuje pracę techniką wydzieranki.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: wiersze: Danuty Gellnerowej *Z wizytą u babci*, Hanny Ożogowskiej *Na hali*, wybrane wiersze i piosenki na zakończenie roku szkolnego, parawan, instrumenty perkusyjne, zdjęcia przedstawiające: morze, góry, las, wieś, dzieci w strojach góralskich, nagranie muzyki góralskiej z Kościelisk, obrazki związane tematycznie z lasem, wsią, łąką, odtwarzacz CD, tamburyn, marker, trójkąt, bębenek, grzechotka, skakanki, papier kolorowy, klej, kartoniki z krążkami (od 1 do 10) lub liczbami, plakat z hasłem **Wakacje to...** kartki, flamastry, karty pracy, cz. 4, nr 66, 67, tablice demonstracyjne nr 102, 103.

Przebieg dnia

I

- Indywidualna nauka z chętnymi dziećmi fragmentów wierszy i piosenek na zakończenie roku szkolnego (opis – dzień 5.). Zorganizowanie prób w kolejne dni, w pierwszej lub w trzeciej części dnia.

- Ćwiczenia słuchowe *Ile dźwięków słyszysz?*

Parawan, instrument perkusyjny, kartoniki z odpowiednią liczbą krążków lub z liczbami.

Wskazane przez N. dziecko uderza za parawanem w wybrany instrument perkusyjny dowolną liczbę razy (w zakresie dziesięciu), stosując przerwy między kolejnymi uderzeniami. Siedzące przed parawanem dzieci liczą usłyszane dźwięki i podnoszą do góry kartoniki z odpowiednią liczbą krążków lub liczbą odpowiadającą liczbie usłyszanych dźwięków. Następnie wykonują taką samą liczbę czynności zaproponowanych przez dziecko zza parawanu.

- Karta pracy, cz. 4, nr 66.
 - Policzcie przedmioty narysowane po prawej stronie karty, a potem policzcie te po lewej stronie karty.
 - Pokolorujcie rysunki tych przedmiotów, które znajdują się po obu stronach karty.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 36.

Tamburyn.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Małe chmury i duże chmury.*

Podczas akompaniamentu w rytmie ósemek małe chmury szybko wędrują po niebie – dzieci swobodnie biegają po sali. Podczas akompaniamentu w rytmie ćwierćnut po niebie płyną wolno duże chmury – dzieci łączą się w trójki lub czwórki, podają sobie ręce i spacerują po sali, wymijając się.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Przed opalaniem.*

Dzieci naśladują smarowanie kremem różnych części ciała – przygotowywanie się do opalania.

- Ćwiczenie równowagi – *Jaka jest woda?*

Dzieci naśladują sprawdzanie, na zmianę, prawą nogą i lewą nogą, temperatury wody w rzece, uderzając palcami stopy przed sobą, a potem szybko dostawiają nogę do drugiej nogi.

- Ćwiczenie nóg – *Wbiegamy do wody.*

Dzieci biegają do przodu i do tyłu z wysokim unoszeniem kolan.

- Podskoki – *Zanurzamy się w wodzie.*

Dzieci wykonują obunóż w miejscu kilka sprężystych podskoków, a potem – przysiad podparty.

- Ćwiczenie tułowia – *Łódki na falach.*

Dzieci siadają skrzyżnię; wykonują małe skłony boczne z jednej strony na drugą – łódki kołysz się na małych falach. Potem wykonują głębsze skłony – duże fale, uderzają rękami z boku o podłogę, naśladując głosem uderzanie fal o burtę łódki: *chlup, chlup...*

- Marsz po kole – *Marsz z rymowanką.*

Dzieci maszerują po kole i rytmityzują tekst: *Wakacje, wakacje – na przygody czas, klaszcząc w dłonie. Przy słowach: Powita nas łąka, pole oraz las – maszerują, machając rękami nad głowami.*

II

Zajęcia 1. Słuchanie wiersza Danuty Gellnerowej *Z wizytą u babci.*

- Podawanie przykładów określić kojarzących się z wakacjami. Zapisywanie przez N. propozycji dzieci na plakacie wokół hasła **Wakacje to...**

Plakat z napisem **Wakacje to...**, marker.

T

- Tablica demonstracyjna nr 102.
 - Co możemy robić na wakacjach na wsi?
- Zapoznanie z utworem.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.
- Wyjaśnianie niezrozumiałych słów i zwrotów.
- Zwracanie uwagi na piękno polskiej wsi.
- Podkreślanie jej walorów wypoczynkowych i zdrowotnych.
- Zabawa *Potrafimy przekonywać.*
Poszukiwanie przez dzieci argumentów, dlaczego warto podczas wakacji pojechać na wieś. Tworzenie w parach krótkich dialogów zachęcających do letniego wypoczynku w tym miejscu.
- Zagadki ruchowo-graficzne *Co zobaczymy na wsi?*
Rysowanie w powietrzu kształtów kojarzących się ze wsią; odgadywanie przez pozostałe dzieci, co zostało narysowane.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Wakacyjne wędrówki*.

Trójkąt, bębenek, grzechotka.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Kiedy usłyszą dźwięk trójkąta, naśladują pływanie w morzu. Dźwięk bębna stanowi sygnał do naśladowania uczestnictwa w górskiej wspinaczce, a dźwięk grzechotki – do koszenia zboża.

Zajęcia 2. *Wakacyjny wypoczynek* – wydzieranka z kolorowego papieru, uzupełniona rysunkiem.

- Zabawa *Z jakim miejscem kojarzą się obrazki?*

Obrazki związane tematycznie z lasem, wsią, łąką.

Dzieci losują obrazki, mówią, co one przedstawiają, i określają, z jakim miejscem im się kojarzą, np. szyszka, igły sosnowe, sowa, jagody, poziomki – las; muszla, piasek, statek, parasol plażowy, latarnia morska – morze; plecak, kolejka linowa, szarotka, buty traperskie – góry; kwiaty, pszczoła, żaba, motyl – łąka; traktor, kosa, gęsi, studnia – wieś.

- Zabawa *Gdzie chciałbym pojechać na wakacje?*

Zdjęcia przedstawiające: morze, las, góry i wieś, tamburyn.

N. odsłania, umieszczone w różnych miejscach sali, zdjęcia przedstawiające: morze, las, góry i wieś. Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze siadają pod zdjęciem przedstawiającym miejsce, do którego chciałyby pojechać na wakacje; uzasadniają swój wybór.

- Zabawa pantomimiczna *Odgadnij, co będę robił podczas wakacji.*

Dzieci naśladują czynności, które można wykonywać podczas letniego wypoczynku. Pozostali uczestnicy zabawy odgadują, o jakie czynności chodzi.

- Wykonywanie obrazka przedstawiającego miejsce, w którym dzieci chciałyby wypoczywać podczas wakacji.

Kartki, papier kolorowy, klej, flamastry.

- Samodzielne działania dzieci: wydzieranie kształtów z kolorowego papieru według własnych pomysłów, przyklejanie ich na kartkach; dorysowywanie brakujących elementów flamastrami.
- Oglądanie powstałych prac; wypowiedzi autorów na ich temat.
- Zorganizowanie wystawy *Nasz wakacyjny wypoczynek*.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie roślin i zwierząt, rozpoznawanie ich i nazywanie.
- Zabawa ruchowa z elementem ćwiczeń ortofonicznych – *Różne pojazdy*.

Bębenek, tamburyn.

N. gra na bębnie. Dzieci swobodnie maszerują w dowolnych kierunkach wyznaczonego miejsca ogrodu przedszkolnego. Na ustalone hasła wyruszają na wycieczkę różnymi pojazdami. N. potrząsa tamburynem – dzieci ustawiają się, tworząc pociąg, i poruszają się w różnych kierunkach, naśladując odgłos jadącego pociągu: *tuf, tuf, tuf...* N. miarowo uderza w tamburyn – dzieci dobierają się w pary, stają jedno za drugim, chwytają się w pasie, naśladując jadące motocykle: *drum, drum, drum, wrr...*, rękami naśladują trzymanie kierownicy.

- Karta pracy, cz. 4, nr 67.
- Dokończcie rysunki wzorów tak, aby w każdym było dziesięć elementów.
- Dokończcie rysować koła roweru.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Skaczemy na skakance*. Dzieci naśladowują przeskakiwanie przez skakankę zgodnie ze wskazaniem N.: rowerkiem (z nogi na nogę), żabką (na obu nogach jednocześnie), nóżką (na jednej nodze i na drugiej nodze), krzyżakiem (ze skrzyżowanymi nogami).
- Zabawy z wykorzystaniem wiersza Hanny Ożogowskiej *Na hali*.

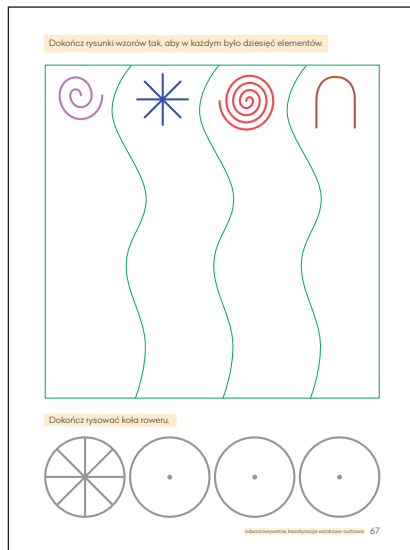
Na **hali**, na **hali**,
na zielonej **hali**
słychać, że już **owce**
górale **wygnali**.

Pasą się **owieczki**,
brzękają **dzwoneczki**,
lecą aż pod **Giewont**
góralskie **piosneczki**.

– Góral ci ja, **góral**,
w górach **wychowany**,
mam skórzane **kierpce**,
serdak **wyszywany**.

Mam kapelusz czarny,
orle na nim **pióra**.
Góral ci ja, **góral**
wychowany w **górach**.

Góralskie **piosneczki**
wierchami się **niosą**:
– zgubił góral **kierpce**,
będzie tańczył **boso**.

T

- Wypowiedzi dzieci na temat wiersza.
- Tablica demonstracyjna nr 103.
- Zapoznanie z nazwami najwyższych polskich gór i ich szczytów.
- Ponowne słuchanie wiersza, dopowiadanie przez dzieci brakujących słów (wyłuszczone w tekście).
- Rytmizowanie fragmentu wiersza: *Góral ci ja, góral, w górach wychowany, mam skórzane kierpce, serdak wyszywany* – z jednoczesnym wykonywaniem prostych ruchów za-

proponowanych przez dzieci (klaskaniem, tupaniem, podskakiwaniem, wymachiwaniem nogami).

- Wypowiadanie tego fragmentu z różnym natężeniem głosu (cicho, głośno, coraz ciszej, coraz głośniejsze) i z różną intonacją (wesoło, smutno, ze złością).
- Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci w strojach góralskich; omawianie charakterystycznych elementów ich strojów; wzbogacanie słownictwa dzieci o nowe słowa, np.: *kierpce, serdak, parzenice* – wyjaśnianie ich znaczenia.

Zdjęcia przedstawiające dzieci w strojach góralskich.

- Improwizacje ruchowe przy nagraniach góralskiej muzyki; zwracanie uwagi na jej charakterystyczne brzmienie.

Nagranie muzyki góralskiej z Kościelisk, odtwarzacz CD.

Czerwiec, tydzień 3

Dzień 2

Wkrótce wakacje

Wakacyjne rady

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze <i>Co to za odgłosy?</i> Zabawy swobodne w wybranych kąciach (5-latków). Kolorowanie pól, w których są zapisane poprawne odpowiedzi na pytanie <i>Co robimy na wakacjach?</i> (6-latków) Ćwiczenia poranne – zestaw 36.	IV 2 I 6 IV 4 I 5
II. 1. Rozmowa na temat właściwego postępowania podczas wakacyjnego odpoczynku. Cel: uświadamianie zagrożeń związanych z wakacyjnym odpoczynkiem. Zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – <i>Jedziemy na wakacje</i> . 2. Zabawy przy piosence <i>Hola – ho!</i> Cel: kształtowanie poczucia rytmu. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa w kole – <i>Pożegnanie</i> ; zabawa ruchowa <i>Moja piłka robi tak</i> .	IV 2 I 5, IV 2 IV 7 I 5
III. Oglądanie zdjęć przedstawiających różne środki lokomocji. Odszukiwanie w naklejkach zdjęć miejsc, po których się one poruszają. Naklejanie ich w kołach, obok zdjęć przedstawiających środki lokomocji. Zabawa ruchowa <i>Wężyki</i> . <i>Pamiątkowy słoiczek</i> – wykonywanie prezentu dla młodszych kolegów.	IV 9 I 5 IV 8

Cele główne:

- uświadamianie zagrożeń związanych z wakacyjnym odpoczynkiem,
- kształtowanie poczucia rytmu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia niebezpieczeństwa grożące mu podczas wakacji,
- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki *Hola – ho!*, odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające: zwierzęta wydające odgłosy lub przedmioty wydające dźwięki, różne wakacyjne sytuacje, szarfy, klej, czarne flamastry, kartki podpisane imionami dzieci, bębenek, tamburyn, grzechotka, obrazki do rebusu fonetycznego, piłka, kartoniki z napisami: **tak, nie**, nagranie wakacyjnych odgłosów pozyskanych przez N., małe słoiki, małe figurki, brokat, woda, karta pracy, cz. 4, nr 68, tablica demonstracyjna nr 104, *Litery i liczby*, s. 85.

Przebieg dnia

I

- Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze *Co to za odgłosy?*
Obrazki przedstawiające: przedmioty wydające dźwięki lub zwierzęta wydające odgłosy.
Każde dziecko losuje obrazek przedstawiający przedmiot lub zwierzę wydające odgłosy. Dzieci nie pokazują obrazka innym, tylko starają się odtworzyć głosem dźwięki, które wydaje przedstawiony na nim przedmiot lub przedstawione zwierzę. Grupa słucha i odgaduje, co znajduje się na obrazku.
Np. odgłosy: *kap, kap, kap* – obrazek przedstawiający padający z chmury deszcz; odgłosy: *szur, szur, szur* – obrazek przedstawiający miotłę: *bim-bam, bim-bam* – zegar.
- Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.
- **Odkrywam siebie.** *Litery i liczby*, s. 85.
Kolorowanie pól, w których są zapisane poprawne odpowiedzi na pytanie *Co robimy na wakacjach?*
- Ćwiczenia poranne – zestaw 36 (przewodnik, cz. 5, s. 148).

II

Zajęcia 1. Rozmowa na temat właściwego postępowania podczas wakacyjnego odpoczynku.

- Zabawa twórcza *Wędrujący rysunek*.
Kartki podpisane imionami dzieci, czarne flamastry, bębenek.
Dzieci siedzą w kole. Każde dziecko otrzymuje kartkę podpisaną jego imieniem i czarny flamaster. Dzieci rysują element wakacyjnego rysunku. Słyszac uderzenie w bębenek, przekazują kartkę koledze siedzącemu po prawej stronie. On rysuje swój element na otrzymanym rysunku. Zabawa trwa do momentu, aż do każdego dziecka wróci jego własny rysunek. (Dorysowywane elementy muszą być proste, ale komponujące się z tymi, które już są na kartce). Potem dzieci wspólnie oglądają powstałe rysunki, kolorują je w wolnym czasie.
- Rebus fonetyczny – *Rada na wakacje*.
Obrazki przedstawiające: raka, ananasa, deskę, arbuza, narty, aparat, worek, awokado, kota, agrafkę, cebulę, jajko, ekran.
Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach obrazków, syntezują głoski; odczytują rozwiązanie – *Rada na wakacje*.
(Obrazki: **rak**, **ananas**, **deska**, **arbuz**, **narty**, **aparat**, **worek**, **awokado**, **kot**, **agrafka**, **cebula**, **jajko**, **ekran**).
- Zabawa ruchowa *Moja piłka robi tak*.
Piłka.
Dzieci naśladowują ruchy piłki. Gdy N. podrzuca piłkę nisko, dzieci podskakują tuż nad podłogą, w miejscu. Gdy podrzuca piłkę wysoko – dzieci wysoko podskakują w miejscu; kołuje piłkę dookoła siebie – dzieci przeskakują z nogi na nogę wokół własnej osi; turla piłkę po podłodze – dzieci ostrożnie turlają się po dywanie; spaceruje po sali, odbijając piłkę – dzieci poruszają się, skacząc na dwóch nogach.

- Rozmowa na temat: *Co nas może spotkać na wakacjach?*

T **Tablica demonstracyjna nr 104.**

- Co powinniśmy nosić na głowie w lecie, w słoneczny dzień? Dlaczego?
- Jak powinniśmy zachowywać się podczas burzy? Czego nie należy robić?
- Czy kąpiemy się sami? Dlaczego?
- Czy grzyby zbieramy sami? Dlaczego?
- Które zwierzęta powinniśmy omijać z daleka?
- Czy możemy dotykać nieznanych przedmiotów? Dlaczego? (N. wyjaśnia, że możemy podczas wycieczek spotkać niewypały, niewybuchy – pozostałości po II wojnie światowej, które grożą wybuchem).

- Podawanie przykładów sytuacji, które mogą stanowić zagrożenia podczas wakacyjnego wypoczynku (np. zabawy zapalkami, rozmowy z nieznanymi, zabawy w miejscach niedozwolonych: w pobliżu ulic, budowy, zaczepianie nieznanymi zwierząt, zrywanie nieznanymi owoców i roślin).

- Zabawa *Dlaczego?*

Piłka.

N. rzuca piłkę do dzieci i zadaje im pytania, np.: *Dlaczego należy osłaniać głowę przed słońcem? Dlaczego nie wolno w czasie burzy chować się pod wysokie drzewa? Dlaczego wolno się kąpać tylko w obecności osób dorosłych? Dlaczego nie wolno zbierać grzybów, których się nie zna? Dlaczego należy unikać kontaktów z wężem lub żmiją? Dlaczego nie wolno bawić się nieznanymi przedmiotami?*

- Ćwiczenia klasyfikacyjne *Tak – nie.*

Obrazki przedstawiające różne wakacyjne sytuacje, kartoniki z napisami **tak, nie.**

Dzieci segregują obrazki przedstawiające różne wakacyjne sytuacje, np.: dzieci bawiące się pod parasolem, dzieci kąpiące się w obecności rodziców, palenie ogniska w dozwolonym miejscu, sprzątanie śmieci po wypoczynku w lesie – i ich przeciwieństwa. Układają je pod napisami: **tak, nie.**

- Zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – *Jedziemy na wakacje.*

Tamburyn, grzechotka, bębenek.

N. dzieli dzieci na trzy grupy, które poruszają się, wydając określone dźwięki: samochody: *brum, brum*; samoloty: *szyyy, szyyy*; pociągi: *puff, puff*. Poszczególne grupy przemieszczają się na sygnał instrumentu: dla samochodów jest to tamburyn, dla samolotów – grzechotka, a dla pociągów – bębenek.

Zajęcia 2. Zabawy przy piosence *Hola – ho!*

- Zabawa inhibicyjno-incytacyjna *Idź – stój!*

Na hasło *Idź* dzieci poruszają się po sali w różnych kierunkach. Hasło *Stój!* jest sygnałem do zatrzymania się. Dzieci same decydują, kiedy powiedzieć *Stój!* albo *Idź*; każdy członek grupy ma prawo to zrobić.

- Słuchanie piosenki *Hola – ho!* (sł. Hanna Łochocka, muz. Edward Pałłasz).
Nagranie piosenki *Hola – ho!*, odtwarzacz CD.

Umiarkowanie

The musical score is written on a single staff in 2/4 time, with a key signature of one flat (Bb). The tempo is marked 'Umiarkowanie'. The score consists of 16 measures. The first measure is a whole rest. The second measure contains a dotted quarter note (Bb) followed by an eighth rest. The third measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The fourth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The fifth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The sixth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The seventh measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The eighth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The ninth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The tenth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The eleventh measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The twelfth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The thirteenth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The fourteenth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The fifteenth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest. The sixteenth measure contains a quarter note (Bb) followed by a quarter rest.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat piosenki.
 - Z ilu zwrotek składa się piosenka? Czy ma refren?
 - Czy piosenka jest wesoła czy smutna? O czym opowiada?
- Odpowiadanie przez dzieci na pytania: *Czy lubicie pieszce wędrowki? W jakie miejsca najchętniej się wybieracie? Kto wam towarzyszy?*
- Podkreślanie walorów pieszych wędrowek dla zdrowia i kondycji fizycznej.
- Ćwiczenia emisyjne.
Śpiewanie za N. fragmentów piosenki: ciche i głośne, niskim głosem i wysokim głosem.
- Zabawa rytmiczna *Wędrowka*.
Nagranie piosenki *Hola – ho!*, odtwarzacz CD.
Dzieci maszerują po sali przy nagraniu zwrotki piosenki. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, rytmicznie powtarzają słowa: *Taką drogą, hola – ho! Hola – ho! Taką drogą by się szło*, i klaszczą w ręce.
Przy powtórzeniu zabawy rytmizują tekst: *Bo w tym lesie, hola – ha! Hola – ha! Dźwięcznych głosów tysiąc dwa* – także klaszcząc w ręce.
- Zagadki słuchowe – *Wakacyjne odgłosy*.
Nagranie wakacyjnych odgłosów pozyskanych przez N.
Dzieci rozpoznają z nagrania: odgłos szumu fal, krzyk mew; rechot żab; cykanie świerszczy; pohukiwanie sowy. Określają, w jakich miejscach można je usłyszeć.
- Zabawa *Po śladach*.
Nagranie piosenki *Hola – ho!*, odtwarzacz CD.
Dzieci dobierają się parami, stają jedno za drugim. Przy zwrotce piosenki wykonywanej cicho poruszają się dzieci stojące z przodu. Kiedy piosenka staje się głośna, zatrzymują się, a stojący do tej pory partnerzy starają się dojść do nich ponownie po zapamiętanych śladach i stanąć za nimi. Przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana kolejności ustawienia dzieci.
- Śpiewanie zaproponowanego tekstu: *Wiele dni już czekam na to, żeby wreszcie przyszło lato*, na wymyślone melodie.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa w kole – *Pożegnanie*.
Dzieci stają w kole. Maszerują i śpiewają wybraną piosenkę a cappella. W środku maszeruje wybrane dziecko. Na zakończenie piosenki dziecko wybiera dowolną osobę z koła i zajmuje jej miejsce. Wszyscy razem recytują za N. wiersz Bożeny Formy, wstawiając do niego imię dziecka. Zabawę powtarzamy, wybierając kolejne dzieci.

<i>Żegnamy dzisiaj Anię, lecz wszyscy pamiętamy – Ania jest wspaniała, bardzo ją kochamy.</i>	<i>Żegnamy dziś Macieja, lecz wszyscy pamiętamy – Maciej jest wspaniały, bardzo go kochamy.</i>
---	---
- Zabawa ruchowa *Moja piłka robi tak* (przewodnik, cz. 5, s. 153).

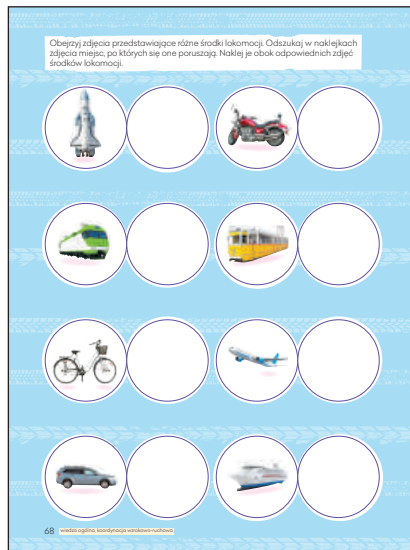
- Karta pracy, cz. 4, nr 68.
- Obejrzyjcie zdjęcia przedstawiające różne środki lokomocji. Odszukajcie w naklejkach zdjęcia miejsc, po których się one poruszają. Naklejcie je obok odpowiednich zdjęć środków lokomocji.

- Zabawa ruchowa *Wężyki*.
N. dzieli dzieci na dwa zespoły. Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach i wykonują czynności, o których jest mowa w rymowance: *Cały wężyk robi: hop!* (wykonują podskoki), *głowa w prawo* (zwracają głowy w prawą stronę), *w prawo krok* (wykonują krok w prawą stronę). *Do przodu szybkie kroki trzy* (trzy podskoki w przód), *idę na koniec* (osoba prowadząca macha ręką na pożegnanie), *prowadzisz ty* (idzie na koniec, a zabawę prowadzi kolejne dziecko z rzędu). Zabawa trwa do momentu, kiedy rozpoczynające ją dziecko znowu znajdzie się na początku. Dzieci wykonują ruch głową i kroki – raz w prawą stronę, raz w lewą.
- *Pamiątkowy słoiczek* – wykonywanie prezentu dla młodszych kolegów.

Mały słoik, np. po koncentracie pomidorowym, małe figurki, np. z jajka z niespodzianką, brokat, klej, woda.

Dzieci przyklejają do wewnętrznej strony denka słoika (np. po koncentracie pomidorowym) małe figurki, np. z jajka z niespodzianką. Wypełniają słoiki wodą i sypkim kolorowym brokatem; zakręcają je; kładą na denkach; poruszają słoikami i oglądają ruch brokatu, który wznosi się i opada.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Rysowanie w prawym górnym rogu karty słońca, a w lewym górnym rogu – chmury. Rysowanie w prawym dolnym rogu żółtego kwiatka, a w lewym dolnym rogu – czerwonego kwiatka. Rysowanie na środku karty pojazdu, jakim dzieci chciałyby się poruszać. Słuchanie bajki <i>Trzy motyle</i> (metodą Carla Orffa), z wykorzystaniem utworu Zoltána Jakélyego. Ćwiczenia poranne – zestaw 36.	IV 14 IV 1 I 5
II. 1.	Słuchanie opowiadania Jadwigi Jasny <i>Zagranica</i> . Cel: rozwijanie mowy. Zabawa ruchowa <i>Rysowanie</i> .	IV 5 I 5
2.	Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Dotknij mnie</i> ; zabawa bieżna <i>Berek z piłką</i> .	I 8 I 5
III.	Improwizacje ruchowe przy utworze Antonia Vivaldiego <i>Cztery pory roku. Lato</i> . Liczenie muszelek każdego rodzaju. Zaznaczanie ich liczby w pustych polach obok zdjęć. Tworzenie galerii <i>Cztery pory roku</i> .	IV 7 IV 15 IV 1

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat miejsc wakacyjnego odpoczynku,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- obywatelskie,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

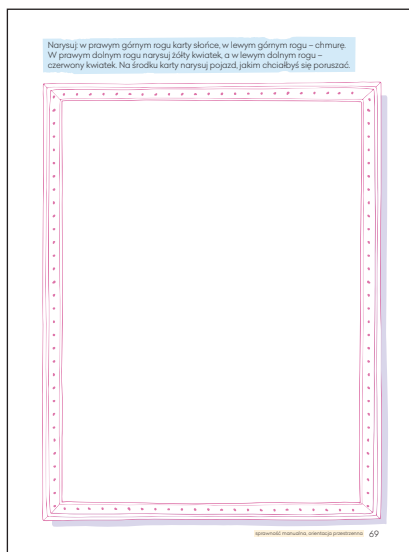
Środki dydaktyczne: opowiadanie Jadwigi Jasny *Zagranica*, bajka *Trzy motyle* z wykorzystaniem utworu Zoltána Jakélyego, nagranie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Lato* pozyskanego przez N., odtwarzacz CD, sztalugi, taśma klejąca, szarfy, tamburyn, bębenek, piłka, farby plakatowe, pędzle, kartki, kartoniki z krążkami, różne przedmioty, piłki plażowe, karty pracy, cz. 4, nr 69, 70, 71, 72, wyprawka, reprodukcje.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 69.
- Narysujcie: w prawym górnym rogu karty słońce, w lewym górnym rogu – chmurę, w prawym dolnym rogu narysujcie żółty kwiatek, a w lewym dolnym rogu – czerwony kwiatek. Na środku karty narysujcie pojazd, jakim chcielibyście się poruszać.
- Słuchanie bajki *Trzy motyle* (metodą Carla Orffa), z wykorzystaniem utworu Zoltána Jakélyego (z węgierskiego przełożył Tadeusz Fangrat). Występują: motyle, żółty tulipan, lilia, słońce, chmury. N. dzieli dzieci na tyle grup, ile postaci występuje w bajce. Dzieci powinny uważnie słuchać, aby reagować, gdy usłyszą nazwę swojej grupy (motyle, tulipany, lilie, słoneczka, chmury), czyli naśladować swoją postać. Gdy usłyszą słowo kwiaty – dzieci, które są tulipanami, i dzieci, które są liliami, naśladowują kwitnące kwiaty.

Żyły sobie trzy **motyle**: jeden żółty, drugi czerwony, a trzeci – biały. Wesoło bawiły się na klombie w ogrodzie. Fruwały z **kwiatka na kwiatek**, a ich skrzydełka połyskiwały w blasku wiosennego **słońca**. Naraz niebo zakryła straszna **chmura**, zerwał się wiatr, zagrzmiało. **Motyle** chciały wracać do domu, ale deszcz zaczął sieć nie na żarty. Przypadły więc do żółtego **tulipana** i zaczęły go prosić:

– **Tulipanku**, otwórz kielich, chcemy schronić się przed deszczem.

Na to **tulipan** odpowiedział:

– Żółtemu **motylowi** i czerwonemu chętnie otworzę, ale białemu – nie.

Żółty motyl i czerwony **motyl** powiedziały, że jeśli **tulipan** nie wpuści białego braciszka, one też zostaną na deszczu.

Tymczasem deszcz lał jak z cebra. **Motyle** przypadły do **lilii** i prosiły:

– **Lilijko, lilio**, otwórz kielich, chcemy się u ciebie schronić przed deszczem!

A na to **lilia**:

– Białego **motyla** chętnie wpuszczę, ale was nie.

Zasmuciły się **motyle**, a biały powiedział:

– Skoro moich przyjaciół nie chcesz przyjąć, to ja też nie chcę u ciebie, lilio, schronienia.

I biedne, zmoknięte motyle pofrunęły dalej.

Słońce zza gęstych **chmur** usłyszało rozmowę **motyli** z **tulipanem** i **lilią** i tak się przejęło losem dzielnych skrzydlatych przyjaciół, że przegoniło **chmurę**, posłało do ogrodu ciepłe promienie i osuszyło skrzydełka **motyloom**.

I znówu trzy **motyle**, latające z **kwiatka na kwiatek**, tańczyły wesoło. A gdy **słońce** zaszło, wróciły razem do domu.

Po wysłuchaniu bajki dzieci wypowiadają się na temat nowego sposobu słuchania bajki (czy się podobał, czy się nie podobał).

- Ćwiczenia poranne – zestaw 36 (przewodnik, cz. 5, s. 148).

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania *Jadwigi Jasny Zagranica*.

- Rozmowa na temat: *Gdzie można pojechać na wakacje?*
- Karty pracy, cz. 4, nr 70, 71.
- Jakiekie miejsca są przedstawione na dużych zdjęciach?
- Połączcie małe zdjęcia przedmiotów ze zdjęciami odpowiednich miejsc.

Co przedstawiają duże zdjęcia? Połącz małe zdjęcia przedmiotów z odpowiednimi zdjęciami miejsc.

70 potwierdzenie, kasprów, kasprów, kasprów, kasprów

71 potwierdzenie, kasprów, kasprów, kasprów, kasprów

- Słuchanie opowiadania.

Zaczęły się wakacje.

– *Wszyscy już byli za granicą, tylko nie ja – powiedział Marcin.*
 – *Nie tylko ty – odezwał się tata. – Twoja siostra też nie była.*
 – *Ona się nie liczy, bo jest za mała – odrzekł Marcin.*
 – *Wiek nie ma nic do rzeczy. Za granicę mogą jechać nawet niemowlęta – wtrąciła mama.*
 – *No właśnie! A ja? – Marcin był coraz bardziej rozżalony.*
 – *Ty też pojedziesz. Niedługo wszyscy będziemy za granicą, i to niejeden raz – obiecywał tata.*
I tak się stało. Najpierw byli w górach. Ależ to była przygoda! Malutki wagonik wspinał się po linie na Kasprów Wierch, a z jego okien widać było czubki najwyższych świerków. Kiedy wysiedli, było tak zimno, jakby nagle skończyło się lato. Wszystko było niezwykle, a ścieżka, którą wędrowali, na samym czubku góry okazała się granicą. Marcin nie mógł w to uwierzyć.
 – *To znaczy, że gdy zrobię krok w tamtą stronę, to już będę za granicą? – dopytywał się.*
 – *Tak – odpowiedział tata.*
 – *Przecież tam jest tak samo jak tu – dziwił się Marcin.*
 – *Niektóre zagranice są podobne. Zwłaszcza te, które są o krok – wyjaśnił tata.*
Marcin był bardzo rozczarowany zagranicą, która niczym się nie różniła od tego, co znał. Tomek w przedszkolu opowiadał, że za granicą jechał na wielbłądzie, a tu nie było nic, tylko góry.
Wszystko się zmieniło dopiero wtedy, kiedy Marcin razem z rodzicami i Karolinką poleciał samolotem do ciepłych krajów.

Zanim wsiedli do samolotu, przekroczyli granicę.

– Granica na lotnisku? – Marcinek nic nie rozumiał.

Ale kiedy samolot był już wysoko, a pilot informował, nad jakimi krajami przelatują, Marcinek dokonał odkrycia:

– Wszystkie kraje pod nami to jest zagranica! Dlatego granice dla samolotów są na lotniskach, prawda?

– Brawo! – mama była zachwycona.

Kiedy wysiedli w ciepłym kraju z samolotu, Marcinek już się nie dziwił, że tam też na lotnisku jest zagranica.

I odtąd prawie wszystko i wszędzie było zupełnie inne, naprawdę zagraniczne. Kolorowi ludzie byli ubrani w powłóczyste szaty. Dzieci nie rozumiały, co Marcinek do nich mówi. Na drogowskazach, zamiast liter, jakieś zawijasy. Jedzenie o niespotykanym smaku. Woda w morzu taka ciepła, jak w wannie, palmy, drzewka pomarańczowe, oliwki, osiołki, kozy łąjące po drzewach i wielbłądy – na zdjęciu nie widać, jak Marcinek się bał wsiąść na jednego z nich.

Po powrocie z wakacji Marcinek dokonał jeszcze jednego odkrycia.

– Nasz kraj to też jest zagranica – powiedział.

Dla kogo nasz kraj jest zagranicą?

Czy wszędzie za granicą są ciepłe kraje?

- Co jest potrzebne dzieciom, które chcą wyruszyć za granicę?
- Co to znaczy, że ktoś był za granicą? To znaczy, gdzie był?
- Czy byliście kiedyś za granicą?
- Czy tam jest tak jak u nas?

- Zabawa ruchowa **Rysowanie**.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się. N. wymienia jakąś część ciała i określa, co będzie ona rysowała, np. Głowa rysuje chmurkę, łokieć rysuje drzewo, kolano rysuje ślimaka.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 18 (przewodnik, cz. 5, s. 109).

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dotknij mnie*.

Bębenek.

Dzieci biegają swobodnie po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego, w rytmie wystukiwanym przez N. na bębnie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i wykonują polecenia N., np. *Dotykamy ramienia kolegi stojącego najbliżej*. Dźwięk bębna jest sygnałem do ponownego biegu. Podczas kolejnych przerw dzieci dotykają innych, wymienionych części ciała kolegi (koleżanki), np. głowy, łokcia, łydki, pleców, kolana.

- Zabawa bieżna *Berek z piłką*.

Piłka.

Dzieci biegają swobodnie po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego, uciekając przed berkiem, który trzyma w ręce piłkę i stara się dotknąć nią uciekających. Dotknięte dziecko odbiera piłkę od kolegi i staje się berkiem.

III

- Improwizacje ruchowe przy utworze Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Lato* pozyskanym przez N.

Nagranie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Lato*, odtwarzacz CD.

- Karta pracy, cz. 4, nr 72.
- To są zdjęcia muszelek z różnych mórz. Policzcie na dużym zdjęciu muszelki każdego rodzaju. Zaznaczcie ich liczbę w pustych polach obok zdjęć.

- Tworzenie galerii *Cztery pory roku*.
Wyprawka, reprodukcje, sztalugi, taśma klejąca.

- Rozmowa na temat galerii obrazów.
- Czy byliście kiedyś w galerii obrazów?
- Co się tam znajduje?
- Oglądanie reprodukcji obrazów w galerii przygotowanej przez N. – *Pory roku*.
Dzieci oglądają reprodukcje obrazów, wskazują te, które przedstawiają dane pory roku. Omawiają reprodukcje, które przedstawiają lato.
- Po czym poznamy, że przedstawiają one lato?

- Malowanie wybranej pory roku.

Farby plakatowe, pędzle, kartki.

- Uzupełnianie galerii o prace dzieci.

Czerwiec, tydzień 3

Dzień 4

Wkrótce wakacje

Co zabierzemy na wakacje?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Rysowanie po śladzie. Kolorowanie rysunku. Zabawa ruchowa <i>Wędrująca piłka</i> . Rysowanie miejsca, w którym dzieci chciałyby spędzić wakacje. Rysowanie bez odrywania kredki od kartki. Ćwiczenia poranne – zestaw 36.	IV 8 I 5 IV 8 I 5
II. 1. Zabawa dydaktyczna <i>Pakujemy plecak na wakacje</i> . Cel: zwracanie uwagi na przedmioty potrzebne podczas wakacyjnych wędrówek. Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Wędrówka z plecakiem</i> . 2. <i>Kolorowa czapeczka na wakacyjne wędrówki</i> – wykonywanie papierowego nakrycia głowy. Cel: rozwijanie sprawności manualnej. Zabawy na świeżym powietrzu: zabawy wybrane spośród zabaw z całego roku.	IV 5 I 5 IV 8 I 5
III. Liczenie muszelek (malin) w kołach po lewej stronie i po prawej stronie. Rysowanie w pustym kole, ile jest ich razem. Liczenie kwiatów w kolejnych polach. Rysowanie nad strzałkami tylu kropek, ile kwiatów ubył. Zabawa ruchowa z wykorzystaniem tekstu – <i>Pociąg przyjaźni</i> . Określanie, gdzie wybierają się na wakacje dzieci przedstawione na zdjęciach. Rysowanie po śladach rysunków. Kolorowanie ich. Rysowanie w ramkach, co dzieci powinny ze sobą zabrać.	IV 15, IV 14 I 5, IV 5 IV 5, IV 8

Cele główne:

- zwracanie uwagi na przedmioty potrzebne podczas wakacyjnych wędrówek,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia przedmioty, które należy zabrać ze sobą na wakacje,
- wykonuje papierowe nakrycie głowy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: piłka, różne części garderoby, nakrycia głowy noszone latem, różne okulary przeciwsłoneczne, nagrania muzyki: dowolnej, spokojnej, tanecznej, odtwarzacz CD, obrazek pocięty na części (przedstawiający okulary przeciwsłoneczne), obrazki różnych przedmiotów, dziecięce plecaki, paski żółtej bibuły, obręcze, kolorowy karton formatu A4 z narysowanymi wzdłuż liniami, klej, nożyczki, papier kolorowy, folia samoprzylepna, karty pracy, cz. 4, nr 73, 74, 75, 76, 77.

Przebieg dnia

I

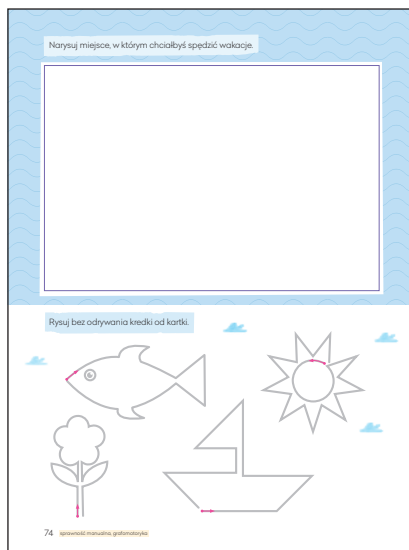
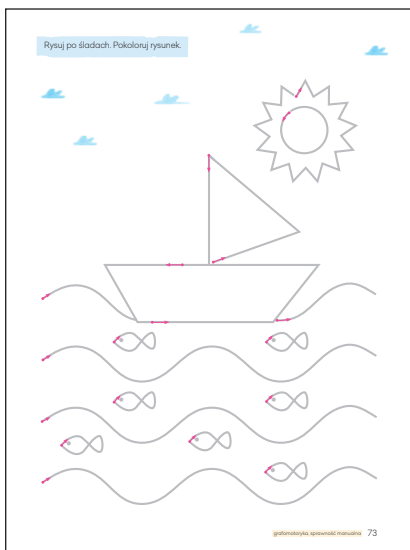

- Karta pracy, cz. 4, nr 73.
- Rysujcie po śladach. Pokolorujcie rysunek.
- Zabawa ruchowa *Wędrująca piłka*.

Piłka.

Dzieci ustawiają się w rzędzie, wyciągają ręce do góry i kolejno podają sobie nad głowami piłkę z rąk do rąk. Kiedy piłka dojdzie do końca rzędu, ostatnie dziecko przybiega na początek. Zabawa toczy się do momentu, aż dziecko, które ją zaczynało, znajdzie się znów na początku rzędu.

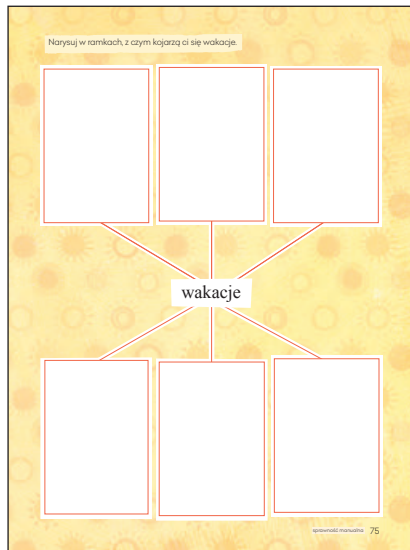

- Karta pracy, cz. 4, nr 74.
- Narysujcie miejsce, w którym chcielibyście spędzić wakacje.
- Rysujcie bez odrywania kredki od kartki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 36 (przewodnik, cz. 5, s. 148).

II

Zajęcia 1. Zabawa dydaktyczna *Pakujemy plecak na wakacje.*

- Karta pracy, cz. 4, nr 75.
- Narysujcie w ramkach, z czym kojarzą się wam wakacje.
- Wyszukiwanie wśród różnych części garderoby takich strojów, które nosi się latem; uzasadnianie wyboru.
Różne części garderoby.
- Zabawa *Modne nakrycia głowy.*
Nakrycia głowy noszone latem, nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD.
Prezentowanie przy muzyce przyniesionych przez dzieci nakryć głowy – zwracanie uwagi na konieczność ochrony głowy przed słońcem.
- Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej.
Obrazek przedstawiający okulary przeciwsłoneczne (pocięty na części), różne okulary przeciwsłoneczne.
Układanie obrazka pociętego na części; określanie, co przedstawia; wyjaśnianie, dlaczego należy chronić wzrok przed promieniami słonecznymi. Oglądanie różnych okularów przyniesionych przez dzieci; porównywanie ich kształtu i kolorystyki; przymierzanie i przeglądanie się w lustrze.
- Zabawa *Pakujemy plecak.*
Obrazki, np.: termosu, lornetki, butów, koca, piłki, kurtki przeciwdeszczowej, swetra, spodni, bluzy, czapki, okularów przeciwsłonecznych, wazonu, koguta, tortu, telewizora, grabi, doniczki.
Nazywanie obrazków przygotowanych przez N. (np. termos, lornetka, buty, koc, piłka, kurtka przeciwdeszczowa, sweter, spodnie, bluza, czapka, okulary przeciwsłoneczne, wazon, kogut, tort, telewizor, grabie, doniczka); wskazywanie wśród nich takich, które przydadzą się podczas wakacyjnych wędrowek.
- Udzielanie odpowiedzi na pytanie: *Co powiedziałby plecak, gdyby umiał mówić?*
Plecaki.
Tworzenie krótkich dialogów pomiędzy plecakami dwojga dzieci, z wykorzystaniem prawdziwych plecaków.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Wędrowka z plecakiem.*
Dzieci chodzą po sali, naśladowując sposób poruszania się z ciężkim plecakiem, a potem – z lekkim plecakiem.

Zajęcia 2. *Kolorowa czapeczka na wakacyjne wędrowki – wykonywanie papierowego nakrycia głowy.*

- Rozmowa o wakacyjnych wyjazdach (gdzie dzieci pojadą na wakacje, gdzie chciałyby wyjechać, co ze sobą zabrać).

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Wspólne słonce*.

Nagranie muzyki tanecznej, paski żółtej bibuły, obręcze.

Dzieci spacerują po sali przy muzyce, poruszając swobodnie paskami żółtej bibuły. Podczas przerwy w grze układają paski jak promyki słońca wokół obręczy ułożonych na dywanie.

- Samodzielne wykonywanie nakrycia głowy na wakacyjne wyprawy.
- Pokaz gotowej pracy wykonanej przez N.; wyjaśnianie sposobu jej wykonania.
- Samodzielne działania dzieci.

Kolorowy karton formatu A4 z narysowanymi wzdłuż liniami, nożyczki, klej, elementy z folii samoprzylepnej lub kolorowego papieru.

Dzieci nacinają (nie do końca) kartkę z kolorowego kartonu, formatu A 4, wzdłuż narysowanych linii (dziewięć pasków o szerokości około 3 cm, z pozostawieniem przy końcu kartki paska o szerokości 4 cm). Nakleją paski jeden na drugim na środkowy pasek tak, aby lekko na siebie zachodziły. Formują czapki, dopasowują je do głów. Wycinają po narysowanych liniach daszka półkole o promieniu 10,5 cm; ozdabiają je według własnych pomysłów elementami wyciętymi z folii samoprzylepnej lub kolorowego papieru. Dokleją ozdobiony daszek do pozostawionego paska papieru.

- Prezentowanie wykonanych czapek na głowach dzieci.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawy wybrane spośród zabaw z całego roku.

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 76.
 - Policzcie muszelki w kołach – po lewej stronie i po prawej stronie. Dodajcie je. Narysujcie w pustym polu odpowiednią liczbę muszelek.
 - To samo zróbcie z malinami.
 - Policzcie kwiaty w kolejnych polach. Nad strzałkami narysujcie tyle kropek, ile kwiatów ubyło.

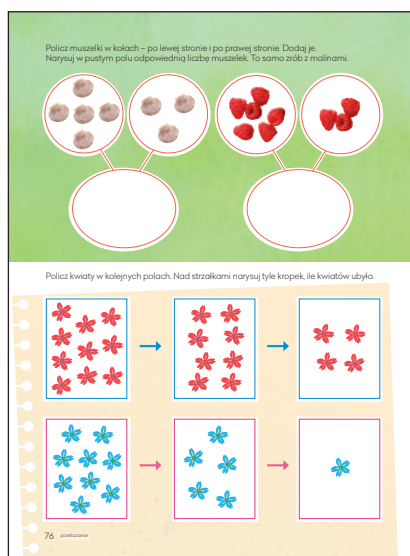

- Zabawa ruchowa z wykorzystaniem tekstu – *Pociąg przyjaźni*.

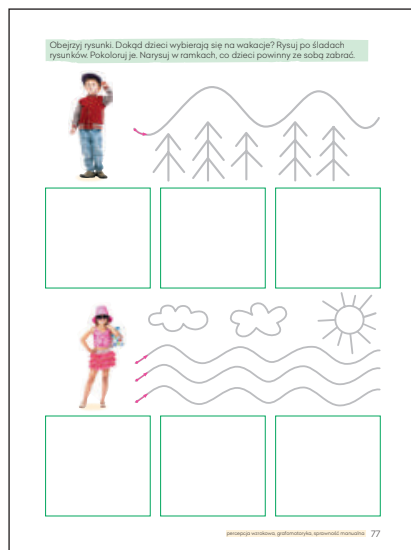
Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD.

N. wybiera dwoje dzieci, które będą maszynistami. Poruszają się one między dziećmi, przy spokojnej muzyce, i dotknięciem zapraszają je do podróży. Dotknięte dzieci tworzą kolejne wagoniki pociągów, trzymając za ramiona dziecko stojące przed nimi. Kiedy wszystkie dzieci znajdą się już w dwóch pociągach, poruszają się rytmicznie po sali, powtarzając za N. tekst (szybko albo wolno).

*Pociąg przyjaźni szybko mknie,
jedzie przez lasy oraz wsie.
Na wakacje wyjeżdżamy
i przedszkole już żegnamy.
Uuu, szuszuszuszu, szu, szu, szu.*

- Karta pracy, cz. 4, nr 77.
- Obejrzyjcie rysunki. Dokąd dzieci wybierają się na wakacje?
- Rysujcie po śladach rysunków. Pokolorujcie je.
- Narysujcie w ramkach, co dzieci powinny ze sobą zabrać.

Czerwiec, tydzień 3

Dzień 5

Wkrótce wakacje Nadszedł czas pożegnania

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Nauka rymowanki. Wypowiadanie jej słów razem z kolegą, dzieląc je na sylaby i klaszcząc naprzemiennie: raz w swoje dłonie, raz w dłonie kolegi. Oglądanie obrazków. Mówienie, na co powinno się zwrócić uwagę na wakacjach. Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Smutno – wesoło</i>. Ćwiczenia poranne – zestaw 36.	IV 2, IV 5, IV 9 IV 7 I 5
II. 1. <i>Nadszedł czas pożegnania</i> – prezentowanie młodszym kolegom i rodzicom programu na zakończenie roku szkolnego. Cel: prezentowanie swoich umiejętności.	III 2, III 5, IV 5, IV 7
III. Wręczanie dzieciom dyplomów podpisanych przez dyrektora i nauczycieli. Porządkowanie półek indywidualnych, pakowanie i zabieranie prac oraz książek do domu.	III 2 III 5

Cel główny:

- prezentowanie własnych umiejętności.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- śpiewa piosenki, recytuje wiersze.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: fragment opowiadania Agaty Widzowskiej *Pocieszajka dla maluchów*, nagranie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Lato* pozyskanego przez N., nagrania piosenek: *Ostatni raz*, *Nadeszły wakacje*, *Do widzenia, przedszkole*, utwór Teresy Fiutowskiej *Nareszcie wakacje*, nagranie muzyki wolnej i szybkiej, odtwarzacz CD, dekoracje, rekwizyty, stroje do występów, tamburyn, karty pracy, cz. 4, nr 78, 79.

Przebieg dnia

I

- Karta pracy, cz. 4, nr 78.
- Nauczcie się rymowanki z pomocą N. Wypowiadajcie słowa razem z kolegą, dzieląc je na sylaby i klaszcząc naprzemiennie: raz w swoje dłonie, raz w dłonie kolegi.
- Obejrzyjcie obrazki. Powiedzcie, na co powinno się zwrócić uwagę na wakacjach.
- Zabawa ruchowa *Smutno – wesoło*.
Nagrania muzyki – wolnej i szybkiej, odtwarzacz CD.
Reagowanie ruchem na zmiany tempa muzyki. (Przy muzyce wolnej dzieci spacerują po sali, ze spuszczo-
nymi głowami – jest im smutno. Przy muzyce szyb-
kiej tworzą dwuosobowe lub trzyosobowe kółeczka
i wesoło w nich tańczą).
- Ćwiczenia poranne – zestaw 36 (przewodnik, cz. 5,
s. 148).

II

Zajęcia 1. *Nadszedł czas pożegnania* – prezentowanie młodszemu kolegom i rodzicom programu na zakończenie roku szkolnego.

- Śpiewanie piosenki *Ostatni raz* (sł. i muz. Danuta i Karol Jagiełło).

O - sta-tni

raz z ko - le - ga - mi przy sto - li - ku w na-szej sa-li u - sie - dli - śmy dziś, wspo-mi-

na - jąc cza - sy, gdy by - liś - my ma - li i za ma - mą pła - kał cią - gle ma - ly

Krzyś. Przez te la - ta na - sza u - ko - cha - na pa - ni, jak ro -

dzo - na ma - tka do - głą - da - ła nas i dla - te - go tak u - wie - rzyć nam jest

tru - dno, że dziś wła - śnie po - że - gna - nia nad - szedł czas.

Że - gnaj, przed - szko - le na - sze u - ko - cha - ne, że - gnaj - cie

ła - wki i ko - cha - ne pa - nie, już od - cho - dzi - my,

już nad - szedł czas, lecz przy - rze - ka - my, że nie

1. za - po - mni - my was. 2. was.

I. Ostatni raz z kolegami

przy stoliku w naszej sali usiedliśmy dziś,
wspominając czasy, gdy byliśmy mali
i za mamą płakał cięgle mały Krzyś.
Przez te lata nasza ukochana pani
jak rodzona matka doglądała nas
i dlatego tak uwierzyć nam jest trudno,
że dziś właśnie pożegnania nadszedł czas.

Ref.: Żegnaj, przedszkole nasze ukochane,
żegnajcie ławki i kochane panie,
już odchodzimy, już nadszedł czas,
lecz przyrzekamy, że nie zapomnimy was.

II. Nadeszła dziś taka chwila,

której nie zapomni nigdy w życiu żadne z nas,
chwila zadumania, smutku i rozterki,
bo dziś tu jesteśmy już ostatni raz.
Przez te lata nasza ukochana pani
jak rodzona mama doglądała nas
i dlatego tak uwierzyć nam jest trudno,
że dziś właśnie pożegnania nadszedł czas.

Ref.: Żegnaj, przedszkole...

- Dzieci śpiewają tekst Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby na melodię piosenki *Uczeń I klasy* (muz. Lech Miklaszewski).

*Wszyscy dziś stajemy w kole,
by pożegnać się z przedszkolem.
Hejże, hej! Hejże, ha!
Każdy smutną minę ma.*

*Byliśmy tu latek wiele,
razem było nam weselej.
Hejże, hej! Hejże, ha!
Pożegnanie teraz trwa.*

- Dzieci mówią fragment pochodzący z opowiadania Agaty Widzowskiej *Pocieszajka dla maluchów*).

Wszystkie dzieci: *Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,
a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
będziemy wspominać kochane przedszkole.*

- Dzieci śpiewają refren piosenki *Nadeszły wakacje* (sł. i muz. Danuta i Karol Jagiełło).

Bar-dzo wa - żne, by się u - czyć, jak naj - le - psze sto - pnie
mieć, bar-dzo wa - żne, by być grze - cznym i na - pra - wdę te - go
chcieć. Bar-dzo wa - żne, by w tram - wa - ju star-szym od - dać miej - sce
swe, bar-dzo wa - ż - ne jest to wszy - stko, naj - wa - żniej - sze je - dnak
że... Na - de - szły znów dzi - siaj wa - ka - cje, na -
de - szły wa - ka - cje go - rą - ce. Bę - dzie - my wi -
ta - li się z mo - rzem, gó - ra - mi, je - zio - rem i
słoń - cem. Na - de - szły znów dzi - siaj wa - ka - cje, więc

I. *Bardzo ważne, by się uczyć,
jak najlepsze stopnie mieć,
bardzo ważne, by być grzecznym
i naprawdę tego chcieć.
Bardzo ważne, by w tramwaju
starszym oddać miejsce swe,
bardzo ważne jest to wszystko,
najważniejsze jednak że...*

II. *Bardzo ważne dbać o czystość
przed jedzeniem ręce myć,
bardzo ważne dbać o zdrowie
i codziennie mleko pić.
Bardzo ważne dbać o kwiatki
i podlewać ciągle je,
bardzo ważne jest to wszystko,
najważniejsze jednak że...*

Ref.: *Nadeszły znów dzisiaj wakacje,
nadeszły wakacje gorące.
Będziemy witali się z morzem,
górami, jeziorem i słońcem.*

Ref.: *Nadeszły znów dzisiaj wakacje,
więc cieszy się każdy z nas,
nadeszły znów dzisiaj wakacje,
wyruszyć już czas.*

W trakcie śpiewania pojawiają się osoby ubrane w wakacyjne stroje, z rekwizytami: plecakiem, skakanką, piłką, kołem do pływania.

- Inscenizacja utworu Teresy Fiutowskiej *Nareszcie wakacje*.

Dziecko 1.: *Nad nami słońce,
pod nami ziemia,
a w środku – wiatr.
Wreszcie wakacje!
Zieleń, swoboda!
Ruszamy w świat!*

Dziecko 2.: *Świat wokół domu,
w wiosce czy w mieście,
poznamy dobrze,
bo lato wreszcie!*

Dziecko 3.: *Każdy ma swoją
małą ojczyznę
i chce ją znać.
Przyszło już lato.
Bierzmy więc wszystko,
co chce nam dać!*

Dzieci razem: *Zdrowie i siłę,
radość, przygodę
lato nam daje
z letnią pogodą.*

Dziecko 4.: *Jeśli pogoda
zawiedzie trochę,*

*zabierz parasol
i weź kalosze.
Pomyśl, że deszczyk
potrzebny latem
zbożom i drzewom,
krzewom i kwiatom.*

Dziecko 5.: *Czy obok domu,
czy dalej nieco
ciesz się z wakacji,
bo szybko zlecą.
Wykąp się w morzu
z mamą lub tatą.
Jest to możliwe
w wakacje, w lato.*

Dzieci razem: *Zdrowie i siłę,
radość, przygodę
lato nam daje
z letnią pogodą.*

Dziecko 6.: *Biegaj po piasku,
wdrap się na górę,
pleć z kwiatków wianki,
namaluj chmurę.
Skacz przez skakankę
i w klasy graj.
Letnie wakacje
to prawie raj.*

Dziecko 7.: *Każdą minutą
latem się ciesz.
Jak spędzić lato,
już chyba wiesz.*

Dzieci razem: *Zdrowie i siłę,
w tym wiele racji,
nabierz na zapas
w czasie wakacji.*

- Przy melodii piosenki *Nadeszły wakacje* dochodzą pozostałe dzieci z grupy.

Dziecko 8.: *Pięknie śpiewamy, pięknie tańczymy.
Tak nasze panie nas nauczyły.*

Dziecko 9.: *Teraz piosenką im dziękujemy,
wdzięczni za to, że tyle umiemy.*

Dziecko 10.: *Zaśpiewajmy, tylko głośno,
niech im serca szczęściem rosną.*

Dziecko 11.: *Przecież to ich ciężka praca
przedszkolaków wzbogaca.*

Dziecko 12.: *Miły uśmiech, ciepłe ręce,
i otwarte dla nas serce.*

- Dzieci śpiewają na melodię piosenki *Uczeń I klasy* (tekst: Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby).

*Dziękujemy paniom naszym,
niech im się szczęśliwie darzy.
Hejże, hej! Hejże, ha! (bis)
Niech dzień każdy radość da.
W szkole uczyć się będziemy,
lecz o nich nie zapomnimy.
Hejże, hej! Hejże, ha! (bis)
Pamięć nasza będzie trwać.
Młodsze dzieci też żegnamy,
niechaj idą w ślad za nami.
Hejże, hej! Hejże, ha! (bis)
Dobry przykład każdy da.*

Dzieci kolejno: *Ile gwiazdek na niebie, ile listków na drzewie,
ile nutek w piosence,
ile bije me serce,
ile pestek w słoneczniku,
ile wszystkich wierszyków, ilu liczb nie doliczymy.*

Dzieci razem: *Tyle szczęścia naszym paniom życzymy!
Niechaj wszystkim paniom zawsze słońce świeci.
Niech się zawsze cieszą ze swych mądrych dzieci.*

- Wszystkie dzieci tańczą przy utworze Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Lato* pozyskanym przez N.
- Dzieci razem śpiewają piosenkę *Do widzenia, przedszkole* (sł. Zofia Holska-Albekier, muz. Krystyna Kwiatkowska).

Umiarkowanie

I. Gdy siedł wrze - sień

przez zie - lo - ny - las, w de - szcu, z pa - ra - so - lem,

wshys - tkie dzie - ci wte - dy pierw - szy raz wi - ta - ły przed -

szko - le. Po - da - je - my rę - ce do za - ba - wy w ko - le, przy

na - szej pio - sen - ce wi - ta - my przed - szko - le o - raz na - są pa - nią, lal - ki,

pił - ki, mi - sie, wi - ta - my już dzi - siaj, wi - ta - my!

I. *Gdy szedł wrzesień
przez zielony las,
w deszczu, z parasolem,
wszystkie dzieci wtedy pierwszy raz
witały przedszkole.
Podajemy ręce
do zabawy w kole,
przy naszej piosence
witamy przedszkole
oraz naszą panią,
lalki, piłki, misie,
witamy już dzisiaj,
witamy!*

II. *Przyszła zima,
zagrał mroźny wiatr,
gwiżdże już po polach.
Sypnął śniegiem, pozostawił ślad
w drodze do przedszkola.
Podajemy ręce
do zabawy w kole,*

*przy naszej piosence
wesoło w przedszkolu.
Jest i nasza pani,
lalki, piłki, misie,
zabawa to dzisiaj,
zabawa!*

III. *Już jaskółka,
biało-czarny ptak,
gniazdo ma w stodole.
Wkoło zieleni, to już lata znak,
czas żegnać przedszkole.
Podajemy ręce
do zabawy w kole,
przy naszej piosence
żegnamy przedszkole
oraz naszą panią,
lalki, piłki, misie,
żegnamy już dzisiaj,
żegnamy!*

III

- Karta pracy, cz. 4, nr 79.
- Wręczanie dyplomów podpisanych przez dyrektora i N.
- Porządkowanie półek indywidualnych, pakowanie i zabieranie prac oraz kart pracy do domu.

ISBN 978-83-8108-896-1

9 788381 088961

indeks 882519

